

Maa Itävalta ▼

Hae

Maa: Itävalta

Universität Wien, Wien, 01.03.2018 – 27.06.2018

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 01.03.2018 – 27.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Olin vaihdossa Wienissä keväällä 2018, eli Itävallan kesälukukaudella. Hakuprosessi Suomen päässä sujui hyvin ja sain paikan ensimmäisessä haussa. Vaikka hakeminen on melko helppoa, on siinä paljon pieniä asioita, jotka täytyy muistaa. Siksi hakemiseen kannattaa varata aikaa ja tehdä se huolella. Tiedot kohdeyliopistostani sain lähinnä heidän nettisivuiltaan. Olin myös muutaman kerran yhteydessä heidän kansainväliseen toimistoon ennen vaihtoon lähtöä, jossa minua autettiin mielellään. Saapuessani Wieniin käytin ensimmäisen kuukauden saksan intensiivikurssilla, joka oli erittäin hyödyllinen. Suomalaisena opiskelijana kurssista maksaminen tuntui ensin hieman oudolta, mutta kurssi oli todella hintansa arvoisen. Wienissä kurssin hinnasta yli puolet myös hyvitetiin, mikäli osallistuja läpäisi kurssin.

Osallistuin alussa aktiivisesti ESN-toimintaan, josta löysinkin loppu vaihtoni ajaksi ystävät. Muuten Wienin ESN-toiminnassa olisi voinut olla parantamisen varaa, mutta siitä oli hyötyä juuri alussa, jolloin ei vielä tuntenut ketään. Sain myös "Buddyn", eli eräänlaisen tutorin, jonka kanssa tapasin muutaman kerran vaihtoni aikana. Asunnon hankkiminen taas oli hieman stressaavaa, sillä se piti hoitaa jo etukäteen Suomesta käsin, vailla kattavaa tietoa Wienistä. Hyödynsin kuitenkin Wienin yliopiston yhteistyökumppaneina olleita opiskelija-asuntotoimistoja, ja sain sitä kautta huoneen STUWO-nimisestä opiskelija-asuntotoimistosta. Kun siis lopulta saavuin Wieniin, oli minulla erittäin siisti ja mukava huone odottamassa eräässä heidän kohteistaan. Kuulin kuitenkin myös paljon hyvää ystäviltäni, jotka olivat löytäneet kimppekämpän yksityiseltä tasolta. Näissä yksityisasunnoissa hinnat olivat myös yleisesti hieman alhaisemmat. Itse maksoin huoneestani saman verran kun maksan Tampereella yksiöstäni, joten hintataso on huomattavasti korkeampi kuin Tampereella.

Opiskeleminen ei poikkea suuresti siitä, mitä se Suomessa on. Itse osallistuin lähinnä massaluennoille, joten en osaa sen tarkemmin sanoa pienryhmäopetuksesta. Koen kuitenkin, että ainakin omalle kohdallani osunut opetus oli erittäin korkealaatuista. Kaikki opettajani

olivat professoreita, ja heitä tuntuikin Wienissä olevan huomattavasti enemmän kuin meillä Tampereella. Tämä näkyi mielestäni opetuksen laadussa ja sisällössä. Tein muutaman kurssin saksaksi ja muutaman englanniksi ja koen pärjänneeni hyvin kielitaidollani. Suosittelen ottamaan juuri muutaman englanninkielisen kurssin saksankielisten sivuun, jos omasta saksan taidosta ei ole ihan varma. Näin jaksaa paremmin keskittyä saksankielisiin kursseihin. Kaikki valitsemani kurssit suoritin tenteillä, jotka vastasivat melko hyvin suomalaisia tenttejä. Ainoastaan monivalintatentti, joka oli erään massaluennon suoritusmuoto, oli itselleni uusi suoritusmuoto.

Kaupunkina Wien oli enemmän kuin olisin voinut toivoa. Se tarjoaa monipuolisesti toimintaa laidasta laitaan ja on kaikin puolin kaunis kaupunki. Itseni yllätti, miten ajoissa kevät ja kesä siellä alkoivat, ja pääsinkin nauttimaan helteistä jo huhtikuussa. Myös julkinen liikenne toimii erittäin hyvin. Wienissä pääsee myös helposti luonnon ääreen, ja kesähelteissä mikään ei ollut parempaa kuin Tonavassa uiminen. Kaiken kaikkiaan olen erittäin onnellinen, että päätin lähteä vaihtoon juuri Wieniin, ja uskon että vaihdosta on hyötyä myös jatkossa opinnoissani ja työelämässä.

Universität Wien, Wien, 01.03.2018 – 30.06.2018

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 01.03.2018 – 30.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Olen suorittanut aikaisemmin jo yhden Erasmus-vaihdon, minkä vuoksi olin hyvin selvillä vaihtoon hakemisen muodollisuuksista. Vaihtoon hakeminen oli minulle helppoa. Ainoaksi ongelmaksi hakiessani muodostui se, että viidestä valitsemastani kohteesta kolme yliopistoa oli sellaisia, joiden kanssa olemassa olleet sopimukset oli jätetty uusimatta alkuvuodeksi 2018. Tästä johtuen hain vain kahteen kohteeseen.

Kohdeyliopiston kurssitarjonnasta sain tietoa yliopiston sähköisestä kurssikatalogista. Kurssit muuttuivat vielä ennen lukukauden alkua. Olen saksan kielen opiskelija, enkä kokenut erilliselle kielikurssille osallistumista tarpeelliseksi. Kaikkien vaihtodokumenttien hankkiminen onnistui ongelmitta. Otin vaihtoni ajaksi erillisen matkavakuutuksen kahdelle kuukaudelle, sillä voimassa oleva matkavakuutukseni kattaa vain kolme matkustuskuukautta.

Kohdeyliopiston ESN-verkosto järjesti vaihto-opiskelijoille jonkin verran tapahtumia. Tapahtumat alkoivat viikkoa ennen lukukauden alkua. Vaihto-opiskelijoita neuvottiin saapumaan Wieniin helmikuun puolen välin jälkeen, mikä oli mielestäni liian aikaisin, sillä lukukausi alkoi esimerkiksi omalla kohdallani vasta maaliskuun toisella viikolla. Tuutoritoiminnan korvasi ESN-Buddy System, jonka kautta oli mahdollista saada oma Study Buddy. Sain ohjelman kautta itselleni Buddyn, jonka tapasin muutaman kerran. Sain häneltä hyödyllisiä neuvoja erityisesti yliopiston tarjoamiin liikuntakursseihin liittyen.

Wienin yliopisto ei auta vaihto-opiskelijoita asumisen järjestämisessä vaihdon ajaksi. Yksi mahdollinen tapa asua olisi ollut huoneen hakeminen opiskelija-asuntolasta. Järjestin oman asumiseni wg-gesucht-nettisivun kautta. Asuin yksityisessä soluasunnossa, Wohngemeinschaftissa, alivuokralaisena. Kämppeksinä minulla oli kolme itävaltalaista poikaa. Vuokrataso Wienissä on korkea, mutta esimerkiksi soluhuoneiden hinnat vaihtelevat. Asumisen sumpliminen kannattaa aloittaa ajoissa.

Opiskelin Wienin yliopistossa käännöstieteitä ja saksan kieltä. Ennen vaihtojaksoani olin valinnut paikallisen koordinaattorini hyväksynnällä maisterikursseja, sillä kandidotkintoni oli lähes valmis. Vaihdoin kuitenkin viikkoa ennen lukukauden alkua kurssisuunnitelmani vastaamaan paikallisia kandidaatin opintoja, sillä koordinaattorini olikin yllättäen sitä mieltä, että maisterikurssien taso saattaisi olla liian haastava. Päätin luottaa hänen arvostelukykyynsä, mikä osoittautui myöhemmin virheeksi, sillä kurssit eivät tarjonneet minulle haastetta.

Kurssi-ilmoittautuminen oli käännöstieteiden yksikössä järjestetty huonosti, minkä vuoksi en pystynyt myöhemmässä vaiheessa enää vaihtamaan lukujärjestykseeni valitsemiani kurseja. En pystynyt itse ilmoittautumaan kurseille, vaan ilmoittautuminen onnistui joko koordinaattorini tai kurssin opettajan kautta. Kun lukukautta oli kulunut viikko, alkoi pääsiäisloma, jonka jälkeen kurssi-ilmoittautumisten muuttaminen ei ollut enää mahdollista. Yksi viikko on mielestäni liian lyhyt aika päättää kurssivalinnoista vieraassa yliopistossa. Näillä perusteilla opiskelu ei vastannut täysin odotuksiani. Yksi saksan kielen kurssi, tulkin muistiinpanotekniikkaa käsittelevä kurssi ja yksi luentosarja olivat kelvollisia. Kaikki kurssini olivat saksaksi. Koin opiskelun paikoin liian teoreettiseksi.

Vapaa-ajan mahdollisuuksia Wienissä on valtavasti. Talvella vähemmän, mutta sään alkaessa lämmitä on joka päivälle tarjolla tekemistä, jos jaksaa tulla ja mennä. Suurin osa tapahtumista on maksullisia, mutta myös ilmaisia tapahtumia löytyy. Kokeilin itse muun muassa puistojoogaa, kävin taidemuseoissa, kirjastossa, Sommernachtskonzertissa, Silent Discossa ja mielenosoituksissa. Yliopisto tarjoaa suhteessa edullisempia liikuntamahdollisuuksia. Donauinsel, vanha Donau ja puistot kaupungin keskustassa tuovat vihreyttä suurkaupungin arkeen.

Sää Wienissä on talvella kylmä ja tuulinen, kesällä aurinkoinen ja kuuma. Suomalaiselle tuli talvella vilu ja kesällä hiki. Kesävaatetta olin pakannut mukaan aivan liian vähän.

Byrokratia aiheutti reippaasti toimistohommia, sähköpostiliikennettä, stressiä ja tulostamista. Kaupunkiin saavuttaessa on ilmoitettava kaupungin asukkaaksi kolmen päivän sisällä Magistratissa. Lensin Wieniin lauantaina, joten minun oli mentävä maistraattiin maanantaina. Jonotusaika oli vajaat kaksi tuntia. Kolmen kuukauden sisällä oli lisäksi hoidettava Anmeldebescheinigung, jonka saamiseksi on palautettava pitkä lista erilaisia dokumentteja ja kaavakkeita. Itse osasin hoitaa asiani saksaksi, mutta Anmeldebescheinigungin saaminen postissa vaati kaksi käyntiä virastossa, kahdeksan tuntia odottamista, sähköpostiliikennettä Kelan kanssa, vanhempieni allekirjoituksen ja vajaat kolmekymmentä euroa käsittelymaksuja.

Matkustin Itävallassa Graziin ja Kufsteiniin. Junaliput ovat Itävallassa kalliita, mutta Flixbus kulkee halvalla myös ulkomaille. Kävin Bratislavassa ja Budapestissa bussilla. Edestakaisista bussilipuista maksoin 10 euroa.

En ole vielä saanut opintorekisteriotettani Wienin yliopistosta. Suorittamani opinnot on mahdollista lukea osaksi tutkintoani Tampereella.

Vaihtoni aikana saksan kielen taitoni kehittyi ja sain uusia itsenäistymisen kokemuksia onnistuessani hoitamaan asiani vieraalla kielellä. Luonnollisesti kerryttämälläni kielitaidolla on vaikutusta myöhempisiin työllistymismahdollisuuksiini kielen ammattilaisena. Sain paljon uusia ystäviä ympäri Eurooppaa. Olen varma, että tulen asumaan ulkomailla myös tulevaisuudessa.

Universität Wien, Wien, 01.03.2018 – 30.06.2018

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 01.03.2018 – 30.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Etukäteisjärjestelyt Suomessa: Wienin vaihtoa varten tehtävät etukäteisjärjestelyt olivat pääosin suhteellisen helppohoitoisia, muita joitakin ongelmia kohtasin.

Vaihtoon lähteminen oli Erasmus-dokumenttien palauttamisen suhteen hiukan haasteellista. Dokumentteja Suomen päässä pyydettiin jo tammi-helmikuun vaihteessa, kun Wienissä kurssivalinnat tehtiin vasta helmikuun lopussa. Esimerkiksi Learning Agreementiin yritin vain laittaa edellisen lukukauden kurseja, joiden oletin olevan yhä uudessa kurssilistauksessa. Wienin yliopiston opettajien kanssa sähköpostitse keskusteltaessa huomasin myös, että vastaukset venähtivät välillä, sillä yliopistolla oli juuri sopivasti lomaa edellisen lukukauden loputtua tammikuun lopussa. Tämä oli siis helmikuussa, jolloin itse hoidin suurimman osan asioista.

Kielikurssille päätin olla osallistumatta, sillä osasin saksaa jo kohtuullisen hyvin. Lisäksi kielikurssin ottamista vaikeuttivat omat opintoni ja työpaikkani, en vain ehtinyt tehdä kaikkea kerralla.

Kohdemaahan saapuminen: Wieniin lento on todella helppoa ja nopeaa, suoralla lennolla Helsingistä pääsee reilussa kahdessa tunnissa paikan päälle. Ainoa haittapuoli näissä lennoissa on niiden hinta: Wieniin ei tunnu pääsevän ikinä milloinkaan kauhean halvalla, eli jos näet alle 200 euron arvoiset lennot, kannattaa ne ostaa. Halvempia ei ole eikä tule. Yksi vaihtoehto on toki lentää Budapestiin tai Bratislavaan, joista molemmista pääsee nopeasti Wieniin ja näin saattaa säästää parhaimmillaan sata euroa, mutta itse en lähtenyt tähän. Ajattelin, että jättimäisen matkalaukun kanssa matkustaminen on muutenkin jo turhan vaikeaa, joten otin helpoimmat lennot itselleni.

Wienin lentokenttä on todella yksinkertainen navigoida. Keskustaan pääsee alle puolessa tunnissa joko lentokenttäjunalla tai paikallisjunalla. Itse suosin joka kerta paikallisjunaa: yhdensuuntaisen lipun hinta on 4 euroa, kun lentokenttäjunasta taas pulitetaan 15 euroa. Matka ei myöskään ole paljoa lentokenttäjunaa eli CAT:ia pidempi. CAT viilettää lentokenttäkeskusta -välin noin 16 minuutissa, paikallisjunalta tähän menee maksimissaan kymmenen minuuttia enemmän. Lentokentällä näitä paikallisjunien lippuja saa punaisesta lippuautomaatista junan lähtöraiteiden läheltä, CATin lippuja taas vihreästä.

Asuminen: Itse hain aika myöhässä eri asuntoja, sillä olin ennen vaihtoani Aasiassa reissaamassa. Tämä vaikeutti suuresti asuntojen hakemista, sillä aikaeron ja huonon nettiyhteyden vuoksi en oikein voinut skypeuttaa kenenkään kanssa järkevästi. Alkuperäisenä ajatuksenani oli hankkia WG, eli yhteisasunto toisten opiskelijoiden kanssa, mutta tämä tosiaan kariutui reissuni takia. Jouduin sitten tyytymään siihen, että laitoin useampaan eri opiskelijadormeja välittävään yritykseen viestiä ja kysyin mahdollisuuksista saada yhden hengen huonetta. Yhdestä yrityksestä minulle tarjottiin halvempaa, noin 300 euron huonetta, mutta tämä olisi ollut jaettu huone kahdella sängyllä. Itse en tätä halunnut, vaan arvostin yksityisyyttäni vaihdossa sen verran, että ehdottomasti halusin oman huoneen. Jouduin siis ottamaan opiskelija-asuntoja tarjoavan OEAD:n oman huoneen noin 500 euron hintaan. Dormi oli aika yksinkertainen, mutta suhteellisen hyvällä paikalla kaupungissa. Jaoin keittiön ja kylpyhuoneen yhden toisen henkilön kanssa, mutta muuten minulla oli oma huone.

Hintataso Wienissä on aika kova, joten en koe maksaneeni omasta huoneestani mitenkään ihan liikaa. Aika paljon se kyllä oli verrattuna yksityisten tarjoamiin asuntoihin, joten jos vain aikaa ja intoa riittää etsiä itselleen WG-asunto, ovat ne usein paljon parempia kuin nämä opiskelijadormeja tarjoavien yritysten huoneet. Jos itse lähtisin uudelleen vaihtoon, panostaisin ehdottomasti hyvän ja kohtuuhintaisen asunnon hankkimiseen yksityiseltä.

Wienin kaupunki on jaettu bezirkeihin eli pieniin kaupunginosiin, joista jokainen on erilainen. Itse asuin seitsemännessä ja toisessa kaupungiosassa, ja pidin niistä molemmista. Suosittelevani olisikin, että asuntoa pyrkisi etsimään naapurustoista 1-9. Nämä ovat opiskelijoiden kannalta parhaat sijainnit.

Opiskelu: Pidin Wienin yliopistossa opiskelusta, mutta huomasin myös, että opiskelutahti ja kurssit ovat Suomeen verrattuna vaativampia. Jokainen opiskelee luentojen jälkeen kotona, ja jos tätä ei ehdi tekemään, putoaa kurssien aikataulusta todella nopeasti. Itselläni oli pelkästään massaluentoja, joten en tiedä, kuinka seminaareissa toimittiin. Seminaareissa oli pakollinen läsnäolo, massaluennoilta sen sijaan pystyi olemaan poissa, jos tilanne sitä vaati. Itse en kuitenkaan uskaltanut olla poissa, sillä tahti tosiaan oli kova. Eräällä kurssilla opettaja oli valmistellut jokaista luentoa varten diasarjan, jossa dioja oli yli 100 sivua luentoa kohden.

Luentosarjoissani kokeena olivat kirjalliset kokeet. Koemalleja oli erilaisia, yhdellä todella suurella massaluennolla esimerkiksi tehtiin monivalintakokeet, jotka opettaja tarkisti automaattisesti tietokoneella. Tärkeää oli siis merkata vastaukset oikealla tavalla, että tietokone osasi lukea koepaperia.

Opiskelijakortin saaminen ja paikallisen moodlen käyttäminen oli mielestäni helppoa. Wienin puolella kansainvälinen toimisto hoiti hyvin informaation kulkemisen vaihto-oppilaille ja järjesti kaikennäköisiä kokoavia infoluentoja. Kansainvälisessä toimistossa työskenteli myös yllättävän moni suomalainen, joten palvelua sai myös suomeksi.

Muuta mainitsemisen arvoista: Hintatasoltaan Wien on aika samanlainen kuin Suomi. Erityisesti halvempaa siellä ei ole muuten kuin alkoholin suhteen. Keski-eurooppalaiseen tyyliin kaupasta saa haettua viinipullon kahdella eurolla tai halvemmallakin. Ulkona syöminen on Suomeen verrattuna hitusen halvempaa, mutta kaupassa myytävät lihat, juustot ja jopa pastatkin ovat kalliimpia kuin meillä täällä Suomessa. Erityisesti liha on suhteellisen arvokasta, joten itse ainakin tyydyin syömään aika paljon ulkona ja loppuajan söin kasvispainotteisesti.

Itse olin Wienissä kevätlukukaudella ja huomasiin, että kaupunki elävöityi hurjasti kesään päin mennessä. Lämmintäkin oli jo huhtikuusta alkaen, jolloin melkein joka päivä aivan vaihdon loppuun asti lämpöasteita oli yli 20. Ensimmäiset uimareissuni Donau-jokeen tein jo huhtikuun ensimmäisinä päivinä, joten lämmintä tosiaan oli.

Kaupunkina Wien on aivan hurjan hyvällä paikalla, sillä sieltä pääsee nopeasti ja halvasti naapurimaihin. Bratislavaan matka kestää tunnin ja maksaa arviolta viisi euroa, Budapestiin kolme tuntia ja bussilla pääsee kymppillä. Slovenia, Kroatia, Kreikka, Sveitsi, Saksa ja Italiakin ovat todella helposti tavoitettavissa. Erityisplussaa tulee Budapestin lentokentästä, josta lentää usea halpalentoyhtiö todella halvoilla hinnoilla. Itse esimerkiksi lensin Kreikkaan meno-paluulennoilla, jotka maksoivat yhteensä 50 euroa. Tähän päälle maksoin kymmenen euroa suuntaansa bussista, joka vei suoraan lentokentälle Wienin keskustasta.

Byrokraattisesti Wienissä pitää tehdä pari asiaa sinne muuttaessa, mutta nämä olivat aika helppoja hoitaa. Muuttaessasi johonkin naapurustoon, pitää naapurustoon käydä ilmoittautumassa asukkaaksi kyseisen paikan maistraatissa. Tämä on aika nopea ja kivuton prosessi, kunhan vain muistaa tuoda passinsa mukana ja täyttää paikan päällä ilmoittautumislomakkeen eli Meldezettelin. Tätä varten tarvitaan vuokranantajalta todistus, että missä talossa asuu ja kuinka pitkään.

Wienistä poistuessa sama ilmoitus pitää käydä tekemässä, mutta päinvastaisesti. Tällöin ilmoitetaan, että on aikomassa poistua naapurustosta ja kaupungista ylipäänsä.

Liikkuminen Wienissä on tehty kirjaimellisesti maailman helpoimmaksi. Wien valittiinkin julkisen liikenteen puolesta maailman toimivimmaksi kaupungiksi. Metrot, raitiovaunut ja bussit kulkevat oikeastaan minne vain. Niiden käyttäminen on helppoa ja todella halpaa. Opiskelijalle koko lukukauden kestävä julkisen liikenteen kortti maksaa 75 euroa ja tämä on käytössä helmikuusta heinäkuuhun. Suosittelen ehdottomasti julkisen liikenteen kortin hankkimista niin nopeasti kuin mahdollista, Wien on upea kaupunki, jota kannattaa kyllä tutkia raitiovaunujen ja metrojen avustuksella.

Kaiken kaikkiaan viihdyin Wienissä todella hyvin. Kaupunki oli tarpeeksi iso, mutta silti hahmotettavissa. Siellä oli todella paljon erilaisia tapahtumia, joissa tapasi niin opiskelijoita kuin paikallisiakin. Vaikka wieniläiset osaavat olla vähän sisäänpäinlämpiäviä, saa heiltä silti apua tarvittaessa. Kaupungin rytmiin päästessä ei paikasta enää halua poistua ollenkaan.

Merkityksellisyys: Vaihdosta oli minulle todella paljon hyötyä erityisesti saksan kielen osaamiseni suhteen. Kursseja oli monipuolisesti valittavissa ja kielivaihtoehtoina oli saksaa ja englantia. Suosittelen myös saksan kielisten kurssien ottamista, jos vähänkään siltä tuntuu. Itse kävin parilla kurssilla lähinnä kuunteluoppilaana kehittämässä omaa kielitaitoani.

Universität Wien, Wien, 01.03.2018 – 30.06.2018

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihto aika: 01.03.2018 – 30.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Vietin kevään Itävallassa opiskellen kauppatieteitä Wienin yliopistossa. Wien osoittautui kaupunkina nappivalinnaksi ja vaihto olikin todella hieno ja onnistunut kokemus.

Etukäteisjärjestelyt Suomessa sujuivat mutkitta. Hakuprosessi oli selkeä, eikä kohdemaan yliopiston kanssa ollut juurikaan ongelmia. Sain Wienin Yliopistolta sähköpostitse kattavan tietopaketin jo reilusti ennen vaihtoni alkua ja mitä lähemmäs lukukauden alkua tultiin, sitä ajankohtaisempaa tietoa vaihdosta ja opiskelusta sain. Koen, että minut pidettiin hyvin ajan tasalla siitä, mitä asioita minun piti hoitaa ennen lähtöä. Samoin deadlinet olivat selvät ja esimerkiksi yliopiston sivuilta löytyvän checklistin avulla oli helppoa tarkistaa, mitä asioita piti hoitaa ennen vaihtoa, sen aikana ja sen jälkeen.

Ennen lähtöä otin Suomessa matkavakuutuksen. Vaihdon ajan pärjäsinkin hyvin suomalaisella puhelinliittymälläni, sillä se sisälsi puhelut ja netin myös Euroopassa. Asunto löytyi helposti, sillä sain huoneen paikallisen opiskelija-asuntolan (home4studentsin) kautta. Asuntola oli helppo ratkaisu: se oli siisti, rauhallinen ja lähellä kampusta. Dormissa asui sekä paikallisia että vaihtareita ja olikin hienoa päästä tapaamaan uusia ihmisiä sekä Itävallasta että muualta. Olisin kuitenkin kaivannut dormiin jopa hieman enemmän eloa – asuntola oli hyvin hiljainen ja rauhallinen. Huone oli siisti ja sisustukseltaan ok, vaikkakin melko pieni. Yliopisto ei tarjoa majoitusta, joten asunnon hankkiminen on vaihtarin itsensä vastuulla. Tarjontaa on mielestäni kuitenkin hyvin sekä opiskelija-asuntojen että yksityisten vuokra-asuntojen puolesta.

Itävaltaan saapuminen oli helppoa. Heti Wieniin saavuttuani kävin tekemässä Meldezettelin eli rekisteröidyin kaupungin asukkaaksi. Vastaava toimistokäynti tuli tehdä myös silloin, kun muutin pois kaupungista. Tämän lisäksi vaihdon kestäessä yli kolme kuukautta tulee asioida myös maahanmuuttovirastossa. Vinkkinä mainitsen, että tähän visiittiin kannattaa varata reilusti aikaa, sillä jono on usein melko pitkä.

Olen lukenut monta vuotta saksaa, enkä käynyt erillistä saksan kielen kielikurssia. Kielikurssi olisi kuitenkin ehkä kannattanut, jotta kieli olisi muistunut nopeammin mieleen. Aluksi Saksan puhuminen tuntui haastavalta, mutta kun jouduin käyttämään saksaa arkipäivän tilanteissa, muistui kieli pikkuhiljaa taas mieleen. Wienissä pärjää kyllä englannilla, mutta paikalliset suhtautuvat englannin puhumiseen hieman vaihtelevasti ja käytinkin kaupoissa, ravintoloissa ja erilaisissa toimistoissa asioidessani pääosin saksaa.

Wienin Yliopistossa kauppatieteitä opiskellaan kauppatieteen, taloustieteen ja tilastitiikan tiedekunnassa, minkä johdosta osa kursseista on melko matemaattispainotteisia. Luen itse pääaineenani johtamista, mutta onnistuin kuitenkin löytämään hyvin kansainväliseen liiketoimintaan ja yrityksen johtamiseen liittyviä kursseja. Vaikka osaankin saksaa, opiskelin kuitenkin englanniksi. Opiskelun kanssa ei ollut juurikaan ongelmia. Sanoisin, että kurssit olivat tasoltaan Suomen tasoa helpompia. Osa kursseista sisälsi ryhmätöitä ja vaati läsnäoloa, osa oli mahdollista pelkästään tenttiä. Kurssin suoritus tapa on kerrottu selkeästi opetusohjelmassa, joten oli helppoa valita itselleen ja omaan aikatauluun sopivia kursseja.

Kurssitarjonta oli helposti saatavilla ufind-palvelun kautta. Myös Erasmus Buddy eli paikallinen tutor oli minuun yhteydessä, auttoi kurssivalintojen ja muiden kysymysten kanssa. Hän myös näytti minulle kaupunkia, suositteli hyviä ravintoloita ja kahviloita yms.

sekä kutsui minut illanistujaisiin muiden paikallisten kanssa. Pääosin kuitenkin vietin aikaa vaihtarikavereiden kanssa, sillä löysin helposti paljon samanhenkisiä kavereita, joiden kanssa vietimme aikaa Wienissä ja reissasimme ympäri Eurooppaa.

Ihastuin Wieniin kaupunkina, sillä se on erittäin kaunis, viihtyisä, siisti ja eloisa. Wienin julkinen liikenne toimii loistavasti. Lukukauden ajan voimassa oleva matkakortti kannattaa hankkia. Wienin kulttuuritarjonta on huippuluokkaa ja kaupunki tarjoaakin tekemistä viikon jokaiselle päivälle. Wienissä on paljon museoita, joissa pyrin vaihdon aikana käymään paljon. Vaihtoon lähtijälle tai Wienissä muuten vierailevalle suosittelen ehdottomasti oopperassa, baletissa ja klassisen musiikin konserteissa käymistä, sillä ne tekivät ainakin minuun todella suuren vaikutuksen. Kaupungissa on myös jatkuvasti muitakin musiikkitapahtumia sekä kesällä järjestettävät Donauinsselfest-festarit, joten tarjontaa riittää musiikin ystäville genrestä riippumatta. Vietimme myös paljon aikaa viihtyisissä puistoissa tai esimerkiksi Tonavan varrella auringosta nauttien.

Viinin ja oluen ystäville kaupunki on täynnä erilaisia terasseja, pubeja, kahviloita ja ravintoloita. Kaupungin pienet kahvilat ovat aivan ihania, joten suosittelenkin pitämään silmät auki niiden osalta kaupungilla kävellessä. Must-see-juttuja Wienissä ovat ainakin kirkot Stephansdom ja Karlskirche, Naschmarkt-tori, shoppailukadut Mariahilfer Straße, Kärntner Straße ja Graben, Praterin huvipuisto, Schönbrunnin, Hofburgin ja Belvederen palatsit, Volksgarten-puisto sekä Kahlenbergin vuori viinitiloineen. Voisin jatkaa listaa loputtomiin, mutta tässä omia suosikkejani.

Wienissä on monta yliopistoa, joilla on erilaisia tapahtumia vaihto-opiskelijoille. Erasmus-järjestöt järjestävät lukuisia retkiä, bileitä ja muita tapahtumia, joiden kautta on helppoa tutustua muihin vaihtareihin. Kevään aikana meille muodostuikin mahtava vaihtariporukka, johon kuului sekä suomalaisia että ulkomaalaisia. Vaihdon aikana matkustelimme myös paljon Euroopassa ja pariin otteeseen myös Itävallassa. Wienistä on suht' helppoa matkustaa, vaikkakin lentäminen Wienistä on hieman kallista. FlixBusilla matkustaminen on halpaa ympäri Eurooppaa ja pienen tutkimustyön jälkeen myös edullisia lentoja on saatavilla. Reissatessa yövyimme pääosin Airbnb-asunnoissa, joiden kanssa meillä ei ollut mitään ongelmia.

Voin ehdottomasti suositella vaihtoon lähtemistä ja erityisesti suosittelen lämmöllä myös Wieniä vaihtokaupunkina. Mainittakoon vielä, ettei vaihdossa olemisen ole pelkkää ruusuilla tanssimista, vaan uudessa ympäristössä ja vieraiden ihmisten keskellä olemisen vaatii toki totuttelua ja rohkeutta. Käytännön asioiden suhteen minulle ei tullut mitään ongelmia, mutta toki ikävä kotiin iski pariin otteeseen. Wieniin oli mielestäni kuitenkin helppoa sopeutua. Wien on suuri kaupunki, jossa tapahtuu paljon, mutta kaupungin oppi tuntemaan nopeasti ja se tuntui kotoisalta. Uskon, että ulkomailla opiskelusta on hyötyä etenkin siksi, että se antoi uudenlaista näkökulmaa omiin opintoihin ja omaan arkeen Suomessa ylipäättäänkin. Ennen kaikkea mieleeni vaihdosta jäivät tapaamani ihmiset, uudet ystävät, ihana kaupunki sekä unohtumattomat matkat Euroopassa.

Ella Pekki

Universität Wien, Wien, 26.02.2018 – 14.07.2018

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 26.02.2018 – 14.07.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Oma hakuprosessini alkoi reilu vuosi ennen lähtöäni. Vaihtoehtoina pyörittelin Wienin yliopistoa sekä Rooman LUISS-yliopistoa. Myös Tukholman yliopisto kävi mielessäni, mutta päädyin pitkän pätkäilyn jälkeen valitsemaan Rooman ensimmäiseksi vaihtoehdokseni. Wienin kurssitarjonnasta ei tuolloin ollut tullut tietoa, joten se vaikutti pitkälti päätökseeni ensisijaisen paikan suhteen. Hakuprosessi eteni vaivattomasti, kunhan muisti pitää aikatauluista kiinni. Hetki ennen haun päättymistä ei kannata raapustella motivaatiokirjeitä ja itse koinkin sen hyväksi, että kirjeen jättää hetkeksi lepäämään ennen virallista hakua Nettiopsuun. Hakuprosessin edetessä sain tietooni, että minut oli valittu Wieniin, sillä ilmeisesti Rooman yliopisto oli varsin suosittu myös muiden opiskelijoiden kesken. Onneksi näin.

Wienin yliopiston sivut tuntuivat hieman sekavilta alkuun, varsinkin kun yliopisto oli juuri ottanut uuden hakukoneen (u:find) käyttöönsä. Toisinaan kurssitarjontaa etsiessä sivut näyttivät erroria, eikä erityisten hakulausekkeiden kanssa ollut helppo pelaila. Onneksi Tampereella kurssien listaus on järjestetty yksinkertaisesti yhdelle sivulle. Varsinainen kesän kurssitarjonta julkaistiin verrattain myöhään, tammikuun puolivälissä. Lukukausia Wienissä on kaksi: talvi- ja kesälukukausi. Kesälukukausi alkoi maaliskuun alussa ja kesti kesäkuun loppuun. Tiedonvaihto Wienin yliopiston kanssa oli helppoa, kansainvälinen toimisto vastasi lähes heti viesteihin. Orientaatiopäivän kanssa minulla tosin oli hieman vaikeuksia. Ilmoittauduin englanninkieliselle päivälle lähes heti, kun tämä oli mahdollista. Ilmoittautuminen ei ollut kuitenkaan mennyt perille, vaan jouduin jonottamaan hajapaikkoja tälle päivälle. Itse orientaatiopäivänä luentosalissa oli kuitenkin hyvin tilaa, joten suuremmilta katastrofeilta vältyttiin tällä kertaa. Oman vaihtoni aikaan kansainvälisessä toimistossa työskenteli kaksi suomalaista, joten heiltä on helppo kysyä neuvoa, mikäli jokin jää epäselväksi.

Alkujärjestelyt ennen lähtöä sujuivat hämmentävän helposti. Tietysti vaihtoon lähtö aiheutti jonkin verran työtä, mutta en kohdannut ylitsepääsemättömiä ongelmia missään vaiheessa. Oman asuntoni sain alivuokrattua oman tuttavapiirini kautta. Hain asuntoa jo lokakuun puolella ja sainkin tarjouksen heti parin päivän odottelun jälkeen. Päädyin helppoon valintaan ja hain asuntoa OeAD:n ("paikallinen TOAS") kautta. Sain pienen yksiön ihanasta 19. kaupunginosasta. Vuokra osui budjettiini (16 neliön yksilö 449e/kk, sisältäen netin, veden ja sähkön) ja muutenkin asunto oli nappivalinta. OeAD vaatii aluksi jonkun verran erilaisia pakollisia kuluja, mutta muuten piilokuluja ei ilmaantunut vaihtoni aikana. Pahimpina hellejaksoina asunto oli todellinen sauna, mutta senkin kanssa oppi elämään. Loppuvaiheessa vaihtoani huomasin, että olisin voinut vuokrata asunnon suoraan itse yritykseltä, joka ylläpiti asuntoja. Tällä olisin säästänyt vuokrakuluissa monia kymmeniä euroja kuussa, mutta turha sitä on murehtia. Asuin base19 (www.base19.at) nimisessä

asuntokokonaisuudessa. Kannattaa käydä läpi myös tämä yritys, sillä on useampia asuntoja ympäri Wieniä. OeAD:llä on asuntoja ympäri Itävaltaa, ja esimerkiksi Salzburgissa asuva ystäväni joutui maksamaan erinäisiä lisämaksuja pois muuttaessaan.

Myös OeAD:n toimistossa työskentelee kaksi suomalaista, joista toisen kanssa viestittelin ennen muuttoani. Suomalaisyhteisö Wienissä on hämmäntävän iso ja aktiivinen. Wieso eli Wienin suomalainen opiskelijayhdistys järjestää joitain tapahtumia, kuten vappujuhlan tai yhteisiä hetkiä oluiden äärellä. Myös Facebook-ryhmästä ”Wienin suomalaiset” oli paljon apua vaihtoni aikana. Suomalaisella kirkollakin oli usein yhteisiä tapahtumia myös pyhäpäivien ulkopuolella. Suosittelen lämpimästi tutustumaan näihinkin ryhmiin, Facebookista pitäisi löytyä kaikki mainitut ryhmät.

Ostin lentolipun myös useita kuukausia ennen vaihtoon lähtöä. Ainoastaan Finnair lentää suoraan Wieniin, kaksi kertaa päivässä. Varasin oman menolentoni Kilroy Travelsin kautta, sillä tämä on ainoa taho, joka myy opiskelijalippuja. Ostin sitä varten ISIC- eli kansainvälisen opiskelijakortin. Sain kortin avulla menolennosta noin 50e alennusta, joten kortti maksoi jo heti itsensä takaisin. Paluulennon ostin Finnairin sivuilta nuorisohinnoilla (alle 26-vuotiaat). Menopäivänä olin jo aamupäivästä Wienissä. Kaupunkiin pääsee useilla eri tavoilla, itse otin CAT-junan (City Airport Train), sillä se oli helpoin löytää. Junalla menee noin 15 minuuttia kentältä Wien Mitte-Landstrasse -asemalle. Halvempi vaihtoehto olisi ollut paikallisjuna S7, mutta saapuessaan helpoutta arvosti enemmän kuin halpaa hintaa. Jouduin yöpymään ensimmäisen yön hotellissa, sillä asunnon avaimen haku oli mahdollista vain muutamana tuntina viikossa. Useat virastot yms virallisemmat tahot ovat Wienissä avoinna vain muutamia tunteja päivässä, eikä viikon mittaan säännöllisyyttä tunneta. Jokin taho saattaa olla auki esimerkiksi ma-ke klo 12-14, to kiinni ja pe klo 15-17.

Wienin yliopisto järjestää kielikursseja, mutta ne maksavat useita satoja euroja. Itseltäni tämä jäi väliin, sillä hinta tuntui kohtuuttomalta. Minulla oli hallussa vaihtoon mennessäni perusteet saksan kielestä, mutta mitä paremmin kieltä osaa, sitä helpompi maassa on asioida. Lähes kaikki byrokratia oli saksaksi, joten lomakkeita täytellessä sanakirja oli hyvä kaveri. Itävalta näyttäytyi tältä osin itselleni erittäin varautuneena maana. Etenkin murteen kanssa minulla oli vaikeuksia ja monet paikalliset eivät vaivautuneet peittelemään halveksuntaansa ulkomaalaista, kieltä osaamatonta kohtaan. Vanhempien ihmisten asenteet olivat paikoin hyvinkin jyrkkiä, mutta monet nuoret tuntuivat olevan suvaitsevaisempia. Englannilla pärjäsi kyllä isoimmissa kaupungeissa, mikäli paikalliset sitä suostuivat puhumaan. Tämä asennoituminen oli hyvin yllättävää, etenkin maan historiaa katsoessa.

Yliopisto tai ESN tarjosi ilmeisesti perinteistä buddy-toimintaa, mutta se jäi itseltäni väliin. Sain tarvittavat neuvot kurssikavereiltani. Valitsin aluksi viisi kurssia, mutta vaihtari-statuksesta huolimatta en päässyt kahdelle näistä kursseista. Tämä osoittautui erittäin hyväksi tuuriksi, sillä valitsemani kolme kurssia olivat erittäin työläitä. Seminaarikursseja kannattaa valita vain kolme, sillä niissä on yleensä runsaammin työtä kuin muissa. Kaikki kolme kurssiani muodostivat 15 op kokonaisuuden Euroopan Unioniosta: sen ulkosuhteista, sääntelystä ja päätöksenteosta. Kurssit olivat muodoltaan seminaareja, mikä tuntui olevan yleistä kurssitarjonnan parissa. Perinteisiä luentokursseja oli erittäin vähän tarjolla englannin kielellä. Kurssit sisälsivät niin viikoittaisia mini-esseitä, esitelmiä, tenttejä sekä laajoja esseitä. Jokaiselle luentokerralle piti valmistautua hyvin, mikä vaati paljon työtä viikoilla. Materiaalit oli kuitenkin hyvin saatavilla Moodlesta, joten niistä ei tarvinnut huolehtia. Olen aina jännittänyt esitelmiä, mutta nyt jouduin pitämään kaksi englanniksi. Kerroin

jännittämisestäni opettajalle ja huomasin, miten tämä auttoi pahimpaan ramppikuumeeseen. Selviydyin hyvillä arvosanoilla molemmista esitelmistä ja olo oli kuin voittajalla. Tein sen, voitin jännitykseni!

Kurssien työmäärä yllätti minut täysin. Tästä syystä en ehtinyt matkustelemaan tavallisen Erasmus-vaihtarin tavoin niin paljon, kuin olin alun perin suunnitellut. Kävin kuitenkin Budapestissä, Bratislavassa ja Ljubljanassa – kaikki minulle ennestään tuntemattomia kaupunkeja. Wienistä pääsee kätevästä ja halvalla Flixbusilla eri puolille Keski-Eurooppaa. Reissasin jonkun verran myös Itävallan sisällä. Salzkammergutin alue lähellä Salzburgia on ehdottomasti upein matkakohde vaihtoni aikana. Kukapa ei vuoristomaisemista pitäisi?

Matkustin Budapestiin ja Ljubljanaan yksin. Tämä oli monelle ihmetyksen aihe – miten nainen uskaltaa lähteä yksin ulkomaille? Hyvin, uskalsinhan lähteä yksin vaihtoonkin. En tuntenut oloani missään vaiheessa uhatuksi, Wienissä tai muuallakaan. Maalaisjärjellä pärjää jo hyvin pitkälle. Yksin matkustaminen oli yllättävän mukavaa: sain käydä juuri niissä ravintoloissa missä halusin sekä edetä omaan tahtiini. Lisäksi tutustuin muutamaaan muuhun Eurooppaa kiertämään lähteneeseen matkaajaan, joiden kanssa vietin aikaa kaupunkia ihmetellen. Jos yhtään epäröit yksin matkustamista, niin tee se! Lähdetä yksin kiertämään vaikka lähikaupunkia, mikäli toinen maa tuntuu aluksi liian rankalta vaihtoehdolta.

Wien oli hieno vaihtokaupunki. Kulttuuria, tapahtumia ja shoppailumahdollisuuksia on kiitettävästi. Joukkoliikenne toimii erittäin hyvin eikä lukukauden voimassa oleva kortti ole kovinkaan kallis (150e) verrattuna siihen miten laajalle Wienissä pääsee matkustamaan. Wienissä yllättävintä oli paikallisten varautuneisuuden lisäksi se, miten paljon käteistä kaupungissa (ja muualla Itävallassa) yhä käytetään. Sitä kannattaa **aina** olla mukana. Ulkona syöminen on halpaa, mutta ruokakauppojen hinnat tuntuivat olevan jopa Suomeen verrattuna kalliita. Lidlissä ja Hoferissa asioidessa on mahdollista säästää ruokakuluissa. Kevät saapui Wieniin jo maaliskuun vaihteessa, joten lämpimiä päiviä oli reippaasti enemmän kuin Suomessa. Harrastusmahdollisuudet Wienissä ovat hyvät: yliopiston kautta on mahdollista ilmoittautua erilaisille liikuntakursseille ja omalla alueella Döblingissä toimi paikallinen urheilukerho, joka järjesti myös erilaisia liikuntatunteja. Kesäisin kaupungilla on mahdollista käydä uimassa joko Tonavassa tai useissa maauimaloissa. Schönbrunnin maauimala on kuulemani mukaan näistä hienoin. Vaellus on myös erittäin suosittu urheilumuoto paikallisten kesken, ja kaupungin laitamilta onkin useita vaellusreittejä (Stadtwanderwege).

Puoli vuotta vaihdossa meni yllättävän nopeasti. Kokemus ei ollut minulle kuitenkaan aina helppoa, sitä osasikin jo odottaa. Olen aiemminkin viettänyt pidempiä ajanjaksoja ulkomaille, joten jätin suosiolla vaalempunaiset lasini kotiin. Jokaisessa maassa on omat ongelmansa, ja näin oli myös Itävallassa. Heti opintojen alkuun meillä oli pitkä pääsiäisloma. En muista, milloin olisin tuntenut itseäni niin yksinäiseksi, kuin silloin. Kurssit olivat pyörineet vain viikon tai kaksi, joten siinä ajassa en ollut vielä ehtinyt saada ystäviä. Monet tuttavatkin lähtivät pois kaupungista pitkän loman ajaksi. Vaikka introverttinä nautinkin omasta seurastani, niin reilu kuukausi uudessa maassa ilman ystäviä saattaa käydä rankaksi. Onneksi on nykyteknologia, jonka avulla on helppo pitää yhteyttä Suomeen jääneisiin kavereihin ja perheeseen. Kurssien edetessä koti-ikäväkin haihtui ja onnistuin saamaan muutaman hyvän ystävän, joiden kanssa olemme viestitelleet vaihdon jälkeen.

Vaihtoon osallistuminen antoi paljon työkaluja erilaisessa arjessa selviämiseen. Paljon on itsestä kiinni, millainen vaihtokokemuksesta tulee. Rohkeutta en voi korostaa tarpeeksi. Jo vaihtoon lähtö saattaa olla iso askel, mutta toisinaan kannattaa myös heittäytyä. Jos yksinäisyys vaivaa, kannattaa rohkeasti kysyä jotain kurssikaveria vaikkapa kahville luennon jälkeen. Tämän taidon opin itsekkin vasta oman vaihtokokemukseni aikana. Koen, että olen nykyään paljon ulospäin suuntautuneempi, rohkeampi ja itsevarmempi. Olen iloinen siitä, että lähdin, mutta ei ole kuitenkaan kodin voittanutta.

Universität Salzburg, Salzburg, 19.02.2018 – 29.06.2018

Maa: Itävalta

Kaupunki: Salzburg

Vaihtoaika: 19.02.2018 – 29.06.2018

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Universität Salzburg

Kevätlukukausi 2018 (19.2.-29.6.2018)

Universität Salzburg, Itävalta

Kahdenvälinen vaihto

Hain vaihtoon Salzburgiin helmikuussa 2017, ja tieto siitä, että sain vaihtopaikan, tuli maaliskuun alkupuolella. Salzburgin yliopistoon lähetin hakemuksen vasta lokakuussa, ja sieltä hyväksymispäätöksen saamiseen meni parisen viikkoa. Sähköinen versio hyväksymispäätöksestä tuli sähköpostin liitteenä varsin nopeasti, mutta luvattua paperista versiota ei alkanut kuulua, joten koordinaattorini kysyi sitä uudestaan Salzburgin yliopistosta, minkä jälkeen se sitten tulikin minulle postitse kotiin parissa päivässä.

Yliopiston kurssitarjonnasta sai ihan hyvin tietoa etukäteen, kun vain jaksoi kaivella yliopiston PLUSonline-järjestelmää, joka on kyllä sekava ja vanhanaikainen, mutta josta kyllä lopulta löytyy ihan kiitettävästi tietoa kursseista.

Salzburgin yliopisto ei lähettänyt infomateriaaleja kevätlukukaudeksi vaihtoon tuleville mitenkään kovin aikaisin. Sähköpostiin alkoi tulla informaatiota esimerkiksi orientaatioviikosta vasta tammikuussa, lähempänä helmikuun alkua, mikä tuntui itsestä vähän viimetipalta, siltä oma lähtöni Salzburgiin oli jo helmikuun puolessa välissä.

Salzburgin yliopiston ylioppilaskunta järjestää tuutoritoimintaa, mutta tieto tästä sekä käytännön järjestelyt tapahtuivat todella viime tipassa, vasta helmikuun alussa.

Ilmoittauduin mukaan, ja kerroin, että haluaisin tuutorin. Sain aivan mahtavan tuutorin, jonka kanssa meillä synkkasi todella hyvin. Ensimmäisellä tapaamiskerralla heti pari päivää saapumiseni jälkeen tuutorini esitteli minulle kaupunkia ja yliopiston tiloja, mistä oli todella paljon hyötyä. Parasta tuutorini kanssa ajan viettämisessäni oli mielestäni kuitenkin se, että häneltä pääsin kysymään itävaltalaisesta arkielämästä ja kulttuurista. Tuutorilta sai myös kullannarvoista apua, kun arjessa tuli vastaan asioita, joissa Itävallan järjestelyt erosivat Suomesta. Esimerkiksi kun jouduin varaamaan itselleni lääkäriajan, tuutorini neuvoi, miten Itävallan sairaanhoitojärjestelmä toimii.

Asunnon hankintani sujui todella helposti, mutta saattaa olla, että minulla sattui vain käymään todella hyvä tuuri. Hain asuntoa Salzburgin yliopiston neuvoman OEAD-säätiön kautta, ja seuraavana päivänä siitä, kun olin jättänyt hakemuksen, minulle tarjottiin asuntoa.

Asuin neljän hengen soluasunnossa Haus Merian-nimisessä asuntolassa aivan päärautatieaseman vieressä. Maksoin soluhuoneesta vuokraa 350 euroa kuukaudessa. Huoneeni oli kalustettu ja siisti. Asunnossa oli myös hyvänkokoinen keittiö, todella iso kylpyhuone sekä erillinen wc.

Minun asuntolassani jokaisella asukkaalla oli tietty määrä dataa käytettävissä per kuukausi, ja tämä data loppui kaikilla tuntemillani asuntolan asukkailla maltillisella, normaalilla, käytöllä aina kesken kuukauden. Puhelinoperaattorit toki myyvät prepaid mobiili-internetliittymiä, mutta halvin versio, jossa on rajaton datan käyttö, maksoi keväällä 2018 30 euroa/ 30 pv, eli jos tämän ostaa joka kuukaudella, lisää se jonkin verran asumiskustannuksia.

Samanlainen nettikäytäntö oli ainakin joissain muissa OEAD:n asuntolaissa, eli riippuen omasta netin tarpeesta ja käyttötottumuksista, tämä rajoitettu datan määrä kannattaa ottaa huomioon asuntihakemusta tehdessä. Jos datan määrä per kuukausi on rajoitettu, se on ainakin aikamaisemmin ilmoitettu OEAD:n sivuilla asuntolan kuvauksen yhteydessä.

Pääaineeni Tampereella on englannin kääntäminen ja tulkkaus. Salzburgissa olin yhdellä maisterivaiheen englannin kurssilla, joka oli suunnattu englannin opettajaksi opiskeleville. Lisäksi olin yhdellä taidehistorian kurssilla ja kahdella saksan kielen kielikurssilla.

Englannin kurssilla vaatimustaso ja arvostelu olivat erittäin kovia. Kurssin teemana olivat amerikkalaistyyliset väittelyt, eli tunnit lähinnä muodostuivat opiskelijoiden strukturoiduista väittelyistä eikä opettajavetoista opetusta ollut oikeastaan ollenkaan. Palautteen saaminen opettajalta oli hyvin hidasta. Kyseessä oli seminaarikurssi, jolla oli noin 30 osanottajaa ja läsnäolopakko (kaksi kertaa sai olla pois).

Taidehistorian kurssi puolestaan oli helppo, mutta se olikin taidehistorian perusopintojen ihka ensimmäinen kurssi. Tämä kurssi pidettiin saksaksi, mutta sain luvan kirjoittaa tentin englanniksi. Pärjäsin saksantaidoillani tällä kurssilla hyvin. Saksan tasoni oli lukukauden alussa B1+. Kyseessä oli luentokurssi, johon kuului myös vapaaehtoinen tutoriaali, jossa kerrattiin luennoilla esiin tulleita asioita.

Olin kahdella eri saksan kielikurssilla, sekä yliopiston kielikeskuksen järjestämällä että saksan kielen laitoksen järjestämällä kielikurssilla. Saksan kielen laitoksen järjestämä kurssi oli hyvä, ja koen että siellä edettiin riittävän nopeasti ja opin kurssilla uutta. Kurssilla ei oikeastaan ollut mitään pakollisia koti- tai kirjoitustehtäviä, eli sitä kuinka paljon aikaa ja panostusta tähän kurssiin ja sitä kautta saksan opiskeluun halusi laittaa, pääsi säätelemään siis aika paljon itse. Tätä kurssia oli kolme kertaa viikossa, ja noin 8 poissaoloa oli sallittu.

Kielikeskuksen järjestämä saksan kurssi oli minulle liian helppo, vaikka ennen kursseille ilmoittautumista järjestetyn tasokokeen mukaan kuuluin kyseiseen kurssiryhmään. Kurssilla edettiin myös liian hitaasti. Tätä kurssia oli kahdesti viikossa, ja myös tällä kurssilla oli läsnäolopakko, muutaman kerran sai tietysti myös tältä kurssilta olla pois. Tähän kurssiin kuului myös viisi pakollista, kirjallista kotitehtävää. Jos haluaa tosissaan parantaa saksan kielen taitoaan Salzburgissa vaihdon aikana, suosittelen ehdottomasti osallistumaan saksan kielen laitoksen järjestämälle kielikurssille.

Salzburg on samankokoinen kaupunki kuin Tampere, eli jos kokee, että Tampereen kokoinen kaupunki on hyvä paikka asua ja opiskella, niin silloin on hyvä edellytykset viihtyä myös Salzburgissa. Salzburgissa on tosin valtavasti enemmän turisteja kuin Tampereella, eli jos et voi sietää turistilaumoja ollenkaan, silloin Salzburg voi käydä vähän raskaaksi. Hintataso on Salzburgissa samanlainen kuin Suomessa.

Salzburg ei ole mitenkään profiloitunut opiskelijakaupungiksi, mutta esimerkiksi kulttuurielämää kyllä löytyy silti hyvin. Sen sijaan opiskelijabileitä ja muuta biletyistä ei ole valtavan paljon tarjolla, eli jos aiot viettää vaihdossa elämäsi klubbailulukauden, se kannattanee tehdä jossain muualla kuin Salzburgissa.

Vaikkei juhlimista ole niin kauhean paljon tarjolla, on Salzburgissa silti paljon tekemistä vapaa-ajalla. Salzburg tarjoaa hyvän määrän museoita, teattereita ja elokuvateattereita. Konsertteja, erityisesti klassisenmuusikin konsertteja on paljon, ja ilmeisesti ihan huomattava osa niistä on myös ilmaisia. Kirsikkana kakun päällä on tietysti Alpit, jonne Salzburgista pääsee julkisilla liikenneyhteyksillä. Esimerkiksi noin tunnissa pääsee paikallisbusseilla vaellusreiteille. Oma unelmani on ollut pitkään päästä asumaan Alpeille, ja vaikkei Salzburg ihan Alpeilla sijaitsekaan, niin Salzburgin kaupunki ihanine, taivaanrannassa näkyvine Alpeineen, toteutti kyllä unelmani joka tapauksessa.

Universität Salzburg, Salzburg, 19.02.2018 – 29.06.2018

Maa: Itävalta

Kaupunki: Salzburg

Vaihtoaika: 19.02.2018 – 29.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Salzburg

Hain vain yhteen vaihtokohteeseen eli Salzburgiin ja myös pääsin sinne. Hain vaihtoon keväällä 2017 ja vietin vaihtolukukauteni Salzburgin yliopistossa keväällä 2018.

Vaihtoon hakeminen sujui oikein hyvin ja viestiminen niin Tampereen, kuin Salzburgin yliopistojen kanssa oli vaivatonta. Alkuun informaatiota tuli melko paljon ja kaikki tuntui vähän sekavalta, mutta kun otti aikaa ja alkoi ottaa selvää asioista, kaikki sujui hyvin. Tiedekuntani vaihtokoordinaattorilta sain erityisesti paljon apua epäselvissä asioissa.

Kurssien valinta Salzburgin yliopiston valikoimista oli aluksi hieman hankalaa, mutta kun tarpeeksi tutki opintotarjontaa ja yliopiston sivuja, alkoi kurssienkin valinta hahmottumaan. Salzburgin yliopistossa on todella ystävällistä henkilökuntaa, joilta sai myös apua aina kun kysyi. Lisäksi kurssien valitsemisesta etukäteen ei niinkään kannata stressata, koska kurssivalintoja pystyy vielä muuttamaan vaihtokohteessa ja suurimmaksi osaksi Salzburgissa oltiin hyvin joustavia vaihto-opiskelijoiden suhteen.

Itse vaihdoin opiskelualaa vaihtoon hakemisen ja vaihtoon lähtemisen välissä, mikä hieman monimutkaisti asioita, mutta lopulta sekin hoitui oikein mukavasti. Salzburgissa sai melko vapaasti valita kurseja myös muiden kuin oman tiedekunnan sisältä, joten opintotarjontaa riitti. Itse olin hakenut sosiologian tutkinto-ohjelman kautta vaihtoon, mutta päädyin

opiskelemaan kansainvälistä politiikkaa, lakia ja saksan kieltä. Toki Tampereen yliopiston hyväksilukujen kanssa kannattaa olla tarkkana, ettei ulkomailla opiskellut kurssit mene hukkaan.

Ennen vaihtoon lähtöäni en osallistunut erilliselle saksan kielen kurssille, mutta olin opiskellut saksaa pari vuotta lukiossa ja yliopistolla muutaman kurssin. Saksan kielen taitoni Itävaltaan mennessä oli melko heikko, mutta koen, että kielitaitoni kehittyi jonkun verran, vaikka pääasiassa kommunikoin englanniksi. Itävallassa osallistuin Saksan kielikurssille (Department of German), joka oli tasoa A2, ja tunteja oli 4 päivänä viikossa, mutta myös opintopisteitä tuli 11. Saksan kielen kursseja järjesti myös Salzburgin yliopiston kielikeskus.

Minulla oli Salzburgin yliopistossa tuutori Buddy Networkin kautta, joka on heidän tuutoriohjelmansa. Tapasin tuutorini kanssa muutaman kerran lukukauden aikana ja hän haki avaimeni asuntooni, koska saavuin Salzburgiin illalla, jolloin toimisto, josta avain haettiin ei ollut enää auki. Tuutorin hankeminen on helppoa, mutta mikäli tuutorin haluaa, kannattaa laittaa hakemusta ajoissa, sillä kaikille ei riittänyt tuutoreita. Muuten en kokenut tuutoria välttämättömäksi, paitsi avaimen haun kannalta. Toisaalta tuutorin avulla voi päästä paremmin tutustumaan paikallisiin, koska usein vaihdossa hukkuu helposti vaihtaripiireihin ja paikallisiin ei tule oikein tutustuttua.

Minulla oli huone Oead:n kautta Haus Humboldt nimisessä asuntolassa. Huoneessani oli oma kylpyhuone ja keittiön jaoin muiden kanssa. Asuntolani oli ihan kiva ja vaikka sitä mainostettiin bile-asuntolana, ei siellä järjestetty lukukauden aikana, kuin 2 isommat bileet ja toki pienemmällä porukoilla ihmisillä oli omia illan istujaisia. Bileiden määrä ja metelin taso toki riippuu ihmisistä, joita asuntolassa sattuu milloinkin olemaan. Omassa huoneessani oli todella huono äänieristys, joten sinne kuului lähes kaikki äänet kaikkialta, mutta mikäli sattuu saamaan huoneen jostakin muusta kohtaa asuntolaa, välttyy todennäköisesti pahimmalta melulta. Kalusteet ym. olivat melko vanhoja, mutta huone oli ihan mukavan kokoinen. Kun saavuin huoneeseen siellä ei ollut yhtään mitään ylimääräistä, eli lähes kaikki astiat ym. piti hankkia itse. Peiton, tyynyn ja lakanat sai asuntolasta muistaakseni jotakin maksua vastaan. Tämä oli tietysti vain minun asuntolani tilanne, joten muualla systeemi voi olla erilainen.

Opiskelin Salzburgissa englanniksi ja koin, että opetus oli melko saman tasoista, kuin Suomessakin. Suomeen verrattuna, koin että Salzburgissa kirjoitettiin enemmän esseitä ja pidettiin enemmän esitelmiä. Jotkut kurssit olivat hyvin helppoja, ja jotkut vaativat enemmän työtä. Orientaatioviikolla esiteltiin melko hyvin erityylyiset kurssityypit. Kirjasto ja tietotekniset palvelut olivat toimivia ja yliopistolla suurimman osan asioista pystyi hoitamaan netissä.

Salzburgista löytyy paljon erilaisia vapaa-ajan vietto mahdollisuuksia museoista ja konserteista, riippuliitämiseen ja vaeltamiseen. Matkustaminen sieltä oli helppoa eri puolille Itävaltaa ja Eurooppaa, sillä juna- ja Flixbus-yhteydet toimivat hyvin. Suosittelen hankkimaan Salzburgin kaupungin bussikortin, joka maksaa 120€/lukukausi, sillä kaupungin sisällä pääsee helposti bussilla lähes joka paikkaan. Vaikka asuisi itse keskustassa, saattaa bussia tarvita silti melko paljon.

Kaupunkiin saapuessa piti rekisteröityä kaupungin asukkaaksi ja pois lähtiessä perua rekisteröityminen. Tämä täytyi tehdä ihan paperinen kaavake täyttämällä ja viemällä rekisteröitymistoimistoon. Toisin kuin yliopiston sisällä, tässä tilanteessa ei siis pystynyt hoitamaan asioita digitaalisesti.

Koin, että vaihto oli elämäni parhaimpia kokemuksia ja suosittelen vaihtoon lähtemistä ehdottomasti kaikille! Vaihdossa tutustuu todella helposti monen maalasiin ihmisiin, oppii uusista kulttuureista ja kielitaito kehittyy.

Universität Salzburg, Salzburg, 19.02.2018 – 29.06.2018

Maa: Itävalta

Kaupunki: Salzburg

Vaihtoaika: 19.02.2018 – 29.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Salzburg

Olin Erasmus-vaihdossa Universität Salzburgissa, Itävallassa kevätlukukauden 2018.

Hakuprosessista ei ole jäänyt mitään kovin kummoista mieleen, sillä informaatio kulki ihan jouhevasti. Itävallassa tosin pyhäpäiviä on Suomeen nähden huomattavasti enemmän ja lukukaudet asettuu vähän ristiin, joten vahvistuksia sai kyllä odotella kohdeyliopistolta joulun yli, joka meinasi vähän itseä turhauttaa. Tulevia vaihtareita neuvoisin vain ottamaan ihan rauhassa ja odottelemaan sitä, että sinuun otetaan yhteyttä ja neuvotaan asiat.

Matkasin Salzburgiin muutama päivä ennen orientoivien opintojen alkua. Salzburgissa orientoivat kestivät kaksi viikkoa, ja itse opiskelu alkoi vasta maaliskuun ensimmäinen viikko. Kaupunkiin oli siis pitkä ja pehmeä lasku, jossa kerkesi rauhassa tutustua muihin vaihtareihin ja kaupunkiin. Toisaalta, orientoivat olisi voitu hyvin tiivistää yhteenkin viikkoon (useimpina päivinä saattoi olla vain tietyn tiedekunnan tunnin mittainen kirjaston esittelykierros), jolloin olisin hyvin voinut opiskella Tampereella kolmosperiodin ajan kursseja ennen vaihtoon lähtöä.

Salzburgiin saapuessa kolmen ensimmäisen päivän aikana pitää käydä rekisteröitymässä kaupungin asukkaaksi Schloss Mirabell:illä. Lisäksi yliopiston International Centeriltä haettiin vaihtarien materiaalipaketti, Kapitelgasselta opiskelijakortti ja OEAD:n toimistolta asunnon avaimet. Näitten kaikkien virastojen aukioloajat on erittäin suppeat, ja monesti menevät myös päällekkäin (esimerkiksi OEAD klo 10-13, International Center klo 9-12 jne...), joten pari ekstrapäivää on hyvä jättää asioiden hoitamista varten.

Itävallan opiskelijajärjestö ÖH järjesti Suomen tuutoritoimintaa vastaavaa Buddy -toimintaa. Järjestelmään tehtiin itsestä esittelyt, joiden perusteella paikalliset Buddyt olivat saaneet valita itselleen tuutoroitavat. Minulle löytyi myös oma Buddy, jonka motivaatio tosin oli sitä luokkaa etten koko vaihtoni aikana nähnyt tätä kertaakaan. Joillakin muilla vaihtareilla oli käynyt vähän parempi tuuri tämän kanssa.

ASUNTO: Vuokrasin huoneen solusta, Haus Merianista opiskelijadormista OEAD:n kautta. Dormi sijaitsi rautatieaseman vieressä, josta oli kätevä kulkea oikeastaan minne vain. Plussaa oli myös rautatieaseman Spar -kauppa, joka on yksi ainoista Salzburgissa, joka oli auki myös sunnuntaisin ja pyhinä. Maksoin huoneesta 350e/kk, sisältäen sähköt, vedet ja netin. Dormi kuului WIST:ille, joten suosittelisin tulevia vaihtareita vuokraamaan dorminsa suoraan WIST:iltä. OEAD:lla oli tapana periä kummallisia lisämaksuja, esim. pelkän asuntohakemuksen

tekeminen oli muutaman kympin, booking fee 75e, moving in fee 70e, cleaning fee sekä joka kuukausi takuuvuokrasta veloitettiin 15e "toimistokuluja". Muista dormeista en suosittelisi ainakaan Priesterhausgassea, vaikka se keskeisen sijainnin puolesta hyvä onkin. Kavereillani tippui siellä vettä katosta, ja sisäilmassa taisi olla jotain ongelmia. Haus Mozart sekä Home 4 Students ovat omia lemppeiteita.

OPISKELU: Päädyin ottamaan kursseja kielikeskukselta, politiikan tutkimukselta sekä oikeustieteistä. Poliitiikan puolella minulla oli mielettömän inspiroiva ja hauska Slovenian entinen diplomaatti pitämässä vierailijaluentoja kansainvälisistä neuvotteluista ja diplomatiasta. Oikista hyödynsin, koska sitä ei Tampereella sellaisenaan ole ja kielikeskukselta nappasin itselle Saksan kielen A2 tason kurssin. Omat kurssit oli mielestäni vähätöisiä, enkä kokenut hukkuvani kouluhommiin, vaikka opintopisteitä kertyikin 22, kun taas kaverit, jotka opiskeli viestintää ja oikeustiedettä, tuntuivat elävän pelkille koulutöille. Poliitiikan tutkimuksessa luennot jaotellaan seminaari, proseminaari ja luentokursseihin. Seminaarit ovat työläitä, niihin joutuu lukemaan ja valmistelemaan luentopapereita joka tunnille, mutta niistä saa 9 ECTS. Proseminaarit ovat vähän kevyempiä, 6 ECTS laajuisia, ja luentokurssit kevyimpiä 3 ECTS laajuisia.

Vaihdon aikana minulla sattui lasketteluonnettomuus ESN Austrian järjestämällä retkellä. Jouduin paikalliseen vuoristosairaalaan, jossa vietinkin 10 yötä. Neljän viikon sairaslomasta huolimatta sain soviteltua opinnot niin, ettei Suomeen paluuta tarvinnut miettiä. Franz Kok oli korvaamaton apu neuvotellessa opettajien kanssa kurssisuorituksista. Matkavakuutuksien kanssa ei ollut mitään ongelmia ja sain parasta mahdollista hoitoa Itävallassa. Kannattaa kuitenkin tarkistaa, kuinka pitkän yhtäjaksoisen oleilun vakuutus kattaa sekä kattaahan vakuutus myös laskettelun.

Salzburgista yleisesti mainittakoon, että hintataso on pitkälti sama kuin Suomessa. Opiskelija-alennuksia ei juuri tunneta, muulloin kuin keskiviikkoisin. Kaupat ovat sunnuntaisin kiinni, ja arkenakin hieman suppeammilla aikatauluilla kuin Suomen. Kesäisin Salzburgissa satoi vähintään joka toinen päivä, joten asianmukaiset vaatteet helpottaa elämää.

Oma vaihtoni ei välttämättä ollut helpoin tai onnistunein, mutta ehkä juuri siksi erittäin opettavainen ja kasvattava. Olen yleensä mieltänyt vaihdon tarjoavan vain helpon tavan nähdä maailmaa ja laajentaa kaveriverkostoja, mutta oma vaihtoni kyllä tarjosi myös tulevaisuuden urahaaveitakin ajatellen tärkeitä kokemuksia, kuten vierailun ETYJ:llä ja YK:lla.

Johannes-Kepler-Universität Linz, Linz, 12.02.2018 – 30.06.2018

Maa: Itävalta

Kaupunki: Linz

Vaihto aika: 12.02.2018 – 30.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Johannes-Kepler-Universität Linz

Vaihtoon hakemisen prosessi oli melko yksinkertainen alusta lähtien, Johannes Kepler Universität hoiti kommunikoinnin mielestäni hyvin, siitä huolimatta, että hain viimeisessä mahdollisessa vaiheessa vaihtoon. Kurssitarjonta oli suurin ongelma mitä tuli vastaan koko vaihdon aikana. Itseään kiinnostavia kursseja oli kandiohjelmasta tietojenkäsittelyssä melko vaikeaa löytää, sillä suurin osa oli saksaksi, mutta englanninkielisiä kursseja löytyi hyvin siitä huolimatta. Yliopisto järjestää melko paljon kursseja, jotka suoritetaan vain kerran, niin tämä saattaa häiritä kurssien valitsemisen prosessia. Kannattaa siis suhtautua varauksella valitsemiisi kursseihin, sillä moniin on ennakolta odottamattomia vaatimuksia ja niistä kerrotaan melko heikosti yliopiston opiskelijapalvelussa.

Aikataulut selvitetään hyvin yliopiston lähettämässä esitteissä ja ne pitävät lähes täysin paikkansa, pieniä muutoksia tuli minun tapauksessani, mutta nekin selvitettiin hyvissä ajoin.

Mielestäni kielikurssille kannattaa osallistua ennen vaihtoon lähtemistä, niin saa paremman käsityksen saksasta ennen vaihtoon lähtemistä. Mikäli saksa on hyvin hallussa, kannattaa harkita Itävallan saksan harjoittelemista ihan kunnolla, tšekäläiset puhuvat melko paksua murretta mitä on vaikea myös saksalaisten ymmärtää.

Paikallinen ESN on mielestäni hyvin järjestäytynyt ja auttoi minua merkittävästi asettumaan Linziin. Tuutorini haki minut juna-asemalta omalla autollaan ja oli hakenut asuntoni avaimet valmiiksi, sillä saavuini kaupunkiin viikonloppuna ja palvelut eivät olleet saatavilla. Yliopiston järjestämät alun kielikurssit ovat hyvä tapa saada tuttuja heti aluksi ensimmäisten päivien aikana ja niistä saa myös melko paljon opintopisteitä (3op 2 viikkoa), joten suosittelen kaikille, että osallistutte näille kursseille.

Opiskelin itse tietojenkäsittelytiedettä, ja Linzissä tarjotaan hyvin ohjelman puitteissa kursseja, yliopisto on enemmän teknillisesti orientoitunut, joten monet kurssit saattavat tuntua erilaisilta kuin Tampereella. Pääasiallinen opetusmenetelmä oli poikkeuksetta luennointi. Osalla kursseista saattoi olla erillisiä "labra" osuuksia, joissa tehtiin käytännön harjoitteita, mutta ne olivat välillä itsenäisiä kokonaisuuksia luentokurssista. Kursseilla saattaa olla suullisia tenttejä, mutta minulla oli tavallisia tenttejä pääasiassa. Yleensä olen tottunut siihen, että suuren projektin sisältävällä kurssilla ei välttämättä tarvitse tehdä tenttiä, mutta Linzissä tykätään tenttien tekemisestä.

Kuten mainitsin jo aiemmin, tuutorini oli hankkinut minulle asunnon avaimen valmiiksi, kun sovimme asiasta paikallisen opiskelija-asuntolan (Akademikerhilfe) kanssa. Mielestäni ei kannata katsoa yksityisiä asuntoja ollenkaan, kaupungissa on paljon opiskelija-asuntoloita ja vuokrataso ei poikkea kovin paljon Tampereesta. Maksoin 307€/kk vuokraa soluasunnosta jossa oli oma keittiö ja suihkutila, hintaan kuului 100/100 internetyhteys, sähkö ja vesi. Oma asunto pienellä olohuoneella olisi maksanut samasta asuntolasta 337€/kk, eli hintaero ei ollut huomattava. Valitsin Akademikerhilfen asuntolan, koska halusin tutustua paikallisiin hieman paremmin, Raab-Heim asuntola on se asuntola, johon suurin osa vaihto-oppilaista menee, joten suuri osa illanistujaisista järjestetään siellä joka tapauksessa.

Vapaa-ajalla Linzissä on paljon erilaista tekemistä. Yliopistolla on hyvät mahdollisuudet liittyä erilaisiin urheilukerhoihin, joiden avulla saa järjestettyä halvalla erilaisia urheilulajeja tuttujen kanssa. Talvella, keväällä ja kesällä sää on erittäin hyvä. Talvella kylmimmät päivät olivat -13c, mutta näitä päiviä on vain yksittäisiä, normaalisti lämpötilat olivat päivällä -8 ja -2 välillä. Kevät tuli kovin yllättäen maaliskuussa ensimmäisillä viikoilla. 17.3. oli ensimmäisen

kerran +17 astetta. Kylmä ja märkä kevät ei oikeastaan ollut missään vaiheessa todellinen uhka. Huhtikuun alussa säät olivat säännöllisesti > +20 astetta ja suomalaisen näkökulmasta kesä oli jo alkanut. Kesällä lämpötilat olivat säännöllisesti +30 lähes joka päivä.

Ruokakulttuuri on mahtava kaikessa yksinkertaisuudessaan, schnitzel, paistettu possu ja olut ovat kovia sanoja ravintoloissa. Toki Itävallassa on paljon muutakin tarjottavaa, mutta nämä ovat perinteisiä tarjottavia. Byrokratia oli melko yksiselitteistä ja hoidettiin tehokkaasti, lähinnä asioita piti ihmetellä, kun ilmoittauduin kaupunkiin ja pois sieltä.

Mielestäni vaihtokokemus oli erittäin arvokas osa yliopisto-opintoja ja suosittelisin sitä kaikille. Kokemus on varmasti minulle relevantti kielitaidon ja erilaisten kulttuurien tuntemisen saralla työelämässäkin.

Johannes-Kepler-Universität Linz, Linz, 12.02.2018 – 28.06.2018

Maa: Itävalta

Kaupunki: Linz

Vaihtoaika: 12.02.2018 – 28.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Johannes-Kepler-Universität Linz

Alun perin päätin hakea Itävallan Linziin vaihtoon, koska tuttuni suositteli paikkaa. Päätös oli oikea, sillä vaihdosta jäi parhaiten mieleen tiivis ja hyvänhenkinen vaihto-oppilasyhteisö. Halusin myös lähteä saksankieliseen maahan, koska halusin kehittää saksankielitaitoani kielikurssien ulkopuolella. Hain vaihto-opiskeluun yhdessä poikaystäväni kanssa, ja vaihtohaku sujui tästä huolimatta hyvin. Asunnon hakeminen onnistui myös mutkattomasti, sillä saimme Raab Heim asuntolasta kahden huoneen solun omalla keittiöllä, eli käytännössä oman pienen asunnon. Ennen vaihtoon lähtöä kohdeyliopisto otti yhteyttä sähköpostitse, jossa kerrottiin kaikki tarvittavat dokumentit vaihtoa varten. Tämän lisäksi Tampereen Yliopiston vaihtokoordinaattori auttoi heränneissä lisäkysymyksissä.

Kohdeyliopiston kurssivalinnat tuli tehdä alustavasti jo Suomessa, mutta lopulliset kurssivalinnat tehtiin Linzissä. Saimme tarvittavan opastuksen kurssivalintojen tekoon yliopistolla Linzissä. Vaihdon alkaessa mentorit opastivat meitä tärkeiden asioiden hoitamisessa, kuten dokumenttien täyttämässä määräajassa. Vaihdon alkupuolella vaihto-opiskelijoita muistutetaan ottamaan matkavakuutus, mutta suosittelen ottamaan sen jo Suomessa. Otin matkavakuutuksen kotivakuutuksen yhteyteen, jolloin sain sen edullisesti. Linzissä kannattaa ehdottomasti ottaa saksan intensiivikurssi, koska parissa viikossa ehtii oppia todella paljon. Jokaisen on mahdollista päästä omaa kielitasoaan vastaavaan ryhmään.

Suosittelen Raab Heim -asuntolaa jokaiselle, joka haluaa verkostoitua muiden vaihto-opiskelijoiden kanssa, koska siellä asuu noin 95 prosenttia vaihto-opiskelijoista. Vaihto-opiskelijoilla on tapana istua iltaa yhdessä asuntolan yhteistiloissa. Asuntola on aika lailla samaa hintatasoa muiden asuntoloiden kanssa. Koska asuin kahden hengen solussa poikaystäväni kanssa, maksoimme kummatkin 360 euroa omasta huoneesta sisältäen netin. Asuntola ei ole ihmeellinen, mutta siellä asuu hyvin vaihtojakson ajan. Jotkut ovat sitä mieltä, että muut asuntolat ovat parempia, mutta mielestäni ne ovat samaa tasoa. Suurin ero on se, että muissa asunnoissa asuu paljon paikallisia opiskelijoita. Raab Heimissa yhteiskeittiöt ovat paikoitellen melko epäsiistejä, joten omaa keittiötä kannattaa harkita. Olen kuitenkin ymmärtänyt, että yhteiskeittiötä käyttävätkin ovat tyytyväisiä. Asuntolassa on yksi uuni (yhteiskeittiössä) eikä yhtään mikroaaltouunia, joten ruoan lämmitys ja teko tulee tehdä liedellä. Asuntolassa ei ole

enää käytössä olevaa uima-allasta, vaikka verkkosivuilta voi niin luulla, mutta kuntosalia voi käyttää 20 eurolla koko vaihtojakson ajan. Asuntola sijaitsee noin 10 minuutin kävelymatkan päässä yliopistosta, ja läheltä pääsee hyvälle lenkkimaastolle joko yliopiston takaiselle kukkulalle tai ulkoilualueelle. Lähin uimahalli sijaitsee St. Magdalena ratikkapysäkillä, ja sinne voi myös kävellä.

Opiskelin vaihdon aikana lähinnä pääaineeni, markkinoinnin, kursseja ja lisäksi kielikursseja. Kaikki kurssini olivat englanniksi, ja kielitaitoni riitti niihin hyvin. Lähtökohtaisesti kaikki puhuvat suhteellisen samantasoista englantia, lukuun ottamatta englantia äidinkielenään puhuvia. Opiskelu sisältää paljon vähemmän itsenäistä työskentelyä kuin Suomessa. Minulla oli ainoastaan yksi kunnollinen kirjallinen tentti, johon siihenkin täytyi vain lukea saatu kurssimateriaali. Lukukauden aikana luin ainoastaan yhden kirjan englannin kurssille, koska kirjasta täytyi pitää esitelmä. Esitelmiä ylipäätään on enemmän kuin Suomessa. Suurin osa kursseista vaati mielestäni vähän panostusta, mikä on hyvä vaihdon aikana. Opintopisteitä saa helposti tekemällä vain kurssin aikana vaaditut suoritukset, eikä lopputenttiä välttämättä ole ollenkaan. Maisterikursseilla on yleisemmin tenttejä, ja niiden eteen täytyy tehdä enemmän työtä. Suosittelen ottamaan kielikursseja, koska opetus on hyvää tasoa ja kursseilla oppii paljon.

Suosittelen vaihtoa kevätlukukautena, koska kevät tulee paljon aikaisemmin Itävallassa kuin Suomessa. Vaihdon alkupuolella oli vielä talvista, mutta ei liian kylmää. Kun kevät alkaa, lämpötila nousee hyvin pian 25 asteen pintaan. Sää on kuitenkin samalla tavalla vaihtelevaa kuin Suomessakin, joten lämpötila saattaa yhtenä päivänä olla 30 astetta ja seuraavana 17. Itävallassa aurinkoisia päiviä tuntuu olevan enemmän kuin Suomessa. Ulkona syöminen on saman hintaista kuin Suomessa, mutta Itävallasta löytyy myös paljon halvempia vaihtoehtoja. Esimerkiksi sushia ja kebabia saa 3-4 euron hintaan Linzin keskustasta monesta paikkaa. Yliopistoruokailu sen sijaan on selvästi kalliimpaa kuin Suomessa, ja sen takia tein kaikki ateriat itse asuntolalla. Matkustaminen Itävallassa onnistuu junalla suhteellisen edullisesti, koska OBB tarjoaa opiskelija-alennuksen. Käytännössä ensin täytyy ostaa OBB kortti 20 eurolla, jonka jälkeen matkat saa puoleen hintaan. Wieniin edullisimmin pääsee Westbahn junayhtiöllä. Flixbus on edullinen tapa matkustaa muihin Euroopan maihin. Kätevintä kuitenkin on liikkua omalla autolla, etenkin jos haluaa päästä lähelle Alpeja tai luontoa ylipäätänsä. Yliopisto-opiskelun ohessa kannattaa myös ottaa yliopiston liikuntakursseja. Itse kävin pilates-, tennis- ja kuntoharjoittelukurssilla. Kurssien opetus oli laadukasta, ja hinnat olivat edullisia. Mielestäni oli myös hyvä, että kaikki kurssini toteutettiin kävelymatkan päässä Raab Heimista.

Vaihto-opiskelu oli avartava kokemus, ja itselleni hienointa oli kuulla, millaista muissa maissa eläminen ja opiskeleminen ovat. Ennen vaihtoa en tiennyt juuri mitään muista maista, mutta vaihdon jälkeen olen saanut paljon paremmat käsityksen eri maiden olosuhteista. Vaihdossa saa myös kokea aivan uudenlaisen yhteisöllisyyden tunteen. Ihmiset tulevat eri maista ja kulttuureista, mutta silti vaihdon aikana ihmisten välille muodostuu tiivis yhteisöllisyyden tunne. Vaihto-aika on täysin erilainen elämänvaihe, josta kannattaa ottaa kaikki irti.

Johannes-Kepler-Universität Linz, Linz, 12.02.2018 – 20.06.2018

Maa: Itävalta

Kaupunki: Linz

Vaihtoaika: 12.02.2018 – 20.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Johannes-Kepler-Universität Linz

Etukäteisjärjestelyt sujuivat hyvin niin Tampereen kuin kohdeyliopistonkin päässä, eikä niissä ollut mitään ongelmia. Kokonaisuudessaan kaikki vaihtoon hakemisesta hyväksytyksi tulemiseen ja dokumenttien lähettämiseen ja vastaanottamiseen oli tehty erittäin helpoksi opiskelijoille. Kohdeyliopiston sivuilta löytyi kaikki tarvittava tieto kursseista ja muistakin asioista ja vaikka sivut näyttivätkin alussa melko monimutkaisilta, tottui niiden käyttöön nopeasti. Matkavakuutus minulla oli jo entuudestaan ja pystyin käyttämään sitä myös vaihdossa ostamalla muutaman lisäkuukauden. Olin opiskellut saksaa melko paljon jo peruskoulussa ja lukiossa sekä muutaman kurssin myös Tampereen yliopistossa, joten kieli oli minulle entuudestaan melko hyvin tuttu.

Vaihto-opiskelijat oltiin jaettu tutorryhmiin ja jokaisella ryhmällä oli kolme tutoria, joista oli erittäin suuri apu koko vaihdon ajan. Tutorit olivat yhteydessä jo ennen kohdemaahan saapumista ja heitä sai halutessaan pyytää tulemaan vastaan juna-asemalle tai lentokentälle. Heistä oli varsinkin ensimmäisinä päivinä suuri apu asioiden hoitamisessa ja uuteen kotikaupunkiin tutustumisessa. Itselleni sattui kohdalle varsinkin yksi erittäin hyvä tutor, joka oli hyvin aktiivinen järjestämälle ryhmällemme kaikenlaista tekemistä koko lukukauden ajan. Kävimme yhdessä muun muassa vaeltamassa ja bilettämässä. Osa vaihto-opiskelijoista ei kuitenkaan edes nähnyt tutoreitaan koko lukukauden aikana, joten tutoroinnin taso oli hyvinkin vaihtelevaa ja riippui lähinnä tuurista, että minkälainen tutor kohdalle sattui. Alussa oli kohdeyliopiston puolesta järjestetty saksan kielen intensiivikurssi sekä Cultural Sensitivity training- intensiivikurssi, joille molemmille osallistuin. Kurssien sisältö ei ollut ihmeellinen, mutta suosittelen lämpimästi osallistumaan niille erityisesti muihin vaihto-opiskelijoihin tutustumisen kannalta.

Asunnon saaminen oli tehty kohdeyliopiston puolesta erittäin helpoksi, sillä vaihtoon ilmoittautuessa pystyi valitsemaan muutamasta asuntolasta. Itse valitsin Julius Raab heimin entisten vaihtokertomusten perusteella ja tämä osoittautui vaihdon aikana erittäin hyväksi valinnaksi. Lähes kaikki vaihto-opiskelijat asuivat siellä, joten siellä vietettiin paljon aikaa vaihdon aikana esimerkiksi yhdessä bilettäen ja ruokaa laittaen, ja yhteisen asuntolan ansiosta vaihtariporukastamme muodostui erittäin tiivis vaihdon aikana. Ystäväni tuli valituksi vaihtoon samaan kohteeseen, joten asuimme yhdessä kahden hengen huoneistossa, jossa oli keittiö, kylpyhuone sekä molemmille omat makuuhuoneet. Itse asuntola ei ollut mikään

maailman kaunein rakennus niin ulkoa kuin sisältäkään, mutta sieltä löytyi kaikki tarvittava ja vaihdon aikana se alkoi pikkuhiljaa tuntua kodilta. Vuokraa maksoin 360 euroa kuussa. Plussaa Julius Raab Heimille antaisin myös samasta rakennuksesta löytyvästä kuntosalista sekä siitä, että vastaanotto on auki ympäri vuorokauden ja henkilökunta oli erittäin mukavaa. Suosittelen ehdottomasti Julius Raab Heimissa asumista mikäli haluaa viettää paljon aikaa muiden vaihto-opiskelijoiden kanssa ja olla tapahtumien keskipisteessä.

Tampereella opintoni ovat kandivaiheessa keskittyneet erityisesti markkinoinnin ja johtamisen kursseihin ja näitä aineita opiskelin myös kohdeyliopistossa. Erityisesti johtamisen kandikursseja oli paljon ja monipuolisesti tarjolla. Opetuksen taso oli mielestäni hyvää, mutta kurssit olivat huomattavasti helpompia Suomen vaatavuustasoon nähden. Suoritin yhteensä 20 opintopistettä vaihdon aikana mielestäni hyvinkin pienellä työmäärällä. Valitsin ainoastaan englanninkielisiä kursseja, ja sain sellaisen käsityksen, että nämä lähinnä vaihtareille tarkoitetut englanninkieliset kurssit ovat helpompia saksan kielisiin kursseihin verrattuna, joilla vaatimustaso oli muiden vaihto-opiskelijoiden mukaan huomattavasti suurempi. Valitsemillani kursseilla tehtiin paljon ryhmätöitä, ja joissakin täytyi kirjoittaa muutama essee. Useilla kursseilla kerrottiin olevan läsnäolopakko, mutta todellisuudessa läsnäolo olikin melko valinnaista. Tenttejä minulla oli koko vaihdon aikana vain yksi. Oppimateriaalit olivat saatavilla Moodlessa, mutta joillekin kursseille esseet täytyi tulostaa Moodlessa palauttamisen lisäksi.

Linz kaupunkina ei ollut ihmeellinen, noin Tampereen kokoinen teollisuuskaupunki, mutta sieltä löytyi kuitenkin kaikki tarvittava ja aloin pitää siitä enemmän ajan kuluessa ja varsinkin kesän saapuessa. Vapaa-aikani kuluikin lähinnä matkustellessa ympäri Eurooppaa, joka olikin Itävallasta käsin erittäin helppoa ja edullista. Junalla ja bussilla pääsi helposti niin naapurimaihin kuin etelä-Eurooppaankin, mutta myös lennot ovat huomattavasti edullisempia kuin Suomesta, varsinkin jos ne osti hyvissä ajoin. Suosittelen ostamaan jo etukäteen alle 26-vuotiaille suunnatun nuorisokortin Itävallan suosituimpaan junayhtiöön ÖBB:hen, jolla matkustaa puoleen hintaan Itävallan sisällä. Tein paljon reissuja omatoimisesti kavereiden kanssa, mutta myös paikallinen ESN-järjestö järjesti viikonloppureissun Prahaan ja laskettelureissun Kapruniin. Osallistuin molemmille reissuille, joita voin suositella lämpimästi. Elinkustannukset olivat Itävallassa melko samaa tasoa kuin Suomessakin, mutta ruoka ja alkoholi olivat jonkin verran edullisempia. Terveellisesti syöminen oli vähän hankalampaa kuin Suomessa, sillä terveellistä ruokaa ei ollut tarjolla ruokakaupoissa yhtä hyvin. Sää Itävallassa oli minulle positiivinen yllätys, sillä olin ajatellut siellä olevan melko viileä kevät ja kesä. Kuitenkin jo ennen huhtikuun alkua sää oli pääasiassa erittäin aurinkoinen ja lämmintä oli 20-30 astetta. Muutenkin Itävalta oli mielettömän kaunis maa vuorineen ja kaupunkeineen ja suosittelenkin matkustelemaan muun Euroopan lisäksi myös Itävallassa.

Keväästä jäi käteen erityisesti paljon ihania ystäviä ympäri maailmaa sekä lukematon määrä huikeita kokemuksia, joita tulen muistelemaan lämmöllä varmasti vielä kauan. Myös englanninkielen käytöstä tuli sujuvaa kevään aikana ja vieraassa maassa asuminen ja uudet kokemukset kasvattivat minua myös ihmisenä. Uskon vaihdossa opituista asioista olevan suurta hyötyä myös tulevaisuuden työelämässä ja elämässä muutenkin. Saksan kielen taitoni eivät juurikaan parantuneet, sillä perusasiat minulla oli jo hallussa entuudestaan, ja Itävallan erilaisen murteen vuoksi Saksaa oli hankala lähteä käyttämään arkielämässä sen enempää. Mielestäni samassa kohteessa vaihdossa olemisen hyvän ystävän kanssa oli ainakin meidän tilanteessamme vain hyvä asia, eikä haitannut esimerkiksi tutustumista muihin vaihtareihin

tai aiheuttanut muitakaan ongelmia. Oli mukavaa, kun oli aina seuraa toisesta ja sai halutessa tukea, turvaa ja helpotusta Suomi-ikävään. Yleisesti vaihtokevät oli ehdottomasti yksi parhaista kokemuksista elämässäni ja suosittelen vaihto-opiskelua kaikille!

Johannes-Kepler-Universität Linz, Linz, 12.02.2018 – 30.06.2018

Maa: Itävalta

Kaupunki: Linz

Vaihtoaika: 12.02.2018 – 30.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Johannes-Kepler-Universität Linz

Valitsin vaihtomaakseni Itävallan, sillä halusin päästä kehittämään saksan osaamistani ja saksankielisten maiden vaihtokohteista kiinnostavimpina pidin Itävallan kaupunkeja. Olin myös lukenut toisista matkakertomuksista Linzin yhteisöllisestä vaihtarielämästä, mikä osoittautui yhdeksi Linzin parhaista puolista. Lähes kaikki vaihtarit asuvat samassa dormissa (Julius Raab Heim), jonka vuoksi en saanut vain hyviä yksittäisiä ystäviä, vaan isosta joukosta vaihtareita muodostui meille perhe. Yhdessä pidimme grilli-iltoja ja etkoilimme ennen opiskelijabileitä Raabheimissa sekä teimme viikonloppureissuja läheisiin kaupunkeihin. Isossa joukossa löytyi aina joku, joka oli valmis lähtemään vaikka leffaan tai lenkille. Porukkamme koostui suuresta määrästä eri kansallisuuksia, minkä ansiosta opin paljon eri kulttuureista ja sain hyviä ystäviä ympäri maailmaa lähes jokaisesta maanosasta. Saksaa opin lopulta pääasiassa saksan kurssilla, sillä kauppojen ja ravintoloiden lisäksi sitä tuli puhuttua muuten vain vähän. Vaihtarina suurin osa ajasta kului toisten vaihtareiden kanssa, joiden kesken puhuimme lähes aina englantia. Itse sain yhden paikallisen kaverin, mutta se oli vaihtareiden keskuudessa melko harvinaista.

Linz on Itävallan ulkopuolella usein vähemmän tunnettu, kuin esimerkiksi Salzburg tai Innsbruck. Tämä oli mielestäni kuitenkin etu, sillä Linzissä pääsi näkemään todellista itävaltalaista elämää turistimassojen sijaan. Linz on kaupunkina mielestäni hyvin Tampereen kaltainen sekä Itävallan kulttuuri ja ihmiset tuntuivat olevan melko lähellä Suomea ja suomalaisia. Tämän vuoksi sopeuduin nopeasti kaupunkiin ja kulttuuriin. Siten, jos vaihdon tavoitteena on tutustua täysin erilaiseen kulttuuriin, ei Itävalta välttämättä ole paras vaihtoehto. Hintataso Itävallassa on hieman Suomea alhaisempi, kuitenkin ero on näkyvin vain ravintolaruuassa. Linz on sijainniltaan hyvin keskellä Eurooppaa, joten matkustaminen läheisiin kaupunkeihin, kuten Prahaan, Budapestiin, Müncheniin, Venetsiaan, Milanoon jne. on erittäin helppoa ja edullista. Myös lentoja Wienistä muualle Eurooppaan saa edullisesti.

Etukäteisjärjestelyt Suomessa etenivät todella sujuvasti, Erasmus haku on melko yksinkertainen ja vaihtoyliopisto tiedotti hyvin vaihtojärjestelyiden etenemisestä. Kurssien valitsemisesta Learning Agreementiin ei kannata stressata, sillä vasta paikan päällä orientoivissa saa tietää viralliset lukukauden kurssit ja moni muuttaa kurssivalintaansa silloin lähes kokonaan. Ennen lähtöä suosittelen ostamaan ÖBBn eli paikallisen VR:n nuorisokortin

(ÖBB Vorteilscard Jugend) jo Suomessa, sillä kortti tilataan kotiin ja se on voimassa yhden vuoden. Kortti maksaa 19e, mutta junaliput Itävallan sisällä saa sillä puolet halvemmalla ja korttia pystyy hyödyntämään jo ensimmäisellä matkalla Wienin lentokentältä Linziin.

Saavuimme yhdessä kaverini kanssa Linziin torstaina, kun orientoivat alkoivat seuraavana maanantaina. Lensimme Wieniin ja matkustimme sieltä junalla Linziin, mikä oli edullisempaa ja toimi hyvin. Mielestäni pari päivää etukäteen saapuminen oli hyvä päätös, sillä oli aikaa asettua kotiin rauhassa ja ostaa tarvikkeita kotiin. Hyvä myös huomata, että jos saapuu Itävaltaan sunnuntaina, kaupat eivät ole sunnuntaisin auki ja ruokaa tai muita tavaroita ei saa hankittua ennen maanantaita. JKU:lla toimii mentorointi, jossa vaihtareista muodostetaan mentorointiryhmät ja jokaisella ryhmällä on n. 3 mentoria. Mentorointiin tuli ilmoittautua etukäteen, josta tiedotettiin yliopiston toimesta. Omat mentorini auttoivat aina, jos oli jotain kysyttävää ja järjestivät ensimmäisellä viikolla ryhmällemme tutustumisillan. Osalla mentorit järjestivät ryhmälle tapaamisia ja tekemistä taas lähes joka viikko, osa vaihtareista ei puolestaan ikinä tavannut mentoreitaan. Mentorointi on siis hyödyllinen varsinkin aluksi, mutta riippuu paljon mentoreista, miten he jatkavat yhteydenpitoa kevään kuluessa.

Heti kevään aluksi järjestettiin saksan intensiivikielikurssi ja Cultural Sensitivity-kurssi kulttuurintuntemuksesta. Suosittelen ehdottomasti ottamaan molemmat kurssit, koska niillä pääsee hyvin tutustumaan toisiin vaihtareihin, mikä erityisesti vaihdon alussa on tärkeää. Yliopisto ja kaupunki ovat muutenkin melko hiljaisia helmikuun, kun opiskelijat ovat lomalla, joten kurseissa riittää hyvin tekemistä ensimmäisille viikoille. Saksan kurssi myös palautti tehokkaasti mieleen hieman ruostuneen saksan. Intensiivikurssilla vaihtarit jaetaan ryhmiin aloittelijoista edistyneisiin, joten saksan osaaminen ei ole edellytyksenä. Cultural Sensitivity oli 3 päivän kurssi, joka oli myös hyvä mahdollisuus tutustua vaihtareihin. Kurseista saa yhteensä myös 5 opintopistettä. Ensimmäisillä viikoilla JKU:n international office myös järjesti muutaman päiväretken, joita kaikkia myös suosittelen muiden vaihtareiden tapaamisen sekä Itävaltaan tutustumisen vuoksi. ESN järjestää myös jonkin verran yhteisiä tapahtumia vaihtareille ensimmäisillä viikoilla, joihin kannattaa kaikkiin lähteä mukaan.

Asunnon valinta tapahtui JKU:n yliopiston ilmoittautumislomakkeella vuoden alussa. Valitsin asuntolakseni Julius-Raab-Heimin edellisten matkakertomusten perusteella ja myös omasta mielestäni Raabheim on ehdottomasti paras asuntola Linzissä., jos haluaa tutustua toisiin vaihtareihin hyvin ja olla mukana menossa. Raabheim on 10 min kävelymatkan päässä yliopistosta ja n. 5km päässä keskustasta, tämä matka on kuitenkin helppo kulkea tramilla n. 15 min. Raabheimissa asuu suurin osa vaihtareista, jonka vuoksi yhteisöstä tulee todella tiivis. Toisissa asuntoloissa asuu vain kourallinen vaihtareita, jolloin toisten tapaaminen on vaikeampaa. Asuin Raabheimissa suomalaisen kaverini kanssa "kaksiossa", jossa meillä oli omat huoneemme ja jaoimme keittiön sekä kylpyhuoneen. Itse pidin tästä asumismuodosta, sillä oma keittiö yhteiskeittiön sijaan oli huomattavasti mukavampi ja tilaa oli enemmän. Muut asumisvaihtoehdot ovat oma huone omalla keittiöllä, oma huone ilman keittiötä tai jaettu huone (2hlö samassa huoneessa) ilman keittiötä. "Kaksion" saamiseen kuitenkin vaaditaan, että osaa nimetä jonkun Linziin saapuvan vaihtarin, joka meillä kaverini kanssa onnistui. Maksoimme asunnosta vuokraa 360e/kk/hlö ja oman vuokrani maksuun tein SEPA-suoraveloituksen, joka on Raabheimin ensisijainen maksutapa ja se toimi itselläni todella hyvin.

Asunnossa kävi siivooja, joka vaihtoi roskat päivittäin, pesi lattiat kerran viikossa ja vaihtoi lakanat joka toinen viikko ja tämä sisältyi vuokran hintaan. Huoneessani oli sänky, pöytä, tuoli ja kaappi ja keittiössämme oli 2 keittolevyä, pesuallas sekä jääkaappi. Kaikki muu, kuten pyyhkeet, ruokailuvälineet, ruuanlaittovälineet jne. tuli siten hankkia itse. ESN järjestää keittiövälinehuutokaupan (Kitchen auction) ensimmäisillä viikoilla, josta tavarat saa eurolla tai parilla, joten suosittelen ostamaan vain välttämättömimmät aluksi ja hankkimaan loput huutokaupasta. Myöskään yhteiskeittiöissä ei ole yhteisiä välineitä, vaan jokainen ostaa omat kattilansa ja astiansa. Raabheimin aulassa on 24h vastaanotto, joka oli hyvä, sillä milloin vain pystyi ilmoittamaan viasta asunnossa (joka korjattiin aina lähes heti) ja kysymään jos oli kysyttävää. Raabheimin yhteydessä on myös kuntosali (22e koko lukukausi), joka on melko vanhanaikainen, mutta ainakin itse sain hyvät treenit sielläkin tehtyä. Uimahallia sieltä ei löydy enää, vaikka sitä heidän nettisivuillaan edelleen mainostetaankin. Raabheimin lähistöllä on muutenkin hyvät liikuntamahdollisuudet ja lenkkipolkuja löytyy mukavasti varsinkin ylempää mäiltä. Lyhyen kävelymatkan päässä on pieni tekojärvi Pleschinger See, jossa voi kesällä uida ja järven ympäristö on mukavaa ulkoilualueetta. Muutaman tramipysäkin päässä on myös uimahalli ja läheisellä koululla pidetään yliopiston järjestämiä liikuntakursseja.

Opiskelin Johannes Kepler Universitätillä englannin kielisiä business-kursseja sekä kävin normaalia saksan kielen kurssia ja sen ohella saksan kielioppi-kurssia. Omilla kurseillani koin opetuksen tason melko hyväksi, ja tyyli oli mielestäni keskustelevampaa kuin UTAlla, mutta muuten melko samankaltaista. Itselläni suurin osa oli tavallisia luentokursseja, joissa osalla saattoi olla presentaatio tai jokin essee tehtävänä perinteisen tentin lisäksi.

Oma vaihtokokemukseni Linzissä oli todella onnistunut ja voin suositella Linziä sekä Itävaltaa kaikille kohdetta harkitseville!

Johannes-Kepler-Universität Linz, Linz, 12.02.2018 – 30.06.2018

Maa: Itävalta

Kaupunki: Linz

Vaihtoaika: 12.02.2018 – 30.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Johannes-Kepler-Universität Linz

Hakuprosessi sujui mielestäni helposti ja mutkattomasti. Kohdeyliopisto lähetti sähköpostilla listan asioista, jotka tuli hoitaa etukäteen ennen vaihtoon lähtöä. Tähän sisältyi jonkin verran erilaisten dokumenttien tulostamista, allekirjoittamista ja skannausta. Vaihdon aikana käytävät kurssit tuli valita alustavasti, mutta valinnat eivät olleet sitovia ja tarkoituksena olikin lähinnä tutustuttaa yliopiston kurssitarjontaan.

Itävaltaan saavuin lentämällä Salzburgiin, josta otin junan Linziin. Lentoa varatessa kannattaa katsella lentoja myös Wieneriin, Müncheniin ja Prahaan. Näistä kaikista pääsee Linziin helposti junalla tai bussilla. Tutorien pitäisi tulla vaihto-opiskelijoita vastaan juna-asemalle, mutta

omat tuutorini eivät päässeet paikalle. Ensimmäisinä päivinä hoidin tarvittavat paperityöt yhdessä toisen tutor-ryhmän kanssa. Tutorien on tarkoitus auttaa tarvittaessa myös muissa asioissa.

Ennen vaihtoa tuli hakea asumispaikkaa opiskelija-asuntolasta. Linzissä on tarjolla useampia eri vaihtoehtoja, joista suurin osa sijaitsee yliopiston läheisyydessä. Itse hain asuntoa Julius Raab Heimista, josta myös sain huoneen. Asuin kanssa kahden hengen asunnossa, jossa molemmilla asukkailla oli oma huone. Näitä asuntoja tulee hakea yhdessä toisen asukkaan kanssa. Asuntoon kuului myös keittiö, mikä tarkoitti käytännössä pientä jääkaappia, kahta hellalevyä ja tiskiallasta. Huoneen vuokra oli 360 euroa kuukaudessa.

Julius Raab Heim oli mielestäni hyvä valinta asumiseen. Suurin osa vaihto-opiskelijoista asui asuntolassa, mikä mahdollisti sponttaanit tapaamiset ja juhlat. Meillä oli usein myös tapana istua iltaa asuntolan yhteiskeittiöissä. Jottei opiskelijoiden tarvitsisi ottaa liikaa vastuuta, siivoajat käyvät päivittäin viemässä roskat ja siivoavat säännöllisesti. Asuntolassa on käytössä kuntosali, joka ajaa asiansa. Uima-allasta siellä ei kuitenkaan enää ole, vaikka niin verkkosivuilla taidetaan edelleen mainostaa. Asuntolalta on yliopistolle kymmenen minuutin kävelymatka. Keskustaan menee noin 25 minuuttia raitiovaunulla ja pysäkille on noin 5 minuutin kävely.

Ennen varsinaisen lukukauden alkua oli mahdollisuus osallistua saksan intensiivikurssille (eri tasoja) ja ”Cultural sensitivity training”-kurssille. Molemmat kurssit ovat hyvä mahdollisuus tutustua muihin vaihto-opiskelijoihin ja niille kannattaa mielestäni osallistua jo tästä syystä. Saksan intensiivikurssi oli lisäksi mielestäni hyvä tapa saada kiinni saksasta.

Vaihdon aikana opiskelin kauppatieteiden kursseja englanniksi. Omalla kohdallani englanninkielentaito oli kursseille enemmän kuin riittävä ja uskon että kuka tahansa lukion käynyt pärjää englanninkielisillä kursseilla. Opetus oli mielestäni saman tasoista kuin Suomessa, mutta vaihteli luonnollisesti luennoitsijan mukaan. Kokemukseni mukaan kursseilla luetaan vähemmän kirjoja ja pidetään enemmän esityksiä kuin Suomessa. En itseasiassa ikinä edes käynyt kampuksen kirjastossa. Tenttimateriaali koostui lähinnä luentokalvoista ja jaetuista artikkeleista.

JKU:ssa on mahdollisuus osallistua monenlaisille liikuntakursseille. Tarjolla on esimerkiksi erilaisia pallopelejä, tanssia ja ryhmäliikuntaa. Monet kurssit ovat ohjattuja ja siksi maksullisia. Itse osallistuin tenniskurssille (järjestettiin 5 kertaa) ja fitnesstrainingiin (kerran viikossa koko lukukauden ajan). Molemmat kurssit maksoivat noin 20 euroa. Julius Raab Heimista on noin 2 kilometrin matka lähimmälle uimahallille. Tonavan varrella olevaan puistoon on myös lyhyt matka. Sieltä löytyy hyvät lenkkeilymahdollisuudet sekä pieni järvi, jossa voi uida.

Yksi syy miksi päädyin lähtemään vaihtoon juuri Itävaltaan, oli sen saksankielisyys. Halusin parantaa saksantaitojani. Itävallassa puhuttu murre tuotti kuitenkin paljon vaikeuksia. Etenkin Linzin seudulla murre on erittäin vahvaa ja tuotti usein vaikeuksia ymmärtää paikallisia. Jos haluaa vaihdon aikana opetella saksaa, voi esimerkiksi pohjois-Saksa olla parempi vaihtoehto. Siellä kun puhutaan puhtaampaa Hochdeutscia. Kokemukseni mukaan myös Wienissä puhutaan Linziä selkeämmin.

Hintatasoltaan Itävalta vastaa pitkälti Suomea. Elintarvikkeet ovat kaupassa vaihdellen kalliimpia tai halvempia tuotteen mukaan. Alkoholi tosin on selvästi Suomea halvempaa. Ravintoloiden hinnat vaihtelevat paljon, mutta ovat keskimäärin Suomen hintoja halvempia.

Kebabia ja leberkasia saa kolmella eurolla, intialaisissa ravintoloissa saa maksaa noin 20 euroa.

Linz on mielestäni ihanteellisen kokoinen kaupunki vaihtoa ajatellen (asukkaita on noin 200 000, eli noin Tampereen kokoinen). Pienehkön kokonsa ansiosta vaihtariyhteisö on tiivis. Linz on kuitenkin tarpeeksi suuri, että sieltä löytyvät kaikki tarvittavat palvelut. Lisäksi Linzin sijainti on hyvä keskellä Itävaltaa. Salzburgiin ja Wieniin on molempiin noin tunnin matka.

Matkailun kannalta Itävalta on ihanteellinen kohde. Jo maan sisällä on paljon nähtävää Alppeineen ja idän viinialueineen. Itävallalla on myös monta rajanaapuria ja etenkin idässä matkailu on edullista. ÖBB junayhtiöltä voi ostaa 20 eurolla opiskelija-alennuskortin, jolla kaikki matkat saa puoleen hintaan. Tämä on ehdottomasti kannattavaa, sillä kortti voi maksaa itsensä takaisin jo ensimmäisellä reissulla, jos yhtään pidemmälle matkustaa.

Vaihdon ajankohdaksi suosittelen ehdottomasti kesälukukautta (maaliskuusta kesäkuuhun). Tämä perustuu täysin säähän. Itävallassa on talvella suhteellisen kylmä, mutta jo huhtikuussa lämpötilat nousivat yli 20 asteen. Toukokuussa lämpöä oli jo yli 30 celsiusta. Kesälukukaudella säät siis paranevat koko vaihdon ajan.

Palasin Suomeen heinäkuun alussa, sillä kurssit jatkuivat JKU:ssa kesäkuun viimeiselle viikolle. En ole vielä saanut opintorekisteriotetta JKU:sta, mutta sen pitäisi saapua lähiviikkoina. Kaiken kaikkiaan vaihtojakso oli mielestäni upea kokemus. Erilaisiin ihmisiin ja kulttuureihin tutustuminen on mieltä avartava kokemus. On myös mielenkiintoista viettää pidempi aika ulkomailla yhtäjaksoisesti. Tämä antaa hyvin erilaista perspektiiviä maahan kuin pelkkä turistivierailu. Suosittelen ehdottomasti vaihtoon lähtöä kaikille.

Universität Salzburg, Salzburg, 02.10.2017 – 29.06.2018

Maa: Itävalta

Kaupunki: Salzburg

Vaihtoaika: 02.10.2017 – 29.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Salzburg

Hakuprosessi vaikutti ensin monimutkaiselta mutta olikin lopulta helppo. Jonkin verran lähettelin ns. turhia sähköposteja eri tahoille, kun en tiennyt, mistä saisin tarvittavat dokumentit ja todistukset. Koska vaihtoni oli maisteriohjelmaan, se hieman rajoitti hakuvaihtoehtoja. Tarvitsin myös kandidotistuksestani englanninkielisen version, joka maksoi jonkin verran. Opiskelutodistuksen saamisessa englanniksi oli ongelmia, sillä se tuli ensin suomeksi, vaikka tilasin sen englanniksi. Tämä taas hidastutti asunnonhakuprosessia, johon todistusta vaadittiin. Se tuotti lisästressiä, mutta lopulta kaikki sujui ongelmitta. Salzburgin yliopiston kurssitarjonnasta oli vaikeaa saada selvää etukäteen, sillä yliopiston nettisivut ovat melko sekavat. Vanhoista opinto-ohjelmista sain kuitenkin sen verran selvää, että sopivia kursseja pitäisi olla tarjolla. Informaatio kulki mielestäni hyvin, ja sain vastaukset sähköposteihini nopeasti. Siinä mielessä ei siis haittaa, että en aina ollut varma minkä tahon

puoleen kääntyä. Salzburgin yliopisto vaati verrattain monia dokumentteja maisteriopiskelijoilta, ja välillä olin epävarma, ymmärsinkö oikein mistä dokumentista on kysymys. Matkavakuutuksen ottaminen oli helppoa, sillä asuin vaihtoon lähdön aikaan äidilläni, ja hänen kotivakuutukseensa sai helposti laajennettua matkavakuutuksen. Lisäksi tilasin eurooppalaisen sairaanhoitokortin, ja oli helpottavaa, että se oli ilmainen ja helposti tilattavissa. En osallistunut kielikursseille, sillä lähtötasoni saksaan ja Englantiin olivat riittävät. Huomasin kuitenkin, että kielikurssit vaihtokohteessa yhdistivät niitä vaihto-opiskelijoita, jotka osallistuivat niille.

Salzburgin yliopistossa oli tuutoritoimintaa, mutta se oli pettymys. Etukäteen netistä sai ilmoittaa halukkuutensa tuutoriin, ja yhteydenoton olisi pitänyt tulla parissa viikossa. En kuitenkaan kuullut mitään mahdollisesta tuutorista, ja orientaatioviikolla selvisi, että kukaan muukaan halukas ei ollut saanut yhteydenottoa. Orientaatiotilaisuudessa sanottiin, että tuutoreista kuuluu viimeistään kahden viikon kuluttua. Kuitenkaan kukaan ei kuullut koko vaihdon aikana mitään. Myöhemmin selvisi, että näin on ollut myös aikaisempina vuosina. Tuutorista olisi ollut apua ihan ensimmäisinä päivinä, mutta selvisin kohtalaisen hyvin sillä asuin asuntolassa ja kyselin neuvoja ihmisiltä siellä. Olisi mielenkiintoista tietää, miksi vaihtoehto tarjotaan, jos se ei kuitenkaan käytännössä syystä tai toisesta ole mahdollista. Ensimmäisinä päivinä tuutori olisi ollut tarpeen. Myös orientaatioviikko oli monen mielestä pettymys, sillä vain parina päivänä oli tärkeää tietoa, ja luennot olivat todella lyhyitä. ESN Salzburg järjesti vain yhden tapahtuman koko kahtena viikkona. Itse olin onnekas, sillä sain ystäviä asuntolastani heti saavuttuani, mutta kuulin monilta, että he kokivat olonsa ei-tervetulleeksi, eivätkä tienneet, mitä olisivat kaikella vapaa-ajallaan tehneet, kun ohjelmaa ei ensimmäisinä viikkoina ollut lähes ollenkaan.

Asunto oli valmiina saapuessani, mutta ongelma oli avaimen hakeminen toiselta puolelta kaupunkia toimistosta, jonka aukioloajat ovat muutama tunti muutamana päivänä viikossa. Kysyin sähköpostitse etukäteen, mitä voin tehdä, jos esimerkiksi lentoni on myöhässä enkä pääse aukioloaikana, mutta en saanut vastausta. Suunnittelin saapumispäiväni ja -aikani täysin tämän toimiston aikataulujen mukaan. Asuntolassani ei ollut minkäänlaisia ohjeita esimerkiksi järjestyssääntöjen, pyykkituvan tai muiden yleisten tilojen käytön suhteen. Onneksi minulla oli auttavaiset ja mukavat naapurit. Vuokrani oli 280e, joka on suomalaisittain edullinen, mutta toisaalta kallis pienestä huoneesta ilman vessaa, suihkua tai keittiötä. Vuokraa nosti se, että hankin asunnon Oead:n, itävaltalaisen opiskelija-asuntovälitysfirman kautta. Tähän kuului myös yli 900 euron takuuvuokra. Näiden sivujen kautta hankkiminen tuntui kuitenkin yksinkertaisimmalta ja helpoimmalta vaihtoehdolta, ja heti hakemuksen jätettyäni sain asiat hoidettua nopeasti. Suosittelen asuntolaa, sillä sitä kautta oli helpoin saada ystäviä. Jos asennoituu siten, että asumismuoto on väliaikainen, asuntola on hyvä ratkaisu.

Opiskelin pääasiassa politiikan tutkimuksen ja EU-opintojen kursseja Salzburgin yliopistossa. Kurssit vastasivat hyvin opintojani ja olivat laadukkaita ja mielenkiintoisia. Valitettavasti en lopulta voinut opiskella kuin yhden kurssin saksaksi, sillä kursseilla keskusteltiin paljon, enkä Itävallan aksentin takia pystynyt osallistumaan keskusteluun mielestäni tarpeeksi hyvin. Englanninkieliset kurssit sujuivat kielen suhteen vaivatta, ja opin monia uusia englanninkielisiä termejä alaltani, sillä kursseilla poikkeuksetta luettiin paljon artikkeleita. Pääosin kurssini olivat seminaarityylisiä. Yllättävää oli lähes poikkeuksetta tiukat kurssivaatimukset. Poissaolokriteerit olivat hyvin tiukat, ja opintopisteisiin nähden työtä oli

lähes tuplasti Tampereen yliopistoon verrattuna. Tämän takia en myöskään saanut niin paljon opintopisteitä kuin olin ajatellut, sillä halusin myös nauttia vaihdosta ja kulttuurista, ja lisäkurssien myötä minulla ei olisi ollut vapaa-aikaa juuri ollenkaan.

Vaatimukset kurssien suorittamiseen tuntuivat ajoittain kohtuuttomilta, mutta ainakin opin paljon, myös suunnittelun ja priorisoinnin suhteen. Pääasiassa jokaiseen kurssiin kuului vähintään yksi esitelmä ja useampi arvioitava paperi. Tenttejä minulla oli muutama, ja ne olivat aika haastavia, vaikka lopulta selvisin hyvin arvosanoin kaikesta. Meillä politiikan tutkimuksen opiskelijoilla oli onnekas asema, sillä eräs paikallinen tutkinto-ohjelman opiskelija auttoi meitä vaihto-opiskelijoita vapaaehtoisesti ja järjesti muun muassa esittelyn yliopiston kirjasto- ja tulostuskäytäntöihin. Kuulemani mukaan muilla tiedekunnilla ei ollut vastaavaa henkilöä. Pääosin lukumateriaalit kurseille löytyi sähköiseltä alustalta, mikä helpotti opiskelua huomattavasti ja teki siitä myös halvempaa. Tulostaminen ei ollut kallista, mutta palvelu hyväksyi vain seteleitä, mikä silloin tällöin tuntui turhauttavalta. Kaikki opettajat olivat erittäin asiantuntevia, mutta koin joustamattoman koulumaisuuden usein turhauttavaksi ja haasteelliseksi. Tästä esimerkkinä se, että jo ilmoitettuja kurssien aikatauluja muokkailtiin pitkin lukukautta miten tahansa olettaen, että kaikilla on aikaa ja joustavuutta muutoksiin. Esimerkiksi esitelmäni siirrettiin vasta samana päivänä yhteensä neljä eri kertaa. Usein nämä haasteet ratkesivat opettajan kanssa keskustelemalla, mutta silti yllättävät muutokset suunnitelmiin tuottivat stressiä, etenkin kun työtä oli paljon.

Salzburgin yliopisto tarjosi todella edullisia urheilukursseja, 20e/ lukukausi. Muutoin vapaa-aika Salzburgissa kului parhaiten luonnossa, ja vaeltamaan pääsi bussilla. Usein myös vain olimme ystävien kesken asuntolassamme. Salzburgissa oli yllättävän vähän opiskelijatapahtumia.

Sää yllätti positiivisesti. Vasta Salzburgiin saavuttuani kuulin, että kaupunki on tunnettu sateistaan. Ensimmäisten viikkojen sateiden jälkeen olin jo varautunut viettämään vaihtoni lähinnä sateenvarjon alla tai sisätiloissa, mutta sitten säät muuttuivat paremmaksi. Kuulin ystäväiltäni, jotka olivat asuneet kauemmin kaupungissa, että minulle kävi todella hyvä tuuri. Vielä lokakuun lopussa oli noin 20 astetta, ja helteet alkoivat uudestaan jo huhtikuussa. Se mahdollisti paremmin vaellusreissut ja kaupunkia ympäröivistä järivistä nauttimisen.

Elinkustannukset olivat samaa luokkaa kuin Suomessa. Kuukausilippu bussiin oli verrattain kalliimpi, joten kävelin joka kerta yliopistolle n. 30-40 minuuttia. Loppukevästä ostin pyörän, joka mahdollisti muutenkin kaupungin kauniin ympäristön näkemisen. Suosittelen pyörää kaikille, jotka aikovat asua Salzburgissa. Muutoin Itävallassa matkustelu on hintaluokaltaan Suomen tasoa; halpoja bussilippuja voi löytyä, mutta esim. junaliput ovat usein melko hintavia. Opiskeluun liittyviä kuluja (tulostus/materiaalit) oli hieman enemmän kuin Suomessa, mutta ne olivat silti mielestäni kohtuullisia. Internet kuului vuokraani, mutta se oli rajallinen, joten tarvittaessa opiskelin yliopiston kirjastossa. Ruokakaupat olivat ketjusta riippuen kalliita tai halvempia, mutta halvemmissä usein valikoima ei ollut yhtä hyvä kuin kalliimmissa, ja ne sijaitsivat hieman keskustan ulkopuolella. Ruuan hinta oli aika lailla sama kuin Suomessa, mutta koin, että Suomessa ruokakaupat ovat paremmin varusteltuja. Tähän saattoi myös vaikuttaa kasvisruokavalioni, joka mielestäni Itävallassa oli haastavampaa kuin Suomessa, joskaan ei vaikeaa.

Byrokratian määrä oli erityisesti alussa hankaloittava seikka. Usein yhtä asiaa varten joutui käymään useassa eri toimistossa, ja näiden toimistojen aukioloajat olivat erittäin rajoitetut, joten aikaa kului helposti viikkokin ennen kuin asiat sai hoidettua. Tämä ei siis koskenut vain

yliopistoa, vaan myös asumista ja muita asioita. Suosittelen lämpimästi hoitamaan kaikki vaaditut asiat/ varaamaan ajat jo kotimaassa ennen lähtöä, mikäli mahdollista. Tämä helpotti omalla kohdallani asioita huomattavasti verrattuna joihinkin opiskelukavereihini, jotka jonottivat usean päivän virastossa voidakseen virallisesti ilmoittautua ja siten myös tehdä lopulliset kurssivalinnat. Myös aukioloajat tuottivat kummastusta ja päänvaivaa; kaupat ja jopa apteekit sulkeutuivat viimeistään kello 18 tai 19, eivätkä ne olleet sunnuntaisin ollenkaan auki.

Koin vaihtoni tärkeäksi tulevaisuuteni kannalta, sillä opin monesti menemään mukavuusalueeni ulkopuolelle. Esimerkiksi Suomessa ei juurikaan ole esitelmiä kursseilla, ja nyt niitä oli jatkuvasti, ja vieläpä vieraalla kielellä. Se kehitti itseluottamustani ja esiintymis- ja kielitaitojani, jotka koen alallani erittäin tärkeiksi. Etenkin kulttuurienvälinen oppiminen korostui, sillä Erasmus-ryhmässäni oli opiskelijoita myös muista kuin EU-maista, ja oli mielenkiintoista kuulla heidän näkemyksiään ja samalla myös oppia sellaisten maiden dynamiikasta, joista en aiemmin tiennyt juuri mitään. Huomasin myös vuorovaikutuksessa, että täydellinen englanninkieli ei ole niin tärkeää kuin se, että esiintyy rohkeasti ja asiantuntevasti. Koska luennoilla keskusteltiin paljon, sain monia uusia näkemyksiä, joiden lähtökohtana yleensä oli puhujan lähtömaa. Itseasiassa luulen, että opin enemmän Euroopasta kokonaisuutena kuin esimerkiksi pelkästä Itävallasta. Pystyin myös konkreettisemmin näkemään EU:n vaikutukset sen jäsenmaihiin ja ympäristöön.

Alun perin lähdin vaihtoon vain yhdeksi lukukaudeksi, mutta huomasin sen pian aivan liian lyhyeksi ajaksi. Onneksi sain helposti pidennettyä vaihtoani. Kansainvälisten asioiden koordinaattorit olivat Salzburgissa joustavia ja auttavaisia. Vaihtoni oli ehkä verrattain hieman erilainen, sillä koin olevani aika ulkona Erasmus-elämästä. Kaikki ystäväni olivat asuntolastani, eivätkä he olleet opiskelijoita. Yliopisto/järjestöt kuten ESN eivät juurikaan luoneet yhteisöllisyyttä, ja monet olivatkin juuri oman asuntolaporukkansa kanssa omissa menoissaan. Huomasin, että useimmiten vaihto-opiskelijat viettivät aikaansa ja muodostivat ystävyksiä samaa kieltä puhuvien/ samasta maasta tulevien kanssa. Se oli mielestäni melko erikoista, ainakin kansainvälistymistä ajatellen, mikä mielestäni on vaihto-opiskelun perusajatuksia. Tapaamisissa/luennoilla oli kuitenkin aina rento ja hyvä tunnelma, ja opin paljon. Salzburg on kaunis ja turvallinen kaupunki, ja sopii erityisesti rauhallista ympäristöä ja luontoa arvostavalle, ei niinkään yöelämästä kiinnostuneille. Suosittelen aktiivisuutta ensimmäisinä viikkoina, kielikurssia ja asuntola-asumista, sillä siten voi helpoiten tutustua muihin opiskelijoihin.

Universität Wien, Wien, 20.09.2017 – 30.06.2018

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 20.09.2017 – 30.06.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Opiskelen saksan kielen, kulttuurin ja kääntämisen tutkinto-ohjelmassa, moduulissa saksan kieli ja kulttuuri, valinnaisina opintoina minulla on venäjän kieli, kulttuuri ja kääntäminen. Koska tutkinnostani puuttui ainoastaan valinnaisia kursseja, saatoin valita vaihdossa tekemäni kurssit lähes vapaasti, kunhan kurseista sai ECTS-pisteitä. Vaihto-ohjelmani vaati kuitenkin, että teen kursseja kielitieteen tutkinto-ohjelmasta, tein kuitenkin myös kursseja slavistiikasta sekä germanistiikasta.

Ennen vaihtoon lähtöä

Päätin jo hakuvaiheessa hakea kahdeksi lukukaudeksi vaihtoon, sillä monet Tampereen yliopistolla tehtävät venäjänkurssit kestävät koko lukuvuoden, enkä siten olisi voinut tehdä toisella lukukaudella kursseja käytännössä ollenkaan. Kursseja valitsin learning agreementiini yliopiston ufind -kurssijärjestelmän (<https://ufind.univie.ac.at/en/index.html>) kautta, jonka kautta myös kurssi- ja koeilmoittautumiset myöhemmin hoidettiin. Järjestelmästä löytyvät kaikki kurssit, jotka järjestetään/on järjestetty sinä lukuvuonna, omassa tapauksessani muutoksia learning agreementeihin tuli paljonkin, koska tiettyjä kursseja ei järjestetty ollenkaan lukuvuonna 2017-2018 tai ne menivät päällekkäin toisten kurssien kanssa. Onnekseni valitsin paljon kursseja, eikä muutosten tekeminen ollut hankalaa opintojeni kannalta.

Tein kaikki kurssini saksaksi, ja luennoille oli aina tilaa. Jos ei ollut varma, mahtuuko kurssille, vastuussa olevalle opettajalle saattoi lähettää helposti sähköpostia ja varmistaa, että mukaan mahtuu. Ainoastaan germanistiikan learning agreement täytyi lähettää heinäkuun loppuun mennessä Wienin yliopiston germanistiikan koordinaattorille hyväksyttäväksi, slavistiikan ja kielitieteen learning agreementit allekirjoitettiin vasta saapumisen jälkeen. Wienin yliopistolta sain hyvissä ajoin kaikki tarvittavat tiedot sekä muistilistan ennen vaihtoon lähtöä tehtävistä asioista. Opiskelijakortin sain orientaatioissa 20.9, myös kurssi-ilmoittautumiset pystyin tekemään ennen kuin edes saavuin Wieniin.

Vaihdon aikana

Luennot olivat kestoltaan 90 min, akustiikka luentosalissa oli vaihtelevaa (kuten lämpötilakin), joskin pääsääntöisesti riittävän hyvä. Myös luettavan oppimateriaalin määrä vaihteli, joillakin kursseilla riitti luentopowerpointien osaaminen ja toisilla kursseilla tuli tenttiin lukea useampi kirja. Myös materiaalin saatavuus vaihteli, suurimmalla osalla kursseista materiaali oli sähköisenä, mutta joillakin, etenkin kirjallisuuden kursseilla, kirjat oli lainattava kirjastosta. Kurssini vaativat yksinomaan itsenäistä työtä, eikä yhdelläkään luennolla ollut läsnäolopakkoa. Kaikkien kurssien opettajilla oli myös suhteellisen vahva itävaltainen aksentti (vaihtelevin murtein). Tekemäni kurssit olivat monipuolisia sekä sisällöltään laajoja ja saatoin opiskella aihepiirejä, joita Tampereella ei käsitelty ollenkaan.

Yliopistolla on käytössä tuutorijärjestelmä – tai itseasiassa niin sanottu ESN buddy -järjestelmä, eli tuutori tulee paikallisen ESN:n kautta ja auttaa mahdollisuuksien mukaan opinnoissa ja paikalliseen elämään totuttelussa, omassa tapauksessani pääasiassa jälkimmäisessä. Vietin oman buddyni kanssa aika paljon aikaa ja kiertelimme usein kaupungilla. Wienin ESN (Erasmus Student Network) järjestää paljon tapahtumaa vaihtareille, kaikkea kansainvälisistä matkoista jokatorstaiseen ”kantapöytään”, yliopiston puolesta järjestettiin välillä myös International Café -tapahtumaa, jonka tarkoituksena on tuoda vaihtareita ja paikallisia opiskelijoita lähemmäs toisiaan. Opiskelijajärjestöt ovat käytännössä olemassa olemattomia, ns. oma järjestöni, kielitieteen opiskelijat (Sprawi), järjesti kerran kuussa brunssin.

Asumisesta

Asunnon löysin yksityisiltä markkinoilta, sillä halusin asua varmasti paikallisten opiskelijoiden kanssa – mikä näin jälkikäteen ajatellen olisi onnistunut hyvin myös opiskelija-asuntoloissa, hyvin harva asuntola oli yksinomaan vaihtareille. Tämä wg-gesucht.de -sivusto, jota käytin, on nimenomaan kimpakkämppien asukkaiden hakemiseen, mutta ei ole mahdollisten huijaustapausten takia yliopiston suosittelema sivusto asunnonhakuun. Maalaisjärki

pelastanee tässäkin kohtaa. Aloitin asunnon hakemisen heinäkuussa, ja skypeettyäni tulevien kämppisteni kanssa heinäkuussa pääsin muuttamaan asuntoon heti saapumispäivänä syyskuussa. Oman asuntoni vuokra oli 500 (sis. ylläpitokulut, takuuvuokra 2 kk vuokra), sijainti oli vehreässä 18. kaupunginosassa noin puolen tunnin kävelymatkan päässä yliopiston päärakennukselta, jossa puolet kursseistani oli. Toinen puoli kursseista olikin Spitalgassen kampuksella, joka oli vielä vähän lähempänä kotiani sekä muutama hassu kurssi NIGissä (Neues Institutsgebäude) eli ns. uudessa rakennuksessa ihan pääkampuksen kulmilla. Opiskelija-asuntoloiden hinnat ovat matalampia, itse kävin kavereiden luona mm. OEAD Molkerei ja Base 19 nimisissä asuntoloissa sekä kahdessa muussa, Molkerein asuntolassa oli jaettuja soluja (omat huoneet, mutta yhteinen keittiö ja kylpyhuone), raatihuoneen lähellä olevassa asuntolassa kaikilla oli oma huone + kylpyhuone, mutta yhteinen keittiö, Base19:ssa puolestaan jopa yksiöitä. Asunto, jossa asuin oli rauhallinen n. 100-neliöinen kolmen henkilön kimppakämpä, huoneeni oli täysin kalustettu, keittiössä kaikki astiat ja ruoanlaittovälineet olivat yhteisessä käytössä, lisäksi asunnossa oli hyvin toimiva langaton netti ja oma pesukone. Tulin kämppisteni kanssa hyvin toimeen, ja oli ilo asua solussa sekä vähän sivummalla kaupungin hälinästä.

Eurooppalaisen sairasmakuutuskortin lisäksi minulla oli matkavakuutus Fennialta. Kertaakaan en tarvinnut terveydenhoidon palveluita, mutta (yksityisellä puolella) lääkärin pakeille pääseminen oli ilmeisesti suhteellisen helppoa, apua saa aina Facebookin ryhmistä (esim. ESN:n lukukausiryhmistä, tyyliin ESN Fall Semester 2017) tai yliopiston kv-toimistosta.

Kurssien arvosanojen saaminen on ollut nopeata, mutta lopullisen opintorekisteriotteen saamiseen menee vielä aikaa, senkin voi onneksi tulostaa yliopiston uspace-järjestelmästä tai pyytää Wienin kv-toimistosta allekirjoitettuna.

Wienin yliopiston valitsin vaihtokohteekseni hyvän kurssitarjonnan vuoksi, myös sillä oli paljon merkitystä, että olen käynyt kaupungissa useamman kerran lomamatkalla ja halusin asua paikkakunnalla pidemmän aikaa. Kaiken lisäksi saksanopiskelijalle Itävalta on tietenkin mielenkiintoinen alue ihan jo kielellisten ominaispiirteidensä takia. Wieniä voin suositella etenkin kulttuurin ja taiteen ystäville. Kahden lukukauden aikana ehtii näkemään tästä klassisesta kaupungista lähes kaikki sen kirjavat puolet.

Yleisiä vinkkejä:

- Lukukausikortti liikennevälineisiin: Wiener Linien – eli Wienin kaupungin liikennelaitoksen nettisivujen kautta lukukausikortin voi ostaa heti, kun tietää opiskelijanumeronsa. Kortin saa myös sähköisenä versiona Wiener Linienin kännykkäsovellukseen.
- Maistraatissa oleskelulupaa varten ilmoittautuessa tarvitsee kopiot seuraavista asiakirjoista: Kelan englanninkielinen todistus opinto- ja asumistuesta (kannattaa pyytää se ajoissa Kelan asiointipalvelun kautta), Erasmus -apurahasopimus summan kera, eurooppalainen sairasmakuutuskortti, opiskelijatodistus (opiskelijakortti tai Certificate of Arrival) sekä passi. Opiskeluun saatavan rahallisen tuen on pakko olla merkittävä selkeällä summalla, muuten on vaikea maistraatissa todistaa taloudellista toimeentuloaan.
- Yliopiston kielikeskuksen kursseista saa opiskelijana alennusta, itse olisin osallistunut venäjän kielen B1.3 - tason kurssille, mutta se peruttiin vähäisen osanottajamäärän takia, mikä oli harmi, koska B1-tasosta ylöspäin kursseista saa 3 op. Huom! Kielikeskuksen kurssit ovat maksullisia – mutta myös kaikille avoimia.
- Jos et tiedä, kuinka pitkään haluat olla vaihdossa, hae syyslukukaudeksi jos mahdollista, koska siitä voi aina pidentää kevätlukukaudelle.

Heini Lehikoinen

Lehikoinen.Heini.M@student.uta.fi

Universität Salzburg, Salzburg,

15.09.2017 – 15.02.2018

Maa: Itävalta

Kaupunki: Salzburg

Vaihtoaika: 15.09.2017 – 15.02.2018

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Universität Salzburg

Varoitus! Matkakertomukseni alun perusteella vaihtoni saattaa kuulostaa masentavalta, mutta sitä se ei todellakaan ollut. Alkukankeudet kuuluvat asiaan, vaikka ne hetken meinaavatkin viedä hermorumahdukseen.

Vietin Salzburgissa syyslukukauden 2017, eli lokakuusta tammikuun loppuun.

Kaiken kaikkiaan vaihto-opiskelujen etukäteisjärjestelyihin kului enemmän aikaa ja vaivaa, kuin olin ajatellut aiemmin. Olin melko pihalla kaikista papereista ja lomakkeista, joita minun täytyi täyttää ja palauttaa - jouduin kysymään näistä moneen kertaan erikseen vaihtoani hoitavalta koordinaattorilta. Kävin kyllä infotilaisuuksissa, mutta koin hyödylliseksi myös käydä juttelemassa vaihdostani kahden kesken koordinaattorin kanssa. Oma vaihtoni hoitui sopimusyliopisto-ohjelman kautta ja tuntui, että Erasmus-vaihto olisi ollut selkeämpi (ainakin selkeämmät ohjeet). Neuvoja kyllä annettiin, mutta silloin, kun itse osasi kysyä oikeat kysymykset.

Koitin käydä läpi kohdeyliopiston kurssitarjontaa ennen lähtöäni Salzburgin yliopiston sivuilta. Ongelma tosin oli, että nimenomaan syyslukukauden kurssit julkaistiin melko myöhään ja ne erosivat jonkin verran edelliskevään kurssitarjonnasta, jota olin siis vilkuillut. Se, miten kielikursseja järjestettiin, selvisi minulle vasta kesällä hieman ennen lähtöäni. Tai oikeastaan kunnollisesti vasta paikan päällä, sillä kielikursseja tarjosi kaksi eri tahoa. Kielikurssit olivat myös maksullisia, valitsitpa kumman tahansa. Halvemmat olivat jo täyttyneet, kun saavuin Salzburgiin.

Matkavakuutustani jouduin jatkamaan, sillä normaalisti se ei ole voimassa kuin kolmen kuukauden matkan ajan. Lisäaika oli todella kallista, mihin en ollut varautunut, mutta en kyllä olisi uskaltanut ilman vakuutusta olla (etenkään lentoa takaisin Suomeen, ihan jo matkatavaroiden takia).

Salzburgin yliopisto järjestää ennen lukukauden alkua vaihto-opiskelijoille orientaatioviikon. Itselleni oli ongelmana se, että kyseinen viikko ei ollut ennen varsinaisen koulun alkua, vaan orientaation ja ensimmäisen koulupäivän väliin jäi viikko. En pystynyt lähtemään näin aikaisin, joten skippasin orientaatioviikon. Tämä hieman hankaloitti elämäni alussa: en päässyt ilmoittautumaan kursseille ajoissa (koska se vaatii rekisteröitymistä paikan päällä, minkä lisäksi menee muutama päivä, että maksettava koulumaksu näkyy yliopiston tiedoissa), enkä tutustunut samalla tavalla muihin vaihto-opiskelijoihin. Lisäksi olin ajatellut pelata lentopalloa yliopiston tiimissä, ja haluamani "lentopallokurssit" olivat jo täynnä, kun yritin ilmoittautua. Tosin tämä ei ollut loppujen lopuksi ongelma.

Salzburgin yliopistolla on tuutorointiin tarkoitettu buddy-ohjelma ja ilmoittauduin halukkaaksi tähän. En kuitenkaan saanut missään vaiheessa yhtäkään tuutoria avukseni, saati sitten viestiä kyseisestä ohjelmasta. Ymmärsin, ettei buddyja ole näkynyt muinakaan vuosina. Samanlaista tuutorointia kuin Suomessa on siis turha odottaa. En ole varma, mitä kaikkea muuta tukiohjelmaa vaihtareille järjestettiin. Minusta tuntui, että kaikki tieto ei saavuttanut minua, sillä en ollut Erasmus-opiskelija.

Sitten hieman asumisesta Salzburgissa. En missään nimessä suosittelen jättämään asunnon hankintaa vasta siihen, kun saapuu kaupunkiin! Kyseessä on pikkukaupunki, jossa asuntoja ja huoneita on rajoitetusti sekä hintataso on melko kallis. Salzburgissa on useita asuntoloita, eli dormeja, joissa suurin osa opiskelijoista asui. Näistä en osaa sanoa sen enempää, sillä en itse asuntolaan halunnut. Hankin huoneeni paikallisen, asuntoilmoituksiin keskittyvän Facebook-ryhmän kautta. Julkaisin siellä ilmoituksen (englanniksi) ehkä heinäkuussa ja minuun otti parikin henkilöä yhteyttä. Lisäksi tutkailin muita netistä löytyviä vuokrasivustoja. Ne olivat tosin saksaksi, joten kielen osaaminen on aika tärkeää tässä tapauksessa. Sain ison huoneen asunnosta, joka sijaitsi aivan keskustassa Linzer Gassen kupeessa. Maksoin siitä 400 euroa. Kämpä oli todella siisti ja hyvällä sijainnilla, joten Salzburgin hintatasoon nähden diili oli hyvä. Jos hankit yksityiseltä tarjoajalta huoneen tai asunnon kannattaa huomioida myös se, että tarvitset vuokranantajasi nimikirjoituksen rekisteröityessäsi kaupunkiin! Itselläni meinasi käydä köpelösti tämän asian kanssa, sillä vuokranantajani lähtivät reissuun siksi aikaa, kun vuokrasivat asuntonsa. Tämä typerä byrokratia on hoidettava alkupäivinä Salzburgiin saapessa. Toimisto sijaitsee Mirabell Platzilla.

Jo vaihtokohdetta valitessani olin tiedostanut sen, että Salzburgin yliopisto ei ehkä ole ihanteellisin vaihtoehto oman alani (journalismi) opintojen kannalta. Yliopistosta löytyy kyllä "Department of Communication Studies", mutta etenkin englanniksi ei ollut kovin kummoisia kursseja tarjolla - varsinkaan, kun olen itse gradua vaille valmis -tilanteessa. Otinkin sitten kursseja vähän joka suunnasta. Lähinnä istuin luennoilla, mutta otin yhden seminaarikurssin. Taso vaihteli paljon sen perusteella, millainen luennoitsija (ja hänen englannin kielen taitonsa) oli. Lopputenteissä otti päähän se, kuinka yksityiskohtaisia asioita saatettiin kysyä. Luentodiat olivat yleensä saatavissa verkossa Blackboard-nimisellä alustalla. Kyseessä oli siis paikallinen Moodle.

Opiskelin ainoastaan englanniksi. Osaan saksaa, mutta en niin hyvin, että olisin voinut ottaa saksankielisiä kursseja. Toinen ongelma olisi saattanut olla Itävallan murre, jota toisinaan oli hankala ymmärtää. Vaihtoikaani kuitenkin helpotti huomattavasti se, että osaan saksaa edes jonkin verran. Paikallisten englanninkielen taito vaihteli ja saksaksi tieto löytyi yleensä nopeiden ja helpoiten.

Sitten niihin positiivisiin asioihin! Salzburgin yliopisto (USI) tarjoaa kattavasti mahdollisuuksia urheilla. Toiminta perustuu "kursseihin", jotka maksavat noin 20 euroa per lukukausi. USIn kurssitarjonta löytyy netistä. Itse tosiaan maksoin lentopallokurssin, joita oli tarjolla kolme eri tasoluokkaa ja näissäkin useampia ryhmiä. Kannattaa kuitenkin huomioida se, missä kurssi järjestetään. Esimerkiksi osa lentokursseista oli Universitätssportinstitutin tiloissa, jonne oli Salzburgin keskustasta matkaa kymmenisen kilometriä ja bussilla matkatessa se ei kuulu enää sen halvimman hinnan sisään. Maksoin myös lukukauden yliopiston kuntosalille (USI Fitness Zentrum, UFZ), sen hinta oli noin 60 euroa. Salilta löytyi kaikki tarpeellinen, joten ei valittamista. Sekään ei sijaitse aivan keskustassa, vaan matkaa tuli noin nelisen kilometriä.

Suosittelinkin kaikkia Salzburgiin lähtijöitä hankkimaan pyörän. Itse koin sen aivan ehdottomaksi. Salzburgissa kaikki on melko lähellä ja pyöräteitä on runsaasti. Se oli ylivoimaisesti helpoin tapa liikkua. Pyörän hankinnassa kannattaa olla hereillä: monet myyvät pyöränsä lukukauden lopussa tai alussa, jolloin niitä voi saada hyvään hintaan. Ilmoituksia voi bongata Facebook-ryhmistä (esim. vaihtareille tarkoitetuista tai yliopiston virallisesta kv-ryhmästä) tai jos saksa luonnistuu, voi katsella myös paikallisilta nettikirppiksiltä (esim. wilhelm.at). Salzburgissa on myös joitain käytettyjä pyöriä myyviä paikkoja, mutta niissä hinnat saattoivat kohota hurjiksi, vaikka kyseessä olisi ollut jokin vanha romu. Pyörän ostamista ei sinänsä kannata stressata, sillä sen saa kyllä myytyä eteenpäin vaihdon loputtua - markkinaa löytyy.

Yksi suurimmista syistä, miksi lähdin Salzburgiin, oli halu päästä Alpeille. Tässä asiassa ei tarvinnut pettyä. Salzburgissa on aivan keskustassa jo kaksi pientä kukkulaa ja esimerkiksi Kapuzinerbergille kipuamalla pääsee nopeasti luontoon ja nauttimaan upeista maisemista. Tästä tulikin henkireikäni. Jos patikointi ja vuorille kiipeäminen kiinnostaa, läheltä löytyy monia korkeampiakin vaihtoehtoja. Esimerkiksi Gaisberg ja Untersberg ovat aivan Salzburgin kupeessa. Patikointi on suosittua Keski-Euroopassa, joten merkittyyä reittejä riittää. Kävin patikoimassa myös Saksan puolella Königsseellä, joka oli todellakin käynnin arvoinen! Marraskuussa alkoivat laskuhommat polttelemaan. Aloitin kauteni Kitzsteinhornista, joka on jäätikkö Zell am Seen vieressä. Siellä lumitilanne oli ennen joulua paras Salzburgin läheisistä paikoista. Moniin laskettelukeskuksiin pääsee matkaamaan julkisilla: näitä ja hissi/rinnetilannetta voi tutkia Ski Amaden sivuilta. Suurin osa Salzburgin laskupaikoista ovat osa Ski Amadea ja on mahdollista ostaa kausikortti, joka kattaa nämä kaikki. Suosittelen kausaria sellaisille, jotka viettävät Salzburgissa koko vuoden. Myös se on syytä huomioida, että Itävallassa opiskelija-alennuksia ei varsinaisesti ole, vaan alennuksen saavat yleensä alle 25-26-vuotiaat. Itsehän olin aina liian vanha. Joulun jälkeen Flachau-laskettelukeskukseen kulkee ilmainen hiihtobussi Salzburgista. Ski Amaden sivuilta näkyy muut paikat, joihin pääsee kätevästi junalla.

Keski-Euroopassa kaikki on lähellä verrattuna Suomeen. Siksi halusin ottaa siitä kaiken irti ja matkustaa niin paljon kuin budjettini antoi periksi. Syksyllä reissasin Italiaan ÖBB:n yöjunalla ja maksoin junalipusta Venetsiaan 29 euroa. Innsbruckiin pääsi junalla alle kahdessa tunnissa, samoin Müncheniin. Vinkki Müncheniin menijöille: Deutsche Bahn myy Bayern Ticket -nimistä lippua, joka yhdelle henkilölle maksaa 25 euroa, mutta hinta halpenee, mitä useampia lipulla matkustaa. Esimerkiksi kahdelta ihmiseltä lippu on yhteensä 31 euroa (15,5e/hlö). Lisäksi kyseisellä lipulla sai käyttää lähes kaikkia Münchenin julkisia seuraavaan yöhön kello 3 asti. Jos saksa luonnistuu, Facebookista löytyy jopa ryhmä Bayernticket Salzburg-München, jossa voi sopia ryhmälipun ostosta muiden menijöiden kanssa. Wieniin tai Linziin matkatessa kannattaa käyttää Westbahn-nimistä junayhtiötä, joka on ÖBB:tä halvempi. Myös Sveitsiin pääsee kätevästi junalla muutamalla kympillä suuntaansa, kunhan lipun ostaa ajoissa.

Hintataso esimerkiksi elintarvikkeissa on yleisesti Itävallassa lähes sama kuin Suomessa. Ainoastaan alkoholi on selvästi edullisempaa. Ruokakauppaan kannattaa suunnata ajoissa, sillä ne menevät usein kiinni jo seitsemältä tai puoli kahdeksalta - lauantaina vielä aikaisemmin. Ja jos menet kauppaan juuri ennen sulkemista, hyllyt saattavat olla jo melko tyhjiä. Sunnuntaina ei ole auki muuta kuin päärautatieaseman Spar ja ehkä jokin Billa vanhassa kaupungissa. Joku oli aiemmin kirjoittanut, että rautatieasema olisi jotenkin epäilyttävä, mutta nykyään se on siistein ja rauhallisin asema, jolla olen käynyt. Kuulema siivottu tässä viime vuosien aikana.

Luonnon lisäksi Salzburgissa kaunista on itse kaupunki. Vanhoja rakennuksia keskustassa riittää ja upea Festung Hohensalzburg -linna näkyy kaikkialle. Linnan reunalle pääsee muuten ilmaiseksi illasta, kun museot siellä menevät kiinni. Luostaripanimo Mönschbergin juurella tekee parasta maistamaani olutta. Sinne saa muuten mennä omien eväidenkin kanssa. Ennen joulua kaupunkikuvaa hallitsivat joulutorit, joita oli useita eri puolilla kaupunkia. Jos turistimassat kyllästyttävät, tunnelmallisimmat joulutorit sijaitsivat hieman kauempana. Esimerkiksi Hellbrunn Schloss on jo itsessään vierailun arvoinen, mutta etenkin ennen joulua se kannattaa tsekata.

Toivottavasti näistä vinkeistä on apua, jos joku muukin mielii Salzburgin upeisiin maisemiin! Suosittelen, eikä pretzeleitäkään voi koskaan syödä liikaa.

, , 01.08.2017 – 31.01.2018

Maa: Itävalta

Kaupunki:

Vaihtoaika: 01.08.2017 – 31.01.2018

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

Selasin ahkerasti Tampereen yliopiston workit.nettiä ja silmään pisti ilmoitus Wienin yliopiston kv-toimistosta, joka haki harjoittelijaa kuudeksi kuukaudeksi. Vinkkinä harjoitteluun hakeville, että Erasmus-harjoittelutukea kannattaa hakea hakuajana, vaikka ei vielä tietäisi minne hakee. Löysin itse harjoittelupaikkani noin kuukauden kuluttua hakuajan umpeutumisesta, mutta kaikeksi onneksi sain harjoittelutuen takautuvasti. Kuitenkin helpompi ratkaisu on edellä mainittu. Selvitin ennen harjoittelun alkua tiedekuntani opintokoordinaattorilta minkä kurssin saan hyväksi luettua harjoittelulla. Useimmiten asian kanssa ei uskoakseni ole ongelmia, mutta tämäkin on parempi selvittää ennakkoon.

Muistan, että varsinainen harjoittelusopimuksen tekeminen sujui ongelmitta. Kuitenkin tämänkin suhteen kannattaa olla mahdollisimman ajoissa liikkeellä. Kuitenkin varsinainen haaste vaihtoon tai harjoitteluun ulkomaille lähtevälle on asunnon etsiminen, Wienin yliopistolla ei valitettavasti ole omia asuntoja/asuntoloita välitettäväksi. Oman kokemuksen perusteella erityisesti soluun on usein vaikea päästä asumaan, koska useimmat haluaisivat pidempiaikaisia asukkeja. Omalla kohdalla kävi tuuri ja pääsin lomittamaan itse vaihtoon lähtevää itävaltalaista opiskelijaa.

Oma harjoitteluni alkoi vasta elokuun alussa, mutta olin kuitenkin jo Wienissä noin kaksi viikkoa aiemmin. Uuteen maahan muuttaessa saa/joutuu hoitamaan byrokratiaa alussa eikä Itävalta ole poikkeus tämän suhteen. Wienin asiakaspalvelun taso on keskimäärin Suomeen verrattuna keskimäärin heikkoa, mutta asiasta ei kannata masentua, lähinnä tiedostaa asia. Silloin tällöin tapaa toki esimerkiksi todella ystävällisen tarjoilijan paikallisessa ravintolassa yliopistoa vastapäätä.

Järkevin vaihtoehto on lentää suoraan Wieniin Finnairilla, vaikka hinta onkin usein hieman kalliimpi mitä vaihtolennon kanssa olisi. Lentokentältä kannattaa mennä kaupungin keskustaan S-Bahnilla eikä CAT-junalla, joka on käytännössä ylihinnoiteltu palvelu turisteille,

ajallisesti ei eroa juurikaan matkan pituudessa ole, hinnassa sitäkin enemmän. Wienin julkinen liikenne on suurin piirtein saman hintainen kuin mitä useimmissa suomalaisissa kaupungeissa, vuosilipun hinnaksi tuli kuukautta kohden noin 40 euroa. Julkinen liikenne on ylipäänsä Wienin parhaimpia puolia, toiselle puolelle kaupunkia pääsee tarvittaessa nopeasti jatkuvasti kulkevien metrolinjojen myötä. Etäisyydet ovatkin paikoitellen niin suuria, että ilman julkisen liikenteen korttia ei ole juuri mahdollista pärjätä.

Koen monella tapaa olleeni hyvin onnekas harjoitteluni suhteen. Löysin ensinnäkin solun, jonka asukkien kanssa tulin hyvin toimeen ja huomasin pitäväni Itävallasta sekä sen ihmisistä. Suosittelen ehdottomasti pyrkimään soluun, jossa on vain paikallisia eikä vaihto-oppilaita, tämä yhdistettynä hyvään työporukkaan ja koin integroituneeni paljon vahvemmin Itävaltaan kuin mitä tapahtui tuplasti pidemmän Saksan vaihtoni aikana. Jonkinlaista kulttuurishokkia onkin ollut ilmassa Suomeen takaisin palattuani.

Työskentelin pääasiassa omalla työpisteellä työhuoneessa kolmen muun työntekijän kanssa ja vastuualueemme oli Itävaltaan vaihtoon tulevat Erasmus+-opiskelijat. Jokaisessa työssä on hyviä ja huonoja päiviä, joten työtovereiden merkitys on valtava. Harjoitteluni meni silmänräpäyksessä ja vielä paluulennolla takaisin Suomeen oli vaikea käsittää, että olin todellakin ollut töissä kuusi enkä kaksi kuukautta. Tämä on pitkälti kiitos samassa huoneessa olevien mahtavien työkavereideni, koin alusta asti oloni tervetulleeksi ja osaksi tiimiä, kiitos teille!

Vaikka kuusi kuukautta on melko pitkä harjoittelu, se mahdollistaa päästä tekemään monipuolisempia työtehtäviä, koska pitkäaikainen koulutus on mahdollista. Koin todella osaavani osan työtehtävistä vasta viimeisen vajaan kahden kuukauden aikana. Työtehtävät olivat pitkälti sitä mitä odotinkin, työ koostui pääasiassa tulevien Erasmus+-vaihto-oppilaiden tietojen hallinnoinnista ja sähköposteihin vastaamisesta sekä tiedottamisesta, työkielinä saksa ja englantia. Aukioloajat toivat oman lisänsä työpäivään, joita oli neljänä päivänä viikossa. Pääsin tekemään hyvin monipuolisesti erilaisia työtehtäviä ja paikoitellen pystyin hyvin itsenäisesti päättämään mihin keskityn minäkin päivänä, koska useampia projekteja oli usein samanaikaisesti valmisteilla, vastuun lisääntyessä sen mukana tuli myös vapautta.

Kuusi kuukautta Wienissä opetti ennen kaikkea miten suuria kulttuurierot ovat pelkästään Suomen ja Keski-Euroopan välillä. Työkulttuuri sekä se miten itävaltalaiset reagoivat esimerkiksi stressiin tai konfliktitilanteisiin eroavat suuresti siihen mitä on suomalaisena tottunut. Sää on kesäaikaan tukahduttavan kuuma, parhaimmillaan 37 astetta varjossa, mutta talvikin on erittäin leuto ja kevyt talvitakki riittää oikein mainiosti. Hintataso on yleisesti halvempi kuin Suomessa, asuntojen hinnat ovat samaa tasoa. Olen aiemmin ollut vaihto-oppilaana Saksassa ja koin ystävystyvänä ja tulevani toimeen paljon paremmin itävaltalaisten kanssa. Wien on erittäin monikulttuurinen kaupunki, jossa yli kolmannes on joko ulkomaalainen tai omaa ulkomaalaista perimää. Joskus tuntuikin, että julkisissa kulkiessa kuuli kaikkia muita kieliä paitsi saksaa. En kuitenkaan suosittelen mitään saksankielistä aluetta vaihto- tai harjoittelukohteena ilman edes tyydyttävää saksan kielen osaamista, eikä Wien ole siinä poikkeus. Loppuarvosananani Itävaltalalle kokonaisuutena on kiitettävä. Opin paljon itsestäni ja siitä millaista työtä haluan tehdä tulevaisuudessa. Suosittelen lämpimästi harjoittelua Wienin yliopiston kv-toimistossa, työ on paljon monipuolisempaa kuin mitä osaisi arvata ja kaikki työkokemus opiskeluaikana on arvokasta jatkoa ajatellen. Pidän Wieniä ja Itävaltaa ehdottomana ykköskohteena saksankieliselle alueelle aikovalle.

, , 01.05.2017 – 30.06.2017

Maa: Itävalta

Kaupunki:

Vaihtoaika: 01.05.2017 – 30.06.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

Matkakertomus opetusharjoittelusta Itävallassa

Opiskelen Tampereen yliopistolla luokanopettajaksi ja viime syksynä meille opettajaopiskelijoille tarjottiin mahdollisuutta tehdä pakollisiin opintoihin kuuluva KASLOH4B - Syventävä projekti ulkomailla Erasmus+ -työharjoittelun muodossa. Minulla on pitkänä sivuaineena saksa (saan siihen myös aineenopettajan pätevyyden valmistuessani ensi keväänä), joten tartuin tilaisuuteen suorittaa syventävä projekti Itävallassa pedagogisessa korkeakoulussa, PH Kärntenissä. Olen jo tehnyt muut luokanopettajan opintoihin kuuluvat opetusharjoittelut, joten tuntui mielenkiintoiselta tehdä viimeinen harjoittelu erilaisessa ympäristössä.

Apurahaprosessi sujui reippaasti ja helposti. Hain täydennyshaussa eli helmikuun alussa kevään harjoittelujaksolle, ja päätös apurahan saamisesta tuli muutaman viikon kuluessa hakemisesta. Hakuvaiheessa harjoitteluni sisältö, tavoitteet ja muut tarkemmat tiedot olivat minulle melko tuntemattomat, mutta tiesin kuitenkin suunnilleen, minkä tyyppistä harjoittelua olen menossa tekemään. Hakuprosessiin liittyi paljon lomakkeiden täyttöä sekä yhteydenpitoa sekä Tampereen yliopiston että kohdemaani korkeakoulun kanssa, mutta koen, että haku sujui melko vaivattomasti ja sain siihen tarpeeksi opastusta. Otin myös paljon itse selvää asioista, jotka olivat minulle epäselviä.

Minun ei varsinaisesti tarvinnut etsiä harjoittelupaikkaa, koska sain omasta yksiköstäni listan kouluista, joiden alaisena opetusharjoittelun voi suorittaa. Minulle oli selvää, että haluan saksankieliseen maahan ja alakouluun, joten ainut tarjolla ollut vaihtoehto oli Kärntenin pedagoginen korkeakoulu. Yhteydenotto kohdeorganisaatioon tapahtui ensin Tampereen yliopiston kansainvälisistä asioista vastaavien henkilöiden kautta, mutta pian olinkin heihin itse yhteydessä ja hoidin hakuprosessin loppuvaiheen itse. Harjoittelusopimus lähetettiin kohdeorganisaation täydennettäväksi, minkä jälkeen minä sekä Tampereen yliopiston kansainvälisten asioiden koordinaattori allekirjoitimme sen. Minusta oli hyvä, että harjoittelusopimus laadittiin varhaisessa vaiheessa, ja siihen oli merkitty selkeästi esimerkiksi

minun työnkuvani, harjoitteluni tavoitteet sekä opintopisteet. Ilman harjoittelusopimusta minulta olisi voitu vaatia erilaisia asioita ja työmäärää, joten se loi tietynlaista turvaa minulle harjoittelijana.

Minulla oli entuudestaan matkavakuutukset kunnossa, joten minun ei tarvinnut enää huolehtia niistä lähtiessäni Itävaltaan. Ensimmäinen matkajärjestely, jonka tein harjoitteluni vahvistuttua, oli lentolipun ostaminen. Asuminen Itävallassa järjestyi yllättävän helposti; korkeakoulun yksi kansainvälisistä asioista vastaava henkilö tarjosi minulle vapaata yksiötä koulun läheltä. Hyväksyin tämän tarjouksen, minkä jälkeen asunto varattiin minulle, ja asia oli tällä selvä. Asunnon vuokra oli kohtuullinen, 360 euroa, ja hinta vastasi hyvin asunnon tasoa ja sijaintia. Elinkustannukset Itävallassa olivat samaa luokkaa kuin Suomessa, minkä tiesin jo etukäteen. En saanut työharjoittelusta palkkaa, mutta pärjäsin ihan hyvin Erasmus-harjoitteluapurahalla sekä opintotuella.

Kohdemaahan saapuessani minulle kerrottiin, että Itävallassa yli kolmen päivän oleskelu vaatii ilmoittautumisen maistraatissa. Niinpä täytin lomakkeen, pyysin siihen vuokranantajani allekirjoituksen ja ilmoittauduin maistraattiin. Kolme päivää ennen lähtöäni Itävallasta minun piti käydä uudelleen maistraatissa ja ilmoittaa, että lähdän maasta. Muuten maassa olooni ei sisältynyt erityisiä velvollisuuksia tai muodollisuuksia.

Harjoitteluni sisältö ja tavoitteet

Syventävän projektini tavoite oli ensisijaisesti havainnoida itävaltalaisen opettajien toimintaa sekä heidän tekemiensä erilaisten pedagogisten ratkaisujen toimivuutta kahden kuukauden ajan. Tein jatkuvaa reflektointia sekä osallistuin koulun jokapäiväiseen arkeen, koska tavoitteeni oli päästä harjoitteluni ajaksi osaksi koulu- ja opettajayhteisöä. Keskityin harjoitteluni aikana erityisesti pedagogisten haasteiden havainnointiin ja tunnistamiseen. Minulla oli päivittäin keskusteluja ohjaavien opettajieni kanssa, jolloin kävimme läpi havaintojani ja kokemuksiani. Pohdimme näitä yhdessä ratkaisukeskeisesti sekä vertaillen suomalaisen kouluun. Projektini tavoite oli siis oman ammatillisen kehitykseni ohella itävaltalaisesta koulujärjestelmästä ja opetussuunnitelmasta oppiminen, suomalaisista vastaavista kertominen, suomalaisen ja itävaltalaisen koulun erojen ja yhtäläisyyksien löytäminen sekä uudenlaisen näkökulman ja palautteen antaminen paikallisille opettajille.

Tein käytännön harjoittelua ala- ja yläkouluilla, joissa minulle oli kummassakin ohjaava opettaja. Heidän lisäksi pedagogisen korkeakoulun opettajat opastivat aivan harjoittelun alussa käytännön asioissa. Sen lisäksi, että olin lähes päivittäin läsnä kahdella eri koululla kahdessa eri luokassa, minulla oli Pädagogische Hochschule Kärntenissä seminaareja, kuten Intercultural Learning, History of Carinthia ja German Advanced-course. Näillä kursseilla sain näkökulmaa itävaltalaisen korkeakoulun opetuksesta ja toiminnasta, minkä lisäksi tietenkin opin saksaa, englantia, Itävallan historiaa ja myös muista kulttuureista.

Vapaa-aikaa vietin paljon muiden kansainvälisten harjoittelijoiden kanssa. Lisäksi nautin upeista ulkoilumaastoista ja maisemista. Wörthersee- järvikin tuli tutuksi etenkin helteisinä päivinä. Sää Klagenfurtissa oli yllättävän kuuma ja aurinkoinen lähes koko harjoitteluni

(touko-kesäkuun) ajan. Tämä asia yllätti minut, mutta ehdottomasti positiivinen asia. Klagenfurtista oli todella hyvät kulkuyhteydet muihin Itävallan kaupunkeihin ja muualle Eurooppaan. Juna- ja bussiliput olivat suhteellisen edullisia, kun ne vain varasi tarpeeksi ajoissa. Matkustinkin viikonloppuisin esimerkiksi Wieniin (kaksi kertaa), Ljubljanaan, Kötschach-Mautheniin ja Italian Tarvisioon. Harjoitteluni oli vain arkipäivisin, joten viikonloput olivat hyvää aikaa nauttia ympäristön tarjoamista mahdollisuuksista!

Sain tältä Syventävän projektin jaksolta sen, mitä alun perin tavoittelinkin eli uudenlaista perspektiiviä koulumaailmaan, käytännön pedagogiikkaan ja Suomen opetussuunnitelmaan. Lisäksi sain kansainvälistä näkökulmaa ja vertailukohtaa, kontakteja ja paljon ideoita tulevaan työelämään. Oli avartavaa keskittyä rauhassa havainnointiin ja samalla toimimaan osana aivan uudenlaista kouluympäristöä, koska tähän mennessä olen itse enemmän toiminut opettajan roolissa. Havainnoitsijana huomaa hyvin erilaisia asioita, ilmiöitä ja puutteitakin niin opetuksessa kuin oppilaiden käytöksessä.

Harjoittelun jälkeen

Harjoitteluni hyväksiluku tapahtuu niin, että saan sen avulla suoritettua luokanopettajan pääaineopintoihin kuuluvan pakollisen KasLoh4b- Syventävän projektin sekä sivuaineeni saksan opintoihin pakollisena kuuluvan SAKA2- kieliharjoittelun. Lisäksi suoritin kohdemaassa muutaman kurssin, joista saan merkinnät vapaavalintaisiin opintoihini. Saan harjoittelusta yhteensä 20 opintopistettä tutkintotodistukseeni.

Uskon, että tämä harjoittelu tulee olemaan minulle jatkon kannalta hyvin merkittävä. Sain ikään kuin uudenlaiset, kriittisemmät ”pedagogin” silmälasit päähäni, kun pääsin sisälle uuteen koulu- ja luokkayhteisöön nimenomaan kriittisen havainnoijan roolissa. Uskon myöskin, että saksan ja englannin kielitaidon huima kehitys ja ylipäättään saamani rohkeus varmasti tulevat näkymään siinä, mihin tulevaisuuden polkuni johtaa. Sain jälleen vahvistusta sille, että haluan olla luokanopettaja ja saksan opettaja, minkä lisäksi koen nyt, että minua kiinnostaa myös kansainvälisyys. Kontaktit kansainvälisten toimijoiden kanssa koulutuksen kentällä ovat ehdottoman tärkeitä ja jokaiselle opettajalle tekisi varmasti hyvää tehdä edes jonkinlainen vierailu erilaiseen koulujärjestelmään ja päästä jakamaan kokemuksia eri kulttuureista tulevien opettajien kanssa.

Kielitaitoni saksassa oli jo ennen harjoittelua todella vahva. Tämän harjoittelun myötä rohkeuteni käyttää kieltä parani huomattavasti sekä sanavarastoni laajeni paljon. Alun perinkin halusin nimenomaan saada varmuutta puhua saksaa, ja tämä tavoite toteutui hyvin! Lisäksi englannin kielen taitoni kehittyi valtavasti, huomaamatta. Käytin paljon englantia muiden vaihto-opiskelijoiden ja harjoittelijoiden kanssa, mikä oli hyvää harjoitusta saksan kielen rinnalla. Pärjäsin kielitaidollani molempien kielten osalta mainiosti.

Voin kertoa vaihtokokemuksestani tulevina vuosina vastaavaan harjoitteluun hakeutuville opiskelijoille.

Alpen-Adria-Universität Klagenfurt, Klagenfurt, 01.03.2017 – 30.06.2017

Maa: Itävalta

Kaupunki: Klagenfurt

Vaihtoaika: 01.03.2017 – 30.06.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Alpen-Adria-Universität Klagenfurt

Hakuprosessi ja järjestelyt Suomessa sujuivat pääosin hyvin. Hain vaihtoon täydennyshaussa maaliskuussa 2016 ja sain muutamaa viikkoa myöhemmin tiedon, että minua ehdotetaan vaihtoon kevätlukukaudeksi 2017. Sain kesän aikana Tampereen yliopistolta tietoa esimerkiksi vaihtoon tarvittavista dokumenteista ja apurahan hakemisesta, mikä on todella hyödyllistä. Kohdeyliopistostani Klagenfurtista sain ensimmäisen yhteydenoton sähköpostitse vasta marraskuussa 2016, sillä Itävallassa kevätlukukausi alkaa vasta maaliskuussa. Yhteydenottoa kannattaa siis odottaa rauhassa. Sähköpostissa kerrottiin, että ehdotus vaihtoon on hyväksytty, eli se ei ollut vielä lopullinen hyväksyntä. Sain kuitenkin jo tunnukset kohdeyliopiston järjestelmään, jonne minun piti täyttää joitakin tietoja itsestäni sekä ladata todistus opintosuorituksistani ja ylioppilastodistukseni. Joulukuun alussa sain kohdeyliopistolta infokirjeen, jossa kerrottiin opiskelusta ja kursseista. Tammikuun alussa sain lopulta hyväksynnän kohdeyliopistolta. Se oli melko myöhään, sillä lähtö vaihtoon oli jo alle kahden kuukauden päässä, mutta järjestelyille jäi kuitenkin tarpeeksi aikaa ja sain kaikki dokumentit kuntoon ajallaan.

Informaatiota kohdeyliopiston kurssitarjonnasta löytyi heidän internet-sivuiltaan. Kurseja pystyi tarkastelemaan tutkinto-ohjelmittain ja lisäksi kaikkien tutkinto-ohjelmien opiskelijoille ja vaihto-oppilaille sopivista kursseista löytyi erikseen tietoa. Osasta kursseista sain kuitenkin enemmän tietoa vasta kohdemaassa. Netistä löytyvän informaation pohjalta pystyin täyttämään Learning Agreementin, mutta kursseihini tuli kuitenkin muutoksia kohdemaassa aikatauluongelmien vuoksi, sillä kaikkien kurssien ajankohtia ei löytynyt netistä ja jotkut kurssit menivät lukujärjestyksessä päällekkäin toistensa kanssa. Saadakseni neuvoja minulle sopivista kursseista lähetin etukäteen sähköpostia academic coordinatorille, jonka yhteystiedot olin saanut kohdeyliopistolta. Häneltä en kuitenkaan juuri saanut suosituksia kursseista, vaan hän kehotti valitsemaan kurssit oman kiinnostukseni mukaan.

Minulla on jatkuva matkavakuutus, joka on koko ajan voimassa. Kävin kuitenkin vakuutusyhtiössä keskustelemassa ja minulle kerrottiin, että ainakin omassa vakuutusyhtiössäni (LähiTapiola) on käytäntönä, että yksi matka kestää korkeintaan kolme kuukautta ja sen jälkeen pitää ottaa lisävakuutus. Minun ei kuitenkaan tätä lisävakuutusta tarvinnut ottaa, sillä vietin kohdeyliopiston pääsiäislomalla yli kaksi viikkoa Suomessa, joten paluuni kohdemaahan katsottiin erilliseksi matkaksi. Koen, että kannattaa olla yhteydessä vakuutusyhtiöön, niin osaa varmasti toimia vakuutusasioissa oikein eikä myöhemmin tule ongelmia. Lisäksi minulla oli Kelan eurooppalainen sairausvakuutuskortti, joka kattaa terveydenhoidon kohdemaassa.

En osallistunut kielikurssille Tampereen yliopistossa ennen lähtöäni, sillä opiskelen saksaa pääaineena ja kielitaitoni oli tarpeeksi hyvä opinnoissa ja arkipäiväisessä elämässä pärjäämiseen. Kohdeyliopistossa tarjottiin myös pientä maksua vastaan saksan kielen kurssia

vaihto-oppilalle ja sen suorittamisesta sai opintopisteitä. Kurseja oli eri tasoisia ja oppilaat jaettiin kursseille lähtötasotestin perusteella. Itse en kuitenkaan osallistunut kurssille, sillä en kokenut sitä itselleni tarpeelliseksi ja osallistuin mieluummin muille kursseille.

Kohdemaahan saapuminen sujui ongelmitta, sillä kohdeyliopistossa oli Erasmus buddy -tuutorointitoimintaa. Jokainen vaihto-oppilas sai tuutorin, joka otti yhteyttä jo ennen kohdemaahan saapumista ja jolta sai kysellä kohdemaassa opiskeluun ja asumiseen liittyviä kysymyksiä. Oma tuutorini oli todella auttavainen, hän esimerkiksi varmisti, että minulla on asuinpaikka kunnossa ja hän tuli myös minua vastaan Klagenfurtin lentokentälle ja vei minut asuntolalle. Tapasimme vaihdon alkuvaiheessa muutaman kerran ja hän esimerkiksi esitteli minulle paikkoja Klagenfurtin keskustassa ja auttoi kohdeyliopiston opiskelijakortin käytössä.

Minulla oli asumisasiat kunnossa saapuessani kohdemaahan. Asuin vaihto-opiskelijoille tarkoitettussa asuntolassa kahden hengen huoneessa eli minulla oli huonekaveri. Huoneeseen kuului vessa ja kylpyhuone, mutta keittiö oli yhteinen noin 15 muun vaihto-oppilaan kanssa. Yleisestä vuokratasosta minulla ei ole tietoa, mutta vaihto-oppilalle tarkoitetuissa asuntoloissa vuokra oli noin 270-340 euroa kuukaudessa riippuen siitä, oliko huone yhden vai kahden hengen huone ja oliko huoneessa oma minikeittiö.

Kohdeyliopisto suositteli hakemaan asuntoa mahdollisimman ajoissa, jotta varmasti saa asunnon tai huoneen. Itse hain asuntolahuonetta OeAD:lta eli Itävallan kansainvälisen liikkuvuuden toimistolta jo marraskuussa heti, kun sain ensimmäisen sähköpostin kohdeyliopistolta. Hakeminen oli helppoa internetin kautta ja hakemukseen sai laittaa useamman asuntolatoiveen. Tarjouksen huoneesta sain noin kahden viikon kuluttua ja pääsin asuntolaan, jonka olin laittanut ensimmäiseksi toiveekseni. Sain ennen saapumista tietoa asuntolasta ja ohjeistusta esimerkiksi asuntolan säännöistä. Asuntolan kanssa sovittiin myös erikseen avaimen hakemisesta, sillä asuntolan toimisto ei ollut saapumiseni aikaan auki. Asuntolan suhteen järjestelyt sujuivat hyvin. Asunnon hankinnassa suosittelen kuitenkin tutkimaan myös muita vaihtoehtoja, sillä itselleni esimerkiksi keittiön jakaminen niin monen muun ihmisen kanssa ei tuntunut miellyttävältä, vaikka keittiössä kävi siivoaja joka arkipäivä. Lisäksi asuntohuoneesta täytyi maksaa melko suuri vuokravakuus, joka kyllä tuntuu opiskelijan rahapussissa. Kannattaa myös miettiä, pystyykö asumaan vaihdon ajan käytännössä tuntemattoman ihmisen kanssa samassa huoneessa. Itselleni tämä tuotti eniten ongelmia, sillä olen tottunut asumaan yksin. Jos nyt lähtisin vaihtoon uudelleen, hakisin ehdottomasti yhden hengen huonetta, jos asuisin asuntolassa. Kohdeyliopiston sivuilla oli linkkejä, joiden kautta löysi myös yksityisten vuokraajien asuntoja ja huoneita, joten niitäkin kannattaa harkita. Itse kuitenkin koin asuntolaan hakemisen helpoimpana vaihtoehtona ja otin sen kokemuksena, vaikka en siitä aina pitänytkään.

Minut hyväksyttiin opiskelemaan kohdemaan yliopistoon germanistiikkaa, mutta kävin sen lisäksi muita minua kiinnostavia kursseja. Opetuksen taso vastasi pääosin odotuksiani ja se oli mielestäni melko samalla tasolla kuin Tampereen yliopistossa. Yhden kurssin luentoja kuitenkin peruutettiin melko usein, joten kurssi jäi hieman vajavaiseksi. Lisäksi useammalla luennoitsijalla oli ongelmia luentosalien tekniikan kanssa ja usein luennon diat jäivät kokonaan näyttämättä, sillä luennoitsijat eivät osanneet käyttää luentosalin laitteita. Käymäni kurssit olivat enimmäkseen luentomuotoisia, mutta parilla pienemmällä kurssilla tehtiin myös tehtäviä ja käytiin keskusteluja. Työskentely oli enimmäkseen itsenäistä ja kurssit suoritettiin luentotentteinä lukukauden lopussa. Yhdellä kurssilla kirjoitettiin lisäksi lyhyt esse jostakin kurssin aiheesta noin puolivälissä kurssia. Luentojen lisäksi oppimateriaalina oli tekstejä

yms., jotka olivat saatavilla Moodlessa. Yhdelle kurssille täytyi lisäksi ostaa kielioppikirja. Oppimateriaaleihin ei siis kulunut juuri rahaa ja sähköisen oppimisympäristön käyttö oli helppoa, sillä olin tottunut Moodleen jo Tampereen yliopistossa. Kohdeyliopistossa oli myös käytössä sama Office-sähköposti kuin Tampereella. Käytin opinnoissani pääasiassa saksaa mutta myös jonkin verran englantia ja molemmilla kielillä opiskelu sujui hyvin.

Vapaa-ajanviettomahdollisuuksia oli tarjolla melko paljon. Vaihto-oppilalle järjestettiin esimerkiksi matkoja muualle Itävaltaan, teatterikäyntejä sekä peli- ja elokuvailtoja. Lisäksi yliopistolla järjestettiin muutakin toimintaa ja tapahtumia. Yliopisto tarjosi myös erilaisia liikuntamahdollisuuksia, kuten ryhmäliikuntatunteja, tanssia, palloilulajeja ja jopa kiipeilyä. Osasta maksettiin aina osallistuessa pieni maksu, osa oli lyhyempiä kursseja, joista maksettiin kertamaksu. Ainakin ryhmäliikuntatunnit olivat kalliimpia verrattuna Tampereen yliopiston tarjoamaan ryhmäliikuntaan. Itse osallistuin pääasiassa vaihtareille järjestettyyn toimintaan ja koin sen hyväksi ja edulliseksi tavaksi viettää vapaa-aikaa ja tutustua muihin vaihtareihin.

Itävallassa on vahvana ulkona liikkumisen, esimerkiksi lenkkeilyn ja pyöräilyn, kulttuuri ja Klagenfurtissa olikin hyvät mahdollisuudet lenkkeillä ja pyöräillä. Ulkona liikkuminen oli mukavaa myös säiden puolesta: sää oli heti maaliskuussa huomattavasti lämpimämpi kuin Suomessa, eikä talvitakkia juuri tarvinnut, ja toukokuussa oli jo täysi kesä.

Elinkustannukset olivat hieman edullisemmat kuin Suomessa, esimerkiksi ruoka oli halvempaa. Yliopiston ruokalassa annokset olivat kuitenkin kalliimpia kuin opiskelijaruokailu Suomessa, opiskelijahintaiset annokset maksoivat 3,70-5,70 euroa. Opintoihin liittyviä kuluja ei juurikaan ollut, sillä oppimateriaalit olivat yleensä saatavilla Moodlessa. Asuntolassa oli tietokoneelle nettiyhteys, josta maksettiin 10 euron kertamaksu ja lisäksi siellä oli wifi-yhteys. Puhelimeen en hankkinut itävaltalaista liittymää, sillä en kokenut sitä tarpeelliseksi.

Pelkäsin etukäteen Itävallan byrokratiaa, mutta loppujen lopuksi kohtasin byrokratiaa melko vähän. Heti saapumisen jälkeen piti täyttää ilmoituslomake, jolla ilmoitettiin viranomaisille, että on muuttanut Itävaltaan. Lomakkeen sai jo ennen saapumista yliopistolta ja sen pystyi lähettämään sähköpostilla Klagenfurtin maistraattiin. Samanlainen lomake täytettiin myös ennen poismuuttoa vaihdon lopuksi. Lisäksi kohdeyliopiston kansainvälisten asioiden toimistosta kerrottiin, että yli kolmen kuukauden oleskelua varten täytyy hakea "Confirmation of Registration", eli täyttää lomake, jossa kerrotaan esimerkiksi oleskelun syystä ja toimittaa se ja muita asiakirjoja, kuten todistus opiskelupaikasta, maistraattiin ennen kolmen kuukauden aikarajaa. Maistraatissa kuitenkin selvisi, että aikaraja on neljä kuukautta eikä yhden lukukauden Erasmus-opiskelijan tarvitse toimittaa dokumentteja. Suosittelen hoitamaan rekisteröintiasiat kuntoon ajoissa, ettei kohdemaan viranomaisten kanssa tule ongelmia ja kysymään asioita mieluummin suoraan maistraatista tai muulta viranomaiselta, sillä esimerkiksi minun tapauksessani yliopistolla ei ollut ajantasaista tietoa ilmoittautumisesta.

Matkustelin vaihtoni aikana Itävallassa jonkin verran. Kävin esimerkiksi yhden yön reissulla Wienissä. Matkustelu oli melko edullista ja helppoa junalla tai bussilla. Itse matkustin junalla Wieniin. Junamatka Klagenfurtista Wieniin kesti noin neljä tuntia ja junalippu yhteen suuntaan maksoi noin 20 euroa. Junaliput kannattaa hankkia ajoissa, sillä lähempänä matkustusajankohtaa hinnat nousevat. Liput pystyi ostamaan ja tulostamaan helposti netistä.

Lisäksi haluan sanoa yleisesti vaihto-opiskelua harkitseville ja vaihtoon lähteville opiskelijoille, että kannattaa varautua myös negatiivisiin tunteisiin vaihto-opiskelun aikana. Vaikka onkin ikävää miettiä negatiivisia asioita, kun on innoissaan tulevasta vaihdosta, se voi olla kuitenkin hyödyllistä tulevaisuudessa. Itse en osannut varautua koti-ikävään tai kulttuurishokkiin juuri ollenkaan ja minulle tuli pienenä yllätyksenä se, että vaihdossa olo ei ole joka hetki kivaa, vaan tulee myös alakuloisia hetkiä. Huonompina hetkinä minua auttoivat esimerkiksi perheen ja kavereiden kanssa juttelu sekä päiväkirjan kirjoittaminen.

Minulla ei ole vielä opintorekisteriotetta vaihtoyliopistosta, joten en tiedä, saanko ulkomaanopinnot hyväksiluettua tutkintooni. Periaatteessa siinä ei kuitenkaan pitäisi olla ongelmia.

Vaihto oli ehdottomasti kasvattava kokemus ja opin arvostamaan paitsi erilaisia kulttuureja ja toimintatapoja, myös Suomen yliopistokoulutusta ja sitä, kuinka mutkattomasti asiat sujuvat ja kuinka paljon opiskelijoiden elämää pyritään helpottamaan Suomessa. Vaihdosta on varmasti hyötyä tulevaisuudessa työelämässä, sillä erilaisten kulttuurien tuntemus ja kunnioitus on tärkeää. Toivon, että tulevaisuuden työnantajat osaavat myös arvostaa kansainvälisyyttä.

Koen, että kansainvälistymiskokonaisuuteen sisältyvää osaamista kertyi melko paljon. Opin esimerkiksi kulttuurien eroista ja siitä, millaista on opiskella omaa alaani toisessa maassa. Lisäksi tietysti saksan kielitaitoni kehittyi Itävallassa oleskelun ja opiskelun myötä. Se näkyi konkreettisesti myös OLS-kielitestissä, josta sain yhden tason paremman tuloksen vaihdon jälkeen. Koen myös, että osaan nykyisin ottaa kansainvälisen näkökulman paremmin huomioon opinnoissani.

Haluan kiittää Tampereen yliopistoa mahdollisuudesta vaihto-opiskeluun ja siitä, että apua ja tukea oli aina saatavilla, kun sitä tarvitsi.

Universität Wien, Wien, 27.02.2017 – 30.06.2017

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 27.02.2017 – 30.06.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Vaihtoon hakeminen oli ollut itselläni mielessä jo pidemmän aikaa. Halusin mennä johonkin saksankieliseen maahan, sillä haluan oppia puhumaan saksan kieltä sujuvasti. Kuulin eräältä opiskelijalta ohi mennän, että Wieniin olisi tarjolla yksi täydennyshakupaikka, joten laitoin hakemuksen menemään. Vaihtokoordinaattorilta sain hyvin paljon hyödyllistä tietoa vaihdon ajankohdasta, ja muutenkin tärkeisiin asioihin liittyen. Ilman vaihtokoordinaattorin apua vaihdon suunnittelu olisi ollut huomattavasti vaikeampaa. Apurahan saaminen oli myös helppoa, sillä kun opiskelija hyväksytään vaihtoon, on sen jälkeen täytettävä vain muutamat tiedot nettiopsussa apurahan saamiseksi. Apuraha itsessään on mielestäni riittävän suuri,

vaikkakaan se ei riitä kattamaan elinkustannuksia vaihdossa ollessa, ainakaan ei itselläni riittänyt. Tämän vuoksi on suositeltavaa, että rahaa löytyy säästöstä jonkin verran ylimääräistä vaihtoon lähdetessä.

Itse en valmistautunut vaihtoon lähtemiseen niin hyvin kuin ehkä olisi ollut kannattavaa. Tämä johtui osittain siitä, että jouduin opiskelemaan kolmannella jaksolla jonkin verran suomessa ennen vaihtoon lähtemistäni, joka alkoi maaliskuun alussa. Muiden opiskelijoiden kanssa olen tästä keskustellut ja osa on sanonut, että vaihdon aikana opintopisteitä ei välttämättä tule suoritettua niin paljon kuin Suomessa opiskellessa, joten opintopisteitä ennen vaihtoon lähtöä olisi hyvä olla suoritettuna melko paljon. Tämä toki riippuu yksilöstä, mutta omalla kohdallani halusin vaihdon aikana tehdä muutakin kuin opiskella koko aikaa. On myös hyvä varmistaa, että eurooppalainen sairaanhoitokortti tulee otettua mukaan, sillä tapaturman sattuessa sillä saa ilmaista sairaalahoitoa Euroopan unionin jäsenmaissa vaihdossa ollessa.

Tärkein asia valmistautumisessa on omasta mielestäni asunnon aikainen hakeminen. Itse jätin sen viime hetkelle, ja jouduinkin asumaan noin kaksi viikkoa hostellissa, sillä asiat eivät menneet aivan suunnitelmien mukaisesti. Aikainen valmistautuminen asuntoa hakiessa vähentää myös stressin määrää, jota varmasti opiskelijoilla on muutenkin ennen vaihtoon lähtöä. Varmin ja turvallisinkin keino asunnon hakemiseen on täyttää hakemukset kohdekaupungin opiskelija-asuntoja tarjoaville organisaatioille, tai etsiä asuntoa muilta sivuilta jotka niitä tarjoavat. Kannattaa myös katsoa mistä asuntoa tarjotaan, sillä jos asuntoa tarjotaan hyvin kaukaa keskustasta, voi päivittäiseen matkustamiseen kulua yllättävän paljon aikaa.

Tärkein asia saapuessa Wieniin oli orientaatioviikoille osallistuminen. Yllätyin siitä, kuinka opiskelijat patistettiin ilmoittautumaan kurseille melkein pä saman tien, sillä kurseille ilmoittautumisaikaa oli orientaatiopäivän jälkeen vain yksi päivä. Jos opiskelija viitsii tutustua kurssitarjontaan huolella etukäteen, ei kurseille rekisteröitymisen tuottaa suurempia ongelmia, kunhan kyseistä kurssirekisteröintijärjestelmää oppii käyttämään. Kaupungin asukkaaksi ilmoittautuminen täytyy myöskin tehdä varsin nopeasti, lähtökohtaisesti pian omaan asuntoon muutettaessa. Tämä tapahtuu siten, että täyttää muutamat kaavakkeet vuokranantajan kanssa ja vie ne oman alueen rekisteröintikeskukseen. Tällä välttää sen, ettei joudu maksamaan ylimääräisiä sakkoja luvattomasta oleskelusta. Hyvin tärkeää on kysyä neuvoa ja opastusta tuutoreilta, sillä he tietävät paremmin maansa käytännöt.

Wienissä liikennemahdollisuudet ovat Tampereeseen ja jopa Helsinkiin verrattuna erittäin hyvät. Metroja menee usein ja myös ratikoilla ja busseilla pääsee joka paikkaan kauoungin sisällä. Opiskelijan on suositeltavaa hankkia nk. 'Semester ticket', jolla pääsee liikkumaan koko vaihdossa oleskelun ajan maksamalla vain 75 euroa. Pummilla ei myöskään ole suositeltavaa matkustaa, sillä tarkastuksia tehdään varsin säännöllisesti, ja tarkastusmaksu on 103 euroa. Kohdeyliopisto tarjoaa myös laajan mahdollisuuden harrasta erilaista liikuntaa, vaikkakaan en itse osallistunut mihinkään niistä. Uiminen ja juokseminen on edullinen tapa harrastaa liikuntaa, mutta kuntosalit ovat kaikkialla erittäin kalliita (noin 60e/kk). Tärkeää on myös pitää käteistä jatkuvasti mukana, sillä monet paikat eivät hyväksy korttimaksua. Itselleni tuli varsinkin yllätyksenä se, että osassa ravintoloita kortilla ei pystynyt maksamaan ollenkaan, ja tämän takia jouduin välillä lainaamaan rahaa kavereiltani.

Jos haluat lähetä vaihtoon kehittämään kielitaitoasi, paranee se automaattisesti jonkin verran jos puhut kaupungissa paikallisten kanssa saksan kieltä. Itse huomasin yllätyksenä sen, että kaikki muut yliopiston kurssit ovat ilmaisia, paitsi kielikurssit. Opiskelijoille tarjotaan 10 prosentin alennusta kursseilta, mutta silti kallein kurssi maksaa noin 500-600 euroa. Tämän takia jouduin jättämään kielikurssit väliin ja opiskelemaan kieltä itsenäisesti. Tämä on mielestäni sääli, sillä itse halusin panostaa saksan kielen opiskeluun Itävallassa mahdollisimman paljon, mutta jos opiskelijalla ei ole tarpeeksi säästöjä, voi se olla hankalaa maksullisten kielikurssien johdosta. Suosittelenkin, että tutustumaan paikallisiin ja haastamaan heitä puhumaan kanssasi saksan kieltä, ja aina kun aikaa riittää, opiskelemaan kotona mahdollisimman paljon. Varsinkin kuopungin kirjastosta löytyy suuri valikoima saksan kielen oppikirjoja, myös suomeksi. Itselläni kielitaitoni kehittyi jonkin verran, mutta ei niin paljon kuin olin alun perin ajatellut.

Tärkeä asia kaupunkiin sopeutumisessa on myös oikeanlaisen kaveriverkoston hankkiminen. Aivan aluksi kannattaa osallistua niin moneen tapahtumaan kuin vain on mahdollista. Tällä tavalla pystyy paremmin jo hyvässä vaiheessa tutustumaan muihin opiskelijoihin, ja tämä tekee sopeutumisprosessista huomattavasti helpompaa. Kannattaa ottaa huomioon se, että kaikki Erasmus opiskelijat ovat samassa tilanteessa, ja suurin osa haluaa tutustua uusiin ihmisiin. Jos uusiin ihmisiin ei tutustu tarpeeksi ajoissa, voivat kaveriporukat ehtiä jo muodostumaan, ja silloin voi olla vaikeampaa päästä mukaan porukkaan.

Yleisesti vaihtoni Wieniin oli onnistunut. Sää oli mahtava, varsinkin kesällä lämpötilan ollessa usein 30c, ja opiskeltavat kurssit olivat mielenkiintoisia. Itse matkustelin myös paljon muihin kaupunkeihin Itävallassa, ja varsinkin Salzburgia pystyn suosittelemaan lämpimästi. Vaihto itsessään oli avartava kokemus, sillä se mahdollisti helposti asumisen toisessa maassa, jolloin pääsi tutkailemaan eri kulttuuria ja näkemään, millaista elämä on muualla. Se lisää myös varmasti monelle itsevarmuutta, sillä toisessa maassa selviytyminen on vaikeampaa kuin tutussa ja turvallisessa Suomessa. Vaihdoissa ollessa saa myös hyvin perspektiiviä siihen, mitkä asiat kohdemaassa on paremmin tai huonommin kuin Suomessa, ja sitä kautta oppii arvostamaan tiettyjä asioita enemmän. Esimerkkinä voisi mainita Wienin yliopiston kirjaston, jonne ei saa mennä oman repun tai laukun kanssa, vaan ne on laitettava lukittaviin lokeroihin. Tällä halutaan ehkäistä sitä, että opiskelijat eivät varastaisi kirjoja. Mielestäni systeemi on äärimmäisen huono verrattuna Tampereen yliopiston kirjastoon, jonne opiskelijat saavat vapaasti mennä ja tulla mielensä mukaan. Julkinen liikenne puolestaan toimii erinomaisesti, ja sen helppoutta jäänkin kaipaamaan. Kokeiltavia ruokia on ehdottomasti Wienin leike (Schnitzel) ja muut paikalliset ruuat, jotka ovat enimmäkseen erittäin hyviä. Oluen ystäville Wien on myös erinomainen maa, oluen hinnan ollessa huomattavasti alhaisempi kuin Suomessa. Tärkeimpinä asioina koen kuitenkin sen, että sain uusia ystäviä ja opin uuden maan tavoista ja kulttuurista. Vaihto oli minulle rikastuttava kokemus, ja pystyn lämpimästi suosittelemaan sitä kaikille.

Johannes-Kepler-Universität Linz, Linz, 13.02.2017 – 30.06.2017

Maa: Itävalta

Kaupunki: Linz

Vaihtoaika: 13.02.2017 – 30.06.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Johannes-Kepler-Universität Linz

Ennen vaihtoa:

Hakuprosessi sujui ilman ongelmia sekä Tampereen yliopiston että Johannes-Kepler-Universität Linzin kanssa. Minut hyväksyttiin Tampereen yliopiston puolesta vaihtoon jo helmikuun lopussa, mutta sain ensimmäisen yhteydenoton Itävallasta vasta lokakuun lopussa. Tällöin minun piti täyttää hakemus, johon piti liittää muun muassa learning agreement, kopio passista sekä opintorekisteriote. Hakemuksen yhteydessä oli myös asuntolaan haku, sillä yliopisto hoitaa kaikille vaihto-opiskelijoille paikan asuntolasta. Tämä mahdollisuus kannattaa todellakin käyttää hyväksi. Tein haun marraskuun puolella välissä ja sain vahvistuksen vaihtoon valitsemisesta marraskuun lopussa. Tällöin sain myös ohjekirjan, josta selvisi kevään aikataulut ja alustavat tiedot kursseista. Lopulliset kurssivalinnat tehdään vasta paikan päällä, kun kurssitarjonta on vahvistunut.

En osallistunut vaihtoon lähteville tarkoitetulle saksan kielen kurssille ennen lähtöäni, mutta opiskelin kaksi muuta saksan kielen kurssia yliopistossa. Suosittelen ottamaan saksan kurssin juuri lähtöä edeltävälle lukukaudelle, sillä itse suoritin kurssit jo aiemmin ja paljon oli ehtinyt unohtua.

Vaihdossa:

Orientaatioviikot alkoivat maanantaina, mutta lensin Linziin jo edellisenä perjantaina. Sain viikonlopun aikana tutustuttua kaupunkiin ja ostettua välttämättömimmät tavarat. Tuutorit olivat minuun yhteydessä paria viikkoa ennen saapumistani ja tarjosivat kyydin kentältä, mutta päätin selvittää yksin ja ottaa taksin asuntolalle. Olin vuokrannut huoneen asuntolasta saapumispäivästäni alkaen ja sain huoneen käyttööni heti. Sain vasta myöhemmin tietää, että mikäli saapuu 11. päivä tai myöhemmin ei tarvitse maksaa koko kuun vuokraa. Tämä kannattaa ottaa mahdollisuuksien mukaan huomioon, sillä itse saavuin 10. päivänä ja jouduin maksamaan koko kuun vuokran. Sain huoneen Julius-Raab-Heimista omalla keittiöllä ja vessalla, vuokra oli 372 euroa. Huoneessa oli vain sänky, pöytä, tuoli ja kaappi. Keittiössä oli jääkaappi ja keittolevyt, mutta astiat ja pyyhkeet yms. piti ostaa itse. Lähes kaikki vaihto-opiskelijat asuvat Julius-Raab-Heimissa ja suosittelen sitä kaikille. Vietimme todella paljon aikaa asuntolassa hengailen, bilettäen ja välillä myös opiskellen. En olisi halunnut asua missään muualla, sillä loppu vaiheessa koko asuntola tuntui kuin kodilta. Asuntolalta käveli yliopistolle noin 10 minuuttia ja keskustaan kesti sporalla noin 15-20 minuuttia. Asuntolan läheltä löytyy myös muutama ruokakauppa, kosmetiikkakauppa sekä astioita/pyyhkeitä yms. myyvä kauppa.

Orientaatioviikot kestivät helmikuun puolesta välistä maaliskuun alkuun, joiden aikana osallistuin saksan intensiivikurssille sekä Cultural sensitivity training- kurssille. Suosittelen molempia kursseja, niiden aikana tutustui hyvin muihin vaihto-opiskelijoihin, sillä lähes kaikki osallistuivat niihin. Ilmoittautuminen varsinaisen lukukauden kursseille tehtiin orientaatioviikkojen aikana. Opiskelen Tampereen yliopistossa julkisoikeutta, mutta opintoalani oli vaihdon aikana taloustiede/liiketoiminta. Tästä huolimatta suurin osa kursseistani käsitteli monikulttuurista johtamista tai Euroopan politiikan/kielipolitiikan kehittymistä. Koska opiskelin englanniksi, ei kurssitarjonta ollut kovin laaja. Kaikilla kursseilla

oli läsnäolopakko ja kurssit koostuivat välitenteistä, esseistä, ryhmätöistä ja lopputenteistä. Opintopisteitä sai kandidivaiheen opinnoissa yleensä vain 2-3, mutta hyvän arvosanan sai todella helposti. Kurssit saattavat aluksi kuulostaa työläiltä, mutta todellisuudessa opiskelu oli paljon helpompaa ja rennompaa kuin Tampereen yliopistossa. Kävin kevään aikana myös saksan kielen kurssin, josta sai 6 opintopistettä.

Tavoitteenani oli parantaa saksan kielen taitoani huomattavasti, mutta se ei valitettavasti onnistunut. Koska opiskelin suurimmaksi osaksi englanniksi ja puhuimme englantia muiden vaihto-opiskelijoiden kanssa, saksan puhuminen rajoittui lähinnä kaupassa ja ravintolassa asioimiseen. Myös Itävallassa käytettävät murteet tuntuivat aluksi hankalalta ymmärtää, mutta niihin tottui melko nopeasti. Suosittelen siis hankkimaan paikallisia kavereita, jos haluaa parantaa saksankielen puhumista.

Opiskelijaelämä oli koko kevään todella aktiivista, sillä paikallinen ESN järjesti monia tapahtumia ja reissuja. Erityisesti orientaatioviikkojen aikana järjestettiin monia tapahtumia, joihin suosittelen osallistumaan, sillä niiden aikana tutustui hyvin muihin vaihto-opiskelijoihin. Yliopiston baarissa järjestettiin myös isot Mensafest-bileet lähes viikoittain. Vaikka ESN olikin aktiivinen, järjestimme omia bileitä ja reissuja myös itse. Linz on kaupunkina melko pieni, mutta liikkuminen on helppoa ja erityisesti vanhakaupunki sekä Tonavan ranta ovat todella kivoja. Linzin sijainti on erittäin hyvä, sillä matkustaminen busseilla ja junilla Itävallassa sekä ympäri Keski-Eurooppaa oli todella helppoa ja halpaa. Suosittelen ostamaan ÖBB-junayhtiön nuorison alennuskortin, se maksaa 20 euroa ja sillä saa alennusta kaikista yhtiön junalipuista. Matkustimme muiden vaihto-opiskelijoiden kanssa todella paljon, ja suurin osa viikonlopuista kului reissussa. Kävimme muun muassa Prahassa, Venetsiassa, Münchenissä ja Amsterdamissa.

Vaihdon jälkeen:

Tulin takaisin Suomeen kesäkuun viimeinen päivä, sillä osa kurseista jatkui vielä kesäkuun viimeiselle viikolle asti. En ole vielä saanut opintorekisteriotetta, mutta kaikki kurssisuoritukseni näkyvät jo paikallisessa Nettiopsussa. Sain vaihdon aikana 21 opintopistettä, mutta en ole vielä hakenut niihin hyväksilukua Tampereen yliopistosta. Vaihto-opiskelu oli elämäni parasta aikaa, enkä ole katunut hetkeäkään päätöstäni lähteä vaihtoon. Sain uusia ystäviä ympäri maailmaa ja opin uutta eri kulttuureista joka päivä. Olen varma, että vaihto-opiskelusta ja sieltä saadusta kielitaidosta on hyötyä tulevaisuudessa.

Universität Wien, Wien, 07.02.2017 – 30.06.2017

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihto aika: 07.02.2017 – 30.06.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Ulkomaan vaihto on ollut pitkään harkinnan alla, mutta varsinainen päätös hakea vaihtoon kolmantena opiskeluvuotena oli spontaani ja hieman hoppuiltu. Koska käännöso opiskelijoille ei ollut tarjolla vaihtokohteita Iso-Britanniassa, jonne olisin alun alkaen ensisijaisesti halunnut, päätin viettää vaihtolukukauteni jossain saksankielisessä kohteessa, mikä tukisi saksan sivuaineopintojani ja antaisi enemmän kokemusta ja varmuutta saksan puhumiseen. Wien päätyi hetken mielijohdeesta ensisijaiseksi hakukohteekseni, vaikkein tiennyt siitä juuri lainkaan mitään.

Vaihtoon hakeminen oli odotettua yksinkertaisempi prosessi ja Wienin yliopisto tarjosi hyvissä ajoin kattavasti tietoa vaihto-opiskelusta ja tarvittavista dokumenteista, jotka on hyvä olla tulostettuna jo matkaan lähtiessä, sillä Wienissä monet asiat hoituvat perinteisin paperilomakkein. Yliopiston vaihto-opiskelijoiden nettisivut olivat selkeät ja informatiiviset ja Erasmus-toimiston työntekijät olivat helposti lähestyttäviä ja avuliaita. Yliopiston järjestämä pakollinen orientaatio selkeytti hyvin jo saatua infopakettia, mutta ei tosin tarjonnut juurikaan mitään uutta tietoa.

Etsin asuntoa epähuomiossa vasta marraskuussa, vaikka tämän olisi voinut aloittaa jo heti valinnan jälkeen, mutta yliopiston nettisivujen lista asumismahdollisuuksista auttoi kuitenkin löytämään asunnon opiskelija-asuntotyhtiö STUWO:n kautta, jonka hintataso oli tosin melko korkea. Asuin Auf der Schmelzin puistoalueella 15:ssä kaupunginosassa jaetussa kahden hengen soluasunnossa aivan ihanan itävaltalaisen kämpäkaverin kanssa. Opiskelija-asuntola oli välillä meluisa, mutta itse lähes keskustassa sijaitseva puistoalue idyllisine siirtolapuutarhoineen oli rauhallinen asuinpaikka, josta pääsi kätevästi julkisilla kulkuvälineillä yliopistolle ja keskustaan.

Saavuini Wieniin jo helmikuussa kuukautta ennen kesälukukauden alkua. Pääsin näin rauhassa tutustumaan kaupunkiin, suunnittelemaan opintojani ja säätämään alkuvaiheen paperitöiden kanssa. Heti alkuun on hyvä pikimmiten käydä viemässä täytetty Meldezettel-lomake maistraatille, mihin yliopisto on antanut selkeät ohjeet, ja tämän jälkeen noutaa Wiener Linien julkisen liikenteen opiskelijan lukukausikortti. Suosittelen myös alkuvaiheessa hakemaan yliopiston Facultas-kirjakaupasta Copycard-tulostuskortin, jolla voi yliopistolla sitten tulostella tarvittavia papereita.

Halusin opiskella vaihtoni aikana mahdollisimman monipuolisesti eri opinalojen kursseja ja hyödyntää Wienin yliopiston laajaa kurssitarjontaa. Tämä osoittautui kuitenkin hankalaksi, sillä minulla ei jostain syystä käännöstieteen vaihto-opiskelijana ollut oikeutta ilmoittautua itse kursseille, vaan tämä piti hoitaa erinäisten koordinaattoreiden kautta, jotka kaikki eivät olleet tietoisia tästä käytännöstä ja sain usein hyvinkin ristiriitaista tietoa. Eri laitosten kurssit tuli lisäksi täyttää Wienin yliopiston käytännön mukaan erillisille Learning Agreementeille. Kurssivalikoima yliopiston nettisivuilla täydentyi myös harmittavan myöhään, eikä kurssikuvauksia ollut tarjolla osin edes lukukauden alussa, mikä ennestään vaikeutti kurssivalintojen tekoa ja Learning Agreementin täyttämistä. Oma vastaava koordinaattorini Wienissä oli välillä hyvin kärsimätön hämmennykseeni, mutta asiat lopulta kuitenkin selkenivät ja pääsin ilmoittautumaan haluamilleni kursseille. Pääsee varmasti vähemmällä vaivalla, jos pitäytyy oman laitoksen kursseissa, mutta olen kuitenkin erittäin tyytyväinen valintoihini ja kokemus opetti olemaan sinnikäs.

Opiskelin Wienin yliopistolla saksan kääntämistä, kansainvälistä politiikkaa ja englannin laitokselta kulttuurin tutkimusta. Valitsisin sekä englannin- että saksankielisiä kursseja. Pärjäsin hyvin saksankielisillä käännöstieteen pienryhmätunneilla, mutta politiikan laitoksen

saksankieliset massaluennot osoittautuivat kuitenkin liian haastaviksi. Valitsin alun perin 34 opintopisteen edestä kursseja, mutta pian kävi selväksi, että ajankäyttöni Wienissä poikkesi hyvin paljon siitä, mihin olen Tampereella tottunut, joten minulla ei millään riittänyt kaikelle aikaa. Opetuksen taso ja kurssien vaadittu työmäärä vaihtelivat huomattavasti ja etenkin käännöstieteen laitoksen pienryhmäopetus osoittautui yllättävän pintapuoliseksi, mutta sen sijaan englannin laitoksen luennot olivat hyvinkin mielekkäitä. Yliopiston päärakennuksen lukutilat olivat ahtaita ja usein täynnä, joten opiskelin pääsääntöisesti kahviloissa tai pienemmässä englannin laitoksen kirjastossa. Kansalliskirjaston kirjastokortti on myös edullinen sijoitus.

Wienin yliopiston ESN-järjetö järjestää vaihto-opiskelijoille paljon erilaisia retkiä ja tapahtumia. En itse kuitenkaan alkuvaiheen jälkeen osallistunut enää lainkaan Erasmus-toimintaan, sillä tapahtumat eivät tuntuneet oikein omilta, mutta löysin sieltä itselleni kuitenkin todella kivan vaihto-opiskelijoiden kaveriporukan. Puhuimme keskenään niin saksaa kuin englantia ja heidän kanssaan oli ihana viettää aikaa kaupungilla sekä matkustaa yhdessä Salzburgiin ja Bratislavaan. ESN:n kautta on myös mahdollista saada paikallinen Buddy, joka antaa neuvoja opintoihin ja elämään Wienissä. Tapasin oman Buddyni vain kerran, eikä hän toisen opintosuunnan opiskelijana osannut paljoakaan auttaa kurssivalinnoissani. Tämä on kuitenkin erittäin tapauskohtaista, sillä monet taas tapasivat Buddynsa useasti ja kokivat tämän erittäin hyödylliseksi.

Elämä lähes kahden miljoonan asukkaan Wienissä ei ole kovinkaan hektistä tai stressaavaa. Arkeen kuuluu rento lounas hyvässä seurassa sekä hengailu lempikahvilan nurkassa. Omaksuinkin wieniläisen kahvilakulttuurin nopeasti ja vietin tuntitolkulla aikaa etenkin muidenkin opiskelijoiden suosimissa kahviloissa Phil, Das Möbel ja Siebsterne, jotka olivat kuin toinen olohuone. Hintataso kahviloissa ja ravintoloissa on Suomea yleisesti matalampi ja lähes kaikissa kahviloissa on WIFI-yhteys sekä pistokkeita. Wienissä on lisäksi jatkuvasti mielenkiintoisia pieniä klubikeikkoja ja elokuvanäytöksiä sekä yhtä lailla valtavia yleisötapahtumia kuten Donauinselfest tai Wiener Festwochen. Museum Quartier -aukiolla järjestetään paljon erilaisia musiikki- ja taidetapahtumia ja se on muutenkin suosittu paikallisten illanviettopaikka. Wienissä on myös lukuisia todella vaikuttavia museoita kuten Kunsthistorisches Museum sekä Albertina, joihin on kätevä ostaa edullinen opiskelijan kausikortti. Kesäisin on ihana istuskella kahviloiden terasseilla, kävellä Tonavan kanaalia pitkin tai hengaila puistossa kuten Stadtparkissa tai Augartenissa. Wienissä on paljon upeaa arkkitehtuuria ja viihtyisiä pikkukatuja etenkin Neubaun kaupunginosassa sekä todella turvallista ja siistää. Julkinen liikenne on erinomainen ja Wien on pyöräilykaupunkina myös toimiva.

Saksan puhuminen on ollut minulle pitkään todella suuri epävarmuus enkä ole ikinä kokenut todella osaavani saksaa, vaikka olen opiskellut sitä jo yli 8 vuotta. Wienissä jokapäiväinen saksan käyttö asiakaspalvelutilanteissa sekä aidot keskustelutilanteet saksankielisten kavereiden kanssa auttoivat minua kuitenkin pääsemään tämän kynnyksen yli ja koen saaneeni vaihtoni aikana valtavasti itseluottamusta ja uskallusta omaan saksan taitooni. Saksankielinen kulttuuri tuntuu jollain tapaa myös paljon läheisemmältä ja Wienissä eläminen herätti minussa kiinnostuksen itävaltalaiseen kulttuuriin, josta en aiemmin tiennyt tuskin mitään, sekä saksan eri murteisiin, joita en ennen vaihtoani edes erottanut.

Ensimmäinen kerta yksin ulkomailla opetti pakon edessä olemaan antamatta periksi ja ottamaan vastuun. Koen, että oli tärkeää huomata, että todella pärjää itse ja selviää hankalistakin tilanteista omin neuvoin. Kaupunki tuntui alussa tietysti hieman pelottavalta ja sekavalta ja välillä oli hämmennystä ja turhautumisen hetkiä, mutta pikkuhiljaa rutiinien ja lempipaikkojen löydyttyä Wien alkoi tuntua kodilta ja kiinnyin aivan valtavasti wieniläiseen kaupunkikulttuuriin ja elämiseen. Vaihtolukukauteni Wienissä oli ehdottomasti yksi parhaista päätöksistä, joita olen tehnyt, ja tulen varmasti vielä palaamaan takaisin.

, , 24.10.2016 – 03.02.2017

Maa: Itävalta

Kaupunki:

Vaihtoaika: 24.10.2016 – 03.02.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

Olin noin kolme kuukautta harjoittelussa Wienin yliopiston kv-toimistossa. Hain Erasmus-apurahaa tätä tiettyä harjoittelua varten. Olin hakenut paikkaa jo kevääksi, mutta pakollisen kurssin takia en voinut aloittaa silloin, kun olisi ollut tarpeen, joten en päässyt keväällä töihin. Minulle kirjoitettiin kuitenkin silloin, että hakemukseni oli hyvä, ja minun kannattaisi hakea syksyn paikkaa. Keväällä kyselin, miten voisin hakea paikkaa, kun ilmoitusta ei näkynyt eikä kuulunut yliopiston kv-listalta, missä sen olin useasti aiemmin huomannut. Sain vastauksen, että syksyn paikka oli valitettavasti täytetty jo sisäisesti. Olin todella pettynyt, koska todella halusin tämän paikan. Onnekseni jokin meni vikaan, ja minulle soitettiin elokuussa, että olisinko vielä kiinnostunut. Näin ollen minun ei siis tarvinnut hakea paikkaa enää erikseen. Olin kuitenkin aiemmin hakenut perinteisellä hakemuksella ja CV:llä.

Wienin kv-toimistolla on jatkuvasti harjoittelijoita, joten heille käytännön järjestelyt olivat tuttua kauraa. Puhelun jälkeen sovimme asioista sähköpostitse. Myös tarvittavat lomakkeet kuten Training Agreement hoidettiin sähköisesti. Ennen lähtöäni juttelimme vielä Skypen välityksellä. Pyysin lisäksi tapaamista paikan päällä ennen töiden aloittamista, jotta saimme auki olevat asiat keskusteltua, kuten harjoitteluni loppumispäivämäärän. Saavuin Wieniin noin viisi päivää ennen töiden alkamista, joten tapaaminen saatiin järjestettyä. Normaalisti harjoittelijat allekirjoittavat myös erillisen työsopimuksen, mutta se unohtui minun kohdallani. Itse en muistanut pyytää työsopimusta, kun alussa oli muutenkin paljon uutta ja opittavaa. Training Agreement on kuitenkin sitova sopimus, eikä minulle tullut ongelmia siitä, ettemme allekirjoittaneet muuta sopimusta. Varmuuden vuoksi kannattaisi aina sopia myös erillinen sopimus.

Matkustin muutaman mutkan kautta Wieniin, joten en osaa sanoa, miten sinne on helpointa matkata. Monet suomalaiset lentävät Finnairilla, joka on muita lentoyhtiöitä hieman kalliimpi mutta suora yhteys. Lentokentältä kaupunkiin pääsee monella keinolla, joista edullisin on Schnellbahn eli S-Bahn. Bonusta tässä työpaikassa oli se, että sain tietenkin paljon neuvoja ja apua käytännön asioiden kanssa, koska sitähän kollegani tekevät työkseen - neuvovat saapuvia Erasmus-opiskelijoita ja harjoittelijoita. Esimerkiksi kaupungin asukkaaksi tulee ilmoittautua siinä missä muissakin Euroopan maissa. (Eikä sovi unohtaa ilmoittautua pois

lähtöä ennen.) Lisäksi on haettava ns. "Anmeldebescheinigung" mikäli oleskelu on pidempi kuin kolme kuukautta. Sitä on haettava neljän kuukauden sisään saapumisesta, ja se maksaa muutaman kympin.

Sain työnantajalta apua myös asunnonhakuun. He lähettivät minulle asuntolistan, jota he ovat ylläpitäneet vaihto-opiskelijoille. Lisäksi sain vinkkejä, miltä sivustoilta voisi etsiä asuntoja tai asuntolapaikkaa. Wienin kv-toimisto tekee yhteistyötä HousingAnywhere:n kanssa, joka vaikuttaakin hyvin luotettavalta ja kätevältä tavalta löytää väliaikainen asunto. Itse löysin asuntoni sivustolta wg-gesucht.de. Siellä on laaja valikoima tarjouksia, joista voi etsiä itselleen sopivaa. Kannattaa kuitenkin pitää mielessä, että liikkeellä on myös paljon huijareita (joista myös wg-gesucht-sivustolla varoitetaan). Minäkin sain kaksi epäilyttävää vastausta yhteydenottoihini, joista toinen olisi tarvinnut etukäteen suunnilleen kaikki henkilötietoni - melko selkeä huijaus. Ikinä ei kannata luottaa tarjouksiin, joita ei ole päässyt paikan päälle katsomaan tai joihin pitäisi maksaa vakuus ennen kuin saa avaimet käteen.

Wienin yliopiston kv-toimistossa olin osa Erasmus Incoming -tiimiä, siis vastuussa saapuvista Erasmus-opiskelijoista. Tiimissä oli lisäksi kolme muuta työntekijää, joista yksi oli ohjaajani. Lisäksi autoin tarpeen vaatiessa Erasmus Outgoing -tiimiä. Valitettavasti alku oli hieman hidas, koska jostain syystä minulle hankitut tunnukset eivät toimineet, enkä siis päässyt tekemään mitään järkevää ensimmäisenä päivänä. Tutustuin sen sijaan yliopiston Erasmus-sivustoihin ymmärtääkseni miten asiat toimivat, ja se toisaalta auttoi siinä vaiheessa, kun aloin vastaila opiskelijoiden kysymyksiin. Ohjaajani selitti minulle - toisinaan vähän liiankin yksityiskohtaisesti - mitä ja miten minun tulee tehdä. Mutta parempi tieteenkin selittää varman päälle kuin olettaa harjoittelijan osaavan kaiken etukäteen. Sain siis jatkuvasti opastusta ja tukea, enkä todellakaan epäröinyt kysyä, jos en ymmärtänyt tai osannut tehdä jotain. Pian myös ohjaajalleni kävi selväksi mitä jo osasin ja mitä en.

Tiimin vetäjä esitteli minut ensimmäisenä päivänä kaikille kv-toimiston työntekijöille. Kaikki kollegat olivat äärimmäisen mukavia ja auttavaisia. Olin lähinnä tekemisissä Erasmus-puolen työntekijöiden kanssa. Toimistolla oli käytössä keittiö, jossa söimme usein kollegoiden kanssa yhdessä lounasta. Näinkin pieni asia helpottaa uuteen työhön sopeutumista ja pitää yllä hyvää tiimihenkeä. Olen myös ollut toimistossa, jossa ei ollut yhteisiä kahvi- tai lounastaukoja, ja silloin kollegoihin ei tutustu niin helposti. Työaika oli 40 tuntia viikossa, jonka pystyi jakamaan itselleen sopivasti. Paikalla oli oltava 9-14, mutta saapumis- ja lähtöajat olivat liukuvat. Toimiston aukioloaikoina tuli myös olla paikalla. Liukuva työaika on siinä mielessä hyvä, että voi aloittaa niin aikaisin kuin haluaa, jolloin illalla on hyvin aikaa viettää vapaa-aikaa, ja toisaalta voi nukkua hieman pidempään, jos ei ole saanut yöllä tarpeeksi unta. Sain myös otettua vapaapäiviä tekemällä ylityötunteja, kun minulla oli vieraita ja kun lähdin joululomalle pois Wienistä.

Tehtäviini kuului muun muassa Erasmus-opiskelijoiden tietokannan ylläpitäminen ja päivittäminen, opiskelijoiden neuvominen sähköpostitse ja toimiston aukioloaikoina, orientaatio-tilaisuuksien valmisteleminen, Erasmus-opiskelijoiden kirjaaminen yliopiston opiskelijoiksi sekä muistutus- ja infomeilien lähettäminen. Opin uusia tietoteknisiä taitoja ja paransin kielitaitojani saksassa ja englannissa. Harjoittelu auttoi etenkin tunnistamaan omia taitojani ja ominaisuuksiani työntekijänä. Tiedän paremmin mitä työltä toivon ja tiedän nyt, mitkä ovat vahvimpia kompetenssejani. Se on nyt jo helpottanut työnhakua, koska osaan

tuoda aidosti taitoni esiin ja tiedän myös, mitä töitä en edes halua hakea. Uudessa kulttuuriympäristössä työskenteleminen toi myös esiin suomalaiset puoleni, jotka on osattava ottaa huomioon toisessa kulttuurissa tai monien kulttuurien kanssa työskennellessä.

Eläminen Wienissä on omasta mielestäni melko kallista, koska hinnat ovat melkein Suomen tasoa. Maksoin soluhuoneestani yllättävän vähän - vajaat 400 euroa suuresta huoneesta 1. osassa (aivan keskustassa, Wienin kaupunginosilla on nimet sekä numerot). Se johtui luultavasti siitä, että vuokrasopimukseni oli väliaikainen kolmen kuukauden sopimus, ja vuokranantajani oli vain tyytyväinen, että löysi jonkun maksamaan huoneesta siksi aikaa, kun hän oli muualla. Löysin yllä mainitsemaaltani sivulta muutaman tarjouksen, joita menin ensimmäisenä päivänäni Wienissä katsomaan. Asunto, johon päädyin, oli kaikin puolin minulle edullisin: kävelymatkan päässä töistä, kustannuksiltaan edullisin ja kaikki kämppikset olivat itävaltalaisia, kuten olin toivonut. Halusin tutustua paikallisiin voidakseni mahdollisimman tehokkaasti oppia itävaltalaista kieltä ja kulttuuria. Elintarvikkeet maksavat aavistuksen vähemmän kuin Suomessa - osin on silti myös kalliimpaa: kala ja kananmunat ovat Suomen hintoihin verrattuna todella kalliita. Ulkona syöminen on kuitenkin edullisempaa kuin Suomessa. Hochdeutschilla pärjää asioita hoitaessa hyvin, vaikka Itävallan saksa siitä hieman poikkeaa. Vapaa-ajalla paikallisesta varieteetista tulee tutumpi - ja se saattaa asettaa pieniä haasteita - kun yrittää esimerkiksi tavata ravintolan ruokalistaa.

Wienissä on helppo kulkea julkisilla. Edullisinta on ostaa vuosilippu, josta saa käyttämättömän osan takaisin kun palauttaa sen. Koska asuin 1. osassa, en kokenut tarvetta julkisen liikenteen säännölliseen käyttämiseen. Kävelin töihin parikymmentä minuuttia joka päivä ja saman iltapäivällä kotiin. Jos menin jonnekin kauemmas esimerkiksi tapaamaan ystäviä, varasin yleensä kävelymatkan verran aikaa. Jos kuljin myöhään tai kauemmas kuin tunnin kävelymatkan päähän, ostin kertalipun. Minulle järjestely oli oikein sopiva, koska kävelen mielelläni. Niin ehtii nähdä kaupunkiakin paremmin. En tehnyt Wienistä pidemmälle matkoja, mutta yhteydet ovat hyvät. Junalla pääsee esimerkiksi Budapestiin, Brnoon, Prahaan ja Bratislavaan. Itse käytin Blablacarin palveluja, kun matkasin joululomaksi Saksaan - sivustolla voi etsiä kimpakyytejä kaupunkien välillä. Kuskit ja matkustajat arvioivat toisiaan, joten on helppoa etsiä joku, jonka kyytiin voi hypätä luottavaisin mielin. Saksa, Sveitsi ja Italia ovat yllättävän kaukana. Wieniä ei turhaan kutsuta idän pääkaupungiksi.

Tätä harjoittelupaikkaa voin hyvillä mielin suositella eteenpäin. Kollegat ovat mukavia ja harjoittelussa oppii paljon uutta. Ulkomailla oleskelu avaa mieltä aina, joten sitä ei kannattaisi jättää väliin - etenkin kun Erasmus tekee siitä niin helppoa.

Universität Salzburg, Salzburg,

03.10.2016 – 30.06.2017

Maa: Itävalta

Kaupunki: Salzburg

Vaihtoaika: 03.10.2016 – 30.06.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Salzburg

Etukäteisjärjestelyt Suomessa:

Etukäteisjärjestelyt kotimaassa sujuivat sekä Tampereen yliopiston että kohdemaan puolesta todella sujuvasti. Koko Erasmus-järjestelmä on mielestäni suhteellisen yksinkertainen ja toimiva, sillä sekä oma että kohdeyliopisto käyttävät samoja lomakkeita. Kurssitarjonnasta sai hyvän käsityksen jo ennen vaihtoon lähtöä, vaikka ennen syyslukukauden alkua päivitettyä versiota kurssilistasta ei ole saatavilla. Siitä huolimatta kurssilistasta sai idean siitä, millaisia kursseja ja teemakokonaisuuksia yliopisto opiskelijoilleen tarjoaa. Matkavakuutus minulla oli jo etukäteen, se on toki hyvä olla vaihdossakin voimassa. Yhteenvetona vaihtoon vaadittavista dokumenteista voi sanoa, että ongelmia ei ollut ja Erasmus-hakuprosessi on selkeä ja nopea hoitaa.

Olen lukenut muutaman saksan kielen kurssin Tampereella aiempien saksanopintojen lisäksi, mutta mitään erityistä preppauskurssia en kuitenkaan käynyt, sillä olen jo aiemmin tehnyt työharjoittelun Saksassa, joten kielitaito oli jo vaihtoon lähtiessä suhteellisen hyvä. Salzburgissa tarjotaan kursseja sekä saksaksi että englanniksi. On kuitenkin hyvä huomata, että jos on saksaa lukenut vaikkapa vain lukioajan, saattaa Itävallan monien murteiden ymmärtämisen kanssa tulla aluksi ongelmia, jos ei niihin ole tottunut. Ääntämiseen kuitenkin tottuu suhteellisen nopeasti, ja vaihdon jälkeen ns. normaali saksa tuntuu todella helpolta, eli kielitaito paranee kyllä paljon. Ja Itävallan murre on siihen tottumisen jälkeen todella kivan kuuloinen korvaan :)

Kohdemaahan saapuminen:

Salzburgin yliopisto tarjoaa vaihto-oppilailleen osallistumismahdollisuuden Buddy-Programme -nimiseen ohjelmaan, jossa saapuvalla vaihtarille nimetään henkilökohtainen tuutori. Tarkoituksena on tarjota opiskelijalle tukea ja neuvoja sekä mahdollisuus tutustua kaupunkiin jonkun paikallisen kanssa. Osallistuin itse tähän ohjelmaan ja sainkin erittäin mukavan tuutorin, jonka kanssa vietimme aikaa koko vaihtovuoteni ajan. Tietenkin näissä tuutoreissa voi olla eroja, mutta mielestäni kannattaa kuitenkin osallistua, sillä heidän avullaan saattaa päästä tutustumaan kaupunkiin ja sen ihmisiin ihan eri tavalla kuin yksinään.

Intensiivikielikurssille en osallistunut, syksyllä kävin kuitenkin erityisesti vaihtareille suunnatun kurssin Itävallan kielestä ja kulttuurista, johon sisältyi kirjoitustehtäviä ja yksi esitelmä, mutta kieliopin kertaukseen ei minulla ollut innostusta. Kielikursseja kyllä tarjotaan saksaa vieraana kielenä puhuville useita eri tasoisia, eli jos kielen pänttäämiseen on innostusta, niin sitä pääsee kyllä tekemään.

Opiskelu:

Pääaineeni on historia, ja sitä opiskelinkin vaihdossa eniten. Lisäksi valitsin muutamia kursseja muista oppiaineista. Suoritin suurimmaksi osaksi luentokursseja, joiden päättötyönä oli kirjallinen tai suullinen tentti. Opiskelutapa vastasi siis paljolti Tampereen yliopiston peruskursseja, joskaan kirjallisia töitä ei kursseilla vaadittu, vaan arvosanan sai tenttituloksen perusteella. Yliopistossa tarjotaan myös seminaarikursseja, joista saa enemmän opintopisteitä, mutta pidin näitä itselleni liian työläinä (luennot, keskustelut + n. 20 sivun seminaarityö). Opetuksen taso oli laadukasta ja henkilökunta ystävällistä. Kirjastojen käyttö oli suhteellisen helppoa ja kommunikaatio yliopiston sekä kansainvälisten asioiden toimiston välillä toimi sujuvasti. Saksaksi opiskelu oli aluksi hieman outoa, mutta kieleen tottui nopeasti ja sitä joka päivä käyttäessä myös kielitaidot vahvistuivat ja vieraan kielen käyttämiseen rohkaistui.

Muuta:

Salzburgista kirjoittaessa on pakko mainita kaupungin kauneus. Todella tunnelmallinen vanha kaupunki sijaitsee keskellä Alpeja, joten kauniita maisemia katsellakseen ei tarvinnut lähteä mihinkään. Vaihdossa haluaa silti kuitenkin matkustella, ja Itävallassa toimivat hyvin sekä junayhteydet, joihin saa myös nuorisolennuksia sekä halpabussiyhtiöt (FlixBus ja Hellö-bussiyhtiö), joilla pääsee edullisesti mm. Kroatiaan, Sloveniaan, Italiaan, Saksaan ja moniin muihin maihin. Itävalta sijaitsee aivan keskellä Eurooppaa, joten matkustaminen on suhteellisen nopeaa ja reissuja ehtiikin tehdä paljon. Myös Itävaltasta löytyi paljon nähtävää, eli tekeminen ja näkeminen eivät lopu kesken, päinvastoin kaikkea ei edes ehdi tekemään.

Yliopisto tarjosi monimuotoisia urheilukursseja ja myös esimerkiksi yksityisiä tanssikouluja löytyy Salzburgista. ESN-organisaatio järjesti muutaman kerran kuussa tapahtumia vaihtareille, ja esimerkiksi yliopiston eri tiedekuntien sekä eri opiskelija-asuntoloissa järjestettävät bileet olivat hauskaa vaihtelua opiskelulle. Salzburgista ja ympärysalueilta löytyy myös paljon tehtävää ja nähtävää museoiden, vaeltamisen, turismin ja paikallisen kulttuurin muodossa. Omatoimista vapaa-aikaa ajatellen Salzburg on ideaali vaihtoehto valokuvaajille/piirtäjille, lenkkeilijöille/pyöräilijöille, vaeltajille, laskettelijoille tai esimerkiksi historiasta kiinnostuneille.

Elinkustannukset Salzburgissa ovat (tietenkin omista ostomieltyyksistä riippuen) hieman halvemmat kuin Suomessa. Ruokaa saa jonkin verran halvemmalla, todella suurta eroa ei kuitenkaan ole. Alkoholi taas on kaupassa paljon halvempaa kuin Suomessa. Opiskelumateriaaliin ei juurikaan kulu rahaa, itse ostin yhden kurssikirjan, jonka sitten myin eteenpäin seuraavalle vaihtarille. Vuokrat ovat mielestäni Suomen tasoa hieman halvempia (esim. oma huone+oma wc 10 kävelyminuutin päässä ydinkeskustasta yhteisellä olohuoneella ja keittiöllä + takapiha = 393e kuussa, sisältäen sähkön/netin). Itselläni rahaa kului selkeästi eniten matkusteluun, toki omien mieltymysten mukaan voi vaihtonsa hintalappua itse säädellä.

Opintorekisteriotteen saa tulostettua Salzburgin yliopiston sivuilta heti, kun viimeisetkin kurssit on merkitty opintorekisteriin. Erasmus-dokumenttien muokkaaminen kohdeyliopistossa ja palauttaminen kv-toimistoon Tampereen päässä on sujuva prosessi, eli ne eivät aiheuta päänvaivaa. Vaihtovuoden saan sisällytettyä kansainvälistymiskokonaisuuteen.

Mielestäni jokaisen opiskelijan tulisi käydä vaihdossa. Ulkomaille yksin muuttaminen ja siellä elämän rakentaminen on prosessi, jota ei voi kokea Suomessa asuessa ja josta oppii ja saa irti ehkä enemmän kuin monen lukuvuoden aikana kotimaassa. Itse olin todella onnellinen, että päätin viettää koko lukuvuoden Itävallassa. Puolikin vuotta on jo hieno kokemus, mutta koko lukuvuosi antaa aikaa tutustua maahan ja sen ihmisiin paremmin, totuttautua vieraaseen kieleen (usein jopa kahteen) sekä löytää omasta itsestä uusia luonteenpiirteitä ja vahvuuksia, joita ei aiemmin ollut tiennyt olevan olemassakaan. Tekstin muodossa on vaikea kuvailla, miten paljon ulkomailta eläminen itselle antaa, joten en jaarittele siitä enempää vaan patistan kaikkia tätä lukevien hakemaan vaihto-opiskelijaksi ensi haussa :)

Universität Wien, Wien, 27.09.2016 – 25.01.2017

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 27.09.2016 – 25.01.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Hain Wienin yliopistoon vaihtoon, sillä halusin asua saksankielisessä suurkaupungissa. Haaveenani oli opiskella Berliinissä, mutta Berliinin yliopistot eivät valitettavasti olleet tutkinto-ohjelmani vaihtokohteissa. Päädyin siis hakemaan helpointa reittiä, eli Erasmusken kautta Wieniin. Lähtöjärjestelyissä ei juurikaan joutunut näkemään vaivaa; hakeminen on äärettömän helppoa kunhan sen muisti tehdä ajallaan. Myös kohdeyliopiston päässä kaikki oleellinen informaatio tuli ongelmitta ja hyvissä ajoin. Kun vaihtopaikka varmistunut, täytyi enää löytää asunto paikan päältä ja ilmestyä orientaatioon.

Mitä asumiseen tulee, löysin kansainvälisen asunnonvälityssivuston kautta vapaan huoneen asunnosta, jossa asuin koko vaihtoni yhden kämppäkaverin kanssa. Monet paikallisetkin tekevät vaihto-opintoja ulkomailla, jolloin huoneita vapautuu juuri sopivasti yhdeksi lukukaudeksi – näin minullekin kävi. Asunto itsessään oli mukava, vuokra suunnilleen Suomen hintatasolla, mutta asuinalueeseen minulla oli alkuun hieman totuttelemista kaiken muun jännityksen keskellä. Näin jälkikäteen voin sanoa, että hieman syrjäisempikin asuinalue on kasvattava ja silmiä avartava kokemus, kunhan julkiset liikenneyhteydet pelaavat ja keskustaan pääsee ongelmitta. Jos etsii vaihdoltaan syvempää Erasmus-kokemusta, asuntoa kannattaa etsiä vaihtariasuntolasta. Suuri osa niistä sijaitsee mukavalla alueella ja etenkin jaetut huoneet ovat huomattavasti edullisempia. Myös suuremmat, viiden tai kuuden hengen kimppa-asunnot ovat tyyppillisiä ja varteenotettavia vaihtoehtoja. Kustakin asumismuodosta olen kuullut sekä hyvää että pahaa sanottavaa, mikään ei ole ylivoimainen. Lähtiessäni hankin erillisen matkavakuutuksen, mutta lääkärillä asioidessani käytin ainoastaan eurooppalaista sairaskorvauskorttia. Sillä sai lääkärin palvelut maksutta ja lääkkeitä tuntuvan alennuksen.

Wienin yliopiston päärakennus kuvastaa täydellisesti koko instituutiota: se on kaunis, vanha ja sokkeloinen. Sen kuvaa kaunistavat merkitykselliset alumnit ja menestys kansainvälisissä vertailuissa. Yliopisto on vanha sekä iältään että toimintatavoiltaan. Esimerkiksi sähköisesti hoidettavien asioiden määrä on aika minimissä verrattain Tampereelle ja pahvinen opiskelijakortti on lähinnä iso vitsi. Sokkeloiseksi olisin kuvannut yliopistoa siinä kohtaa, kun yritin ilmoittautua kursseille ja yritin löytää auttavaa tahoja. Kurssi-ilmoittautumisia on kuitenkin turha murehtia, sillä Erasmus-opiskelijat pääsevät kyllä lähes poikkeuksitta haluamilleen kursseille, kunhan löytää oikean toimiston. Vaihtoon hakiessa on mahdotonta suunnitella vaihdossa käytäviä kursseja, sillä opinto-ohjelmat muuttuvat joka lukukausi. Minulle kävi sinänsä huono tuuri, sillä edellisen vuoden opinto-ohjelma, jota olin katsellut vaihtoa harkitessani, tarjosi minulle mielenkiintoisempia kursseja kuin mitä päädyin suorittamaan. Kävin Wienissä pelkästään oman pääaineeni, valtio-opin, kursseja, mutta myös muiden tiedekuntien kursseille on käsittääkseni helppo päästä. Tämä mahdollisuus kannattaa varmistaa etenkin jos saksan osaaminen ei täytä opiskelunvalmiuksia. Englanninkielisten kurssien määrä ainakin politiikan tutkimuksen tiedekunnassa oli melko heikko. Olin pelkillä seminaarikursseilla, mikä osoittautui melko rankaksi työtaakaksi. Joka viikko oli jotain palautettavaa heti alusta alkaen, ja kuuden opintopisteen suoritusten eteen sain nähdä suhteellisen runsaasti vaivaa. Lisäksi ryhmätöitä oli paljon, mikä oli erilaisista ympäristöistä tulevien opiskelijoiden kanssa silloin tällöin aika haasteellista, mutta takuuvarmasti myös vuorotusvaikutustaitoja kehittävä. Kurssien taso oli mielestäni hyvä ja minut yllätti niiden todella keskustelevalta ilmapiiriltä. Kävin myös yhden saksankurssin paikallisella kielikeskuksella. Kurssi oli maksullinen, ja aika hintava sellainen. Kurssin taso määriteltiin lähtötasohaastattelun ja -kokeen perusteella. Olin osaamistani hieman alemmalla kurssilla, mutta kurssin mukava ilmapiiri rohkaisi käyttämään kieltä myös suullisessa viestinnässä. Wieniin tullessani itävaltalaisen vahva aksentti oli minulle sokki, mutta loppua kohden sitäkin alkoi ymmärtää paremmin.

Itävaltaa on kuvailtu joissain yhteyksissä Suomen sisarvaltioksi, mutta eroavaisuuksiakin löytyy – sekä hyvässä että pahassa. Tullessani Wieniin, en tuntenut luonnollisestikaan ketään, ja alkuun tunsin itseni melko yksinäiseksi kaiken byrokratian keskellä. Heti saavuttuani, ilmoittauduin toimistoon A että asun kaupungissa, sitten tieto tuli vahvistaa toimistoon B ja lähtiessä käydä purkamassa ilmoittautuminen toimistossa C. En halua edes laskea, kuinka monta tuntia käytin kussakin jonossa. Ilmoittauduin ennen lukukautta student buddy –

ohjelmaan, mutta buddyni ei osoittautunut järin avuliaaksi, huonoa tuuria kai siinäkin. Ja käytännön vinkki kaikille Wieniin lähteville: välttääksenne valtavan paperityön jättäkää ovi avaamatta televisiolutatarkastajille. Julkinen liikenne Wienissä toimii ja kun suurimmat asumiseen ja opintoihin liittyvät järjestelyt on hoidettu, arki sujuu melko mutkatta. Itävalta on erittäin kaunis valtio vanhoine kaupunkeineen ja upeine luontoineen ja suosittelenkin kaikkia Wieniin lähteviä reissaaman niin paljon kuin mahdollista. Myös naapurimaihin on todella helppoa ja edullista tehdä viikonloppumatkoja. Minulle nämä reissut olivat ehdottomasti vaihdon kohokohtia!

Kaiken kaikkiaan vaihtoni oli myönteinen kokemus. Antoisinta oli oppia tuntemaan ihmisiä ympäri maailmaa ja purkaa mielikuvia kustakin kansallisuudesta, sekä nähdä aivan toisenlainen opiskeluympäristö. Vaihto on erinomainen keino ottaa etäisyyttä tavalliseen opiskelija-arkeen. Rohkaisen kaikkia vaihtoa suunnittelevia lähtemään ulkomaille, sillä vastaavaa yhtä helposti järjestettävissä olevaa mahdollisuutta ei tuskin valmistumisen jälkeen ole tarjolla. Muistuttaisin myös, että Erasmus-aikana ei ole välttämätöntä sukeltaa Erasmus-kuplaan, itse keskityin seuraamaan omia mielenkiinnon kohteitani, matkustelin ja nautin Wienin kulttuuritarjonnasta.

Universität Wien, Wien, 27.09.2016 – 31.01.2017

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 27.09.2016 – 31.01.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Etukäteisjärjestelyt Suomessa:

Kaikki hakuun liittyen sujui hyvin, ainoastaan oli otettava muutamasta asiasta selvää, kuten pitääkö olla läsnäoleva opiskelija Tampereen yliopistolla vaihdon aikana vai ei.

Hanki itse kaikki tarvitsemani tiedot kohdemaan kurssitarjonnasta sekä kohdemaan yliopiston nettisivuilta että kaverin avulla, joka oli ollut samassa yliopistossa vaihdossa.

Vakuutukset eivät toimineet Suomesta käsin koska ei voi saada minkäänlaista vakuutusta, jos ei ole vakituista osoitetta täällä Suomessa.

Kohdemaahan saapuminen:

Kohdemaassa ei ollut samanlaista tutortoimintaa kuten täällä Suomessa. Pystyi myöhemmin hankkimaan ns. "maten", joka auttoi käytännön asioista kohdemaassa, mutta tästä sain selville vasta vaihtokauden lopussa. Osallistuin maksulliselle saksan kielen intensiivikurssille.

Asuminen:

Tämä aiheutti minulle eniten mielenvaivaa. Asuntotilanne on tosi huono Wienissä ja kannattaa hyvin ajoissa ennen vaihtoon lähtöä etsiä opiskelija-asuntoloita. Paikan päällä joudun viisi kertaa (1,5kk) vuokrata AirBnB -huoneistoja, ja ne olivat sekä kalliita että surkeita.

Opiskelu:

Opiskelin valtio-oppia. Opetuksen taso ei vastannut yhtään odotuksiani, varsinkin maisteriopinnot eivät missään nimessä vastaa Suomen tasoa. Opetusmenetelmänä oli vain seminaarit, jossa sitten suoritimme esitelmän ja kirjoitimme esseen. Oppimateriaalien saatavuus oli välillä hyvin vaikeaa, jos opettaja ei viitsinyt jakaa kopioita niistä. Opiskelu oli enemmän itseopiskelua, englannin kielellä ja pärjäsin hyvin.

Muuta mainitsemisen arvoista:

Vuokra kallis, ruoka halpa, julkiset halpoja ja hyvin paljon tarjolla eri vaihtoehtoja.

Merkityksellisyys:

Vaihto opetti minulle, miten elää ja tulla toimeen yksin vaikeammissakin tilanteissa.

Universität Salzburg, Salzburg, 19.09.2016 – 31.01.2017

Maa: Itävalta

Kaupunki: Salzburg

Vaihtoaika: 19.09.2016 – 31.01.2017

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Universität Salzburg

Hain toiseen kandidivaiheen opiskelijavaihtooni talven 2016 hakukierroksella. Kun sain tiedon, että minut oli hyväksytty Itävaltaan opiskelemaan syksyksi 2016 olin samaan aikaan jo ensimmäisessä opiskelijavaihdossani Sveitsissä. Hakeminen Itävaltaan sujui melko helposti, mutta aluksi oli hieman epäselvyyksiä Universität Salzburgin hakupapereiden kanssa. Koordinaattorimme Sari Hyttinen auttoi minua paljon vaihtoasioiden järjestelyssä, suuret kiitokset hänelle! Myös Itävallan koordinaattori Irina Veliz lähetti useita sähköposteja ja oli hyvin avulias. Hän oli tutustumassa Tampereen yliopistoon elokuussa 2016, jolloin minulla oli mahdollisuus jutella hänen kanssaan kasvatusten vaihtoon liittyvistä kysymyksistä. Hän oli erittäin aktiivinen myös vaihtoni aikana ja tarjosi paljon tukea opiskeluasioiden järjestelyssä. Aluksi suurinta päänvaivaa tuotti kurssivalinnat, sillä minulle oli epäselvää mitä kursseja sain opiskella. Koska en lähtenyt vaihtoon tietystä yksiköstä, vaan yleisesti Tampereen yliopistosta, sain valita kurssini vapaasti. Aluksi tarkoituksenani oli opiskella sivuainettani kasvatustieteitä, mutta koska saksan taitoni ei ollut vaihdon alussa kovinkaan vahva ja koska useimmat kasvatustieteen kurssit opetetaan saksaksi, päädyin opiskelemaan lähinnä pääainettani englannin kieltä ja kirjallisuutta. Universität Salzburgin kurssit löytyvät Plus Online -kurssikatalogista, joka tuntui aluksi melko sekavalta mutta johon tottui kuitenkin nopeasti. Muita vaihtoon lähtöön liittyviä valmisteluja oli tarvittavien lomakkeiden (Learning Agreement) täyttäminen Suomessa, asunnon etsintä (josta lisää myöhemmin) ja matkavakuutuksen tarkistaminen. Minulla on vakuutusyhtiöstäni jatkuva matkavakuutus, joten se oli jo ennestään kunnossa. Tulin jouluksi kotiin pari viikoksi, joten minun ei tarvinnut ostaa erillistä jatkopalaa matkavakuutukseeni 3kk jälkeen.

Nyt hieman asumisen järjestelämisestä: se oli vaikeaa! Asuin Sveitsissä 12 muun vaihtarin kanssa yliopiston kautta saadussa kämpässä, joten halusin järjestellä asumiseni hieman eri tavalla Itävallassa. Vaihto-opiskelijoiden kanssa asuminen oli hauskaa ja tulimme erittäin hyvin toimeen, mutta kontaktit paikallisen kulttuurin kanssa jäivät melko rajallisiksi asuessani Zürichissä, samoin saksan kielen harjoittelu. Tämän vuoksi halusin asua Itävallassa WG:ssä paikallisten kanssa. Etsin asuntoa ÖH Salzburgin kautta (Wohnungsbörse) ja muilta verkkosivuilta kuten WG-suche. Asunnon löytäminen oli hankalaa, sillä useimmat vuokranantajat etsivät vuokralaista yhdeksi vuodeksi. Olin

Salzburgissa vain neljä kuukautta, joten tämä oli yksi suurimmista ongelmista. Jotkin asunnot ovat valmiiksi kalustettuja, toiset täysin tyhjiä. Asuntojen hinnat vaihtelevat huoneiston koon ja sijainnin mukaan niin kuin Suomessakin, useimmat huoneet WG:ssä olivat 350-500e/kk välillä. Aloitin asuntohaun suunnilleen kaksi kuukautta ennen muuttoa ja lähetin yli 30 hakemusta asunnontarjoajille. Lopulta sain vastauksen yhdestä kämpästä aivan päärautatieaseman vieressä ja järjestimme nopean Skype-haastattelun. Sain varmistuksen asunnosta vasta pari päivää ennen kuin lähdin Suomesta. Huoneisto oli todella siisti sisältä, mutta se oli melko vanhassa kerrostalossa, jossa oli pari baaria ja kauppaa alakerrassa. Maksoin 16 m2 huoneestani 375e/kk, sisältäen netin ja veden ym. Asunnon etsiminen oli erittäin stressaavaa, mutta olen tyytyväinen että näin vaivaa löytäkseni huoneen WG:stä. Kämpikseni näyttivät minulle paljon paikkoja, jotka olisi ollut paljon vaikeampia löytää jos olisin asunut opiskelija-asuntolassa. Myös saksani parani huomattavasti asuessani saksalaisten (ei siis täysin paikallisten) kanssa. Useimmat ystäväistäni asuivat joko opiskelija-asuntoloissa tai yksityisillä vuokranantajilla. Opiskelija-asuntolat ovat yleensä hieman halvempia, mutta asuntoloiden välillä on suuria eroja hintatason, iän, sijainnin ja asuntolan sääntöjen kohdalla.

Ensimmäiset viikot Universität Salzburgissa olivat melko stressaavia, sillä heidän rekisteröitymissysteeminsä on erittäin monimutkainen. Ensin vaihtareiden tulee käydä kv-toimistolla hakemassa tervetulopaketti, joka sisältää ohjeet rekisteröitymiseen. Toimisto oli aina täynnä, sillä aukioloajat olivat rajalliset vaihtareiden suuresta määrästä huolimatta. Kv-toimistossa vierailun jälkeen opiskelijan tulee joko varata itselleen vastaanottoaika rekisteröintitoimistosta tai jonottaa toimistoon. Jono oli aivan käsittämätön, toimisto aukeaa kahdeksalta aamulla mutta useimmat jonottavat paikalla jo kahta tuntia aiemmin. Mitä aiemmin rekisteröintitoimistoon pääsee sen parempi, sillä ennen rekisteröitymistä ei ole mahdollista maksaa opiskelijakunnan maksua (19e), jonka käsittelyssä menee 3-5 vuorokautta. Maksua ei voi hoitaa esimerkiksi nettipankissa, vaan laskun kanssa on mentävä pankkiin, joka ottaa maksun lisäksi muutaman eron käsittelymaksun. Myöskään kurseja ei voi valita ennen kuin kyseinen maksu on käsitelty, mikä stressasi monia, sillä kurssit täytyivät melko nopeasti. Professoreille voi kuitenkin aina laittaa sähköpostia ja pyytää heitä rekisteröimään sinut kurssille, tämä ei yleensä ole mikään ongelma!

Universität Salzburg järjestää tuutoritoimintaa, BuddyNetworkin kautta voi hakea omaa paikallista tuutoria. Tieto tuutoriparista tuli kuitenkin melko myöhään, suunnilleen viikko ennen saapumistani Itävaltaan. Se ei ollut minulle suuri ongelma, sillä olen melko tottunut asumaan ulkomailla ja järjestelemään omat asiani. Paikallinen kaveri on kuitenkin hyvä apu varsinkin vaihtojakson alussa. Tuutorini Nadine oli erittäin mukava ja tapasin hänet noin neljä kertaa vaihtoni aikana. Nadine suositteli minulle kahviloita ja muita aktiviteetteja ja teki jutun minusta ja muista vaihtareista yliopiston lehteen!

En osallistunut tällä kertaa saksan intensiivikurssille ennen muiden kurssien alkua, sillä olin opiskellut saksaa yhden kurssin verran Kielikeskuksella ja suoritin kaksi kielikurssia Sveitsissä. Kielikurssi olisi kuitenkin ollut hyvä tapa tutustua muihin opiskelijoihin vaihdon alussa.

Kuten Sveitsissäkin, Itävallassa opetuksen taso on melko korkea. He myös vaativat mielestäni opiskelijoilta enemmän kuin suomalaiset yliopistot. Kuten mainitsin, opiskelin lähinnä pääainettani englannin kieltä (lingvistiikka), mutta osallistuin myös saksan kielen kurssille lukukauden aikana (3krt/vk, yhteensä 150e kirjoineen). Useimmat kurssini olivat proseminaareja. Minulla oli vain yksi luentokurssi, johon kuului myös tuutoritunti (molempiin osallistuminen vapaaehtoista, mutta erittäin suositeltavaa!). Useimmat proseminar-kurssit vaativat pakollisen läsnäolon, ryhmäesitelmän, mahdollisesti välitentin ja loppukokeen / n. 5 000 sanan kurssiesseseen. Tein yhden suullisen tentin, sillä minun piti saada suoritettua tentti suunniteltua aikaisemmin, mutta muista kurseista tein kirjalliset tentit / kurssiesset. Oppimateriaalit löytyvät pääasiassa BlackBoard-portaalista tai paperikopioina suoraan opettajilta. Kurseille oli viikoittain luettava materiaaleja, niitä kertyi minulle kaikista aineista yhteensä noin 70 sivua.

Yliopiston kautta on mahdollista liittyä erilaisille urheilukursseille USI-järjestelmän kautta. Itse pelasin lentopalloa kerran viikossa mikä maksoi 20e/lukukausi + matkakustannukset, sillä kyseinen kurssi oli Salzburgin ulkopuolella. Lentopallon pelaaminen oli hyvä keino lievittää koulustressiä ja tutustua paikallisiin sekä harjoitella saksaa! Salzburgissa on myös muutama kukkula joissa kannattaa reippailla, sillä niiltä on kauniit näkymät kaupunkiin ja Alpeille. Näiden lisäksi on mahdollista käydä korkeammilla vuorilla, kuten Untersbergillä jonka huipulle voi joko vaeltaa tai ottaa Gondolin. Kerran ajoimme ystäväieni kanssa Gaisbergin huipulle auringonnousun aikaan, ja se on yksi kauniimmista muistoistani Salzburgista.

Kaikki varoittivat ennen lähtöäni, että Salzburgissa sataa AINA, mutta tämä ei kyllä pitänyt ainakaan minun kohdallani paikkaansa. Syksyllä satoi paljon, mutta ei mielestäni sen enempää kuin muuallakaan. Salzburgissa taisi olla kylmin talvi moneen vuoteen ja jopa kaupungin keskustassa oli lunta mikä on kuulemma hyvin epätavallista. Tammikuu oli erittäin aurinkoinen, ja olosuhteet olivat täydelliset lasketteluun!

Suosittelen Salzburgin yliopistoa vaihtokohteeksi joko kokonaiseksi vuodeksi tai kevätlukukaudelle. Itse menin vaihtoon syyslukukaudeksi, mikä oli erittäin hieno kokemus mutta tuotti melkoisen määrän ongelmia uudenvuoden jälkeen, sillä lukukausi Tampereen yliopistossa alkoi ennen kuin syyslukukausi oli ohi Itävallassa.

Tämä oli vain erittäin yleisluontoinen kuvaus Salzburgin yliopistosta ja Itävallasta, kyselkää ihmeessä lisää jos suunnittelette vaihtoa Salzburgissa tai muualla Itävallassa!

Vilma Karhu

Universität Wien, Wien, 19.09.2016 – 31.01.2017

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 19.09.2016 – 31.01.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Koko hakuprosessi oli todella sujuva ja kaikki vaadittava tieto tuli ajallaan kohdeyliopistosta Wienissä. Wienin yliopiston sivuilla on myös todella hyvin tietoa, mitä tarvitsee tehdä ennen vaihtoa, vaihdon aikana ja sen jälkeen. Wienin yliopisto ei vaatinut etukäteen paljoakaan paperitöitä, ainoastaan tietojen täyttämisen sähköpostitse saatavan linkin kautta. Yliopiston sivut ovat todella kattavat ja yllättävän selkeät kaikenlaisen tiedon hakemiseen ja Wienistä tuli kaikki tarvittavat tiedot sähköpostitse. Ennen vaihtoa otin pidennetyn matkavakuutuksen eurooppalaisen sairaanhoitokortin lisäksi. En tarvinnut vakuutusta kertaakaan, mutta se ei ollut investointina kovinkaan suuri ja toi pienen mielenrauhan reissatessa.

Mitään monimutkaisia paperitöitä ei tarvinnut paikan päällä tehdä, mutta Wienin yliopisto tarjoaa buddy-toimintaa, jota kautta voi saada käytännön asioihin ja verkostoitumiseen avukseen jonkun paikallisen opiskelijan. Paikalliset opiskelijajärjestöt ovat todella aktiivisia ja toimintaan pääsee mukaan heti alussa. Itse en muistanut pyytää itselleni buddya, mutta kursseilla tutustuin onnekseni itävaltalaiseen tyttöön, joka auttoi minua kaikissa käytännön asioissa yliopistolla ja osoittautui muutenkin aivan loistavaksi ystäväksi.

Erasmus Student Network on Wienissä todella aktiivinen ja jos tuntuu, että Wienin yliopiston järjestöllä ei ole mielenkiintoisia tapahtumia, löytyy teknillisen yliopiston tapahtumatarjonnasta varmasti jotain, johon voi hypätä mukaan. Itse kävin sekaisin molempien yliopistojen tapahtumissa omien kiinnostuksen kohteiden ja teknillisessä yliopistossa opiskelevien kavereiden ansiosta. En ehtinyt osallistumaan saksan intensiivikurssille pitkälle venyneiden kesätöideni vuoksi. Muilta sille osallistuneilta kuulin, että kurssi oli erittäin hyödyllinen ja sitä kautta oli myös hieno mahdollisuus tutustua muihin vaihto-opiskelijoihin heti ensimmäisistä päivistä lähtien.

Vuokrataso Wienissä vaikutti melko samalta kuin Suomessa. Soluista joutui mahdollisesti maksamaan hieman enemmän kuin Suomessa. Minulla kävi hyvä tuuri ja sain alivuokrattua Wienissä asuvan kaverin asunnon syksyn ajaksi. Aloin katselemaan asuntoja aktiivisesti paria kuukautta ennen vaihtoon lähtemistä. Asunnon etsiminen kannattaa aloittaa jo hyvissä ajoin, jotta paikan päälle saavuttuaan ei joutuisi liian pitkään yöpymään jossain hieman kalliimmassa yöpaikassa. Facebookista löytyy paljon aktiivisia ryhmiä, joista on mahdollista löytää huone tai asunto. OEAD on itävaltalainen sivusto, jota kautta moni kaverini saanut huoneensa, mutta moni oli löytänyt myös omien ilmoitusten tai muiden jakamien ilmoitusten avulla majoituksen itselleen.

Lähdin opiskelemaan kauppatieteitä ja vaihtokohteeni yliopistossa vaikutti olevan paljon tarjolla matemaattisia kursseja liittyen kauppatieteisiin. Kaikkea muutakin löytyi tietysti, mutta yhtä historian kurssia lukuun ottamatta pitäydyin kauppatieteiden kurssitarjonnassa. Kurssitarjotin oli ensimmäisellä kerralla todella sekavan oloinen, eikä omia kursseja tahtonut löytyä tai sitten ne hukkuivat suuren kurssimassan sekaan. Pienen perehtymisen jälkeen sivuilta löytyi syksyn kurssitarjotin ja valinnatkin oli melko helppo tehdä.

Varsinainen uusi asia minulle oli valittujen kurssien painottaminen pisteillä. Rajoitettujen osallistujamäärien kursseilla on jokaisella käytettävänä yhteensä 1000 pistettä, jotka tulee jakaa haluamiensa kurssien kesken. Eniten pisteitä kannattaa laittaa itselleen tärkeimmälle kurssille. Minulla kävi hyvä tuuri ja pääsin kaikille haluamilleni kursseille. Kaikki kurssini sisälsivät luento-osuuden, ryhmätöiden ja loppuentin. Kaikista kursseista oli diat saatavilla moodlessa, mutta kurssikirjallisuutta oli todella nihkeästi saatavilla ja itse sain käsiini vain yhden kurssin kirjan ja senkin vain päivän verran kopioitavaksi. Opintoissa käytin pääosin englantia, sillä kursseilla oli paljon vaihto-opiskelijoita lisäkseni. Koen, että pärjäsin kielitaidollani hyvin ja opetuksen seuraaminen tai siihen osallistuminen oli helppoa.

Orientalilla kerralla saa mukaansa loistavan oppaan erilaisista ”urheilukursseista”, jotka maksavat muutaman kymppin koko syksyn ajalta. Ilmoittautumisessa täytyy vain olla todella nopea, jotteivät kurssit ehdi täytyä. Tarjontaa on laidasta laitaan. Suomeen nähden elinkustannukseni pysyivät melko samoina. Pakolliset menot pienuivat, mutta ulkona tuli käytyä huomattavasti enemmän syömässä. Olin sen verran onnekas, että minulla oli käytössäni täysin varusteltu keittiö, joka mahdollisti myös ruoan tekemisen itse. Odotin Wienin olevan byrokraattinen ja hidas, mutta onneksi ennakkoluuloni osoittautuivat vääriksi. Ainoa ”muodollisuus” joka yhden semesterin mittaisessa vaihdossa oli tehtävä, oli tuo Meldezettel ja ilmoitus pois muuttamisesta lähtiessä. Julkinen liikenne toimii Wienissä hyvin ja lähes kaikkialle pääsee julkisten avulla. Semesterkarte kannattaa ehdottomasti hankkia, sillä se on nimensä mukaisesti voimassa koko lukukauden, eikä julkisen liikenteen lipun ostamista tarvitse tuon jälkeen enää miettiä. Lippu maksaa itsensä takaisin tuon muutaman kuukauden aikana.

Wienin kulttuuritarjonta on varmasti vertaansa vailla. Missä muualla on mahdollista nähdä maailmanluokan oopperaa parilla eurolla? Jonottamalla paria tuntia ennen esitystä pääsee muutamalla kolikolla seisomapaikoille ja näkemään kauniin Valtionoopperan sisältä.

Rakennus jo itsessään on todella kaunis ja nähtävyys, jota ei kannata jättää väliin. Kaupunki on pullollaan ilmaista ja edullista kulttuuritarjontaa, ja erilaisia tapahtumia löytyy niin paljon kuin vain jaksaa käydä läpi. Kahvilatarjonta on Wienissä myös omaa luokkaansa. Mikäli löytää jonkin ihanan näköisen kahvilan, kannattaa sisälle ehdottomasti poiketa, sillä ihanat kahvilat eivät Wienissä lopu kesken niissä vierailemalla.

Budjettireissaamista silmällä pitäen Wien on aivan loistavalla sijainnilla. Parin tunnin bussimatkan päästä löytyy monta pääkaupunkia ja kiinnostavaa reissukohdetta. Parhaimmillaan naapurimaahan pääsee eurolla ja hintaan sisältyy vielä kahvikin. Itse halusin hyödyntää hyvää sijaintia mahdollisimman paljon ja monta upeaa maata ja kaupunkia tuli käytyä läpi. Reissussa ollessa totesin kuitenkin myös oman vaihtokaupunkivalintani osuneen nappiin, sillä vaikka reissuun oli aina mukava lähteä, oli Wieniinkin aina ihana palata. Kaupunki tuntui alusta alkaen todella kotoisalta ja sen tutkimiseen olisi hyvinkin voinut käyttää enemmänkin aikaa kuin viisi kuukautta.

Todennäköisesti sisällytän käymäni kurssit valinnaisiin opintoihin, sillä niihin ei kaikkiiin löydy vastaavuutta Tampereen yliopistossa. Wienin yliopiston kurssitarjonta painotti kansainvälisyyttä eri tavalla kuin Tampereella, mikä oli pelkästään hyvä asia.

Ennen vaihtoani olin alkanut tosissani pohtia töiden hakemista myös ulkomailta. Syksy ulkomailla antoi lisää uskoa omaan osaamiseen ja ulkomailla pärjäämiseen saadessani mahdollisuuden verrata ja haastaa osaamistani muiden vaihto-opiskelijoiden kanssa. Opin paljon erilaisista kulttuureista ja suhtautumiseni niihin muuttui paljon avoimemmaksi. Monikulttuurisessa ryhmässä työskentely oli opettavaista ja siitä on varmasti hyötyä tulevaisuudessa. Uskon saaneeni vaihdosta paljon uusia kimmokkeita hakeutua tulevaisuudessa ulkomaille töihin.

Nyt kun kaikki vaihtoon liittyvät paperit on palautettu ja hoidettu, voin todeta, että koko kokemuksesta jäi todella positiivinen mielikuva ja voin suositella vaihtoon lähtemistä kaikille sitä harkitseville. Paperityö oli todella vähäistä ja sujuvaa ja Tampereen yliopiston vaihtokoordinaattorilta sai aina vastaukset mieltä askarruttaviin kysymyksiin. Apua tai neuvoja sai molemmissa yliopistoissa aina kun sitä tarvitsi ja asiat järjestyivät todella hyvin. Kokonaisuudessaan vaihdosta jäi ainoastaan positiivisia muistoja, joihin palaa mielellään vielä vuosienkin päästä.

Johannes-Kepler-Universität Linz, Linz, 12.09.2016 – 14.01.2017

Maa: Itävalta

Kaupunki: Linz

Vaihtoaika: 12.09.2016 – 14.01.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Johannes-Kepler-Universität Linz

Päättyessäni lähteä vaihtoon sain yliopistolta tietoa henkilökohtaisesti vaihtokohteista ja mahdollisuuksista. Halusin Itävaltaan, koska halusin oppia saksan kieltä, mutta en halunnut mennä Saksaan kuitenkaan. Valitsin Linzin kaupungin ja Johannes Keplerin yliopiston, koska kaupunki vaikutti mukavalta ja siellä tutustuisi varmasti paremmin paikalliseen elämään, kun kaupungissa ei ole niin paljon turisteja. Johannes Kepleriin menin opiskelemaan yleistä johtamista hallintotieteiden tueksi.

Vaihtovalmistelut Tampereella sujuivat helposti ja yksinkertaisesti. Linzistä oltiin hyvin yhteydessä minuun ja sain valmistelut sujumaan mutkitta. JKU tarjoaa vaihto-opiskelijoille asumisvaihtoehtoksi muutamaa asuntolaa, joista suurin ja suosituin on Julius-Raab Heim, josta itsekin otin huoneen. Vaihtoehtoina oli oma yksiö omalla keittiöllä ja vessalla, jaettu keittiö ja vessa solusta ja yksiö ilman keittiötä, jolloin joutui käyttämään käytävän yhteisiä keittiöitä. Sain asunnon, jonka jaoin suomalaisen tytön kanssa. Kummallakin oli omat huoneet ja meillä oli oma keittiö ja vessa mikä toimi mainiosti viiden kuukauden ajan. On huomioitavaa, että jos haluaa hiirenhiljaisen asuntolan, niin Raab Heim ei ole ehkä paras vaihtoehto silloin. Bileitä asuntolassa on välillä jopa päivittäin tarjolla. Asuntola on kuitenkin noin 10 minuutin kävelymatkan päässä yliopistolta ja ratikalla pääsee keskustaan noin 15-20 minuutissa.

Linz itse kaupunkina on erittäin suloinen, mutta hyvin pieni loppujen lopuksi. Kuitenkin kaupunki tarjoaa oivan mahdollisuuden tutustua itävaltalaiseen kulttuuriin, koska kaupungissa ei ole montaakaan turistia verrattuna esimerkiksi Wieniin, Salzburgiin tai Graziin, jotka ovat turisteja pullollaan. Loppujen lopuksi matkustimme muiden vaihtareiden kanssa melkein joka viikonloppu naapurimaihin tai kaupunkeihin ja emme ehtineet liiaksi tutustua Linziin varsinkaan viikonloppuisin.

Olin lukenut yhden kurssin saksaa ennen vaihtoa, ja otinkin saksan intensiivikurssin heti vaihdon alkuun, joka vahvisti perustietoja. Kuitenkin totesin, että Itävallassa on vaikea oppia saksaa, koska heillä on ihan erilainen ääntäminen ja minä/he emme aina ymmärtäneet toisiamme verrattuna Saksassa oloon, jossa kommunikointi oli helpompaa. Jos siis haluaa oppia saksaa, kannattaa lähteä Saksaan.

Opiskelin itse englanniksi ja yliopistolla oli mukavia opettajia, jotka puhuivat hyvin englantia ja ymmärsin opetusta. Kurseilla oli myös yllättävän paljon tekemistä verrattuna siihen, että kurseista sai yleensä vain 3 opintopistettä. Verrattuna Suomeen, heillä oli paljon ryhmätöitä ja välikokeita ja kotiesseitä vielä loppukokeen lisäksi. Sain itse kuitenkin 24 opintopistettä kokoon vaikka matkustelimme todella paljon. Suomeen tulinkin takaisin tammikuussa ja viimeisimmät tulokset ja opintorekisteriote tuli vasta maaliskuun toiseksi viimeisellä viikolla, joten ei kannata laskea sen varaan, jos täytyy olla nopeasti nopat koossa jotakin kurssia varten.

Kaiken kaikkiaan viime syyslukukausi on ollut yksi elämäni parhaimmista ajoista. Vaikka tarkoitukseni ei ollut aluksi lähteä vaihtoon, se on ollut yksi opettavimmista kokemuksistani. Olen tutustunut uuteen kulttuuriin, saanut aivan ihania ystäviä ympäri maailmaa ja varmasti kasvanut hieman ihmisenäkin. Bileitä ja tekemistä vaihtareiden kanssa löytyy aina, joten kannattaa mennä mukaan, jos haluaa tutustua uusiin kulttuureihin ja mahtaviin ihmisiin. Suosittelen vaihto-opiskelua kaikille!

Johannes-Kepler-Universität Linz, Linz, 12.09.2016 – 31.01.2017

Maa: Itävalta

Kaupunki: Linz

Vaihtoaika: 12.09.2016 – 31.01.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Johannes-Kepler-Universität Linz

Olin jo pitkään pohtinut vaihtoon lähtöä, ja ensimmäinen haku menikin osaltani ohi erinäisistä syistä. Täydennyshaussa hain kuitenkin kolmeen eri kohteeseen ja hakukohde johon lopulta pääsin, oli itselläni ensimmäisenä vaihtoehtona. Tiedekunnassani ilmeisesti ei ole aivan liikaa hakijoita vaihtoon, enkä kyllä ymmärrä miksi. Hakuprosessi oli mielestäni erittäin yksinkertainen. Otin aluksi selvää kaikista yliopistoista ja luin vanhoja matkakertomuksia ja vierailin myös vaihtokoordinaattorin toimistolla useaan otteeseen. Oman tiedekuntani vaihtokoordinaattori oli todella suuri apu, lähettelin tasaiseen tahtiin erinäisiä sähköposteja ja hän vastasi kysymyksiini erittäin mielellään ja nopeasti, minkä takia ainakaan UTA:n puolelta ei jäänyt mitään epäselvyyksiä vaihdon suhteen. Kohdeyliopiston puolelta informaation saanti oli sitten hieman haastavampaa ja koin pientä tuskaa tehdessäni opintosuunnitelmaa. Sivut, joilta kurssit piti etsiä, olivat erittäin monimutkaiset. Tietoja ei oltu ilmoitettu järjestelmällisesti eikä tulevista kursseista ollut varmuutta. Itselläni menikin vaihtokohteessa lähes koko opintosuunnitelma vaihtoon, koska kursseja joita olin valinnut aiemmin, ei tarjottu sillä lukukaudella tai ne järjestettiin itselleni väärällä kielellä. Sanoisin kuitenkin näin jälkiviisaana, että opintotarjontaan kannattaa ehdottomasti perehtyä ja tehdä kurssivalinnat jo etukäteen (sehän on kyllä myös pakollista), mutta asiasta ei kannata stressata liikaa. Muut ennen lähtöä tehtävät asiat sujuivat ongelmitta. Ainoastaan intensiivikielikurssista piti kohdeyliopistoa hätyytellä, mitään virallista vahvistusta en saanut kurssille pääsystä, mutta kun lähetin asiasta sen pään vaihtokoordinaattorille sähköpostia sain selvennyksen asiaan. Asuntoa oli helppo hakea vaihtohakemuksen yhteydessä. Ennen saapumistani kohdemaahan, sain sähköpostia tutortoimintaa järjestävältä taholta, johon piti ilmoittautua mukaan täyttämällä erikseen lomake netissä. Lomakkeen avulla pystyi myös ilmoittamaan mentoreilleen, haluaako että joku tulee lentokentälle/rautatieasemalle vastaan ja ohjeistaa sieltä asuntolalle. Valitsin tämän vaihtoehdon eksymään taipuvaisena henkilönä ja mentorini tulikin hakemaan minua Linzin lentokentältä sovittuna ajankohtana. Mentoreiden kanssa oli kyllä hieman tuuripeliä, itselleni sattui kaksi erittäin mukavaa ja toimintaan paljon osallistuvaa mentoria, jotka lähettivät viestiä jo pari viikkoa ennen kuin saavuin kohteeseen ja heiltä sain apua pieniin sekaannuksiin (olin esimerkiksi ollut väärässä käsityksessä lentopäivästäni ja varannut sitten asuntolan vuokrasopimuksen alkamaan liian myöhään.. mutta tämäkin järjestyi parilla sähköpostilla ja mentorini olivat erittäin avuliaita). Parilla vaihtokaverillani oli mentoreita, jotka he näkivät ainoastaan kerran eikä heistä kuulunut sen jälkeen mitään. Omat mentorini ottivatkin sitten myös muita hellään huomaansa, eikä heidän apunsa rajoittunut ainoastaan minuun ja missä tahansa ongelmassa kysymyksiin löytyi kyllä vastaukset jostain.

Ohjelmamme alkoi muutamalla orientaatiopäivällä ja niiden jälkeen alkoi intensiivikielikurssi. Kielikurssi oli oman kokemukseni mukaan erittäin hyödyllinen ja siellä tutustui mukavasti myös muihin vaihtareihin. Kielikurssi kesti pari viikkoa. Aluksi oli myös erittäin paljon

mentorjärjestön järjestämiä tapahtumia ja sen jälkeen alkoivat varsinaiset yliopistokurssit.

Asuin vaihdon ajan opiskelija-asuntolassa, Julius-Raab-Heimissa, joka sijaitsi noin viiden minuutin kävelymatkan päässä yliopistolta. Asuntola oli valtava, mutta hyvä puoli oli se, että myös suurin osa muista vaihtareista asui samassa asuntolassa ja siellä vietettiinkin monet etkot ja illanistujaiset muiden opiskelijoiden kanssa. Asuntolassa on kuntosali ja ravintola, joista molemmat ajoivat asiansa kiitettävästi. Huoneen hakemus kannattaa tehdä mahdollisimman ajoissa, koska huoneet jaettiin hakujärjestyksessä. Minulla kävi aika hyvä tuuri, sain ison yksityishuoneen, joka oli viihtyisä huolimatta hieman laitospölyisestä olemuksesta ja pienestä leppäkerttuongelmasta kesäkautena. Yhteiskeittiö ja minijääkaappilokero vaativat totuttelua, mutta en lähtenyt vaihtoon kokkaamaan, joten asiasta selvisi pienellä valituksella kanssaoiskelijoille. Vuokraa maksoin huoneestani 354 euroa, mikä oli ihan kohtuullinen kokemukseni mukaan. Sen huomauttaisin kuitenkin, että kannattaa katsoa tarkkaan asuntolan sivuilta, minä päivinä saapuessa pitää maksaa koko vuokra ja milloin puolet. Itselläni alkoi vuokrasopimus 11.9. ja pari kaveriani olivat saapuneet edellisenä päivänä ja heidän piti maksaa koko kuun vuokra, minun maksaessani puolet. Eli yksi yö voi tulla erittäin kalliiksi.

Opiskelin vaihdossa omaa pääainettani englanniksi ja kurssija tarjottiinkin tietotekniikan saralta JKU:ssa kiitettävästi. Luin sekaisin kandi- ja maisterikursseja eikä tästä tullut mitään ongelmaan. Aiheet olivat erittäin mielenkiintoisia ja todella erilaisia Tampereen kurssitarjontaan verrattuna. Oma suosikkini oli johdatus IT-turvallisuuteen. Kurseista sai kuitenkin todella vähän opintopisteitä työmäärään verrattuna. Kaikki kurssini kestivät koko lukukauden, viikottaiset luennot, joissa oli paljon asiaa ja opintopisteitä sai kolme. Jätinkin todella monta kurssia työtaakan takia kesken, koska en halunnut keskittyä ainoastaan opiskeluun vaihtoaikani. Englannin kielitaitoni ”riitti” kurseille erinomaisesti eikä sen suurempia ymmärrysvaikeuksia ikinä ollut.

Linz kaupunkina ei ollut mikään maailman kaunein ollessaan vanha teollisuuskaupunki ja Itävalta oli muutenkin hieman erilainen omiin ennakkoodotuksiini verrattuna. Itävallan saksa oli ensinnäkin todella hankalaa, eräs saksalainen ystäväni sanoi hänellä olevan vaikeuksia ymmärtää heidän saksaansa. Kielikursseilla sain kuitenkin kehitettyä saksan kielitaitoani kiitettävästi. Toiseksi käteistä piti olla aina mukana. Suomalaisena kortin käyttömahdollisuuteen on niin tottunut, että tuntui todella epämukavalta nostaa käteistä ja kannella sitä koko ajan mukanaan. Itävaltalaiset kansana olivat myös sulkeutuneempia ja epäkohteliaampia kuin odotin, mutta tämä ei toisaalta haitannut, koska vietin suurimman osan ajastani muiden vaihtareiden kanssa. Joukossa oli kyllä pari itävaltalaisista mentoria. Monesti olen kuullut sanottavan, että vaihdossa ei kannata viettää aikaa liikaa muiden vaihtareiden kanssa vaan tutustua paikallisiin, mutta koin itse, että sain enemmän irti kun vietin aikaani todella kansainvälisessä joukossa. Tämäkin on varmasti aivan henkilökohtainen mieltymyskysymys. Matkustimme omalla porukalla mentorijärjestön järjestämien reissujen lisäksi todella paljon ja suosittelen sitä erittäin lämpimästi. Kävin yhteensä noin seitsemässä eri maassa ja useissa eri kaupungeissa ja koin, että juuri matkustelu sekä ihmiset, jotka tapasin, olivat parasta mitä vaihtolukukausi minulle tarjosi.

Kaiken kaikkiaan vaihtolukukausi oli yksi parhaimmista elämänjaksoistani. Opin itsestäni todella paljon, myös omasta alastani ja näin niin paljon uutta sekä tutustuin ihaniin ihmisiin. Vaihdon aikana juuri huomasikin, kuinka mikään asia ei ikinä ole järjestymättä ja vaikka minkälaisista kommelluksista sekä sattumuksista selviää aina. Olen varma, että

kansainvälisestä kokemuksestani on hyötyä tulevaisuudessa, niin arki- kuin työelämässä. Varsinkin tietotekniikan alalla kansainvälisyys on tärkeää ja vaihdon jälkeen tunnen saaneeni niin paljon rohkeutta, että voin tulevaisuudessa hakea ulkomaille töihin. Jos epäröit vaihtoon lähtöä mistä tahansa syistä, lähde silti. Monesti ei elämässään saa tällaista mahdollisuutta kansainvälistyä ja saaden vielä apurahan sitä varten.

Johannes-Kepler-Universität Linz, Linz, 12.09.2016 – 23.12.2016

Maa: Itävalta

Kaupunki: Linz

Vaihtoaika: 12.09.2016 – 23.12.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Johannes-Kepler-Universität Linz

Ennen vaihtoa

Vaihtoon hakeminen ja asioiden järjestely vaihtoon hyväksymisen jälkeen sujuivat jouhevasti varsinkin Tampereen yliopiston päässä. Informaatio kulki hyvin ja sain tiedon vaihtoon hyväksymisestä, vaihtoa edeltävistä järjestelyistä ja asuntolapaikasta hyvissä ajoin ennen vaihtojakson alkua. Valitsin Linzin ensisijaiseksi hakukohteekseni, sillä halusin tutustua paremmin Itävaltaan ja päätin valita yksikköni sopimusyliopistoista isommassa kaupungissa sijaitsevan vaihtoehdon. Tutustuin kohdeyliopiston kurssivalikoimaan ja tein alustavia kurssivalintoja jo vaihtoon hakemisen aikana. Koin JKU:n verkkosivut ja opetussuunnitelmat varsin sekavina, mutta onnistuin kuitenkin kyhäämään suhteellisen järkevä alustavan opintosuunnitelman vaihto-opintojani varten. Kiinnitin huomiota siihen, että JKU:n syyslukukausi menee tammikuussa kuukauden verran päällekkäin Tampereen yliopiston kevätlukukauden kanssa, mutta päätin silti valita JKU:n vaihtokohteekseni, sillä ajattelin saavani järjestettyä kevätlukukauden opintoni Tampereella tästä huolimatta.

Asunnonhaku Linzistä tapahtui omien hakutietojen kohdeyliopistolle täyttämisen yhteydessä. Asuntolahaussa oli useampia vaihtoehtoja, joista päädyin valitsemaan Julius Raab Heimin suhteellisen edullisten vuokrien, verkkosivujen kuvista päätellen perussiisteiltä vaikuttavien asuntojen, tarjolla olevien palveluiden ja yliopiston läheisyyden perusteella sekä sen vuoksi, että ajattelin asuntolan olevan helpoin valinta useiden muidenkin vaihto-opiskelijoiden asuessa kyseisessä kohteessa. Jälkikäteen ajateltuna olisin todennäköisesti viihtynyt paremmin esimerkiksi Raab Heimin lähellä sijaitsevassa ESH-asuntolassa tai lähempänä keskustaa sijaitsevissa asuntoloissa, joten asuntohakulomaketta täyttäessä suosittelen tutustumaan muihinkin vaihtoehtoihin ja miettimään, mitä vaihtoajan majoitukseltaan haluaa.

Koin esimerkiksi Raab Heimin hintatason (370e) huoneesta kahden opiskelijan soluasunnossa turhan korkeaksi asuntolan varusteluun ja sen palveluiden tasoon nähden. Asunnon keittiö oli hyvin pieni ja asuntolan siivousjärjestelyt olivat melko epäjärjestelmälliset ja siivoojat saattoivat tunkeutua huoneeseeni aamukahdeksalta siitäkin huolimatta, että olin varta vasten lukinnut huoneen oven. Osa siivoojista oli myös käytökseltään töykeitä eivätkä he myöskään puhuneet englantia. Vaikka siivouspalvelua periaatteessa voisi pitää myönteisenä asiana, itse

koin tämän lähinnä rasitteena ja olisin mieluummin asunut niin, että hoidan itse asunnon siivouksen, roskien viemisen ja lakanoiden vaihdon. Yhteisistä tiloista erityisesti asuntolan pyykkitupa oli huonosti ylläpidetty: tilat olivat likaiset, koneisiin ei ollut minkäänkokoista varausjärjestelmää (edes varauskirjaa tai lappua), puolet koneista oli vähän väliä epäkunnossa ja jokainen pyykkäys- ja kuivauskerta maksoi euron, jonka saattoi maksaa vain kahdella 50 sentin kolikolla. Raab Heimissa kuitenkin asui paljon muita vaihto-opiskelijoita ja asuntolalla järjestettiin usein bileitä ja yhteistä ajanvietettä, joihin saattoi halutessaan osallistua, minkä voi nähdä hyvänä puolena, jos nämä tekijät painottuvat asuntolavalinnassa enemmän yleisen asumisviihtyisyyteen nähden.

Vaihdossa

Olin ennen vaihtoa ilmoittautunut paikallisen ESN:n sivujen kautta mentorointiryhmään ja mentorini olivatkin Facebookin välityksellä yhteydessä minuun ennen vaihtoon saapumistani. En kuitenkaan nähnyt tarvetta esimerkiksi rautatieasemalta noutamiselle (saavu Linziin junalla), sillä en kokenut ongelmaksi suunnistaa itse asuntolalle. Mentorit olivat kuitenkin avuksi, kun heiltä saattoi kysyä muun muassa alussa välttämättömään paikallisen byrokratian hoitamiseen liittyviä asioita. Toinen mentoreistani oli myös orientaatiopäivänä paikalla avustamassa ryhmäämme yliopiston ilmoittautumisten ja niin kutsutun Aktivpassin hankkimisen kanssa. Ensimmäisenä päivänä on hyödyllistä, mikäli mukana on passikuvia (tästä mainittiin meille jo etukäteen), mutta mentorini kautta saimme hyvän vinkin, että passikuvan sijaan tarvittaviin dokumentteihin kelpasi myös puhelimesta löytyvä selfie, jonka saattoi käydä printtaamassa läheisessä valokuvaamossa euron hintaan (passikuvat kun maksavat yleensä 10-20 euroa). Aktivpass oli hyödyllinen hankinta, sillä sen avulla pääsi matkustamaan julkisilla vain 10 euron kuukausihintaan. Alun orientaation jälkeen en hirveämmin ollut tekemisissä mentoreideni kanssa, mutta heiltä olisi kyllä kehdannut pyytää neuvoa, jos sille olisi ollut tarvetta.

Osallistuin vaihtojaksoni aluksi intensiiviselle saksan kielen kurssille sekä Cultural Sensitivity Training -lähtäpäimisiin. Kurseilla pääsi mukavasti tutustumaan muihin vaihto-opiskelijoihin, minkä vuoksi suosittelen niille osallistumista vaihto-opintojen aluksi. Näistä kurseista myös sai leppoisasti yhteensä 5 opintopistettä, mikä osoittautui erittäin hyödylliseksi asiaksi kurssivalintojen muokkaamisrumban alettua. Kurssi-ilmoittautumisten alettua ja kurssien kuluessakin jouduin muokkaamaan alustavaa opintosuunnitelmaani ja jättämään pois lukuisia kurseja. Useat kurssit menivät aikataulullisesti päällekkäin ja monien kurssien opetusaikataulut olivat turhauttavan epäsäännöllisiä. Tämän lisäksi jotkut kurssit saattoivat olla järjestetyt kokonaan tai osittain saksaksi alkuperäisistä käsityksistäni poiketen (opiskelin itse englanniksi). Kurseista saadut opintopistemäärät olivat mielestäni vähäisiä niiden eteen tehtyyn työmäärään nähden ja useat kurseista olivat jatkuvaa läsnäoloa velvoittavia samaan aikaan kun ne saattoivat kestää koko lukukauden.

Koin monet JKU:n kurssikäytänteet joustamattomina ja yliopiston tietojärjestelmät ja menettelytavat vanhainakaisina. Jouduin muun muassa palauttamaan useita tehtäviä tulostettuina versioina, sillä esimerkiksi Moodle-alustaa ei sen olemassaolosta huolimatta hyödynnetty kunnolla ja sähköpostitse lähetettyjä palautuksia ei tämän ohella saatettu hyväksyä ollenkaan. Koin osan opiskelemistani opintosisällöistä hyödyllisinä, mutta JKU:n englanninkielinen kurssitarjonta ei kokonaisuutena tarjonnut paljoa suoraan

yhteiskuntatieteiden opintojani hyödyttäviä kursseja. Koin välillä myös opetuksen tason ja opiskelijoiden panostuksen kyseenalaisina Tampereen yliopiston yhteiskuntatieteissä saamaani opetukseen ja kohtaamaani opiskelijälähtöisyyteen nähden.

Osallistuin erityisesti vaihdon alkupuolella useampiin ESN:n järjestämiin tapahtumiin sekä matkoille, joita tehtiin muun muassa Prahaan, Budapestiin, Steyriin (nätti ja historiallinen kaupunki Linzin lähellä), Werfeniin (pieni kaupunki, jossa sijaitsee keskiaikainen linna sekä maailman suurin jääluola) sekä Oktoberfesteille Müncheniin. ESN:n reissut olivat mielestäni mukavia ja ne tarjosivat mielekästä ohjelmaa. Linz on sijainniltaan hyvällä paikalla, sillä siitä pääsee helposti kulkemaan eri puolille Eurooppaa niin junalla kuin bussillakin.

Junamatkustamista varten ostin 20 euron hintaisen alennuskortin (Vorteilscard Jugend), jolla sain alennusta ÖBB:n junalipuista. Itävalta on näppärän kokoinen maa, joka on varusteltu hyvillä liikenneyhteyksillä, minkä vuoksi matkustaminen maan sisällä on varsin vaivatonta. Itävallan luonto on todella kaunis ja suosittelenkin siellä vierailevan käyvän etenkin Alpeilla ja Tirolin alueella esimerkiksi vaeltamassa tai laskettelemassa. Itävaltassa on myös useita kauniita kaupunkeja, kuten Steyr, Graz, Salzburg sekä Wien, jossa riittää tutkittavaa, tapahtumia ja tekemistä usealle vierailukerralle. Linz ei kokonaisuudessaan ole mielestäni erityisen säväyttävä kaupunki, mutta kaupungin ydinkeskustassa on myös lukuisia kauniita vanhoja rakennuksia piristämässä katukuvaa ja kaupungista löytyy paljon palveluita. Joulunaikaan torit täytyivät joulumarkkinoiden kojuista, mikä puolestaan oli varsin tunnelmallista vähälumisen alkutalven pimeydessä.

Tutustuin vaihdon aikana lukuisiin uusiin ihmisiin ja erityisesti vaihdon alkuvaiheessa useimmat tuttavuuteni olivat muita vaihto-opiskelijoita. Vaihtojakson edetessä huomasin kuitenkin viettäväni enemmän aikaa muutamien paikallisten ja Linzissä pidempään asuneiden opiskelijoiden seurassa. Sain vaihto-opintojeni aikana useita uusia ystäviä, joita tulen todennäköisesti tapaamaan jatkossakin. Vaihtojaksoni parasta antia olivatkin ulkomailla elämisen ja kansainvälisessä ympäristössä toimimisen tuoma uusi perspektiivi asioihin sekä ennen kaikkea ne ihmiset, joihin tulin vaihto-opintojeni aikana tutustuneeksi paremmin.

Vaihdon jälkeen

Jouduin lähtemään vaihdosta suunniteltua aiemmin aikatauluristiriitaisuuksien vuoksi Suomessa tammikuussa alkaneiden kurssien kanssa. Jouduin tästä syystä jättämään yhden kurssin kesken vielä vaihto-opintojen loppusuoralla, sillä kyseinen kolmen opintopisteen kurssi velvoitti läsnäoloa vielä tammikuussa joululoman jälkeenkin. En ole vielä ehtinyt hoitaa vaihto-opintojeni hyväksilukua, joten en osaa sanoa siitä vielä mitään. Muilta osin kommunikointi vaihtoasioiden suhteen on toiminut nähdäkseni hyvin erityisesti Tampereen yliopiston ja Linzin kansainvälisten asioiden toimiston puolesta. Olen joutunut odottamaan vaihdossa suoritettujen opintojeni hyväksilukemista, sillä minulta puuttui yksi kurssiarvosana, jonka sain vasta kaksi kuukautta tehtävän palauttamisen jälkeen, mutta muuten olen saanut vaihtoa koskevat asiat hoidettua hyvin matkan varrella vastaan tulleista muuttujista huolimatta. Vaihtokokemukseni jälkeen Tampereelle palaaminen tuntui mielestäni mahtavalta ja vaihto-opiskelu on myös saanut minut hahmottamaan paremmin niitä lukuisia tekijöitä, joiden vuoksi tykkään asua ja opiskella täällä.

Johannes-Kepler-Universität Linz, Linz, 12.09.2016 – 31.01.2017

Maa: Itävalta

Kaupunki: Linz

Vaihtoaika: 12.09.2016 – 31.01.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Johannes-Kepler-Universität Linz

Ennen vaihtoa

Hakuprosessi Johannes Kepler Universitettiin sujui mutkitta. Sain jo maaliskuussa vahvistuksen Itävallasta, että minut on valittu vaihtoon ja sain sähköpostin mukana ohjekirjan, johon oli kerätty kaikki tärkeät tiedot tulevasta syksystä. Ohjekirja sisälsi muun muassa syksyn aikataulut, tiedot kursseista ja ohjeet asunnon hakemiseen. Kommunikointi yliopiston kanssa oli helppoa ja sain kaikki tarvittavat tiedot ennen vaihtoon lähtöä. Kesäkuussa sain virallisen vahvistuksen hyväksymisestäni yliopistoon, ja samalla sain tiedon asunnostani Linzissä. Linzissä yliopisto hoitaa jokaiselle vaihto-oppilaalle asunnon vaihdon ajaksi, mikä oli todella iso helpotus ja säästi aikaa ja vaivaa asunnon etsimiseltä.

Kävin yhden saksankielen kurssin vaihtoa edeltävänä keväänä yliopistolla. Olin opiskellut saksaa viimeksi lukiossa, joten kertaus tuli tarpeen. Kurssi oli tarkoitettu juuri vaihtoon lähteville, ja kurssin teemat painottuivat paljon opiskeluun liittyviin sanoihin ja asioiden hoitoon. Vaihdossa opiskelukielenäni oli kuitenkin englanti, sillä saksan taitoni eivät ole niin vahvat.

Suosittelen ottamaan passikuvia jo Suomessa ennen lähtöä, sillä niitä tarvitsee kaikenlaisiin kortteihin Itävallassa.

Vaihdossa

Lensin Itävaltaan toisen suomalaisen tytön kanssa, mikä lievitti alkujännitystä huomattavasti. Vietimme ensin päivän Wienissä, josta jatkoimme junalla Linziin. Linzin juna-asemalla mentorimme olivat meitä vastassa ja he auttoivat meidät laukkuinemme asuntolalle. Saapuminen sujui siis ongelmitta ja mentorimme auttoivat asuntolaan rekisteröitymisen kanssa. Ensimmäiset viikot Linzissä menivät uuteen asuinpaikkaan ja kavereihin tutustuessa. Osallistuin myös yliopiston järjestämälle intensiivikielikurssille ja ”cultural sensitivity training” -kurssille. Kurssit olivat melko leppoisia ja niillä tutustui hyvin muihin vaihto-opiskelijoihin.

Lähes kaikki vaihto-opiskelijat asuivat Julius Raab Heim -nimisessä valtavassa asuntolassa, joka toimi myös hotellina. Asuntolalta oli noin 10 minuutin kävelymatka yliopistolle, mikä oli todella iso plussa. Asuin asuntolassa toisen suomalaisen tytön kanssa kimppekämpässä, jossa meillä kummallakin oli oma huone, mutta yhteinen keittiö ja vessa. Mielestäni tämä oli paras asumisratkaisu, sillä suurin osa vaihtareista jakoi keittiön muiden kanssa. Vuokra oli 350e, mikä oli mielestäni ihan kohtuullinen. Asuntola oli todella pelkistetty; huoneesta löytyi sänky, pöytä, tuolit ja kaappi. Keittiössä meillä oli jääkaappi ja keittolevyt. Alkushokin jälkeen pelkistettyyn asumiseen kuitenkin tottui, ja vaihdon lopussa asunto tuntui jo oikeastaan kodilta. Suosittelen ehdottomasti asumaan Julius Raab Heimissa, sillä kaikki vaihtarit asuivat

samassa rakennuksessa ja näkemiset olivat helppo järjestää ilman suurempia suunnitteluja. Usein hengailimme yhteiskeittiöissä, katsoimme elokuvia, kokkailimme eri maiden perinneruokia ja järjestimme bileitä. Parhaimpia juttuja vaihdossani oli juuri elämä asuntolassa, sillä vaihtarit olivat todella tiivis yhteisö ja kuin iso perhe.

Kursseille ilmoittautuminen tapahtui syyskuun lopussa paikan päällä. Varsinainen opiskelu alkoi Itävallassa vasta lokakuun alussa. Opiskelin vaihdossa lähinnä kansainvälistä johtamista, vaikka Suomessa opiskelen hallintotieteitä. Kurssit JKU:ssa olivat melko työläitä. Useista kursseista sai vain 3 tai 4 opintopistettä, mutta kurssiin sisältyi useita ryhmätöitä, pikkutenttejä ja loppuessee. Opiskelu oli siis melko erilaista kuin Suomessa. Ryhmäkoot olivat pieniä ja kursseilla vaadittiin läsnäoloa. Usealla kurssilla esitimme ryhmätöitä ja luennoilla keskusteltiin ja tehtiin erilaisia ryhmätehtäviä. Muutamalle kurssille piti ostaa oppimateriaalit, jotka maksoivat noin 7-15 euroa. Kuitenkin ei-niin-laadukkailla tenttivastauksilla tai esseillä sai suhteellisen hyviä arvosanoja. Yliopiston tietotekniset palvelut olivat melko vanhanaikaisia ja materiaaleja oli todella vähän netissä. Yliopistolla on muutamia ravintoloita, mutta ruoan taso ja hinta eivät oikein miellyttäneet meitä suomalaisia. Söin noin kerran viikossa "Mensassa", mutta muuten kokkasin itse asuntolassa. Opiskelin Itävallassa englanniksi, mikä sujui mielestäni hyvin. JKU on nuori yliopisto, eivätkä sen rakennukset ja tilat ole moderneimmasta päästä. Yliopiston kampusalue on kuitenkin mukava ja viihtyisä.

Opiskelijaelämä Linzissä oli aktiivista. Paikallinen ESN järjesti useita tapahtumia ja retkiä, ja yliopiston kerhot järjestivät myös omia bileitä. Yliopiston ravintolan alakerrassa järjestettiin isoja "Mensafest" -bileitä lähes viikoittain.

Linz on kaupunkina noin Tampereen kokoinen, mutta tekemistä riitti hyvin viiden kuukauden ajaksi. Linzissä on söpö ja pieni vanha kaupunki ja Tonava virtaa kaupungin läpi. Yliopisto ja asuntola sijaitsivat noin 20 minuutin ratikkamatkan päässä keskustassa. Tykästyin Itävaltaan todella paljon, sillä en kohdannut suurta kulttuurishokkia ja maisemat olivat kerrassaan upeat. Myös hintataso oli hieman Suomen hintatasoa alhaisempi. Linzin sijainnista antaisin ison plussan, sillä moni Euroopan suurkaupunki oli vain juna- tai bussimatkan päässä. Matkustelimme vaihtariporukalla paljon sekä Itävallassa että naapurimaissa. Matkustin mm. Müncheniin Oktoberfesteille, Prahaan, Budapestiin, Venetsiaan ja Sveitsiin. Itävallassa kannattaa ehdottomasti matkata vuorille ja käydä vaeltamassa tai laskettelemassa. Junalla matkustaminen on suhteellisen halpaa, kun ostaa junaliput hyvissä ajoin ja alennetuin hinnoin.

Vaihdon jälkeen

Saavuin takaisin Tampereelle tammikuun lopussa, joten minun piti kiritä muut kiinni Suomen kursseilla. En ole vielä saanut opintorekisteriotetta JKU:lta, mutta luulen, että asioiden hoito sujuu hyvin. Koin vaihdon yhdeksi elämäni parhaista päätöksistä, ja en todellakaan kadu, että päätin lähteä Itävaltaan. Uskon, että vaihto-opiskelusta on paljon hyötyä tulevaisuuden ja työelämän kannalta. Opin paljon sellaisia asioita, joita en voisi Suomessa oppia. Tutustuin upeisiin ihmisiin ympäri maailmaa ja uskon, että tulen näkemään osan heistä vielä. Kielitaitoni kehittyi myös huomattavasti ja opin arvostamaan enemmän arkea ja yliopistoelämää Suomessa.

Karl-Franzens-Universität, Graz, Graz, 02.09.2016 – 06.02.2017

Maa: Itävalta

Kaupunki: Graz

Vaihtoaika: 02.09.2016 – 06.02.2017

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Karl-Franzens-Universität, Graz

Vietin vaihtolukukauteni Grazin yliopistossa Itävallassa, mikä osoittautui lopulta mitä parhaimmaksi valinnaksi minulle. Hakuprosessi oli suhteellisen helppo, vaikka aluksi kyllä pähkäilin paljon kurssien löytämisen kanssa ja jotkut käytännön asiat täytyi vain kysyä omalta vaihtokoordinaattorilta tai vastaanottavalta yliopistolta. Onneksi oma vaihtokoordinaattorini kuitenkin tavoitettavissa usein ja helposti. Eniten kyselin apua kuitenkin kavereilta, jotka olivat jo tehneet oman Erasmusensa, tai kohdeyliopistoa ajatellen surffailin tuntikausia netissä heidän sivustoillaan. Vaadittavat dokumentit ja ohjeet tulivat Grazin päästä hyvissä ajoin, ja minulla oli aikaa runsaasti hoitaa kaikki paperihommat. Se tuntuu aluksi hiukan raskaalta ja monimutkaiselta, mutta vaihto on kyllä tämän pienen vaivan arvoinen. Laajensin Suomessa ennen lähtöäni matkavakuutusta, ja keskustelin siitä vakuutusneuvojan kanssa, jotta minulla oli varmasti oikeanlainen ennen lähtöä. Otin myös joitakin tarvittavia rokotuksia ennen lähtöä.

En osallistunut Tampereen yliopistossa järjestettäville kielikursseille ennen lähtöä. Rehellisesti sanoen en ollut niistä kovin tietoinen ja en sittemmin en ottanut enempää selvää. Kävin kuitenkin kuukauden mittaisen saksan intensiivikurssin Grazin yliopistossa. Se osoittautui erittäin hyödylliseksi, vaikka maksoikin jonkin verran. Aloitin Saksan opiskelun vasta Itävallassa. Täytyy todeta kyllä, että elämä olisi ollut huomattavasti helpompaa, jos olisi osannut kieltä vähän enemmän. Grazissa puhutaan kyllä saksaa, mutta "styriish", eli Styrian maakunnan murre on siitä saksan kielestä (high German), mitä koulussa opitaan, aika kaukana. Luulin Englannin olevan riittävä, mutta lopulta Englannin kielisten kurssien vähäisyys yllätti ja esimerkiksi sairaalassa käyminen taudin vuoksi oli todella työlästä. Mutta kaikkeen tottuu, ja kaikesta selviää!

Grazissa on todella paljon vaihto-opiskelijoita, ja paikallinen Erasmus-yhteisö toimii ahkerasti ja jokaisella on mahdollisuus saada oma tuutori, "buddy". Itselläni kävi hyvä tuuri tuutorin suhteen, sillä oma tuutorini oli hakenut avaimen omaan huoneeseeni opiskelija-asuntolassa ja tuli hakemaan minua bussipysäkiltä, sillä saavuin aika myöhään. Hän oli siis todella avulias. Ensimmäisenä iltana ehdimme myös käymään Ikeassa hakemaan minulle joitakin välttämättömiä tavaroita. Suosittelen myös osallistumaan Erasmusin järjestämille retkille, ne ovat hyvin organisoituja ja hinnaltaan opiskelijaystävällisiä. Itse kävin muun muassa paikallisella suklaatehtaalla.

Saapuessani syyskuussa sää oli mitä parhain. Täyttä auringon paistetta, ja päivällä jopa 27 astetta! Shortsikelit jatkuivat koko syyskuun. Auringon määrä on ihan uskomaton. Yleensä aina paistaa aurinko, ja ei talvikaan ole kovin kylmä. Valoisia tunteja on huomattavasti enemmän kuin Suomessa, mistä itse nautin. Herääminen aamuisin oli paljon helpompaa.

Asuin Neutorgassella Home4Students-asuntolassa, ja pääsin sinne heti saavuttuani. Kämpin minulla oli itävaltalainen tyttö, ja kaikki sujui todella hyvin hänen kanssaan. Jos hakisin asuntoa uudestaan ja tuntisin seudut, sekä osaisin kieltä, hakeutuisin kuitenkin varmaan yksityiseen huoneistoon tavallisessa kerrostalossa. Neutorgassen sijainti on tosin täydellinen: asuin aivan keskustassa ja hintataso on kohtuullinen, 380 euroa kuussa. Kaiken kaikkiaan asuminen on jonkin verran halvempaa kuin Suomessa. Jos olet kova internetin käyttäjä, tämä asuntola ei ole hyvä vaihtoehto. Muun muassa Skype, Netflix ja Youtube kuluttavat internetin nopeasti ennen kuin loppua.

Pääaineenani on elinikäinen oppiminen ja kasvatus, mitä Grazin yliopistossa ei oikeastaan tarjota. Tein kaksi kurssia kasvatustieteistä, ja kaikki loput psykologiasta. Englannin kielen taso on opiskelijoiden joukossa, etenkin kasvatustieteissä, aika vaihteleva, usein heikko. Siksi kurssit eivät varmaan ole paljon englanniksi. Niin kuin olettaa voi, ei Grazin yliopisto ole ihan yhtä laadukas mielestäni kuin yliopistot Suomessa. Kurssit olivat kaikki seminaareja. Minulla oli joka viikko esitelmiä, ja kirjoitin paljon erilaisia esseitä ja akateemisia tekstejä, mutta kokeen tein vain Saksan kurssilla. Lukemista on vähemmän kuin Suomessa. Kirjaston käyttö oli haastavaa, koska se oli remontissa, ja en lainannut yhtäkään kirjaa koko oleskeluni aikana, sillä professorit lataisivat kaiken Moodleen. Kirjojen saatavuus on ilmeisesti hankalaa. Kirjojen hankkimiseen ja muuhun opiskeluun ei mene paljon rahaa.

Tein kaikki kurssit siis Englanniksi. Oli hauskaa, kun monet opettajat tiesivät minut nimeltä, ja olivat kiinnostuneita suomalaisesta koulutusjärjestelmästä. Monia nauratti, kun kerroin, että Grazissa asiat ovat hieman vanhanaikaisia verrattuna Suomeen. Vanhanaikaisuus ei päde ainoastaan yliopistoon, vaan kaikkeen. Melkein missään ei voi maksaa kortilla, tupakkaa saa polttaa sisällä ravintoloissa ja baareissa ja kaikki virallinen pitää olla paperilla, leiman kera. Byrokratia on vähän erilaista kuin Suomessa, mutta ei mahdottoman vaikeaa. Paljon erilaisia rekisteröitymisiä kaupunkiin ja maakuntaan on tosin tehtävä.

Itse jatkoin tanssiharrastustani koko vaihtolukukauteni ajan. Kävin neljä kertaa viikossa yksityisellä balettikoululla harjoituksissa, ja se oli kyllä aivan mahtavaa, joskin aika hintavaa. Yliopisto tarjoaa myös laajan valikoiman eri liikuntamuotojen kurssit edulliseen hintaan.

Ruoka on vähän halvempaa supermarketeissa kuin Suomen ruokakaupoissa, mutta ei huomattavasti. Ulkona syöminen ja ulkona käyminen ylipäänsä on halvempaa kuin Suomessa. Siihen käyttää helposti jopa liikaa rahaa, kun ajattelee että se on niin halpaa. Suosittelen, jos vain mitenkään mahdollista, niin säästämään hiukan rahaa ennen vaihtoon lähtemistä.

Itselleni ei ole ikinä ennen näyttäytynyt Eurooppa vielä samalla tavalla, miten aloin ymmärtää sitä vaihtoni aikana. Ei Suomesta niin vaan mennä parissa tunnissa rajan yli toiseen maahan. Se on ihan uskomatonta ja myös halpaa bussilla. Itse otin Grazista bussin muun muassa Venetsiaan ja Ljubljanaan. Helposti pääsee myös esimerkiksi Slovakiaan, Unkariin, Kroatiaan ja Saksaan.

Oma vaihtoni oli kyllä yksi elämäni parhaita asioita tähän mennessä. Tapasin mielettämiä ihmisiä, kasvoin ihmisenä, opin kieliä, matkustin paljon, koin ja näin ja opin pärjäämään entistä enemmän omillani. Ei sitä oikein ymmärrä, ennen kuin itse lähtee.

Universität Wien, Wien, 01.03.2016 – 30.06.2016

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 01.03.2016 – 30.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Kahdeksan miljoonan asukkaan Itävalta on suhteellisen pieni maa, mutta sen pääkaupunki Wien on kaunis ja mahtipontinen. Oli ilo saada opiskella Wienin yliopistossa kesälukukauden 2016 ajan.

Vaihtoon hakeminen on varsin helppo ja vaivaton prosessi. Wienin yliopisto tarjoaa kattavasti tietoa vaihto-opiskelusta, Itävallassa elämisestä ja tarvittavista dokumenteista niin nettisivuillaan kuin lähettämässään infopakettissa. Dokumentteja kannattaa tulostella jo valmiiksi ennen lähtöä. Monet asiat hoituvat Itävallassa perinteisiä paperisia lomakkeita käyttäen.

Hain Wienin lisäksi Salzburgin yliopistoon, mutta pääsin ensisijaisesti hakemaani kohteeseen. Tahdoin saksankieliseen maahan voidakseni kohentaa saksan kielen taitojani. En ollut koskaan aikaisemmin käynyt Itävallassa tai tiennyt siitä kovinkaan paljon, joten se tuntui oikealta vaihtoehdolta.

Itse lukukausi alkoi maaliskuussa, mutta saavuin kaupunkiin jo kuukautta aikaisemmin osallistuakseni kielikeskuksen järjestämälle saksan intensiivikurssille. Se osoittautui varsin hyväksi orientaatioksi saksankielisessä ympäristössä elämiseen ja opiskeluun, joskin vaati myös paljon aikaa ja vaivaa. Opetus oli järjestetty tasoryhmien mukaan, ja ennen kurssin alkua kävinkin täyttämässä lähtötestin kielikeskuksen hälyisässä aula. Erasmus-opiskelijat saivat onneksi maksullisesta kurssista rahansa takaisin suoritettuaan sen hyväksytysti.

Osallistuin vaihtoni alussa kampuskierrokselle, joka oli yhteinen kaikkien alojen vaihtareille. Kansainvälisten asioiden toimisto järjesti hyvin informatiivisen orientaatiotilaisuuden, joka oli pakollinen. Meille oli tarjolla myös jonkinlaista tuutoritoimintaa, mutta en ilmoittautunut siihen riittävän ajoissa. Wienin yliopisto on saksankielisen alueen suurin, joten alussa kannattaa varmasti ottaa vastaan kaikki mahdollinen orientaatio ja opastus.

Asuin OeAD:n soluasuunnossa kiinalaisen kämppikseni kanssa koko vaihdon ajan. Sitä kautta asunto oli helppo saada, mutta vuokra oli varsin korkea. Suosittelen etsimään asuntoa yksityiseltä puolelta, mikäli aika ja viitseliäisyys vain suinkin riittävät. Paitsi että vuokra oli sijaintiin nähden ylimitoitettu, oli talossa monia mielestäni kummallisia sääntöjä. Asunnossamme kävi myös siivooja viikoittain, mitä itse hieman oudoksuin. Käytäntö on kuitenkin varsin yleinen Itävallassa.

Minut oli valittu opiskelemaan suomen kieltä. Pääaineeni on kirjallisuustiede, ja suomen opintoja olen tehnyt vain vähän. Tutustuin Wienin fennougristiikan laitokseen ja olin mukana joillakin suomen tunneilla, mutta kurseja en lopulta suomesta suorittanut – uskon, että paikka voi tarjota enemmän esimerkiksi S2-opettajan urasta haaveileville. Sen sijaan tein

joitakin kirjallisuuden kursseja. Opetustapa vaihteli kurssin ja luennoitsijan mukaan. B2-tasoisella saksallani luentojen seuraaminen oli haastavaa. Kurssit olivat varsin tyypillisiä massaluentokursseja, mutta niihin kuului myös keskustelua ja vuorovaikutusta.

Fennougristiikan kautta löysin suomea opiskelevan tandemparin, jonka kanssa tapasimme useasti ja puhuimme vuoroin suomea, vuoroin saksaa. Teimme myös joitakin retkiä Wienin ulkopuolelle. Löysin kavereita myös Facebookin ryhmien kautta. Kävin vaihtoni alussa joissakin paikallisen ESN:n tapahtumissa, mutta päädyin kuitenkin viettämään enemmän aikaa itävaltalaisten kuin vaihto-opiskelijoiden kanssa. Vaihto-opiskelijoita kaupungissa kuitenkin riittää, ja moniin vaihtareille suunnattuihin tapahtumiin saakin ilmoittautua hyvissä ajoin mahtuakseen varmasti mukaan.

Wienistä sanotaan, että elämänlaatu siellä on yksi maailman korkeimpia, ja se onkin varmasti totta. Julkinen liikenne toimii Wienissä erinomaisesti ja on kohtuuhintaistakin. Myös pyörällä kulkeminen vaikutti olevan siellä varsin vaivatonta. Yksi Wienin parhaista puolista ovat sen lukuisat kauniit puistot. Varhain keväällä vietin paljon aikaa Stadtparkissa seuraten kirsikkapuiden kukintaa ja muita kevään merkkejä. Myöhemmin kesällä ruusut kukkivat kaikessa loistossaan Volksgartenissa. Taidettakin kaupungissa on enemmän kuin puolessa vuodessa ehtii nähdä.

Suosittelen vaihtoon lähtemistä kaikille, joita asia vähänkään kiinnostaa. Jokainen vaihtokokemus on omanlaisensa, mutta harvapa taitaa päätöstään ainakaan katua.

Universität Salzburg, Salzburg, 18.02.2016 – 13.06.2016

Maa: Itävalta

Kaupunki: Salzburg

Vaihtoaika: 18.02.2016 – 13.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Salzburg

Vietin puolet toisesta opiskeluvuodestani, kevätlukukauden 2016, Salzburgissa Itävallassa Erasmus-vaihdossa. Opiskelen pääaineenani kansainvälistä politiikkaa ja näinpä olikin heti opintojen alkaessa melko selvää, että olisi ehdottomasti kannattavaa lähteä joko vaihtoon tai harjoitteluun ulkomaille jossakin vaiheessa opintoja ja lisäksi palo maailmalle on ollut koko ajan kova. Pitkän saksan laiskahkosti läpi tahkonneena ja näin ollen lukiossa vain tyydyttävän kielitaidon aikaansaaneena oli myös vahva ajatus siitä, että vaihtomaan olisi järkevintä olla jokin saksankielinen maa, jotta kielitaitoa saisi kohennettua. Saksankielisistä vaihtokohteista Salzburg nousi ykköseksi laskettelumahdollisuuksiensa vuoksi. Vaihtohakemusta täytellessä oli tarjolla vain vanhoja opetusohjelmia ja lisäksi Salzburgin yliopiston nettisivut ovat tarjolla olevien kurssien ja kurssi-ilmoittautumisten osalta hieman epäselvät (löytyy PLUS Online-kohdasta, jonka sivupalkista saa tiedekunnittain klikkailtua tarjolla olevat kurssit auki), joten en voi väittää valinneeni vaihtokohdetta opinnot edellä. Kuitenkin loppujenlopuksi löysin Salzburgin tarjonnasta mielenkiintoiset, joskin hieman työläät, kurssit, jotka saan sellaisenaan hyväksiluettua tutkintoni aineopintoihin.

Kaiken kaikkiaan vaihtohakemuksen täyttäminen NettiOpsussa oli varsin simppeleä ja kaikki hoitui muutenkin sujuvasti. Minut hyväksyttiin ensin vaihtoon koko lukuvuodeksi, mutta lyhensin vaihtoaikaani vain kevätlukukauden kestäväksi. Sekä Tampereelta että Salzburgista sai selkeät ohjeet kuinka toimia. Oikeastaan tein lopullisen päätöksen vaihtoon lähtemisestä kaksi ja puoli viikkoa ennen helmikuun viimeisellä viikolla alkaneen lukukauden alkua Salzburgissa ja silti kaikki asiat hoituivat sujuvasti. Se, että sain asuntoasiat molemmissa päissä kuntoon niin nopeasti, oli myös onnekasta, sillä kuulemani mukaan etenkin syyslukukaudella asunnon saaminen Salzburgista oli ollut melko työlästä. Sain asunnon OEAD:lta, Itävallan suurimmalta opiskelija-asuntoja välittäväältä taholta. OEAD:n asunnot ovat siis opiskelija-asuntoloita. Isona miinuksena mainittakoon se, että 950€ takuuvuokra on huiman suuri ja pitää siirtää heidän tililleen jo ennen kuin he kertovat, onko huoneita tarjolla ja takuuvuokran saa takaisin vasta kuusi viikkoa poismuuttamisen jälkeen. Lähetin tosin OEAD Salzburgille sähköpostia jo ennen takuuvuokran maksamista ja he kertoivat tarjolla olevista vaihtoehtoista. Lopulta olin onnekas ja sain kahden hengen huoneen omaan käyttööni alppityylisestä Schwarzes Rössl-nimisestä asuntolasta ja kesähotellista Priesterhausgasselta aivan Salzburgin ihanan vanhan kaupungin kupeesta alle 350€/kk hintaan. Asuntolassa poltettiin välillä sisällä ja savu nousi yläkerroksiin ja koko asuntolalla on käytössään vain kaksi keittiötä, mutta kaiken kaikkiaan viihdyin oikein hyvin ja keskeinen sijainti ja suuri common room tarjosivat mukavat puitteet ajanviettämiseen vaihtarikavereiden kanssa.

Valitsin aluksi melko paljon kursseja selvittääkseni, mitä haluan opiskella ja jätin niitä sitten pois sitä mukaa kun löysin sopivat kurssit. Saksankursseille kannattaa muistaa ilmoittautua ajoissa. Hintaa yliopiston kurssilla oli n. 120€, minkä lisäksi maksettiin parikymppiä kirjasta. Tunteja viikossa oli huimat 3x90 minuuttia ja vaikka opetus olikin melko kielioppipainotteista, oli kurssi ehdottomasti hyödyllinen ja natiiviopettaja osasi selittää asiat riittävän yksinkertaisesti – kurssilla ei puhuttu yhtään sanaa englantia koko aikana. Kurssi on peräti yhdeksän opintopisteen arvoinen ja kursseille sijoitutaan ensimmäisellä viikolla järjestettävän lähtötestin jälkeen. Saksan kurssin lisäksi suoritin kaksi aineopintoihin käyvää kurssia ja lisäksi kävin paljon esimerkiksi lakikursseilla, sillä lakiopetus on Salzburgissa laadukasta ja tarjosi mahdollisuuden opiskella esimerkiksi ympäristölainsäädäntöä, jota Tampereella ei ole tarjolla. En kuitenkaan lopulta suorittanut kaikkia kursseja loppuun saakka, sillä ne eivät olleet Learning Agreementissäni ja työtä riitti kolmessakin kurssissa varsin paljon. Halusin myös nauttia vaihtarivevästä muutoinkin kuin esseitä kirjoittamalla ja esitelmiä valmistelemalla. Väittäisin, että opiskelu Salzburgissa on suhteellisen vaativaa verrattuna Tampereeseen, enkä ahnehtisi liikaa opintopisteitä. Opetus oli kuitenkin varsin laadukasta ja opettajina oli alojensa huippuasiantuntijoita. Kiinnostavia kursseja oli myös tarjolla monipuolisesti – myös englanniksi, tosin suosittelen kokeilemaan saksankielisillä luennoillakin käymistä, sillä hochdeutsch, jota yliopistolla lähinnä puhutaan, on melko helppoa ymmärtää. Suorittamillani kursseilla pidettiin esitelmiä, kuunneltiin luentoja ja keskusteltiin, mutta lisäksi oli paljon myös itsenäistä työskentelyä esimerkiksi seminaaripapereiden kirjoittamisen muodossa. Lisäksi Salzburgin superkaunis yliopisto saa minulta erityismaininnan: luentoni olivat kolmessa eri rakennuksessa, joista yksi oli hieno vanha talo, yksi oli joen rannalla keskellä vanhaa kaupunkia ja yhdessä, Uniparkissa, oli kattoterassi kahviloineen huikealla vuorinäkölalla.

Salzburgin kaupunki itsessään on pienehkö ja sympaattinen ja tuntuu kodilta nopeasti. Vanha kaupunki ja kaupunkia ympäröivä luonto ovat todella kauniita. Pyörä kannattaa hankkia, sillä niitä myydään halvalla ja se vapauttaa kulkemista todella paljon ja kaupungin ympäristöäkin

pääsee tutkimaan. Pyöriä myydään monissa Facebook-ryhmissä, esimerkiksi Erasmus Salzburg-ryhmässä, jonne muutkin vaihtarit voivat liittyä ja josta saa myös näppärästi tietoa siitä, mitä Salzburgissa on meneillään. Jos vaeltaminen ja laskettelu kiinnostavat, suosittelen Salzburgia todella lämpimästi. Vaikka lähdin reissuun kevääksi, ostin hieman riskillä vielä helmikuun puolivälissä Ski Amadén kausikortin, mutta se kannatti. Vaikka lumet sulivat melko aikaisin, muutamaan viikkoon mahtui useita uskomattoman hienoja laskupäiviä ja kortti maksoi itsensä helposti takaisin. Salzburgista löytyy aina laskuseuraa! Salzburgin sijainti on myös varsin mainio Keski-Euroopan matkailuun, joko junalla tai lentäen. Junaillessa kannattaa hankkia paikallisen VR:n ÖBB:n parinkymppin hintainen Vorteilskart Jugend, jolla saa junaliput puoleen hintaan vuoden ajan. Kevät alkaa aikaisin, jo huhtikuussa voi olla hellettä. Kääntöpuolena Salzburgissa voi myös ajoittain sadella melko paljon ja toukokuinen lumimyrskykin tuli koettua - vuorilla säästä ei koskaan tiedä.

Alussa ESN järjestää tervetuliaisjuhlia ja esimerkiksi kaupunkikierroksen. Näihin, kuten myös orientoiviin, kannattaa osallistua. Kavereita löytyi nopeasti ja koko vaihtariporukka oli näinkin pienessä yliopistossa hyvin tiivis, ehdottomasti yksi reissun parhaista asioista.

Etenkin keskustassa asuneena pidin Salzburgia kalliina. Esimerkiksi ulkona syöminen on halvempaa kuin Suomessa, mutta ruokakauppaan saa uppoamaan jonkin verran enemmän rahaa kuin kotimaassa, etenkin jos ei jaksa siirtyä keskustan ulkopuolelle halvempiin marketteihin. Itävallan murteeseen tottuminen kesti jonkin aikaa, mutta loppujenlopuksi sitä alkoi ymmärtää melko nopeasti. Vaikka saksani ei vielä ole täydellistä, osaan nykyisin hoitaa asioita paljon aiempaa paremmin saksaksi ja ymmärrän lähes kaiken, mitä televisiossa puhutaan.

Kokonaisuutena erittäin suuri suositus Salzburgille, neljä kuukautta hujahti ohi kuin siivillä leveä hymy huulilla! Ainut ikävä puoli Salzburgiin lähtemisessä on kotimaassa iskevä kaipuu baijerilaisiin panimo-oluisiin ja vuorimaisemiin.

Johannes-Kepler-Universität Linz, Linz, 15.02.2016 – 29.06.2016

Maa: Itävalta

Kaupunki: Linz

Vaihtoaika: 15.02.2016 – 29.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Johannes-Kepler-Universität Linz

Etukäteisjärjestelyt toimivat hyvin ja mutkattomasti niin oman kuin kohdemaan yliopiston kanssa. Molemmat antoivat tarpeeksi informaatiota tarvittavista asioista ja siitä, mitä tuli tehdä ennen vaihtoon lähtöä. Kohdemaan yliopisto JKU pyysi täyttämään heille tarvittavat tiedot noin kaksi kuukautta ennen vaihdon alkamista. JKUn kursseista oli kattavasti tietoa yliopiston kotisivuilla. Vaikkakin tieto oli edellisen lukuvuoden kursseista, pitivät ne suurimmilta osin paikkaansa myös seuraavaa lukuvuotta ajatellen.

Olin opiskellut ennen vaihtoon lähtöäni neljä Tampereen yliopiston saksan kielen kurssia. Osallistuin myös JKUn järjestämälle intensiivikurssille, joka alkoi kaksi viikkoa ennen itse oikeaa lukukautta. Intensiivikurssin lisäksi JKU tarjoaa ennen lukukauden alkamista kaksi Cultural Sensitivity -kurssia. Molemmat kurssit ovat ilmaisia ja suosittelen ehdottomasti kursseille osallistumista, sillä sitä kautta tutustuu moneen uuteen tulevaan vaihtokaveriin.

JKUlla toimi Buddy-systeemi, joka vastaa kutakuinkin Suomen tutortoimintaa. Jokaiselle vaihto-opiskelijalle oli osoitettu kaksi tutoria. Tutoreiden tarkoituksena oli auttaa vaihto-opiskelijoita sopeutumaan uuteen kaupunkiin ja kertomaan kuinka yliopistolla toimitaan. Omat tutorini eivät olleet kovinkaan avuliaita, mutta aina löytyi joku muu joka oli valmis auttamaan. Linzissä suurin osa kaikista vaihto-opiskelijoista asui Julius Raab Heimissa. Raab Heimissa asuminen onnistui helposti, sillä minun ei itse tarvinnut stressata asunnon löytämisestä vaan yliopisto järjesti huoneen. Suosittelen kaikille Raab Heimissa asumista, sillä siellä järjestettiin kaikki oleelliset tapahtumat vaihdon aikana.

Valtaosa käymistäni JKUn kursseista oli seminaarikursseja liittyen kansainväliseen kauppaan ja kurssit olivat englanniksi. Seminaarikurssien takia minulla ei ollut lukukauden aikana kuin yksi tentti ja muuten kurssit suoritin muun muassa kirjoittamalla seminaaripapereita. Opetuksen vaatavuus Suomeen verrattuna oli minusta suhteellisen sama. Seminaarikurssien lisäksi kävin koko kevään kestävän saksan kielen kurssin, jota suosittelen kaikille. Joillakin kursseilla saattaa joutua maksamaan tulostusmaksun sekä saksan kurssille minun piti ostaa kirjat. Muuten opintoihin ei liittynyt lisäkuluja.

Vapaa-aikani käytin matkusteluun ja muiden vaihto-opiskelijoiden kanssa oleskeluun. Matkustaminen Keski-Euroopassa oli todella helppoa, sillä melkein joka paikkaan pääsi junalla tai bussilla. Jos meinaat matkustaa paljon ja olet alle 25, suosittelen ostamaan ÖBB-nuorisokortin. Nuorisokortti maksaa 19€ ja kortin kanssa saat kaikista ÖBB junista 50% alennuksen. Harrastusmahdollisuudet olivat Linzissä suhteellisen hyvät ja yliopisto tarjosi monia eri lajien kursseja. Tämän lisäksi Raab Heimista löytyi uimahalli, jota sai käyttää ilmaiseksi sekä pieni kuntosali. Raab Heimien lähellä oli kauniita maisemia jonne pystyi lähtemään myös juoksemaan.

Suosittelen vaihtoa jokaiselle. Vaihdon aikana tutustut moneen erilaiseen kulttuuriin ja saat paljon uusia ystäviä. Linz kaupunkina ei ole mitenkään kummoinen, mutta vaihto-opiskelijoiden välinen yhteishenki sitäkin voimakkaampi. Linzissä ei koskaan joutunut kokemaan olevansa yksin. Aina löytyi joku, joka lähtee kanssasi uimaan, tekemään ruokaa tai juhlimaan.

Johannes-Kepler-Universität Linz, Linz, 15.02.2016 – 30.06.2016

Maa: Itävalta

Kaupunki: Linz

Vaihtoaika: 15.02.2016 – 30.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Johannes-Kepler-Universität Linz

Hain toisella täydennyshakukierroksella syyslukukauden alkaessa syksyä seuraavan kevään vaihtoon ja valitsin hakukohteekseni Itävallan Linzin. Valintaani saattoi vaikuttaa se, että poikaystäväni oli jo hyväksytty vaihtoon tähän kohteeseen ja päätimme jakaa vaihtokokemuksemme yhdessä. Lisäksi saksaa opiskeltuani olin kiinnostunut menemään vaihtoon maahan, jossa voin kehittää kielitaitoani kyseisen kielen osalta ja Itävalta tuntui uskomattoman luontonsa takia mielenkiintoisemmalta valinnalta kuin Saksa. Linz taas noin Tampereen kokoisena kaupunkina tuntui paremmalta valinnalta kuin suuri miljoonakaupunki Wien. Linz osottautui juuri sopivan kokoiseksi kauniiksi kaupungiksi, jossa riittää tekemistä ja tekemisen puutteesta sieltä on helppo matkustaa muihin kohteisiin.

Tampereen päässä hakuprosessi sujui ongelmitta ja apua valinnassa ja hakuprosessissa sai niin opintokoordinaattorilta kuin vanhoista matkakertomuksistakin. Hyväksytyn päätöksen saatuaani sain odotella suunnilleen lokakuuhun asti ennen kuin vaihtokohteen yliopistosta JKU:sta tuli viestiä ja ohjeet kuinka hakuprosessi jatkuisi heidän puolestaan. Ohjeet olivat hyvin selkeät ja apua sai nopeasti JKU:n kansainvälisestä toimistosta sähköpostin välityksellä. JKU huolehti erinomaisesti kaikista vaihto-oppilaista ja siitä, että kaikilla on kaikki paperit kunnossa. Jopa asunnon haku sujui kätevästi samassa yliopistoon haun yhteydessä. Lomakkeelle tuli vain ilmoittaa oma toive mihin opiskelija-asuntolaan halusi majoittua ja minkälaiseen huoneeseen. Näistä asuntoloista ja vaihtoehtoista oli tullut tietoa aiemmin ja sitä löysi helposti myös heidän omilta nettisivuiltaan. Toki oli mahdollista myös etsiä itse asunto yksityiseltä, mutta tämä järjestelmä oli monin verroin helpompi.

Asuntoloista valitsin Julius Raab Heimien vanhojen matkakertomusten perusteella. Vaikka asuntolaan saapuessa neuvostoliittotyylinen rakennus ja ei niin kauniit, mutta silti siistit huoneet eivät antaneet parasta ensivaikutelmaa, voin suoraan sanoa sen olleen paras vaihtoehto, sillä siellä asuu suurin osa kaikista vaihto-oppilaista. Haimme poikaystäväni kanssa tuplahuonetta yhteisellä keittiöllä, mutta Itävalta on katolilainen maa ja meitä ei suostuttu laittamaan samaan huoneeseen sillä emme olleet naimisissa, niin saimme oman asunnon kahdella huoneella ja omalla keittiöllä. Oma keittiö oli mieluinen aina aamuisin aamupalalla, mutta toisinaan olisin toivonut yhteistä keittiötä, sillä siellä olisi päässyt vielä enemmän sosialisoitumaan ja tutustumaan muihin vaihtareihin. Raab Heim sijaitsee kätevästi noin 10 minuutin kävelymatkan päässä yliopistolta ja noin 20 minuutin ratikkamatkan päässä Linzin keskustasta. Asuntola toimii myös hotellina, joten siellä on 24/7 vastaanotto ja säännöllisesti vierailevat siivoajat.

Ennen Itävaltaan saapumista minulle ohjattu paikallinen mentori otti yhteyttä noin viikkoa ennen ja ohjasi minut hänen mentorikavereidensa huostaan, jotka tarjoutuivat tulemaan vastaan juna-asemalle ja saattamaan asuntolaan. Olimme kuitenkin ehtineet jo sopia poikaystäväni mentorin kanssa vastaan tulemisesta. ESN Linzin järjestämät mentorit olivat hyvä apu vieraaseen maahan saapuville vaihtareille. Olisin kuitenkin ehkä toivonut näkeväni mentoreita hieman enemmän kuin vain ensimmäisinä viikkoina. Loppujen lopuksi en edes nähnyt toista mentoriani koskaan ja toisen vain kerran. Sain enemmän apua muiden vaihtareiden mentoreilta kuin omiltani.

Saavuin Itävaltaan helmikuun alussa ja meillä alkoivat heti vapaaehtoiset saksan intensiivikurssi ja kulttuurikurssi. Suosittelen valitsemaan molemmat, sillä varsinaisen opiskelun alkaessa vasta maaliskuussa ensimmäisenä kuukautena ei ole vielä niin paljoa tekemistä ja näillä kursseilla pääsi hyvin tutustumaan muihin vaihtareihin. Molemmista

kursseista sai myös 2 opintopistettä. Varsinaiset kurssit kävin englannin kielellä ja samassa opiskelin myös saksan kieltä. Kaikki valitsemani kauppateiden kurssit sattuvat olemaan seminaarityylisiä kursseja eli noin 30 hengen interaktiivisia kursseja, joissa keskusteltiin paljon ja tehtiin seminaaripapereita, esitelmiä ja minitentejä. Millään kurssilla minulla ei ollut kunnon isoa päättötenttiä vaan kaikki kurssin työ oli jakautunut pitkin kevättä. Omalta kohdaltani kurssit erosivat siis suuresti Tampereella järjestettävistä kursseista, mutta JKU:lla on tarjolla myös samantyyllisiä massaluentokursseja kuin Suomessa. Opiskelu tuntui välillä myös hieman vanhanaikaisemmalle kuin Suomessa, sillä kaikki palautettavat työt piti antaa paperiversioina, kursseille tuli maksaa muutaman euron kopiointimaksu, sillä tulostus oli kaikille maksullista ja muutamille kursseille tuli ostaa lukupaketit. Suosittelen myös saksan kielen kurssia koko kevään ajalle, sillä ainakin itse halusin parantaa omaa saksan kielen taitoani, mutta Itävallan kovin oikeasta saksasta eroava murre teki siitä hankalaa tavallisessa arjessa. Sen lisäksi suurin osa vapaa-ajasta tulee vietettyä vaihtareiden kanssa, jolloin englanti on pääkieli eikä saksa. Saksan opetus yliopistolla oli laadukasta ja opettajan puhuessa pelkästään hyvää ja selkeää saksaa koko kurssin ajan huomasin kielitaitoni silti kehittyneen.

JKU:n kampus oli aika laaja monilla rakennuksilla, mutta kännykkään ladattava applikaatio, josta pystyi hakemaan luokkahuoneen sijainnin, toimi kätevästi apuna. Kampusalueelta löytyy myös opiskelijaruokala, Mensa, jossa tuli käytyä usein päivän lounaalla. Ruoan taso ei ole yhtä hyvä kuin Suomen opiskelijaravintoloissa ja hinnatkin vaihtelivat 2,70 eurosta kuuteen euroon riippuen minkä ruokavaihtoehdon valitsi. Myös kaikesta ylimääräisestä tuli heti lisäkuluja, kuten salaattilautasesta. Ravintolan tarjonta oli hyvin perinteinen keskieuropalainen. Sieltä löytyi säännöllisin väliajoin bratwurstia ja hapankaalia sekä schnitzeliä, mutta harvoin mitään tuoretta ja raikasta.

Vapaa-ajalla ei tarvinnut hirveästi kärsiä tekemisen puutteesta, sillä Linzissä vaihtareista muodostuu tosi tiivis yhteisö, josta löytää aina tekemistä. Osasyynä varmasti Julius Raab Heimin asuntola, jossa melkein päivittäin kokoonnuttiin jonkin kerroksen yhteiseen keittiöön tai yhteiseen huoneeseen juhlimaan, hengailemaan tai esimerkiksi katsomaan leffoja. Asuntolassa tuli elettyä kunnon yhteisöelämää. Välillä käytiin yhdessä ruokakaupassa ja kokattiin porukalla ja toisinaan pestiin jopa pyykkiä yhdessä alakerran pesukoneilla. Ei ollut siis pelkoa yksin jäämisestä. Lisäksi Linz sijaitsee erittäin keskeisesti Euroopassa ja sieltä on helppo matkustaa muualle Itävaltaan ja muihin naapurimaihin. Ehdin kevään aikana matkustamaan useampaan otteeseen ja useampaan maahan ja lentokoneella matkustin vain kerran. Itävallan junayhteydet toimi loistavasti ja ÖBB:n (Itävallan VR) 20 euroa maksaneella nuorisoalennuskortilla sai kaikki junamatkat puoleen hintaan, eli kortin hinta maksaa itsensä takaisin jo ensimmäisellä matkalla Wienin lentokentältä Linziin. Lisäksi Linzistä pääsi matkustamaan halpabussiyhtiöillä moniin eri kaupunkeihin. Osallistuin myös ESN Linzin järjestämiin matkoihin Prahaan ja Budapestiin. Nämä täysin valmiiksi järjestetyt matkat olivat kivaa vastapainoa itse järjestetyille seikkailumatkoille. Suosittelen myös Itävallassa ollessa vuokraamaan jossakin vaiheessa auton, sillä maassa on niin paljon kauniita luonnonpaikkoja, järviä ja vuoria, joihin ei kulje mitään yleisiä kulkuvälineitä ja nämä paikat ovat erittäin upeita ja todellakin näkemisenarvoisia.

Vaihto-opintojakso oli erittäin hyödyllinen kokemus ja tulen varmasti hyödyntämään kaikkia oppimiani kokemuksia tulevaisuudessa niin työ- kuin yksityiselämässäkin. En osaa sanoa kuinka paljon opin käytännön tietoa juuri JKU:ssa käymistäni kursseista, jotka olivat hyvin

kulttuuripainotteisia, mutta huomaan väkisinkin ymmärtäväni paremmin erilaisia kulttuurieroja ja sitä miten erilaisten ihmisten kanssa tullaan toimeen. Lisäksi kielitaitoni sekä englannin että saksan osalta ovat kehittyneet, mistä on varmasti hyötyä tulevaisuudessa.

Kuten varmasti kaikki vaihdossa olleet sanovat vaihdon olleen yksi parhaimmista kokemuksista ja todellakin kokemisen arvoinen, sanon minäkin saman. Vaihdossa näkee elämää täysin uudesta näkökulmasta ja saa uusia ystäviä ympäri maailmaa. Jos joku miettii vaihtoon lähtemistä tyttö- tai poikaystävänsä kanssa, voin sanoa, ettei se rajoita yhtään kokemusta kunhan on aina avoin kaikelle ja menee täysillä mukaan kaikkiin aktiviteetteihin. Kotona Suomessa ehtii sitten viettämään aikaa kahdestaankin. On ollut vain hienoa, että voi jakaa kaikki upean vaihtokevään muistot ja uudet ystävät poikaystävän kanssa.

Johannes-Kepler-Universität Linz, Linz, 15.02.2016 – 30.06.2016

Maa: Itävalta

Kaupunki: Linz

Vaihtoaika: 15.02.2016 – 30.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Johannes-Kepler-Universität Linz

Ennen vaihtoa

Ennen varsinaisen vaihdon alkamista on hoidettava tiettyjä asioita, joiden määrä saattaa alkuun kuulostaa varsin suurelta, mutta todellisuudessa koko hakuprosessi on vaihtoon lähtevälle tehty todella helpoksi. Informaation vaihtaminen tapahtui pääosin molempien yliopistojen kansainvälisten toimistojen kautta ja omaksi tehtäväksi jäi lähinnä tarvittavien dokumenttien toimittaminen. Omalla kohdallani en kohdannut mitään ongelmia dokumenttien osalta.

Vaihtoon lähtevälle perinteisesti suositellaan erillisen matkavakuutuksen ottamista ja näin tein myös itsekkin.

Vaihdon keston ollessa noin 5 kuukautta, ensimmäiset kolme kuukautta ovat melko edulliset eri vakuutusentarjoajilla, mutta ylimääräiset kuukaudet maksavat hieman enemmän. Itse pärjäsinkin Itävallassa eurooppalaisella sairaanhoitokortilla, jonka saa helposti Kansaneläkelaitokselta, mutta luonnollisesti erillinen matkavakuutus tuo pientä turvaa.

Kurssien valitseminen etukäteen on sitten taas oma haasteensa. Tein omat alustavat kurssivalintani lähinnä edellisinä lukuvuosina tarjottujen kurssien perusteella ja todellisuudessa näiden kurssien valitseminen ei onnistunut lopulta erinäisistä syistä johtuen. Kurssivalinnat täsmentyivät orientaatioviikkojen aikana, joten turha liikaa huolehtia kursseista etukäteen.

Vaihdon aikana

Saavuimme Itävaltaan muutama viikko ennen varsinaisen lukukauden alkamista, jotta pystyimme hieman asettumaan aloillemme ja osallistumaan yliopiston tarjoamille orientaatioviikoille. Olin ollut etukäteen yhteydessä omaan tutoriini, joka tuli paikallisen vaihtarijärjestön tarjoaman systeemin kautta, ja hän tulikin hakemaan meitä Linzin päärautatieasemalta samalla esitellen tulevaa kotikaupunkiamme. Tutoreihin kannattaa muutenkin olla rohkeasti yhteydessä sillä heiltä paikallisina saa hyvin neuvoja arjen asioihin.

Osallistuin JKU:n tarjoamalle intensiivikielikurssille sekä Cultural sensitivity –kurssille. Näistä ensimmäinen oli varsin pätevä kurssi ja helpotti kielen muistamista. Cultural sensitivity –kurssi sen sijaan ei sisällön puolesta tarjonnut mitään mullistavaa, mutta kurssin kautta pystyi tapaamaan helposti muita vaihtareita.

Majoittauduin vähemmän yllättäen useimpien vaihtarien tapaan Julius Raab Heimiin, jossa on vuosien kokemus vaihto-opiskelijoiden majoittamisesta. Asunto oli valmiina heti saavuttuamme eikä ongelmia asunnon hankintaan liittynyt ollenkaan. Tässäkin asiassa JKU oli organisoinut prosessin todella mallikkaasti.

Asuntola oli hieno tapa tutustua muihin vaihto-opiskelijoihin ja heistä tulikin vaihdon aikana omanlainen tukiverkko. Vaikka toisaalta Raab Heimin kaltaisessa suuressa asuntolassa nyt ei pahemmin muutenkaan tarvinnut miettiä yksinolosta sillä suurin osa asioista tehtiin aina yhdessä. Suosittelen olemaan mahdollisimman aktiivinen sillä tällä tavoin saa hyvän siteen muihin vaihto-opiskelijoihin. Asuntojen kunto ei ole ehkä parhaimmasta päästä, mutta kun asennoituu oikein, pärjää Raab Heimin tarjoamalla huoneella varsin hyvin. Asuin yhdessä tyttöystäväni kanssa kaksiossa ja oma vuokrani oli 350 euroa kuukaudessa sillä maksoin omasta huoneestani. Asunnossamme oli oma keittiö jääkaapilla ja pakastimella, mikä osoittautui todella hyväksi asiaksi.

Oman saksan kielen taitoni ollessa melko rajallinen, valitsin kurssiekseni saksan kielen kurssia lukuun ottamatta vain englanninkielisiä kurseja. Oma englannin osaamiseni oli jo aikaisemmin melko vahvalla pohjalla, joten pärjäsin paremmin kuin hyvin. Opetuksen laatu oli mielestäni vähintään kelvollista, opettajasta riippuen luonnollisesti. Selkeänä erona Suomeen on seminaarien aktiivinen käyttö Itävallassa. Toisaalta koen, että tämä oli pelkästään positiivinen asia sillä seminaareissa opit argumentoimaan ja keskustelemaan asioista aktiivisemmin. Lisäksi Itävallassa on selkeästi enemmän esitelmiä, joten siinäkin sektorilla saa varmasti hyvää harjoitusta. Uskon vahvasti, että oma esiintymistaitoni on kehittynyt selkeästi vaihtoni aikana. Kurssieni sisältö poikkesi Suomen opinnoistani siten, että Suomessa opiskelen hallintotieteitä eikä JKU:lla ole vastaavaa oppiainetta, joten opiskelin pääosin kauppatieteitä ja keskityin enemmän organisaatioteorioihin sekä johtamiseen. Negatiivisena palautteena yliopiston opetustavassa näen elektronisten opetusmateriaalien puutteen. Useita kurseja varten tuli ostaa noin 10-15 euron arvoinen opetuspaketti, jossa sivuja riitti enemmän kuin tarpeeksi. Muutenkin kannattaa varautua suureen määrään paperia Itävallassa.

Omat vapaa-ajan harrastukseni rajoittuivat Itävallassa lähin asuntolan kuntosaliin sekä lähialueen lenkkimaastoihin. Kuntosali oli varsin alkeellinen, mutta pienen totuttelun jälkeen sielläkin pärjäsi ihan kelvollisesti. Jos haluaa kokeilla jotain uutta, USI tarjoaa runsaan määrän erilaisia liikuntakursseja. Suomeen verrattuna ulkoiluharrastukset pystyy aloittamaan verraten aikaisin sillä Itävallan kevät ja kesä ovat pitkiä ainakin näin suomalaisen näkökulmasta. Elämisen hinta Itävallassa on melko samalla tasolla kuin Suomessa poikkeuksena ravintoloiden hinnat sekä alkoholi. Itävallassa julkinen liikenne toimii erinomaisesti ja varsinkin Linzistä on helppo matkustaa ympäri Eurooppaa.

Yleisesti vaihdosta

Linz vaihtokohteena on erinomainen vaihtoehto, mutta jos haluaa lähteä vaihtoon puhtaasti saksan kielen takia, suosittelen enemmän Saksaa, sillä etenkin Ylä-Itävallassa saksan kieli poikkeaa runsaasti. Kuulemani perusteella Linz on Itävallassa yksi parhaista paikoista opiskella, sillä yliopistolla on yhtenäinen kampus ja vaihto-opiskelijat asuvat lähes poikkeuksetta samassa rakennuksessa. Esimerkiksi Wienissä vaihto-opiskelijat olivat enemmän tai vähemmän ripoteltuna ympäri kaupunkia.

Kaiken kaikkiaan koen, että valintani lähteä vaihtoon oli yksi elämäni parhaista valinnoista. Niin kliseiseltä kuin se kuulostaakin, vaihdossa koet yhden lukukauden aikana todennäköisesti enemmän kuin useampana vuonna kotosuomessa. Lisäksi tapaat mahtavia ihmisiä ympäri maailmaa, joiden luona voit vielä vanhempana vieraila. Kielitaidon lisäksi myös maailmankatsomuksesi laajenee ja pystyt oikeasti ymmärtämään sinulle vielä uusia kulttuureja.

Johannes-Kepler-Universität Linz, Linz, 14.02.2016 – 30.06.2016

Maa: Itävalta

Kaupunki: Linz

Vaihtoaika: 14.02.2016 – 30.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Johannes-Kepler-Universität Linz

Hakuprosessi oli kaikessa yksinkertaisuudessaan erittäin helppo. Tein vaihtohakemuksen ensimmäisessä täydennyshaussa keväällä 2015. Kohteen valinnan tein hyvin pitkälle lukemalla Tampereen yliopiston matkakertomuksia. JKU:sta oli lähes pelkästään positiivisia kommentteja. Tampereen yliopiston hyväksynnän vaihtoon lähtemiselle sain noin kuukauden päästä hakemuksen lähettämistä, mutta Itävallan päästä lopullinen hyväksyminen tuli vasta noin puolen vuoden päästä lokakuussa. Tätä ei siis kannata hermoilla, useat ulkomaiset yliopistot ilmoittavat vaihdon hyväksymisestä hyvin myöhään.

Kun hyväksyntä Itävallan päästä tuli, alkoivat asiat etenemään vauhdilla. JKU on järjestänyt vaihdoprosessin hyvin tehokkaaksi ja helpoksi hakijalle. Sain tarkat ohjeet mitä dokumentteja tulee lähettää ja miten asunnon vuokraaminen onnistuu. Learning agreementtiin piti alustavasti valita haluamiasi kurseja edellisvuoden opinto-opasta hyödyntäen, sillä ajankohtainen opinto-opas ilmestyy vain muutamaa viikkoa ennen opetuksen alkua. Suurin osa kursseista pysyy kuitenkin samana vuodesta toiseen ja learning agreementtia voi muokata vaihdon aikana haluamallaan tavalla. Ennen matkaa en tehnyt muita valmisteluita kuin uusin passini ja otin matkavakuutuksen omasta vakuutusyhtiöstäni, mikä ei kyllä ole mielestäni välttämätöntä, sillä eurooppalaisella sairausvakuutuskortilla saa tarvittavat palvelut.

Liniin saapuminen suoralla lennolla on todella kallista, joten päädyin lentämään Air Balticilla Wieniin, josta pääsee junalla alle kahdessa tunnissa Liniin. Olin etukäteen ilmoittanut vaihtopilaiden tutor-toiminnasta vastaavalle järjestölle tarvitsevani kyytiä Linzin rautatieasemalta ja minua vastassa olikin molemmat tutorini, jotka olivat olleet minuun yhteydessä Facebookin kautta jo viikkoa aikaisemmin. Tutor-toiminta on hyvin järjestettyä ja useimpien vaihtareiden tutorit auttoivat hyvin paljon alun käytännön järjestelyissä.

Olin etukäteen hakenut huonetta Julius Raab Heimista, johon suurin osa vaihtareista majoittuu. Toiveenani oli yhden hengen huone keittiöllä, mutta sain yhden hengen huoneen yhteisellä keittiöllä. Jälkeenpäin ajateltuna ottaisin yhteisen keittiön joka kerta. Huoneeni oli Raab Heimien ”uudessa” lisäsiivessä ja oli hintaansa nähden 4/5. Lisäsiiven huoneet ovat aavistuksen suuremmat kuin muut yhden hengen huoneet ja siipi on myös hiljaisempi. Ainut miinus huoneessa on ilmanvaihdon puuttuminen. Tuuletus hoidetaan ikkunoita avaamalla, joka ei ole mieluisinta puuhaa pakkasella tai keskikesällä. Ilmanvaihdon ja ilmastoinnin puute on koko Itävallan erikoisuus. Ilmanvaihto hoidetaan myös koulussa ikkunoita avaamalla. Tämän vuoksi ilmanlaatu ei aina ole samanlainen mihin Suomessa on tottunut. Kuten sanottua, Raab Heimissa asuu suurin osa vaihtareista ja tuttuja kasvoja näkee monta kertaa päivässä. Vaihtarit ovat hyvin aktiivisia ihmisiä ja bileitä sekä erilaisia kokoontumisia järjestetään 1-2 kertaa viikossa. Sijainniltaan Raab Heim on hyvä. Asuntolasta kävelee yliopistolle reilu 10 minuuttia ja keskustaan pääsee ratikalla alle 20 minuutissa.

Varsinainen opiskelu JKU:ssa alkaa vasta maaliskuun puolella, mutta helmikuussa järjestetään orientoivaa opetusta ja intensiiviset kielikurssit. Suosittelen osallistumaan molempiin, sillä niillä saat ensimmäisen kosketuksen muihin vaihtareihin ja tutustuminen on paljon helpompaa, kun kaikki ovat tuntemattomia toisilleen. Itse en valinnut JKU:ta sen tarjoamien kurssien vuoksi, mutta sen fysiikan ja taloustieteen laitokset ovat arvostettuja. Opetus on hyvin pitkälle samanlaista kuin Suomessa ja kurssien vaativuus on täysin riippuvaista professorista. Joillakin kursseilla on paljon esitelmiä ja palautettavia papereita, mutta joillakin kursseilla tarvitsee vain suorittaa loppukoe. Olin valinnut Itävallan osittain sen vuoksi, että halusin kehittää saksan kieltäni. Otin myös saapuessani saksan intensiivikurssin ja koko kevätlukukauden kestävän saksan kurssin. Saksani kehittyi jonkun verran näillä kursseilla, mutta muuten puhuin 95 % ajastani englantia. Tähän vaikuttanee seikka, että Raab Heimissa asuessa vietät aikaasi muiden vaihtareiden kanssa ja kommunikoit englanniksi. Tutoreita lukuunottamatta paikallisten kanssa on melko vaikea muodostaa kaverisuhteita. Lisäksi Itävallan murre eroaa melko voimakkaasti saksan murteesta. Jos siis tarkoituksenas on kehittää saksan taitoasi, suosittelen menemään Saksaan vaihtoon.

Kaupunkina Linz on noin Tampereen kokoinen ja ihmiset ovat ystävällisiä. Kaupunkia ei ole kauneudella pilattu, mutta lähellä on paljon liikunta- ja ulkoilumahdollisuuksia. JKU tarjoaa myös hyvin kattavan valikoiman erilaisia urheilulajeja aina kiipeilystä sukellukseen. Itävallan junaliikenne on myös hyvin toimiva ja edullinen VR:ään verrattuna, joten matkustaminen on kätevää. Itävallassa on paljon näkemisen arvoisia paikkoja, joista tärkein on tietenkin Alpit. Hintatasoltaan Itävalta on aavistuksen halvempi kuin Suomi. Ruoka kaupassa ja ravintolassa on noin 10 % halvempaa, tuotteesta riippuen. Alkoholi on taas huomattavasti halvempaa kuin Suomessa, samoin kuin tupakkatuotteet. Suurin vaihdon kustannus itselläni olikin matkusteluun käytetyt rahat. Itävalta on hyvin keskeisellä paikalla Eurooppaa ja liikkuminen onnistuu kätevästi ja edullisesti. Paikallinen opiskelijajärjestö järjestää myös muutamia matkoja vaihtareille, joihin kannattaa ehdottomasti osallistua.

Tulevaisuuden kannalta en usko, että vaihdolla on suurtakaan roolia työelämän kannalta. Oma tutkintoanikaan se ei edistänyt, mikä tietenkin oli oma valintani. Merkityksellisin asia vaihdossa oli tutustuminen muihin ihmisiin ja kulttuureihin ympäri maailmaa. Vaikka olen matkustellut paljon, sain täysin uuden käsityksen maailmasta asumalla noin viisi kuukautta samassa asuntolassa muiden vaihtarien kanssa. Sain myös todella hyviä ystäviä näistä henkilöistä, vaikka ennen vaihtoonlähtöä sitä epäilinkin.

Lopuksi haluan sanoa, että itse epäröin todella paljon vaihtoon lähtemistä, vaikka olin kuullut sen olevan yksi elämän parhaista kokemuksista. Näin jälkikäteen täytyy sanoa, että yhdyn tähän yleiseen mielipiteeseen. Vaihtokevääni oli ehdottomasti paras kevääni tähän mennessä.

Universität Wien, Wien, 10.02.2016 – 30.06.2016

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 10.02.2016 – 30.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Etukäteisjärjestelyt Suomessa sujuivat yllättävän kätevästi: kummastakin päästä, sekä Tampereen että Wienin yliopistosta sai kysyä tarvittaessa apua, ja kävinkin pari kertaa JKK:n Erasmus-koordinaattori Terhi Niemisen juttusilla ennen lähtöä. Wienin yliopiston sivut tuntuivat aluksi sekavilta ja niihin kesti tovi tottua, mutta kaikki tarvittava informaatio (kuten kurssivaihtoehdot sekä runsaat urheilumahdollisuudet) löytyi kyllä lopulta. Koska sekä Tampereen että Wienin yliopisto olivat hyvin joustavia, säästyin turhalta byrokratialta sekä paperien lähettelyltä. Ainoa ongelma oli ESN-yhteisön informaation kulun hitaus: sain lentoliput jo varattuani tietoon tervetuliaisviikon alkavan jo saapumistani edeltävällä viikolla. Vaihdon ajaksi hankin erillisen matkavakuutuksen Lähi-Tapiolasta: hintoja kannattaa vertailla, sillä huomasin niissä olevan suuria eroja!

Paikan päällä osallistuin heti ensimmäisenä päivänä orientaatiotilaisuuteen, jossa käytiin läpi paikan päällä hoidettava byrokratia. Wieneriin muutettaessa on käytävä tekemässä muuttoilmoitus, Meldezettel. Vaihto-opiskelijan kannattaa myös hankkia julkisten lukukausilippu. Orientaatiossa perehdytetään näihin tarkemmin.

Saavuini Wieneriin 7.2., kolme viikkoa ennen varsinaisen lukukauden alkua saksan intensiivikurssin takia. Olen suorittanut kotimaassa B2.2-tason, mutta puhe- sekä kirjoituskokeen perusteella minut haluttiin laittaa B1.1-tason ryhmään, josta sain kuitenkin perusteltua itseni B1.2-ryhmään. Vaikka opeteltavat asiat vaikenivat kurssin edetessä, ryhmän taso oli itselleni aivan liian alhainen, minkä vuoksi opiskelumotivaationi laski päivä päivältä. Suosittelinkin Wieneriin vaihtoon lähtevien pysyvän tiukkana ja vaativan omalle taitotasolleen sopivaa ryhmää vaikka sitten myöhemmässä vaiheessa: ryhmää on mahdollista vaihtaa esimerkiksi ensimmäisen kurssipäivän jälkeen. Myöhemmässä vaiheessa kävikin ilmi, että suuri osa kurssille osallistuneista oli laitettu liian alhaisen tason taitoryhmään.

Wienerissä toimivalta Erasmus Buddy -yhteisöltä oli mahdollista ennen vaihtoa toivoa itselleen ns. buddya eli tutoria. Tutoreiden aktiivisuus vaihteli, mutta epäaktiivisen tutorin osuessa kohdalle annettiin myös mahdollisuus uuteen buddyyn. Itselläni kävi loistava tuuri: sain buddykseni Suomessa au pairina vuoden viettäneen tytön, jonka kanssa ystäväystyimme ja joka jopa kutsui minut perheensä luo itävaltalaista pääsiäistä viettämään. Käytännön neuvojen lisäksi sain siis paikallisen kaverin ja mahdollisuuden nähdä pala itävaltalaista kulttuuria monikulttuurisen vaihtarimeiningin lisäksi!

Omalla kohdallani asuntoasiat sujuivat hyvinkin mutkattomasti: sain edellisenä vuonna Wienerissä vaihtokeväänsä viettäneeltä kaverilta vuokranantajani yhteystiedot, joka lupasi minulle huoneen kuuden hengen soluasunnossa. Koska saavuini Wieneriin jo helmikuun alkupuolella ja huone vapautui vasta maaliskuun alussa, asuin ensimmäiset kolme viikkoa Air Bnb -asunnossa, josta käsin kävin katsomassa minulle luvattua huonetta ja kirjoittamassa vuokrasopimuksen. Wienerissä on myös opiskelija-asuntoloita, mutta vaihtareiden keskuudessa yhtä yleistä on asua yksityisissä kimppa-asunnoissa. Asuntoja vuokrataan useilla eri vuokrasivustoilla, minkä lisäksi Facebookissa on asunnonvuokrausryhmiä.

Koska Tampereen yliopiston vaihtoyliopisto ei ole Wienerin kauppakorkeakoulu WU, vaan pääyliopiston kauppatieteiden ja matematiikan yksikkö, kurssivalikoima ei ole paras mahdollinen. Yksikkö on erikoistunut etenkin taloustieteeseen, jonka lisäksi valikoimasta on kuitenkin mahdollista löytää jonkin verran myös muun muassa markkinoinnin ja johtamisen

kursseja. Yksikössä on myös kursseja, joissa integroidaan esimerkiksi johtamista ja taloustiedettä. Luen itse pääaineenani johtamista, minkä takia koin osan kursseista hieman haastaviksi taloustieteen osioiden takia.

Jos markkinointi kiinnostaa, suosittelen kurssia nimeltä International Marketing Strategy Simulation, jossa opiskeltiin nimensä mukaisesti markkinointistrategian laatimista simulaatiopelin avulla. Peliä pelattiin pienryhmissä viikottain, ja päätöksiä piti tehdä muun muassa hinnoittelua, kohderyhmää, hammastahnan koostumusta sekä markkinointibudjettia koskien. Kurssi oli työhön suhteutettuna mielestäni liian vaatimattomasta opintopistemäärästään huolimatta vaihteleva ja mielenkiintoinen!

Wien on suuri kaupunki, jonka takia myös Erasmus-tapahtumissa saattaa alussa tuntua siltä, että naamat vaihtuvat hieman liiankin tiheään. Ensimmäiset viikot ravasin kaikissa mahdollisissa ESN Wienin järjestämissä kissanristiäisissä lähinnä uusiin ihmisiin tutustumisen eikä niinkään tapahtumien ylivertaisuuden vuoksi. ESN-tiimi on kovin sydämellinen, mutta välillä organisointitaidoissaan hieman puutteellinen. Tapahtumia on kuitenkin runsaasti, ja niihin kannattaa alkuvaiheessa ehdottomasti osallistua: runsaan vaihto-opiskelijamäärän takia tapahtumissa käy porukkaa laidasta laitaan, joten loppuvaihdon voi pyöriä tasan sellaisessa porukassa, jonka itse valitsee!

Oma kaveriporukkani alkoi muodostua jo ensimmäisen viikon aikana muotoutuen ja kasvaen vielä lähes koko loppuvaihdon ajan. Lopullisen Erasmus-perheeni muodosti nelisenkymmentä samanhenkistä vaihtaria. Yhdessä järjestimme muun muassa eppisiä kotibileitä, road trippasimme ympäri Eurooppaa, katselimme viikoittain Game of Thronesia valkokankaalta, joimme pussikaljaa Tonavan varrella ja pohdimme sitä, miten erilaisia mutta lopulta kuitenkin niin samanlaisia kaikki olemme. Tässä vaiheessa ESN-yhteisön tapahtumiin osallistuminen tuntui jo turhalta, sillä olin jo löytänyt oman porukkani.

Vaikka en montaa opintopistettä vaihtokeväänäni suorittanutkaan, oli vaihtokokemukseni kokonaisuudessaan erittäin antoisa sekä opettavainen kaikin muin tavoin. Ensimmäistä kertaa elämässäni käytin pääasiallisena kielenä englantia eikä suomea. Mielestäni kielenopiskelun kannalta paras hetki oli se, kun huomasin, ettei enää ole väliä puhunko suomea vai englantia. Vaikka kaikkia sanoja ei heti muistakaan, ei sanojen pidemmän kaavan kautta selittely enää lopulta tunnu ongelmalta. Myös saksani parani vaihdon aikana, vaikken sitä pidemmissä keskusteluissa päässytään useasti hyödyntämään.

Uudet taidot ovat toki tärkeitä, mutta itselleni merkityksellisintä vaihdossa oli sen avartavuus. Kliseistä mutta totta, vaihdossa todella oppii ymmärtämään sekä maailmaa että itseään eri tavalla kuin täältä kotoa käsin. Wienin keväänäni oli varmasti tähänastisista elämäni antoisin, ja suurin kiitos kuuluu mahtaville ystäväilleni ja upeille seikkailuillemme.

Universität Wien, Wien, 08.02.2016 – 30.06.2016

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 08.02.2016 – 30.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Vaihtoon lähteminen oli ajatuksena pyörinyt mielessäni jo pitemmän aikaa, mutten ollut ensimmäisen kahden opiskeluvuoteni aikana saanut asian eteen juuri mitään aikaiseksi. Kolmannen vuoden aikana kuitenkin tähdet osuivat kohdalleen, ja tunsin ajan koittaneen. Valitettavasti olin tapani mukaisesti erittäin myöhässä ja päädyinkin hakemaan vaihtoon viimeisessä jälkihaussa. Valinnanvaraa ei ymmärrettävästi ollut paljon, joten päätin hakea Itävallan pääkaupunkiin Wieniin. Kyse ei kuitenkaan ollut täydestä kompromissista – olihan Wien historiallisesti merkittävä kaupunki. Myös vastaanottavan yliopiston tarjoama oppiaine kiinnosti, sillä musiikkitieteitä voi Tampereen yliopistossa lukea varsin rajoitetusti (jostain minulle täysin käsittämättömästä syystä CMT lähettää opiskelijansa Wieniin lukemaan musiikkitieteitä). En kuitenkaan ollut tutustunut Wienissä elämisen käytännöllisiin puoliin juuri lainkaan ennen lähtöäni, ja siksi yritänkin parhaani mukaan koota tähän tekstiin kaiken oleellisen kyseisessä kaupungissa elämisestä. Se ei nimittäin aina ole helppoa. Siksi suosittelenkin Wienistä kiinnostuneita tallentamaan tämän tekstin tai ainakin tekemään muistiinpanoja – näin saatatte välttyä monilta murheilta, joita tuo kaupunki minulle tuotti.

Opiskeluni Itävallassa alkoi helmikuun alussa, sillä päätin osallistua kolme viikkoa kestävään saksan intensiivikurssille. Kyseessä on maksullinen kurssi, mutta Erasmus-opiskelijoille lopullinen hinta jää vain satasen paikkeille. Wienissä tämä on erittäin kohtuullinen hinta kielikursseista, sillä koko lukukauden kestävä kurssi maksaa yli 800 euroa. Tämän takia suosittelenkin Wieniin lähteville ahkeraa saksan opiskelua. Itse aloitin saksan lukemisen puoli vuotta ennen lähtöäni, ja voin kertoa, ettei sillä kovinkaan pitkälle pääse. Musiikkitieteiden opetus tarjotaan nimittäin miltei yksinomaan saksaksi. Tämä on erittäin valitettavaa, sillä Universität Wien tarjoaa todella mielenkiintoisia käytännön kursseja muun muassa äänittämisestä, studiotekniikasta ja radiojournalismista. Näille kursseille ei kuitenkaan ole mitään asiaa, jos ei ymmärrä opetusta. Tentit onneksi pystyy suorittamaan englanniksi. Muutenkin paikallisten kielitaito tuli yllätyksenä: asiakaspalvelijat osaavat harvoin englantia. Sama ilmiö tuli vastaan myös nuorten keskuudessa – monet paikallisista nuorista osaavat vain muutaman sanan englantia. Siperia tunnetusti opettaa, ja nykyään osaan itsekin ostaa leipää ja maitoa sujuvasti saksaksi.

Itävaltalainen yliopistoelämä eroaa suuresti suomalaisesta opiskelusta. Ainejärjestöt ovat Keski-Euroopassa tuntematon käsite, ja siksi paikalliset opiskelijat jäävät vaihto-opiskelijalle tuntemattomiksi. Tästä syystä suosittelenkin panostamaan sitäkin enemmän Erasmus-järjestön tapahtumiin. Miltei jokaisella viikolla on jotakin tapahtumaa ja niihin kannattaakin osallistua niin usein kuin mahdollista. Pientä kosketusta paikallisiin opiskelijoihin voi saada buddy-systeemin kautta. YTHS:n kaltaista instituutiota ei ole, mikä tekee lääkärillä käymisestä hankalaa. Lääkärit löytyvät praxisplan.at -sivustolta, josta voi etsiä lääkäreitä toimialan, sijainnin ja asiointikielen mukaan. Palvelut ovat ilmaisia Eurooppalaisen sairaanhoitokortin omistajalle. Tämä kaikki kuitenkin toimii lähinnä vain periaatteen tasolla, sillä monet lääkärit kieltäytyvät ottamasta vastaan uusia potilaita. Helpoimmalla pääsee, jos ei sairasta.

Lääkäreiden perässä kulkeminen on onneksi helppoa Wienissä, sillä julkiset kulkuneuvot toimivat erittäin hyvin. Metrolla pääsee miltei kaikkialle – siksi kannattaakin hankkia Wiener Linien kulkukortti mahdollisimman nopeasti. Lisähuomautuksena mainittakoon, että yöllä paikasta toiseen kulkeminen onkin asia erikseen. Arkisin metrot lakkaavat liikennöimästä

00:20 jälkeen, ja yöbussilla kulkeminen (ja etenkin sellaisen löytäminen) on hermoja raastavaa. Onneksi Wien on varsin turvallinen kaupunki, joten käveleminenkin on varteenotettava optio.

Myös kaupat toimivat erittäin kristillisten aukioloaikojen mukaisesti. 1,8 miljoonan asukkaan väkiluvustaan huolimatta Wien on sydämetään pikkukaupunki. Tämä tarkoittaa sitä, että kaupat sulkevat ovensa arkisin 20:00 ja lauantaisin 18:00. Sunnuntaisin niitä ovia ei missään vaiheessa avatakaan. On kuitenkin muutamia poikkeuksia. Lakisäädösten teknisiä porsaanreikiä hyödyntävät, sairaaloiden ja metroasemien sisälle sijoitetut kaupat saavat olla auki muita kauppia vapaammin.

Wien on jaettu yli kahteenkymmeneen asuinalueeseen (Bezirk), joista osa on vähän parempia ja osa taas vähän huonompia kuin toiset. Suosittelen vahvasti hakeutumaan 1.-9. asuinalueen piiriin, poikkeuksena 5. asuinalue. Omat suosikkini olivat 1., 7., ja 8. asuinalue. Oman asuntoni hankin wgggesucht.de -sivustolta, ja samaa voin suositella jokaiselle Wieniin lähtevälle. Yksi tärkeä asia kannattaa kuitenkin pitää mielessä. Ja tämä asia on erittäin tärkeä. Jos ette mitään muuta tästä tekstistä muista, niin muistakaa edes tämä. Monet Wienin asunnoista ovat vanhoja, erittäin vanhoja. Tästä syystä monissa huoneistoissa saattaa olla muitakin vuokralaisia kuin puolen vuoden vaihto-opiskelijat. Omalla kohdallani nämä vuokralaiset olivat vaatekoita ja turkiskuoriaisia. Eli kysykää, hyvät ihmiset, asuntoa etsiessänne mahdollisista tuholaisista. Koit ja kuoriaiset ovat pieniä, mutta ne nakersivat puolen vuoden aikana vaatteitteni lisäksi myös mielenrauhaani. Lisäksi koko vaatekerran saunottaminen ja pakastaminen ei välttämättä ole se kotiinpaluu, joka vaihdosta palaavalla on haaveissaan. Omakohtaiseen tuholaisongelmaani saattoi vaikuttaa myös se, että kämpppisten henkilökohtainen hygienia vastasi lähinnä keskivertoisen cityrotan tasoa.

Ei Wien kuitenkaan huono kaupunki ole. Sillä on monen vuosisadan kulttuuriperimää, minkä näkee myös arkkitehtuurista ja nähtävyyksistä. Suosittelen myös erittäin lämpimästi matkustelua – niin naapurimaihin kuin myös Itävallan sisällä. Wienistä pääsee tunnissa Bratislavaan, kahdessa tunnissa Budapestiin ja neljässä tunnissa Prahaan. Saksaan ja Kroatiaan matkustaminen on halpaa ja helppoa. Oma kulkuneuvoni oli suurimman osan ajasta bussi (meinfernbus.de tarjoaa hyviä diilejä opiskelijan budjetille sopivin hinnoin). Itävallan junaliikennöitsijä on ÖBB, joka on pitkälti yhtä täsmällinen ja kustannustehokas kuin VR. Tämä oli siis sarkasmia, ÖBB on kallis ja usein myöhässä. Jos sillä haluaa kuitenkin kulkea, kannattaa hankkia ÖBB:n Jugendkarte – sillä saa jokaisen lipun puoleen hintaan. Itävallan matkakohteista ykkössuositukseni on Hallstatt, uskomattoman kaunis pikkukaupunki Itävallan maaseudulla. Jos syötätte Googlen hakuun sanat "Austria" ja "beautiful", on ensimmäinen kuvahaun tulos Hallstattista.

Tämä teksti on suurilta osin vain lista kohtaamistani vastoinkäymisistä. En kuitenkaan kadu vaihtoon lähtemistä. Sain paljon uusia ystäviä eri puolilta maailmaa ja saatoin jopa kasvaa hieman ihmisenäkin. Toivon mukaan tämä vajaan tuhannen sanan epistola tarjoaa muille Wieniin lähteville arvokasta tietoa, jonka avulla vastaavilta arjen ongelmilta vältytään.

Universität Wien, Wien, 08.02.2016 – 23.06.2016

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 08.02.2016 – 23.06.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Opiskelin kevään 2016 vaihdossa Itävallan Wienissä. Kaupunki ja maa osoittautuivat aivan nappivalinnaksi vaihtokohteena. Etukäteisjärjestelyjä ei tarvinnut vaihtoyliopiston kanssa kovin paljoa tehdä ja sieltä tulleet ohjeistukset vaadittaviin dokumentteihin olivat muutenkin hyvin selkeitä. Ylipäätänsä Wieniin oli erittäin helppoa lähteä vaihtoon. Ennen vaihtokohteeseen lähtöä olin hommannut huoneen (WG) opiskelijoille huoneita välittävän sivuston kautta. Kun asuntoa alkaa katsomaan, on hyvä tehdä päätös siitä, haluaako elää dormissa muiden opiskelijoiden kanssa vai arvostaako enemmän omaa rauhaa ja etsii oman huoneen pienemmästä asunnosta. Jälkikäteen ajatellen olisi ollut mukava nähdä wieniläistä dormi-elämää mutta taas toisaalta olin erittäin tyytyväinen loistavaan huoneeseeni 9 Bezirkissä. Suosittelenkin etsimään asuntoa Wienin sisäkehän alueilta (district, Bezirk) 1-9. District-kartta kannattaa googlata ja katsoa jos isompinumeroisilla Bezirkeillä sijaitsevat asunnot olisivat kaupungin sisäkehän Bezirkejä lähellä. Yleisesti ottaen myös näiden 9 alueen läheisyydessä kaukaisemmillä Bezirkeillä on hyvä asua, mutta tietysti matkustusajat kasvavat varsinkin jos ei satu löytämään majapaikkaa metropysäkin läheisyydestä. Vuokrataso on Wienissä melko maltillinen, itse maksoin 475 euroa kuukaudessa huoneestani loistosijainnilla ja huoneeni olikin kalliimmasta päästä kavereitteni vuokriin verrattuna.

Vaihdon ensimmäinen kuukausi kului saksan kielen intensiivikurssilla, josta sai hyvän startin, vaikkakin minulla saksan kielen perusteet olivatkin hallussa jo ennestään. Kurssi oli hyvä ja se antoi tarpeellisen rohkaisun arkielämässä saksan käyttöön. Siitä syystä voin vain lämpimästi suositella kurssia kaikille Wieniin suuntaaville. Ennen kurssin ensimmäistä luentoa on lähtötasotestit, jonka perusteella ryhmät jaetaan ja siihen kannattaa valmistautua kertaamalla perusasioita, jotta pääsee sopivan tasoiseen ryhmään ja 100e maksavalta kurssilta parhaan mahdollisen hyödyn irti. Itse en ollut saksaa puhunut yli puoleen vuoteen ennen lähtötasotestiä ja jäädyinkin melko pahasti, kun piti aikaisemmista saksan opinnoista alkaa saksaksi kertomaan.

Wienissä kauppatieteitä on mahdollista opiskella monessa eri yliopistossa. Vaihtokohteemme Universität Wienissä on toinen kaupungin arvostetuista kauppatieteitä opettavasta instituutioista. Toinen on Wirtschaft Universität (WU) ja onkin hyvä huomioda, että nämä ovat kaksi erillistä yliopistoa. Universität Wienissä kauppatieteitä opetetaan samassa rakennuksessa tilastotieteiden ja matematiikan kanssa, joista selvästi oli vaikutusta varsinkin taloustieteen kurssien matemaattisuuteen. Johtamisen kurssit puolestaan olivat huomattavasti ystävällisempiä ei niin matemaattisille neroille. Opetuksen taso omilla maisteritason kurseillani oli loistava ja jokaisen käymäni kurssin luennoista vastasi professoritason luennoitsija erinomaisella englannin kielen taidolla. Kurseilla tehtiin paljon Case-ryhmätöitä, jotka olivat hyvin organisoitu ja niiden avulla tutustui hyvin myös muihin kurssin opiskelijoihin, niin paikallisiin kuin muihin vaihtareihinkin.

Elämää Wienissä helpottaa erinomaisesti toimiva julkinen liikenne. Rajoittamattoman julkisten käytön mahdollistava Semester Kart kannattaakin hommata heti ensimmäisenä, kun Meldezettelin eli kaupunkiin "kirjautumisen" on paikan päällä hoitanut. Siihen investointi maksaa itsensä takaisin moneen kertaan eikä sen jälkeen Wienin sisällä matkustaessa tarvitse stressata lipuista tai tarkastajista. Eläminen Wienissä yleisesti oli ainakin minulle paljon urheilevana ja syöväenä miehenä Suomea korkeampi. Tämä etenkin sen takia että Yliopiston ruokaloissa ei ollut juurikaan yleistä lounashintoja alempi hintataso ja muutenkin ulkona tuli syötyä paljon Suomen arkea enemmän. Kuitenkin vaihdon mittaan kaupungista alkoi löytyä sekä hyvät lounaspaikat että sopivan hintaiset ruokakaupat paremmin.

Ennen vaihtoa olin käynyt vain Länsi-Itävallan Alpeilla laskettelemassa, joten Wien kaupunkina oli minulle täysin uusi tuttavuus. Wien on suurkaupunki ja todellinen kulttuurin kehto. Wien on täysin verrattavissa muihin Euroopan suurpääkaupunkeihin. Wienin sijainti aivan Itävallan itäosassa tekee matkustamisen itään, etenkin Balkanille, erittäin helpoksi. Tietysti kolikon käänttöpuolena Keski-Euroopan muut isot kaupungit ovat vähän kaukana Wienistä. Itselleni Wien tarjosi loistavan mahdollisuuden tutustua Itä-Eurooppaan, mikä ennestään oli jäänyt Sloveniaa lukuun ottamatta kokematta kokonaan. Ilokseni voin kuitenkin todeta runsaan matkustamisen ja uusien kaupunkien näkemisen jälkeen, että Wien oli reissun hienoin ja vakuuttavin kaupunki ja onnekkaasti juuri se kaupunki, josta olin saanut vaihtopaikan.

Koen saaneeni vaihdosta hyvää boostia tulevaisuudessa hämmöttävään työelämään sekä roimasti kansainvälisyyttä ja kielitaitoa. Ylipäättänsä itseluottamus kansainvälisiä työmarkkinoita ajatellen kasvoi, kun huomasin mikä osaamisen taso muualta Euroopasta tulevilla opiskelijoilla on. Koen, että Tampereen yliopistosta saa kansainvälisesti hyvin kilpailukykyisen tutkinnon!

, , 25.01.2016 – 24.07.2016

Maa: Itävalta

Kaupunki:

Vaihtoaika: 25.01.2016 – 24.07.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

ERASMUS-harjoittelu eroaa ERASMUS-opiskelijavaihdosta siten, että yliopistolla ei ole valmiiksi sovittuja harjoittelupaikkoja, vaan jokainen on vastuussa oman harjoittelupaikkansa löytämisestä. Tämän vuoksi ERASMUS-harjoitteluapuraha myönnetään erillisestä hausta eikä automaattisesti harjoittelupaikan yhteydessä, kuten opiskelijavaihtojen kohdalla tehdään. Harjoitteluapurahan voi peruuttaa, mikäli sopivaa paikkaa ei löydykään, joten apurahaa kannattaa varmuuden vuoksi hakea, jos ERASMUS-harjoittelu on vaihtoehtona ko. lukuvuoden aikana.

Omalla kohdallani harjoitteluapurahan haku osui sopivaan kohtaan, sillä aloin lokakuussa harkita mahdollisuutta suorittaa ERASMUS-harjoittelu kevätlukukaudella, ja harjoitteluapurahaa tuli hakea marraskuuhun mennessä. Kaikki tapahtui melko ripeällä aikataululla, enkä ehtinyt suuremmin selvittää asioita etukäteen, mutta haun tehtyäni

tutustuin Tampereen yliopiston kv-toimiston ERASMUS-harjoittelua käsitteleviin sivuihin ja totesin ne erinomaiseksi tietolähteeksi. Ei sielläkään toki kaikkea mahdollista harjoitteluihin liittyvää ole selitetty, mutta mielestäni riittävästi, jotta pahimmat tietoaukot saa täytettyä ja harjoitteluun uskaltaa lähteä. Olin ollut ERASMUS-opiskelijavaihdossa jo kolmisen vuotta aiemmin, joten en kokenut informaatiotilaisuuksia itselleni tarpeellisiksi.

Harjoittelupaikastani tuli ilmoitus oppiaineeni sähköpostilistalle lokakuussa, mikä innosti minut tutustumaan mahdollisuuteen lähteä ERASMUS-harjoitteluun. Olin sanoutumassa irti vanhasta työpaikastani etsiäkseni lähemmin koulutustani vastaavaa työtä ja päättänyt jo käyttää kevätlukukauden harjoittelussa, mikäli sopiva paikka osuisi kohdalle, mutta ERASMUS-harjoittelu ei ollut ennen harjoittelupaikkani hakukuulutusta käynyt mielessäni lainkaan, vaan olin pitäytynyt Työvoimatoimiston sekä Workit.netin harjoittelupaikkatarjonnan tutkimisessa. Hakukuulutuksessa pyydettiin hakemusta sekä Europass-ansioluetteloa saksaksi, joihin minulla oli aiemmista hauista jo hyvät pohjat käytettävissä. Hain apuraha ja harjoittelupaikkaa marraskuussa ja sain joulukuun alkuun Skype-haastatteluaikaa. En ollut aiemmin ollut etähaastattelussa enkä saksankielisessä työhaastattelussa, joten kokemus oli monin tavoin rikastuttava. Sain jo seuraavana päivänä tiedon paikan saamisesta sekä ERASMUS-harjoitteluapurahan myöntämisestä.

Harjoitteluapurahan myöntöpäätöksen mukana sain harjoittelussa vaadittavat dokumentit ja ohjeet niiden täyttämiseen. Harjoittelussa käytettävä Training Agreement (tai Learning Agreement for Traineeships) oli kohtalaisen helppo täyttää; minun tuli ainoastaan selvittää yhteyshenkilöni Wienissä (ERASMUS-harjoittelukoordinaattori Wienin yliopiston kv-toimistossa) sekä Tampereella (LTL-yksikön ERASMUS-koordinaattori) ja täyttää heidän yhteystietonsa omieni lisäksi. Käytännössä kaiken muun (ajankohta, työtehtävät, arviointi jne.) täydennettiin Wienin yliopiston toimesta. Parin edestakaisen sähköpostilähettelyn jälkeen sain kaikkien osapuolten allekirjoittaman harjoittelusopimuksen valmiiksi.

Vaadittavat vakuutukset hoituivat nekin suurimmaksi osaksi helposti. Minun piti tilata uusi versio eurooppalaisesta sairaanhoitokortistani, sillä vanha olisi mennyt umpeen kesken harjoittelun, ja muut vakuutukset katettiin Tampereen yliopiston toimesta. Lennon Wieniin varasin Air Balticin kautta (ilman paluulentoa, koska en vielä tiennyt, tulisinko käymään Suomessa kesken harjoittelun vai vasta palatessani kokonaan), mikä osoittautui hyväksi ratkaisuksi, koska sain kesken harjoittelun vielä kuukauden pidennyksen harjoittelusopimukseeni (viidestä kuukaudesta kuuteen). Asuntoja ryhdyin etsimään opiskelukiireiden vuoksi hieman liian myöhään (vasta joululomalla), joten siitä aiheutui pientä stressiä, joka ei onneksi kestänyt kauaa sopivan asunnon löytyessä noin viikon hakemisen jälkeen. Lähetin tiedusteluja noin toistakymmentä ja sain pari Skype-haastattelupyyntöä (Itävallassa opiskelijat eivät juuri asu yksin, ja soluasukkaat haastattelevat mielellään tulevia kämppekavereitaan jo etukäteen, joten henkilökohtainen yhteydenotto on käytännössä välttämätöntä), joista heti ensimmäinen tärppäsi. Itävaltaan tähtääville suosittelen sivustoja kuten www.wg-gesucht.de sekä www.jobwohnen.at/wohnungen. Lisäksi uusi kansainvälinen asunnonhakuportaali Housing Anywhere saattaa osoittautua hyödylliseksi ainakin suurempiin kaupunkeihin tähtääville. Kaikkien harjoitteluun lähtevien on myös syytä muistaa, että harjoittelijoilla ei yleensä ole kohdemaassaan opiskelijastatusta, minkä vuoksi opiskelija-asuntoloissa asuminen voi osoittautua mahdottomaksi.

Itävaltaan mennessä ei EU-kansalaisen ERASMUS-harjoittelijan tarvitse hankkia työlupaa. Kaupunginosan maistraattivirastossa pitää ilmoittaa oleskelun ajaksi osoite kolmen päivän sisällä kaupunkiin saapumisesta sekä tehdä korkeintaan kolme päivää ennen lähtöä poismuuttoilmoitus. Lisäksi neljän kuukauden sisällä saapumisesta tulee tehdä väliaikainen maahanmuuttoilmoitus, mikäli oleskelun kesto on yli kolme kuukautta. Harjoittelupaikkaan sisältyvät muodollisuudet hoidettiin mukavasti henkilökunnan toimesta, eikä harjoittelupaikkaan saapua tarvinnut kuin allekirjoittaa harjoittelusopimus.

Harjoittelupaikassa minut toivotettiin erittäin lämpimästi tervetulleeksi. Tutustuin sekä työtehtäviin että työkavereihin nopeasti ja pääsin kaikilta osin osallistumaan työyhteisön arkeen. Organisaatioon eli Wienin yliopistoon olin tutustunut jo jonkin verran etukäteen nettisivujen kautta, ja harjoittelu avasi ymmärrystäni huomattavasti Tampereen yliopistoa suuremman yliopiston toimintatavoista (Wienin yliopistossa opiskelee yli 93 000 opiskelijaa ja se työllistää lähes 10 000 eri alojen ammattilaista). Työtehtävät oli kuvailtu kohtalaisen perusteellisesti jo hakukuulutuksessa ja ne selventyivät ja tarkentuivat ensimmäisten viikkojen aikana nopeasti (opiskelijoiden neuvontaa, sähköpostiviestintää, informaatiotilaisuuksien järjestämistä, tiedottamista sekä yleisiä toimistotehtäviä). Työaika oli hyvin Suomea vastaava: 40 tuntia viikossa sisältäen puolen tunnin ruokatauon päivittäin sekä kaksi käytettävissä olevaa lomapäivää kutakin täyttä kuukautta kohden.

Kielen ja kulttuurin opiskelijalle suuria yllätyksiä ei näiden suhteen tullut eteen. Saksan kielen taitoni oli jo ennen vaihtoon lähtöä erinomainen (C1-C2). Pientä kohentumista toki tapahtui esim. joidenkin uusien sanojen oppimisen kautta, jotka olivat suurelta osin Itävallan murteelle ominaisia ilmaisutapoja, ja luonnollisesti puheen tuottaminen sujuvoitui harjoittelun lisääntymisen myötä, mutta mitään valtavaa kehitysharppausta en havainnut. Kulttuurieroja havaitsin sen sijaan sitäkin enemmän, niin suuria kuin pienempiäkin, mutta harjoittelun oppimistavoitteiden mukaisesti pitäydyn tässä työelämään liittyvissä eroissa. Suomen ja Itävallan työkulttuurit ovat merkillepantavan samankaltaisia keskenään: tarkkuutta ja täsmällisyyttä pidetään korkeassa arvossa, ja työntekijöiden työkykyyn ja rehellisyyteen luotetaan pitkälti ilman erillistä valvontaa. Suomen helmasyntiä eli ylitsevuotavaa suunnittelua ja selvittämistä ei sen sijaan ollut havaittavissa; pikemminkin asioiden toteuttamiseen varattu aika alkoi pikaisella suunnittelulla, mikä osassa tehtävistä osoittautui hankalaksi, kun itse toteuttamiselle varattu aika ei tästä johtuen tahtonut riittää ja tehtävänänot kärsivät satunnaisesti työntekijöiden välisistä väärinymmärryksistä. Asiakaspalveluun ei myöskään panostettu oikein missään, vaan palvelutilanteet jäivät usein tarpeettoman epäkohteliaan oloiksi. Aiemmin tovin aikaa Itävallassa viettäneenä epäilen tämän johtuvan ns. suurkaupunki-ilmiöstä (Wien on vajaalla 1,7 miljoonalla asukkaallaan Itävallan suurin kaupunki ja lähes seitsemän kertaa suurempi kuin toiseksi suurin Graz), sillä muualla Itävallassa kokemani asiakaspalvelutilanteet ovat pääsääntöisesti olleet mukavampia kuin Suomessa.

Itävallassa elinkustannukset ovat pääosin pienemmät kuin Suomessa (esim. ruoka- ja päivittäistavaraostokset maksavat selvästi vähemmän). Wienin tapauksessa pääkaupungissa asuminen nostaa kuitenkin kustannukset lähelle Suomen hintatasoa lähes kaikissa tuoteryhmissä. Liikenneyhteydet Wienissä ovat lähinnä erinomaisen metro- ja raitiovaunuverkoston ansiosta huomattavasti paremmat kuin Suomessa, minkä vuoksi Wienin kokoinen kaupunki tuntuu pienemmältä kuin se oikeastaan onkaan, mikä puolestaan

helpottaa kaupungin kokonaiskäsitteksen hahmottamista. Rikkaasta kulttuuritarjonnastaan tunnetun Wienin harrastusmahdollisuudet ovat lähes rajattomat. Sää on keskimäärin 10 astetta lämpimämpää kautta vuoden, ja sateet ovat lyhyempiä mutta rankempia.

Edullisen asunnon löytyessä ja säästeliäästi eläessä harjoitteluapuraha ja opintotuki riittävät hyvin (edellyttäen että suorittaa harjoittelun aikana riittävästi opintopisteitä opintotuen nostamiseksi). Harjoitteluni oli palkaton, mutta Wienin yliopisto maksoi 320 euroa kuukaudessa asumistukea. Harjoitteluapuraha yksistään ei Wienissä asumiseen riittäisi.

Rekisteröin harjoittelun pääaineeni saksan kielen ja kulttuurin valinnaiseksi harjoitteluksi; pakollista työharjoittelua LTL-yksikössä ei ole. Kyseisestä opintosuorituksesta myönnetään 5 opintopistettä, mikä on mielestäni vähäinen suorituksen työmäärään nähden ja verrattuna monien muiden oppiaineiden pakollisiin harjoitteluihin. Toisaalta en lähtenyt suorittamaan ERASMUS-harjoittelua alun perinkään opintopisteiden vuoksi, eikä asialla minulle henkilökohtaisesti ole merkitystä, kun opintopistemäärä on maisterin tutkintoa varten jo täynnä muutenkin. ERASMUS-harjoittelun anti onkin ennen kaikkea kansainvälisen työkokemuksen saamisessa sekä työelämän kulttuurierojen oppimisessa, jotka ovat nykyisillä globaaleilla työmarkkinoilla ensiarvoisen tärkeitä.

Universität Salzburg, Salzburg, 01.10.2015 – 29.02.2016

Maa: Itävalta

Kaupunki: Salzburg

Vaihtoaika: 01.10.2015 – 29.02.2016

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Universität Salzburg

Etukäteisjärjestelyt Suomessa:

Tampereen yliopiston osalta hakuprosessi sujui mutkattomasti. Oli selkeät päivämäärät, milloin haun pitäisi olla tehtynä ja paperit täytettyinä. Itse olin hyvin aikaisin liikkeellä, joten kaikki meni ongelmitta. Vahvistus hyväksynnästä Salzburgin yliopiston puolesta tuli myös yllättävän pian. Liikaa paperitöitä ei todellakaan ollut, vaan kokonaisuudessaan hyvin helppo prosessi. Hakiessa minua pelotti saksan kielen taidon riittämättömyys, mutta sekään ei sitten koitunut ongelmaksi.

Salzburgin yliopiston englanninkielisten kurssien tarjonnasta esimerkkinä oli viime vuoden versio, mutta se pysyi melko samana, joten kursseja pystyi suunnittelemaan jo etukäteen. Suunnitelmista huolimatta kurssivalinnat menivät melkein täysin uusiksi Salzburgiin saavuttua. Se kävi melkein pä kaikille opiskelijoille, joten valinnoista on turha stressata liikaa! Itse en silloin suunnitelmaa tehdessä osannut kiinnittää huomiota kurssin tyyppiin (luento, seminaari, practical) tai siihen, oliko kurssi kandi- vai maisterivaiheen ohjelmassa, vaikka ne ratkaisivat hyvin pitkälle sen, kuinka vaativasta kurssista on kyse.

Kohdemaahan saapuminen:

Salzburgin yliopisto mainostaa buddy-toimintaansa, mutta tämä alkaa vasta lokakuun puolella. Itseni kohdalla se tuntui 'liian myöhäiseltä', kun oli jo ehtinyt tutustua moniin kavereihin ennen sitä. Hyvin pärjäsii siis ilmankin!

Suomessa en kesällä ehtinyt osallistua saksan kielen kursseille, kielitaidon riittämättömyys siis hieman hirvitti. Mutta heti saavuttuani Salzburgiin osallistuin saksan A1-tasoiselle intensiivikurssille. Siitä oli valtavasti hyötyä! Kahdessa viikossa kertasi hyvin saksaa ja sai useita uusia ystäviä.

Asuminen:

Olin hakenut asuntoa jo hyvissä ajoin opiskelijoiden asuntosäätiö OeADilta, joten sain avaimet heti saapumisen jälkeisenä päivänä. Pääsin asumaan ihan keskustan lähelle, house Mozartiin, mikä oli oikea onnenpotku, sillä Salzburg on kaupunkina hyvin kompakti ja kävellen tai pyörällä pääsi asunnosta näppärästi mihin vain. Asuin solussa ja sain siihen saksalaisen kämppinksen, josta tulikin yksi parhaista ystäväistäni, joten kimppakämpä on mielestäni hyvä ratkaisu! Vuokrataso oli melko kallis keskustan asunnoissa, itse maksoin solusta vuokraa noin 400 euroa kuussa

Opiskelu:

Opiskelin vaihdossa lähinnä saksaa ja otin myös muutamia politiikan kursseja, jotka ovat hyvin kaukana Suomen opinnoistani, mutta koin kuitenkin oppivani ja sivistyväni paljon! Osa luennoista oli todella mielenkiintoisia ja haastavia, toiset taas hieman tylsempiä, mutta professorit osasivat kyllä asiansa! Itse otin enimmäkseen luentokursseja, koska halusin säilyttää vapauden myös matkusteluun, joten opiskelu oli pitkälti itsenäistä (saksan kielen kurssia lukuun ottamatta).

Tentit lukukauden lopussa olivat hieman yllättäviä, kun olen Suomessa tottunut kysymyksiin, jotka mittavat enemmän sitä, olenko ymmärtänyt keskeisen sanoman. Salzburgissa omat tenttini olivat hyvin pitkälle ulkoa opettelemiseen perustuvia ja tenttitilanteessa säikähdinkin sitä hieman, mutta kaikesta pääsee kuitenkin läpi, kun jaksaa nähdä niiden eteen vähän vaivaa! Oppimateriaali käsitti itselläni hyvin pitkälti luentokalvot ja muutaman kirjan kirjastosta, eli ne olivat helposti saatavilla. Salzburgissa on käytössä sähköinen oppimisympäristö Blackboard, joka on verrattavissa moodleen. Sieltä löytyi usein kaikki tarpeellinen.

Päätin itse opiskella kaikki kurssit englanniksi, koska kielitaitoni ei ollut kovin vahva lähtiessä. Kielitaidosta ei tullut missään vaiheessa ongelmia koulun kanssa ja päivittäiset asiat oppi nopeasti hoitamaan saksaksi vapaa-ajalla.

Muuta mainittavaa:

Olin kuullut ennen lähtöä, että Salzburgissa sataa aina, mutta minulle sattui tosi hieno syksy. Käytin ehkä kerran sateenvarjoa, joten tykkäsin Salzburgin säästä kovasti! Hintataso ruokakaupassa oli suunnilleen sama kuin suomessa, mutta ravintolassa syöminen on edullisempaa.

Salzburgiin saapuessa täytyy käydä rekisteröitymässä kaupunkiin, eli täyttämässä niin sanottu Meldezettel, mutta se vie vain noin 5 minuuttia. Sama lomake täytyy käydä täyttämässä uudestaan, kun on muuttamassa pois kaupungista. Suurempaa byrokratiaa en kohdannut.

Laskettelumahdollisuudet ovat myös todella hyvät Salzburgissa! Ostin itse kausikortin ennen joulukuuta, jolloin hinta oli edullisempi. Se mahdollisti laskettelun koko Salzburgin alueella. Skibusseja menee muutamia Salzburgista ja niiden käyttö on ilmaista. Kävin tutustumassa myös Salzburgin sairaalaan, sillä mursin käteni lumilautailmassa. Hoito on hyvää ja vauhdikasta, mutta kielimuuri hieman haittaa kommunikointia sairaalassa. Vakuutus on myös hyvä olla tällaisia yllättäviä tapahtumia varten!

Paluu Tampereelle:

Suoritin vaihdossa opintojeni pakolliset, mutta täysin vapaavalintaiset opinnot, joten niiden hyväksilukemisen pitäisi sujua ongelmitta.

Merkityksellisyys:

Vaihtovuosi oli todella merkittävä! Vaihdossa sai paljon uutta itseluottamusta, kun huomasi pärjäävänsä vieraassa maassa vieraalla kielellä ihan itse. Uuden kielen oppiminen on myös aina positiivinen juttu, ja olen siitä todella kiitollinen. Lisäksi englannin kieli nousi sellaiselle tasolle, että siihen vaihtaminen ei tuota enää minkäänlaisia vaikeuksia. Sain tämän puolen vuoden aikana monia uusia, todella ihania, kansainvälisiä ystäviä, joista osa varmasti on elinikäisiä! Vaihdossa pääsin myös matkustelemaan Euroopassa helposti ja näin enemmän kuin aikaisemmin. Voisi sanoa, että minusta kasvoi niin sanotusti 'maailmankansalainen'. Huonoa siinä on se, että reissuista ei meinaa nyt saada tarpeekseen, vaan koko ajan on jotain uutta suunnitteilla.. Kaikenkaikkiaan vaihtoon lähtö oli ehdottomasti yksi parhaista päätöksistä, mitä olen tehnyt!

Universität Salzburg, Salzburg, 21.09.2015 – 29.01.2016

Maa: Itävalta

Kaupunki: Salzburg

Vaihtoaika: 21.09.2015 – 29.01.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Salzburg

Olin Salzburgin yliopistossa vaihdossa syyslukukauden 2015. Pääaineeni on journalistiikka, mutta hain vaihtoon sivuaineeni politiikan tutkimuksen kautta. Hakuprosessi Salzburgiin oli melko mutkaton. Lähes heti, kun olin saanut tiedon, että olin hyväksytty vaihtoon Itävaltaan, kohdeyliopistosta tuli sähköpostitse ohjeet jatkotoimenpiteistä. Dokumenttien täyttämiseen oli selkeät ohjeet, mutta paperit pyydettiin tulostamaan, allekirjoittamaan ja lähettämään tiettyyn päivämäärään mennessä postitse Itävaltaan, mikä hieman hirvitti. Onneksi paperit eivät kuitenkaan kadonneet matkalla, vaan päätyivät turvallisesti perille ajallaan.

Salzburgin yliopistossa on todella mukava kv-toimiston henkilökunta, jolta saa aina apua sekä saksaksi että englanniksi, jos mikään asia opiskeluissa askarruttaa. Toisaalta vastauksia kysymyksiin löytyy suhteellisen helposti myös yliopiston nettisivuilta, jotka ovat melko selkeät, kun niihin hieman tutustuu. Lisäksi kv-toimisto lähettää jo paljon ennen vaihdon alkua sähköpostilla ohjeita ja neuvoja vaihtoon liittyen.

Syyslukukauden kurssitarjonta vahvistuu oikeastaan vasta paikan päällä. Kurseja voi katsella jo kesällä, mutta varsinaiset valinnat voi tehdä vasta, kun on rekisteröitynyt Salzburgin yliopistoon ja saanut paikallisen opiskelijanumeron. Jos aikataulut antavat myöten, kannattaa tulla Salzburgiin hyvissä ajoin ennen lukukauden ja orientaatioviikon alkua.

Opiskelijatunnuksen aktivoituminen kestää muutamasta päivästä pariin viikkoon siitä, kun on käynyt rekisteröitymässä ja maksanut 18 euron maksun yliopiston tilille. Kurseille ilmoittaudutaan paikallisessa "NettiOpsussa" PLUSonlinessa ja kurssit alkavat täytyä nopeasti, kun lukukauden alku lähenee. Luentokursseille (Vorlesung) pääsee tietysti aina, mutta jos on kiinnostunut proseminaari- tai seminaarikursseista, joissa on pienet ryhmät, kannattaa ilmoittautuminen hoitaa mahdollisimman nopeasti. PLUSonline voi aluksi tuntua vanhanaikaiselta ja sekavalta, mutta sen käyttö on lopulta melko yksinkertaista. PLUSonline koostaa vieläpä valituista kursseista kalenterin, josta näkee helposti, missä päivinä ja missä luentosaleissa omat kurssit pidetään.

Salzburgin yliopistossa on Buddy-järjestelmä, johon ilmoittautumalla voi saada itselleen paikallisen tuutorin. Pyysin "Buddyä" kolmesti, mutta kertaakaan en saanut muuta vastausta kuin lupauksen siitä, että tuutori ottaisi minuun pian yhteyttä. Ei ottanut. Moni muu vaihtari sanoi kokeneensa saman, vaikka osa onnistuikin saamaan itselleen paikallisen tuutorin. En tiedä, missä meni vikaan, mutta tuutoria kannattaa silti ilman muuta hakea! Parhaassa tapauksessa Buddy Network on hyvä keino tutustua paikallisiin opiskelijoihin.

En osallistunut Tampereella saksan kielen kursseille. Olen opiskellut lukiossa lyhyen saksan ja opinnoista oli kulunut jo muutama vuosi, joten kielitaito oli hieman ruosteessa. Osallistuin siksi Salzburgissa kahden viikon intensiiviselle saksankurssille, joka järjestettiin ennen lukukauden alkua. Kurssi maksoi 120 euroa ja siitä sai kolme opintopistettä (kaikki kielikurssit ovat maksullisia Salzburgissa). Jo ilmoittautumisvaiheessa Suomessa piti valita, halusiko edistyneempien saksanopiskelijoiden B-ryhmään vai perusasioita kertaavaan A-ryhmään. Paikan päällä vaihto ryhmästä toiseen ei enää onnistu. Valitsin itse A-ryhmän, sillä uskoin lukiosaksan unohtuneen jo täysin, mutta ryhmä osoittautui aivan liian helpoksi. En osaa sanoa, kenelle A-ryhmä on tarkoitettu, sillä aivan saksan aloittelijoille se ei missään nimessä ole (tunneilla kerrattiin alusta lähtien ihan kunnan kielioppiasioita, kuten datiivia, adjektiivien taivutusta jne.). Muuten taso oli kuitenkin lapsellisen matala, kun opettelimme muun muassa värejä ja kehonosia. B-ryhmä olisi näin jälkikäteen ajatellen oikea valinta kenelle tahansa, joka on lukenut saksaa lukiossa.

Itävallassa pärjää pitkälle englannilla, jos niin haluaa, mutta saksan kieltä olisi hyvä osata ainakin sen verran, että pärjää tavallisissa arkielämän tilanteissa. Yliopistolla löytyy kurseja melko kattavasti englanniksi ja henkilökunta on kielitaitoista, mutta akateemisen maailman ulkopuolella täytyy viestiä pääosin saksaksi.

Opiskelin itse Salzburgissa kaksi luentokurssia saksaksi (Einführung in die österreichische Politik ja Einführung in die Politik der EU) ja kaksi englanniksi (Politics of the United States ja erityisesti vaihtareille suunnattu History, culture and politics in Austria and Central Europe). Lisäksi otin saksan kielen laitoksen varsin intensiivisen saksankurssin, jossa oli tunteja kolmena päivänä viikossa. Lähtötasokokeen perusteella minut laitettiin C1-tasojen ryhmään, mikä oli hieman liian vaativa minulle. Näillä kursseilla ryhmiä saa ja kannattaa vaihtaa, jos siltä tuntuu kielikurssin alettua, joten kurssikirja on parasta ostaa vasta, kun on varma siitä, että ryhmä on itselle oikea. Itse ostin kalliin kirjan heti ensimmäisenä päivänä, joten en enää viitsinyt vaihtaa ryhmää, vaikka vähän alempi taso olisi ollut itselleni parempi.

Kuten jo aiemmin mainitsinkin, Salzburgissa on kolmenlaisia kursseja (luento-, proseminaari- ja seminaarikursseja). Luennoilla kuunnellaan pääasiassa luennoitsijaa kerran viikossa koko lukukauden ajan ja kurssi päättyy tenttiviikolla loppukokeeseen. Läsnaolopakkoa ei ole. Kokeet koostuvat usein monivalintakysymyksistä ja lyhyistä avoimista kysymyksistä, ja joskus kokeeseen voi kuulua myös lyhyen esseen kirjoittaminen. Luentokursseista saa vain kolme opintopistettä, mikä on mielestäni suhteellisen vähän työmäärään nähden (monivalintakysymysten takia koemateriaali täytyy opiskella huolella). Saksankielisillä luennoilla materiaalit ovat saksaksi, mutta monet opettajat antavat vaihto-opiskelijoiden tehdä loppukokeen englanniksi, jos sitä pyytää etukäteen. Sanakirjan käyttö tenteissä on myös sallittua.

Proseminaareista saa kuusi ja seminaareista yhdeksän opintopistettä. Nämä järjestetään pienryhmissä, ja kurssilla keskustellaan paljon, poissaoloja saa olla vain muutama ja kokeen sijaan arvosana määräytyy kurssin aikana kirjoitettavien noin 20-sivuisten esseiden perusteella.

Sitten pari sanaa asumisesta. Helpoin tapa saada katto päälle on hakea huonetta opiskelija-asuntolasta, joista suurin osa sijaitsee Salzburg Südissä noin 10-15 minuutin bussimatkan päässä keskustasta. Asuntolat täyttyvät nopeasti, joten huonehakemus kannattaa lähettää heti, kun tieto opiskelupaikasta on varmistunut. Joissain asuntoloissa ei ole mahdollista saada omaa huonetta, vaan huone jaetaan toisen opiskelijan kanssa, jolloin yksityisyyttä ei juuri ole. Kannattaa olla tarkkana mihin asuntolaan laittaa hakemuksen, jos huoneen jakaminen ei innosta.

Itse hankin asunnon yksityisiltä markkinoilta. Salzburgissa on melko korkea vuokrataso ja kilpailu asunnoista on kovaa, joten yksiön saaminen voi olla hankalaa ja kallista. Moni vuokranantaja ei myöskään mielellään vuokraa asuntoaan vain yhden lukukauden ajaksi. Itävallan opiskelijaliitto ÖH:n ylläpitämä Wohnungsbörse-nettisivu on hyvä osoite kodin löytämiseksi. Sivustolla esimerkiksi monet vaihtoon lähtevät paikalliset opiskelijat etsivät asunnilleen alivuokralaista vaihdon ajaksi. Itävallassa kimppa-asuminen on todella yleistä, joten Wohnungsbörsen kautta voi vuokrata myös huoneen yksityisasunnosta.

Asuinalueella ei ole Salzburgissa juuri väliä, sillä etäisyydet ovat lyhyitä ja julkinen liikenne toimivaa. Busseja kulkee keskustan ja eri kaupunginosien välillä tiuhaan, mutta öisin viimeinen bussi lähtee keskustasta etelän asuntoloille noin kahdentoista maissa, mikä kannattaa ottaa huomioon. Asuin itse aivan Mirabellplatzin vieressä, joten pääsin kävellen vartissa sekä keskustaan että luennoille. Hieman kauempana asuvien kannattaa hankkia joko pyörä tai bussikortti. Salzburg on pyöräilijöiden kaupunki, joten edullisia käytettyjä pyöriä on runsaasti tarjolla ja pyöräteitä on paljon. Bussia suosivien kannattaa ostaa opiskelijan bussikortti, joka on voimassa aina yhden lukukauden ja maksaa reilut sata euroa.

Jo orientaatiiviikolla vitsailtiin, että Salzburgissa sataa joka toinen päivä. Sijainti Alppien kupeessa houkuttelee tosiaan sadepilviä, joten ilman sateenvarjoa Salzburgiin ei kannata lähteä. Muuten sää Salzburgissa on suomalaiselle lämmin. Paikallisten mukaan ilmastonmuutos näkyy selvästi, sillä viime vuosina talvet ovat olleet hyvin leutoja (vain tammikuussa satoi lunta ja lämpötila oli kylmimmillään muutaman asteen miinuksen puolella). Pitkälle syksyyn ulkona tarkeni ilman takkia ja tammikuun lopussakin oli päiviä, jolloin lämpötila nousi 17 asteeseen.

Vuokratasoa lukuun ottamatta Salzburgin hinnat ovat hitusen Suomea halvemmat. Yhden marketin sijaan elintarvikkeet ja muut tavarat ostetaan Itävallassa niihin erikoistuneista kaupoista – kosmetiikka ja kemikaalit dm:stä, kalat kalatorilta, liha lihakaupasta ja niin edelleen. Lähimarketeista (Billa, Spar) löytää kyllä peruseinekset, mutta etenkin elintarvikkeiden laatu on paljon heikompi kuin niihin erikoistuneissa liikkeissä. Kasvisvalikoima Billassa ja Sparissa on todella surkea. Kasvikset kannattaakin ostaa markkinoilta, joita löytyy ympäri kaupunkia. Joka torstai Mirabellplatzin vieressä Schranngassella järjestetään Salzburgin suurimmat markkinat, joilta löytyy ihan kaikkea mitä keittiönsä voi toivoa. Markkinoille on hyvä tulla aikaisin, sillä ne alkavat aamuvarhaisella ja jo noin 12–1:n maissa kauppiat alkavat purkaa kojujaan pois.

Salzburg on Tamperetta pienempi ja aika unelias kaupunki, mutta äärettömän kaunis ja kodikas. Melko konservatiivisessa ja katolisessa kaupungissa kirkonkellot soivat vartin välein, mikä on aika lumoavaa varsinkin iltaisin. Etenkin vanhakaupunki, kapea Steingasse, Kapuzinerbergin ja Mönchsbergin polut, St. Sebastianskirchen hautausmaa ja keskustan rakennusten läpi kulkevat tunnelikujat (Durchhäuser) vievät historiallista idylliä rakastavan sydämen mennessään, vaikka turismi onkin jo vienyt osan kaupungin arvoituksellisuudesta. Mozartin syntymäkaupunkina Salzburg on ottanut kaiken irti säveltäjänerosta, ja kaupungissa käy vuosittain monta miljoonaa turistia tutustumassa Mozartin syntymäkotiin ja asuintaloon. Sound of Music -elokuvan kuvauspaikat kuuluvat myös kaupungin vetonauloihin. Salzburgin tunnusmerkki Festung Hohensalzburg -linna on ehdoton vierailukohde ja sieltä avautuvat kauniit maisemat sekä kaupungin ylle että lähellä kohoaville Alpeille. Hissillä pääsee lähellä sijaitsevan Untersbergin (n. 1,8 km) huipulle. Yöelämää löytyy jonkun verran sitä kaipaavalle, mutta urheilumahdollisuudet Itävallassa ovat erinomaiset.

Suosittelen vaihtoon lähtemistä todella lämpimästi. Uudessa maassa asuminen avartaa omia ajatuksia ja antaa uutta perspektiiviä asioihin. Esimerkiksi vuoden 2015 syksyllä pakolaiskeskustelu kävi erityisen kuumana, joten oli äärimmäisen mielenkiintoista viettää tuo aika Salzburgissa, jonka kautta suuri osa pakolaisista kulki matkallaan Saksaan ja muihin Euroopan maihin. Minuun voi ottaa yhteyttä, jos vaihtovuosi Salzburgissa kiinnostaa tai mieleen tulee mitään kysyttävää (melkko.jannika.i(at)student.uta.fi).

Jannika Melkko

Karl-Franzens-Universität, Graz, Graz, 15.09.2015 – 12.02.2016

Maa: Itävalta

Kaupunki: Graz

Vaihtoaika: 15.09.2015 – 12.02.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Karl-Franzens-Universität, Graz

Olin vaihdossa Grazin yliopistossa (Karl Franzens Universität) talvilukukauden 2015-2016.

Hakuprosessi oli varsin selkeä ja se sujui kaikilta osin erittäin sujuvasti. Grazin yliopiston kurssitarjonnasta oli saatavilla alustava versio hakuvaiheessa, mutta lopulliset kurssivalinnat

tein vasta paikan päällä. Vakuutusten osalta minulla oli normaali matkavakuutus, joka on voimassa kolmen kuukauden matkoilla. Jouluna Suomessa käydessäni tämä 3 kk:n aika nollautui, joten minun ei tarvinnut hankkia vakuutukselle lisää aikaa. En osallistunut erilliselle Tampereen yliopiston järjestämälle kielikurssille ennen vaihtoa.

Saavuini Graziin Suomesta omalla autolla syyskuun puolella välissä. En osallistunut syyskuun alussa Grazissa järjestettyyn intensiivikielikurssille. Suosittelen kuitenkin Graziin lähtijöille kurssille osallistumista, sillä se on erittäin hyvä ja helppo tapa tutustua muihin vaihto-opiskelijoihin. Kurssin opetuksellinen anti oli myös kuulemani mukaan melko hyvä. Grazin yliopisto järjestää vaihto-opiskelijoille paikallisen buddyn eli tuutorin, joka auttaa tarvittaessa alkujärjestelyjen tekemisessä ja kaupunkiin tutustumisessa. Buddyjen aktiivisuus vaihtelee erittäin paljon. Itse tapasin omaa tuutoriani vain kerran, kun taas jotkut toiset vaihtarit tapasivat omia buddyjään säännöllisesti koko vaihtoajan. Suosittelen joka tapauksessa tällaisen hankkimista, koska siinä ei ole mitään hävittävää ja paikallisiin tutustuminen voi muuten vaihtoaikana olla hieman vaikeaa. Ensimmäisen viikon aikana ohjelmaan kuului muutamia yliopiston infotilaisuuksia, joissa kerrottiin selkeästi kurssi-ilmoittautumisiin ja muihin opiskelukäytäntöihin liittyvät asiat. Vaihdon ensimmäisellä viikolla ei järjestetty mitään vapaamuotoisia tapahtumia vaihto-opiskelijoille, joten muihin vaihto-opiskelijoihin tutustuminen edellytti omaa aktiivisuutta etenkin, jos ei ollut osallistunut kielikurssille. Tosin alun jälkeen asia muuttui ja vaihtareille järjestettiin myöhemmin todella paljon erilaisia tapahtumia.

Suurin osa vaihto-oppilaista hankki asunnon paikalliselta Öaed:lta, joka hallinnoi ja vuokraa opiskelija-asuntoloita. Hain itse asuntoa Öaed:lta vasta aivan hakuajan loppuvaiheessa, mutta minulle tarjottiin siitä huolimatta asuntoa ykkösvaihtoehtostani. Asuntoni oli pieni yksiö Moserhofgasse 41b:ssä, joka oli pelkästään vaihto-opiskelijoille tarkoitettu asuntola. Vuokrani oli noin 500€ kuussa, minkä lisäksi maksoin noin 50€ kuussa autopaikasta. Asuntola oli varsin uusi ja moderni ja se sijaitsi vajaan kahden kilometrin päässä vanhasta kaupungista. Asuntolan vierestä kulki myös raitiovaunu, jolla pääsi keskustaan reilussa viidessä minuutissa. Asunnoissa käy kerran viikossa siivooja, jonka siivouksesta tuntui olevan ehkä enemmän haittaa kuin hyötyä. Tämä kuuluu vuokrasopimukseen pakollisena palveluna, joten siitä ei voi kuulemma kieltäytyä. Asuntoloissa tutustuu helposti muihin vaihtareihin, mutta yksityisiltä markkinoilta hankitut asunnot ovat asuntoloita halvempia. Tämä tosin vaatii jonkin verran omaa vaivaa, mutta melko moni vaihtari päätyi myös kyseiseen asuntoratkaisuun. Mikäli aikoo asuntolassa asua, ovat mielestäni Neutorgasse ja Moserhofgasse parhaita vaihtoehtoja. Neutorgassen sijainti vanhassa kaupungissa on erinomainen, mutta siellä ei ole tarjolla kuin soluasuntoja ja autopaikkoja ei käsittäkseni myöskään ole siellä saatavilla.

Opiskelijan osalta Grazissa ei ole Suomeen verrattuna merkittäviä eroja muutamaa seikkaa lukuun ottamatta. Ensinnäkin Itävallassa monessa oppiaineessa miltei kaikki halukkaat voivat aloittaa yliopistossa opiskelun, koska pääsykokeita tai opiskelijavalintoja ei yleensä järjestetä. Tämän vuoksi peruskurssit ovat erittäin vaikeasti läpäistäviä, koska ne toimivat filترینä opiskelijamäärien rajaamisessa. Näin ollen esim. johtamisen peruskurssilla läpikäymisprosentti saattaa olla 30%, kun taas Suomessa vastaava kurssi on yleensä varsin helposti läpäistävä. Itse en ollut asiasta kurssivalintoja tehdessäni tietoinen, joten opin tämän vasta kantapäähän kautta. Toinen huomioitava asia on, että ainakin kauppatieteiden osalla kaikki englanninkieliset kurssit edellyttivät läsnäolopakkoa. Mikäli suunnittelee matkustavansa paljon tms. kannattaa huomioida tämä asia. Kolmantena merkittävänä asiana on tenttiajan vähäisyys. Jostain syystä kaikissa tenteissä on käytettävissä liian vähän aikaa. Esimerkiksi

itselläni oli yhdessä saksankielisessä tentissä 25 kysymystä ja 45 minuuttia aikaa. Vaihtarina voi saada lisää aikaa tenttiin, mutta ns. massakurssien kohdalla se ei välttämättä ole mahdollista.

Grazissa toimi erittäin aktiivinen ESN-järjestö joka järjesti todella paljon aktiviteetteja vaihto-opiskelijoille. Vaihtareita on Grazissa kuulemani mukaan yhteensä peräti noin 600, joten tapahtumiin ilmoittautuessa tuli olla ajoissa liikkeellä. Itse osallistuin näihin tapahtumiin todella usein ja suosittelen samaa muille. Tapahtumat ovat yleensä hyvin edullisia ja ne ovat erittäin hyvä tapa tutustua muihin vaihtareihin. ESN järjesti mm. Stammtischin joka toinen viikko, erilaisia bileitä, laskettelu- ja kaupunkimatkoja yms. Erityisesti kolmen päivän laskettelumatka sekä road trip paikallisille viinitiloille olivat loistavia retkiä. Yliopistolla on myös erittäin kattava valikoima erilaisia viikoittain pidettäviä liikuntakursseja. Itse osallistuin kickboxingiin, koripalloon, maahockeyhyn, trampoliinihyppelyyn ja telinevoimisteluun. Tämä oli mielestäni mielenkiintoinen tapa kokeilla vaikka jotain uutta urheilulajia

Olen kaiken kaikkiaan erittäin tyytyväinen vaihtoaikaani Grazissa. Suosittelen viettämään vaihdossa koko lukuvuoden, mikäli vain mahdollista. Jos aikoo olla vaihdossa Grazissa vain yhden lukukauden, on kesälukukausi mielestäni parempi, koska silloin pystyy hyödyntämään sekä Alppien laskettelumahdollisuudet että nauttimaan lämpimistä kevät- ja kesäkeleistä.

Johannes-Kepler-Universität Linz, Linz, 14.09.2015 – 31.01.2016

Maa: Itävalta

Kaupunki: Linz

Vaihtoaika: 14.09.2015 – 31.01.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Johannes-Kepler-Universität Linz

Vietin yhden lukukauden Itävallan kolmanneksi suurimmassa kaupungissa Linzissä. Ennen vaihtoon lähtöä olin kesätöissä Jenkeissä, joten hoidin kaikki mahdolliset vaihtoasiat ennen kesää, sillä Jenkkien ja vaihdon välissä olin Suomessa vain viikon verran. Kävin Tampereen yliopiston järjestämässä yleisessä vaihtoinfossa, mutta erityisesti maakohtaisiin tilaisuuksiin en päässyt, niistä olisi voinut olla enemmän hyötyä. Koin nimittäin, että jouduin aika itsenäisesti tekemään kaiken vaihtoon liittyvän ja allekirjoituksienkaan saanti ei sujunut ihan mutkitta.

Motivaatiokirjeen osasin kuitenkin kirjoittaa, ja pääsinkin ykköstoiveeseen, eli Itävallan Linziin. Olin jo paljon aiemmin ihastunut Itävallan kauneuteen ja saksan kielen taidon parempi oppiminen oli suuri motivaationi. Suomen päässä sinänsä oltiin rentoja kaiken suhteen, esimerkiksi Learning Agreementin sai täytettyä helposti.

Linziin saapumisen jälkeen meillä oli kaksi viikkoa vaihtareille suunnattua intensiivistä toimintaa ennen "oikean" koulun alkamista. Suosittelen tähän toimintaan osallistumista, sillä silloin sosialisoidutaan, tutustutaan toisiin ja käydään intensiivikielikurssi, joka on ehdottomasti hyödyllinen. Tuutoritoiminta oli Linzin yliopistossa todella erinomaista! Itse sain heti saavuttuani kyydin lentokentältä mentoriltani, joka oli muutenkin koko vaihdon ajan kuvioissa, ei ainoastaan "hyötyvälineenä", vaan myös ystävänä. Vaihdon alussa pitää jaksaa olla kärsivällinen ja vahva, sillä paperihommia ja bileitä on koko ajan! Avasimme Itävalta-tilit (Linzissä toimi (Suomi)kortti todella huonosti), hankimme paikalliset opiskelijakortit, opiskelijahintaiset joukkoliikenneliput (10e/kk!!), ilmoittauduimme asukkaiksi jne. Kaikki tehtiin kuitenkin tuutoreiden kanssa kädestä pitäen, joten tulipahan tehtyä kaikki heti alkuun.

Suurin osa vaihtareista asuu Julius Raab Heim- nimisessä isossa "hotellissa"(Tunnetaan myös nimellä Hotel Sommerhaus). Netistä katselemani kuvat antoivat kuitenkin "hieman" liioitellun kuvan Raab Heimista, joka sinänsä oli ihan siisti ja kävelymatka yliopistolle kesti ainoastaan sen 10 minuuttia. Itse asuin kuitenkin ensimmäisessä kerroksessa, joka oli todella meluisa, nukuin äärimmäisen huonosti varmaan kolme kuukautta koko viidestä kuukaudesta, jonka siellä vietin. Pyysin vaihtaa huonetta pari kertaa, mutta ajoittain epäystävällinen asuntolan henkilökunta ei tehnyt asian eteen mitään. Siivoojat kävivät kahden viikon välein, mikä kuulosti etukäteen luksukselta, mutta häiritsi esimerkiksi jos halusi pitää yövieraita, sillä heidän olivat kiellettyjä. Itselläni oli muutaman kerran kaveri yötä, eikä siitä kuitenkaan mitään ongelmia tullut. Asuin siis omassa huoneessa, jossa oli oma vessa, mutta keittiö oli yhteinen. Meidän keittiö olikin erityisen likainen ja säilyttämistilaa oli tosi vähän, joten ehdottomasti suosittelen ottamaan keittiöllisen huoneen, joka ei maksa kuin parikymppiä enemmän. Mielestäni vuokra (345e/kk) oli todella korkea ottaen huomioon mitä sai. Jos tykkää bilettää, tämä on kuitenkin juuri oikea asuntola, sillä bileitä oli melkeinpä joka päivä, kyllästymiseen asti. Bileitä pidettiin myös koulun baarissa, joka on kuuluisa "mensafesteistään", jotka olivat aina tupaten täynnä ihmisiä ;).

Linzin Johannes Kepler Universität on yliopistona parhaimmat päivänsä nähnyt, mutta opettajiin olin todella tyytyväinen. Tarkoitukseni oli lukea omaa alaani (sosiaalitieteitä), mutta kurssit olivat saksaksi, enkä uskaltanut B1-kielitaidollani osallistua niille. Täten otin melkein ainoastaan (saksan kurssia lukuun ottamatta) vaihtareille suunnattuja englanninkielisiä kursseja, jotka monet käsittelivät "Intercultural communication"- luonteisia asioita. Koin, että opin kyllä paljon, mutta pidemmän päälle kurssit eivät olisi vieneet omia opintojani eteenpäin. Olin yllättynyt, että melkein kaikista kursseista sai vain 3 opintopistettä, vaikka ne kestivät jopa syyskuusta tammikuuhun asti. 30 opintopisteen eteen sai tehdä kyllä töitä aika paljon ja suosittelen ehdottomasti olla ottamatta niin montaa kurssia, jos mahdollista (itse luulin, että väh.30 on saatava). Olin Linzissä toisena opiskeluvuoteni, joten minulla ei ollutkaan niin tarkkaa mitä luen, halusin kansainvälistyä ja se kyllä onnistui. Vinkkinä, jos saksaa haluaa oppia, Itävalta ei ole siihen paras ratkaisu, sillä siellä tosiaan puhutaan dialektia, jota edes saksalaiset eivät ymmärrä. En kuitenkaan itse halunnut Saksaan, sillä olen ollut siellä niin monesti ja halusin jonnekin pienempään ja enemmän "vuorimaiseen" paikkaan.

Opinnot erosivat Suomen massaluennoista, joita ei ollut vaihtareille tarjolla ollenkaan (ellei saksaksi opiskele?). Tunneilla keskusteltiin paljon, pidettiin esitelmiä ja kirjoitettiin esseitä, mutta aiheet olivat suurimmaksi osaksi mukavan leppoisia. Oma englanninkielen taitoni oli jo melko hyvä ennen vaihtoon lähtöä, mutta koen, että se parantui ainakin jossain määrin loppua kohden. Meitä suomalaisia oli yllättävän paljon (9), joten melkeinpä suomellakin olisi pärjännyt :D Kuitenkin, jos pelkää kielen puolesta, niin ei kannata! Meidän joukossa oli vaihtareita, joiden englanninkielestä ei saanut välttämättä mitään selvää, suomalainen kyllä pärjää!

Itävalta on hieman halvempi kuin Suomi, mutta kouluruoka on kalliimpaa ja esimerkiksi tulostus maksaa aina. Kulttuurillisesti molemmat maat muistuttavat omasta mielestäni hyvin paljon toisiaan: itävaltalaisetkin tarvitsevat oman "kuplansa" eivätkä jaksa aina feikkihymyillä toisin kuin Jenkkilässä. Vesi on puhdasta ja vuorimaisemat aivan käsittämättömän upeita, (Esn) Tuutorit järjestivät kaiken maailman ekskursion, joihin suosittelen lämpimästi osallistumaan!

Matkusteluun Itävalta on sijainniltansa täydellinen Euroopan keskiössä! Itse olin kuitenkin jo aika lailla Euroopassa matkustellut, mutta kävinpähän pari kertaa Saksassa ja Tsekeissä. Suosittelen myös Itävallan sisällä matkustelua, sillä maa on todella kaunis. Pakko mainita, että Linz ei ole kuitenkaan kaupunkina erityisen kaunis, se on teollisuuskaupunki ja muistuttaa lähinnä Tampereen Hervannan huonoja alueita. Turvattomaksi en kuitenkaan tuntenut oloani siellä ikinä! Julius Raab Heimissa on Sali, joka on aika vanha, mutta taisi maksaa 20 euroa lukukaudelta, joten todellakin hintansa väärsti. Myös uima- allas löytyy ja jonkin matkan päästä hevostalli, mutta ratsastus ilman suhteita on todella kallista.

Saan opintorekisteriotteen Itävallasta vasta parin kuukauden sisään, joten en osaa sanoa hyväksi lukemisesta vielä mitään, mutta en usko, että sen kanssa tulee ongelmia. Olen todella iloinen, että lähdin vaihtoon, sillä koen olevani taas askeleen valmiimpi ”oikeaan” elämään. Kaikkein hienointa vaihdon aikana olivat tietenkin uudet ystävät, mutta myös se onnistumisen fiilis, kun sai kaikki aiottu kurssit suoritettua ja selviytyi ulkomailla asumisesta. Itse olin viettänyt jo muutaman kuukauden ulkomailla ennen vaihtoa, joten kaikki koti- ikävät sun muut murheet eivät painaneet, mutta en usko näidenkään olevan ylitsepääsemättömiä. Haluan jatkossa työskennellä kansainvälisten asioiden/ihmisten parissa, sillä oma maa tuntuu aina makeammalta, kun pääsee välillä pois! Suosittelen lämpimästi vaihtoon lähtöä, se voi olla elämäsi hienointa aikaa ja vaikka ei olisikaan, niin se kasvattaa, ja suomalaisia arvostetaan sekä tarvitaan todella paljon ulkomailla! :)

Universität Wien, Wien, 31.08.2015 – 31.01.2016

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 31.08.2015 – 31.01.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Vaihtoon lähteminen on ollut minulle itsestänselvyys jo opiskelujen alusta lähtien. Vain vaihtokohde ja ajankohta vaativat harkintaa. Lopulta päädyin kolmannen vuoden syksyyn, koska toinen opiskeluvuosi tuntui liian aikaiselta. Olin halunnut alunperin Saksaan, koska halusin oppia saksan kieltä paremmin, mutta vaihto-ohjelmassa olleet kaupungit olivat aika pieniä ja tuntemattomia minulle. Lopulta hylkäsinkin Saksan ja hain Itävaltaan, Wienin yliopistoon. Itävalta oli minulle maana aikaisemmin suhteellisen tuntematon, mutta vaihdon aikana rakastuin siihen ja erityisesti Wieniin.

Etukäteisjärjestelyt

Kevään 2015 aikana ei tarvinnut järjestellä melkein mitään vaihtoon liittyvää, vaan asioiden hoitaminen alkoi kunnolla vasta touko-kesäkuussa. Silloinkin kaiken pystyi hoitamaan netissä tai sähköpostin välityksellä, ja ohjeet erinäisten asioiden hoitamiseen olivat selkeitä.

Learning Agreementin täyttäminen oli hieman hankalaa, koska syyslukukaudella opetetavat kurssit vahvistuivat lopullisesti vasta syyskuun alkupuolella. Kannattaakin täyttää Learning Agreementiin osittain edellisen lukukauden kurssseja, jos omia ei ole vielä ilmestynyt, ja tehdä vaihdon loppupuolella part II.

Asunnon hankkiminen kannattaa aloittaa suhteellisen aikaisin. Vaikka Wienissä on paikallisia opiskelija-asuntosäätiöiden asuntoja niin itse suosittelen enemmän yksityisen puolen tarjontaa. Osa kavereistani asui opiskelija-asuntosäätiöiden huoneissa ja yleinen vaikutelma oli, että he olisivat mieluummin lopulta vuokranneet asunnon yksityiseltä puolelta. Huoneet olivat yleisesti aika kalliita, osassa oli rajoitettu internet, huoneet ja talo yleisesti eivät vastanneet nettisivujen kuvauksia yms. Yksityiseltä puolelta asuntoa hankkiessa voi pyytää Wienin Erasmus-toimistosta listan vuokralla olevista asunnoista ja huoneista. Wienin yliopiston Erasmus-nettisivuilta löytyy myös laaja valikoima linkkejä, joista asuntoa kannattaa alkaa etsimään.

Kohdemaassa

Ennen varsinaisen yliopiston alkua osallistuin maksulliselle Wienin yliopiston kielikeskuksen järjestämälle saksan kolmen viikon intensiivikurssille. Vaikka kurssi oli kallis niin se oli kaiken rahan arvoinen: Opin saksaa varmaan enemmän kuin koskaan aikaisemmin, opetus oli laadukasta, siitä sai opintopisteitä ja tapasin sitä kautta paljon muita vaihto-opiskelijoita. Jatkoin kielikeskuksen järjestämällä kolme kertaa viikossa pidettävällä saksan kurssilla myös myöhemmin syksyllä.

Kurssien ilmoittautumisjärjestelmä oli haastava ja aiheutti välillä päänvaivaa. Kannattaa ilmoittautua suuremmalle määrälle kursseja kuin mitä aikoo oikeasti ottaa, jos ei pääsekään kaikille haluamilleen kursseille. Kursseja voi lukukauden alussa tiputtaa pois. Poliitiikan tutkimuksessa englannin kielisenä järjestettävät kurssit olivat seminaareja. Suurimmassa osassa piti joka viikko lukea artikkeleita ja kirjoittaa niistä sivun mittainen vastauspaperi. Kursseilla piti myös usein pitää esitelmä ja lopussa oli ainakin osittain monivalintatentti tai essee, riippuen opettajasta.

Liikkuminen Wienin sisällä oli erittäin helppoa, sillä bussi-, metro- ja ratikkalinjat linkittyivät yhteen hyvin. Semester ticket julkisiin maksoi 75 tai 150 euroa riippuen siitä oliko pääosoite Wienissä vai jossain muualla. Wienistä pääsee myös matkustamaan ympäri Itävaltaa tai muuta Eurooppaa mainiosti. Busseja (esim FlixBus, Blaguss) menee useita kertoja päivässä muun muassa Budapestiin, Prahaan ja eri puolille Saksaa. Hintakaan ei yleensä ole kovin korkea, itse matkustin Budapestiin ja takaisin noin 30 eurolla. Junaliikenteen hoitaa Itävallassa ÖBB. Siihen kannattaa ostaa opiskelijalle 20 euron hintainen alennuskortti, joka maksaa itsensä takaisin jo parilla matkalla. Jos matkustaa lomakausina suuriin kaupunkeihin, kuten Innsbruckiin tai Salzburgiin, paikkavarauksesta kannattaa maksaa muutama euro, koska junat ovat tällöin ääriään myöten täynnä.

Wienin yksi parhaita puolia on kauniiden rakennuksien ja keskeisen sijainnin lisäksi mieletön kulttuuritarjonta. Oopperaan pääsee seisomaan kolmella eurolla, kunhan lippuja menee jonottamaan muutamaa tuntia ennen esityksen alkua oopperalle. Osaan teattereista saa netistä ostettua halpoja lippuja, osaan kannattaa mennä ennen esitystä kyselemään lunastamatta jääneitä tai opiskelijalippuja. Saksankieliset esitykset ovat myös jossain paikoissa tekstitetty englanniksi. Museoita löytyy joka lähtöön aina snapsimuseosta kulttuurihistorialliseen museoon. Joihinkin museoihin myydään myös vuosikortteja, jotka ovat suhteellisen edullisia. Ostin 35 eurolla vuoden ilmaiseen sisäänkäyntiin oikeuttavan kortin kulttuurihistoriallisen museon, jota ei todellakaan pystynyt kiertämään läpi yhdellä kerralla ja joka oli rakennuksena erittäin viehättävä. Lisäksi ostin vuosikortin kuuteen muuhun museoon. Kokemisen arvoinen tapahtuma oli tammikuun alussa Hofburgissa, joka ei muuten ole yleisölle avoinna, järjestetty WU Ball, jossa pääsi halutessaan tanssimaan erilaisia tansseja ja nauttimaan hienosta tunnelmasta. Wienissä järjestetään myös paljon muita tanssiaisia alkuvuodesta.

Tuutorointi oli järjestetty niin että paikallisen ESN Uni Wienin nettisivuilla pystyi ilmoittamaan, jos halusi jonkun tuutoriksi tai buddyksi, kuten siellä kutsuttiin. ESN:llä on Wienissä monta osastoa, joista ESN Uni Wien oli Wienin yliopiston osasto. Kaikkien eri osastojen bileisiin ja tapahtumiin pystyi kuitenkin osallistumaan, ja välillä olikin kiva käydä esimerkiksi teknisen yliopiston vaihtareiden tapahtumissa. Ensimmäisten viikkojen aikana

kannattaa käydä niin paljon kuin jaksaa järjestetyissä tapahtumissa, niissäkin jotka eivät ehkä kiinnosta, sillä kaikissa tutustuu nopeasti uusiin ihmisiin ja alkaa muodostamaan omaa kaveriporukkaa.

Kaiken kaikkiaan vietin kenties tähänastisen elämäni parhaat viisi kuukautta Wienissä. Kaikkea aikaa ei kannata uhrata opiskelulle vaan nauttia myös kaikesta siitä, mitä Suomessa ei pääse kokemaan. Wienissä on loistavat mahdollisuudet nähdä paljon erilaisia asioita ja tehdä juuri sitä mitä itse haluat.

, , 03.08.2015 – 29.01.2016

Maa: Itävalta

Kaupunki:

Vaihtoaika: 03.08.2015 – 29.01.2016

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto:

Olin puoli vuotta Erasmus-harjoittelussa Wienin yliopiston kansainvälisten asioiden toimistolla. Olin jo viettänyt vuotta aiemmin lukuvuoden Saksassa vaihdossa, mutta ajattelin harjoittelun ulkomailla olevan vielä suurempi meriitti työnhaussa ja halusin saada jalan oven väliin ns. oman alan töihin – humanistin kun niitä on hankala löytää ennen aiempaa kokemusta.

Alun perin rekisteröin Wienin-harjoittelupaikan vaihtovuoden jälkeisessä paluorientaatiossa, jossa juuri Suomeen palannut entinen harjoittelija kertoi paljon kokemuksistaan. Yritin etsiä netistä tietoa harjoittelun hakuakatauluista mutten löytänyt mitään, joten päädyin lopulta tiedustelemaan paikasta suoraan sähköpostitse. Tämä tapahtui tammikuussa, ja pääsinkin lopulta lähettämään hakemukseni kuukauden ennen virallisen haun alkua. Käytin itse muotoilemiani hakemusasiakirjoja Europassin sijaan.

En tiedä, oliko aikaisesta ajankohdasta konkreettista hyötyä, sillä hakemukset käsiteltiin tietenkin vasta hakuajan päätyttyä. Joka tapauksessa sain huhtikuun lopulla tiedon siitä, että valinta oli kohdistunut minuun. Harjoittelun ehtona oli kotiyliopiston myöntämä Erasmus-harjoitteluapuraha, joka minulta oli kuitenkin jäänyt keväällä kandipaineissa hakematta. Pystyin onneksi hakemaan apurahaa syksyllä harjoitteluni ollessa jo täydessä vauhdissa, ja olen edelleen hyvin kiitollinen molemmille yliopistoille tästä joustamisesta.

Apurahan hakeminen ei ollut mikään vaikea prosessi ja Tampereen päästä ohjeistettiin varsin hyvin, mitkä dokumentit tarvittiin. Yliopiston nettisivuille olisin kuitenkin kaivannut enemmän tietoa hakuprosessista ja vaadittavista dokumenteista. Uutuutena minulle tuli Erasmus-harjoitteluun nykyään kuuluva sähköinen kielitesti, joka tehtiin sekä harjoittelun alussa että lopussa. Myöhäisen apurahan myöntämisen vuoksi tein lähtötestin kuitenkin oltuani jo 5 kuukautta harjoittelussa ja lopputestin 3 viikkoa myöhemmin, joten kielitasoni kehityskaari jäi hieman toispuoleiseksi.

Harjoitteluun valmistautuminen sujui vaivattomasti. Kävin koko kevään melko aktiivisesti sähköpostinvaihtoa Wienin päädyn harjoitteluyhteyshenkilön kanssa tarvittavien dokumenttien vaiheista (harjoittelusopimus, todistus vastuuvakuutuksista yms.), ja sain myös

vinkkejä asunnonetsintään. Olisin varmasti saanut paljon enemmänkin apua, jos olisin vain kysynyt, sillä kv-toimisto oli tietenkin erittäin hyvin perillä Wieniin saapuvien harjoittelijoiden ja vaihto-opiskelijoiden paperisodasta – joka oli loppujen lopuksi varsin vähäistä.

Halusin alunperinkin huoneen kimppakämpästä, ja etsin pelkästään yksityisiltä markkinoilta. wg-gesucht.de ja jobwohnen.at osoittautuivat hyviksi sivustoiksi, ja lopulta tärppäsi jälkimmäisen kautta. Wienissä on kuitenkin paljon asuinsijaa metsästäviä opiskelijoita, ja varsinkin suosituilta asuinalueilta yhtä soluhuonetta saattaa hakea tusinoittain ihmisiä. Sähköpostiyhteydenottoja tuli siis lähetettyä paljon, ja jos olisin ollut fiksu, olisin varmasti soittanutkin vielä perään. Itävallassa kimppa-asuminen on huomattavasti Suomea yleisempää, ja huoneiden vuokrataso tuntui lähtevän noin 350 eurosta ylöspäin.

Sijainnissa kannattaa huomioida etäisyyksien lisäksi erityisesti itselle olennaiset julkisen liikenteen linjat: sijainti minkä tahansa metroreitin varrella ei kauheasti lohdu, jos kulkuneuvoa täytyy vaihtaa 3 kertaa töihin päästäkseen. Kaiken kaikkiaan julkisen liikenteen verkosto Wiener Linien on kuitenkin varsin kattava, ja puoli tuntia on aika hyvä viitearvo paikasta A paikkaan B siirtymiselle. Pyöräily on myös varteenotettava vaihtoehto, sillä etäisyydet pysyvät yleensä varsin kohtuullisina. Harjoittelijat eivät ole oikeutettuja Wiener Linien –kausilippuun opiskelijahintaan (elleivät sitten ole samalla jossain Wienin korkeakoulussa kirjoilla), mutta vuosikortti on kannattava vaihtoehto. Se maksaa 365 euroa, mutta sen voi 18 euron maksua vastaan irtisanoa aiemminkin ja saada rahat käyttämättömiltä kuukausilta takaisin.

Lensin Wieniin 6 päivää ennen harjoittelun alkua ja ehdin hoitaa paperiasiat ensimmäisten päivien aikana. Piipahdin yliopistolla jo etukäteen tapaamassa tulevia työtovereita ja sain sillä reissulla kaikki tarvittavat tiedot kaupunkiin asettuakseni. Wienissä täytyy ilmoittautua kaupungin asukkaaksi 3 päivän sisällä saapumisesta. Tarvittavan asiakirjan sain jo etukäteen harjoittelupaikalta, ja operaatio oli varsin kivuton. Lisäksi yli 3 kuukauden oleskelu täytyy käydä ilmoittamassa erikseen 4 kuukauden sisällä. Tämä Anmeldebescheinigung maksaa 29 euroa.

Toimenkuvaani harjoittelussa kuului erityisesti yliopistolle tulevien ulkomaalaisten vaihto-opiskelijoiden opastaminen, mutta autoin jonkin verran myös vaihtoon lähtevien paperitöissä. Käytännössä työhön kuului neuvonta ja kyselyihin vastaaminen sähköpostitse ja kasvotusten, yhteydenpito partneriyliopistojen kanssa, orientaatiotilaisuuksien valmistelua, tietokantojen siistimistä, nettisivujen päivittämistä yms. Töitä oli 40 tuntia viikossa, mutta työajat olivat melko joustavia. Vapaata harjoitteluun kuului 12 päivää. Ilmapiiri toimistolla oli todella rento ja mukava, ja työntekijät ovat tottuneet nimenomaan suomalaisiin harjoittelijoihin, joten kulttuurishokkia ei näkynyt kumminkaan päin. Toimistolle on myös jäänyt muutama suomalainen ex-harjoittelija, ja usein puhuin töissä enemmän suomea kuin saksaa. Kielitaitoni oli kuitenkin jo ennen harjoittelua hyvä ja parantui vielä kaikesta huolimatta harjoittelun aikana.

Erasmus-apurahan (tuolloin vajaa 500 e/kk) lisäksi sain Wienin yliopistolta kuukausittain 320 euron avustuksen. 800 euroa riitti peittämään vuokran ja muut pakolliset kulut, mutta loput menivät omasta pussista. Wien on hintatasoltaan aavistuksen verran Suomea halvempi, mutta mikään säästäjän kohde se ei ole, ellei sitten halua käyttää vapaa-aikaansa kotona peukaloiden pyörittämiseen. Itse nautin kahvila- ja ravintolatarjonnasta sekä innostuin käymään näyttelyissä ja museoissa, joita koko kaupunki on pullollaan. Sisäänpääsy pyörii

yleensä 10 euron hujakoilla, mutta opiskelijat saavat yleensä alennusta ja tiettyinä kuukaudenpäivinä on usein ilmainen sisäänpääsy. Wienissä kannattaa muutenkin pitää silmät ja korvat auki, sillä kaupungissa on koko ajan jokin kiinnostava tapahtuma menossa.

Wienistä pääsee myös todella helposti pois. Bratislava on tunnin matkan päässä, Budapestiin pääsee kahdessa eikä Keski-Euroopan muutkaan suurkaupungit ole kovin kaukana. Myös muualla Itävallassa reissaaminen kannattaa ehdottomasti. Hinnatkaan ei lopulta päättä huimaa, kun vertailee eri kulkuvälineitä (junat, halpabussiyhtiöt, blablacar.com yms.). Itse olin tietoisesti päättänyt keskittyä arkeen Wienissä, mutta käväisin kuitenkin Budapestissä ja Saksassa. Suomalaisia ystäviä kiinnosti myös vierailta, joten sain toimia usein Wienissä turistioppaana.

Kv-toimistolla harjoittelijalla on se etu, että vaihto-opiskelijoihin on helppo tutustua, jos sosiaalisuutta kaippaa. Minulle se ei tuntunut kuitenkaan kovin luontevalta, kun hoidin työkseni heidän virallisia asioitaan. Sen sijaan vietin aikaa työkavereiden sekä muutamien paikallisten kanssa. Harrastukset ovat erinomainen tapa hankkia paikallisia kontakteja. Itse vietin leijonanosan vapaa-ajastani brasilialaista jujutsua harrastaessa ja näimme treeniporukalla välillä muutenkin.

Harjoittelu ei kuulunut pakollisena opintoihini, sillä pakollinen kieliharjoittelu minulla oli jo suoritettuna. Se oli minulle kuitenkin todella tärkeä kokemus. Työtehtäväni olivat yksinkertaisia ja lipsuivat loka-marraskuun hiljaisena kautena hieman puuduttavankin puolelle, mutta kyseessä oli ensimmäinen toimistotyöni ja koen saaneeni paljon arvokasta kokemusta, en vain tekemieni työtehtävien vaan myös työympäristöön sopeutumisen vuoksi. Sähköpostien kirjoittaminen tai asioiden selvittäminen puhelimitse saksaksi tai englanniksi tulevat nykyään aivan luonnostaan, ja hieman turhan rennolle luonnolleni järjestelmällisyyden oppiminen teki todella hyvää.

Puolen vuoden harjoittelurupeama viivästyttää opintojani, sillä en töiden päälle jaksanut suorittaa kuin muutaman verkkokurssin Tampereelle, mutta en kadu valintaani lainkaan. Vaihto-opiskeluun verrattuna työharjoittelu ulkomailla on tulevaisuutta ajatellen konkreettisempi plussa ja arvokasta työkokemusta. Itse olen saanut heti kesäksi toisen harjoittelupaikan Keski-Euroopasta, ja luulen Wienin-harjoitteluni olleen siinä merkittävä etu.

Jos sinulla on lisäkysymyksiä harjoittelusta tai Wienistä, voi minuun olla yhteydessä.

Universität Wien, Wien, 24.02.2015 – 30.06.2015

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 24.02.2015 – 30.06.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Tehdessäni kandidaatin tutkielmaani tajusin, että tarvitsen vaihtelua opintoihin ja hengähdystauon ennen gradun aloittamista. Siispä päätin, että neljänteen opiskeluvuoteeni sopisivat hyvin vaihto-opinnot jossakin toisessa Euroopan maassa. Selailtuani sosiaalitieteiden vaihtoehtoja ja vertailtuani vaihtokohteiden yliopistojen nettisivuja päätin hakea ensisijaisesti Wienin yliopistoon. Päätökseeni vaikutti yliopiston tarjoamat mielenkiintoiset kurssit, Wienin kaupunki ja saksan kieli. Halusin päästä treenaamaan kielitaitoani ja Wien suhteellisen suurena ja monipuolisena kaupunkina houkutteli minua.

Sain kuulla päässeeni haluamaani vaihtokohteeseen keväällä 2014. Koska olin valinnut lähteä vaihtoon keväällä 2015, oli minulla reilusti aikaa hoitaa ja järjestellä käytännön asioita. Asuntoa hain elokuussa OeAD:n, paikallisen opiskelija-asuntosäätiön kautta ja sain melko pian tietää, että minulle oli soluasunto varattuna. Vaikka homma OeAD:n kautta toimi suhteellisen kivuttomasti, suosittelen Wieniin lähtijöitä kuitenkin vertailemaan myös yksityisiä huoneen tarjoajia - näin on mahdollista saada asunto kenties keskeisemmältä paikalta ja hieman edullisemmin.

Syksy 2014 meni nopeasti vaihtoa odotellessa ja käytännön paperihommia hoitaessa. Mitään kovin ihmeellistä Wieniin lähtö ei kuitenkaan vaatinut, ja suurimman osan käytännön seikoista pystyi hoitamaan verkkopalveluiden kautta. Matkaan lähdin helmikuun puolessa välissä, paria viikkoa ennen kesälukukauden alkua. Tarjolla Wienissä olisi ollut myös helmikuun ajan kestäviä kielikursseja, mutta itse vietin pari viikkoa tutustuen kaupunkiin, järjestellen käytännön asioita ja osallistumalla vaihto-opiskelijoiden orientaatio-päivään.

Opinnot alkoivat maaliskuun alussa. Koska itse opiskelin kansainvälisessä Tieteen ja teknologian tutkimuksen maisteriohjelmassa, opintoni olivat pääasiallisesti englanniksi. Monilta muilta vaihto-opiskelijoilta sain kuulla, että opintoja oli englanniksi tarjolla melko vaihtelevasti ja monet joutuivatkin hieman sumplimaan, jotta saisivat tarpeeksi kursseja suoritettua. Valitsemissani opinnoissa taso oli melko korkea ja opiskelu seminaarimuotoista, paljon omaa aktiivisuutta vaativaa. Opinnot kuitenkin vaihtelevat paljon eri alojen välillä ja joillakin vaihtokavereillani opinnot koostuivatkin lähes kokonaan massaluennoista. Itse olin erittäin tyytyväinen opintoihini ja koin oppivani paljon niin asiasisältöisesti kuin vuorovaikutteisestikin.

Vaihto on käytännön juttujen ja opiskelun lisäksi paljon muutakin. Kun on viitisen kuukautta uudessa ympäristössä, uusien ihmisten kanssa, on mahdollisuus nähdä omien rutiiniensa ja itsestään selvinä pitämiensä suunnitelmien ja asioiden yli. Itselleni vaihto tarjosi upean tilaisuuden ottaa aikaa itselleni, miettiä tulevaisuutta ja menneisyyttä ja keskittyä tähän hetkeen. Vaihdoissa kannattaa ennen muuta nauttia spontaaniudesta, yrittää päästää irti omista ennakkoluuloistaan ja haastaa itseään tekemään jotain sellaista mitä ei ole ehkä ennen tehnyt. Wienissä kannattaa erityisesti nauttia monipuolisesta kulttuuritarjonnasta ja mennä myös tapahtumiin, jotka eivät välttämättä kuulostaisi täysin omilta - voit yllättyä! Hienoa vaihdossa oli myös toiset vaihtarit - tutustuin moniin mielenkiintoisiin ihmisiin ja sainpa myös muutamia hyviä ystäviä joiden kanssa olen jo suunnitellut tulevia reissuja.

Mietin jossain vaiheessa, että vaihto on kuin kesäleiri aikuisille. Se tarjoaa mahdollisuuden olla uudessa ympäristössä, saada uusia ystäviä ja ottaa rennommin kuin normaalissa arkielämässä ja opinnoissa on ehkä mahdollista. Samalla kuitenkin oppii tärkeitä taitoja, joista on oikeasti hyötyä tulevaisuudessa: vuorovaikutustaitoja, joustavuutta ja suvaitsevaisuutta. Itse voin sanoa tulleeni monessa suhteessa itsevarmemmaksi ja rennommaksi kuin aiemmin. Kuten hyvän kesäleirin lopussa, myös vaihdon loppuessa tunnelma on haikea. Ikävä on niin uusia ystäviä kuin sitä elämää, jonka oli rakentanut uuteen paikkaan. Vaikka paluu "oikeaan" elämään on väistämätöntä, saa vaihdosta kuitenkin paljon eväitä tulevaan ja hyviä muistoja, joihin voi aina palata.

Universität Salzburg, Salzburg, 23.02.2015 – 30.06.2015

Maa: Itävalta

Kaupunki: Salzburg

Vaihtoaika: 23.02.2015 – 30.06.2015

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Universität Salzburg

Vietin kevätlukukauden 2015 vaihdossa Salzburgissa Itävallassa. Hakuprosessi oli helppo. Hain vaihtoon Salzburgin yliopistoon, jonne yliopistolla on kahdenvälinen vaihtosopimus. Vaihtoon hakeminen hoitui kätevästi NettiOpsussa. Kun sain tiedon vaihtoon pääsystäni Tampereen yliopistolta, toimitin vain tarvittavat dokumentit (englanniksi ja saksaksi) kansainvälisten asioiden toimistoon, josta ne lähetettiin Salzburgiin. Hyväksymisen Salzburgista sain joulukuun alussa sähköpostiini.

Olen kauppatieteiden opiskelija, eikä Salzburgin yliopisto tarjoa kauppatieteellistä opetusta. Olin kuitenkin opinnoissani sen verran pitkällä, etten tarvinnut ylimääräisiä opintopisteitä ja valitsinkin kohteeni puhtaasti toisin perustein. Kurssitarjontaa selailin vähän etukäteen yliopiston nettisivujen kautta.

En osallistunut erilliselle kielikurssille ennen vaihtoon lähtöä. Osasin jonkin verran saksaa ja olen käynyt aiemmin kauppatieteilijöille suunnatut saksan kurssit. Kielitaitoni ei todellakaan ollut järisyttävän hyvä, mutta tiesin, että Salzburgissa voi opiskella myös englanniksi, joten en ottanut siitä paineita. Kannattaa ottaa huomioon, että Itävallassa on omat murteensa, ja itse en ymmärtänyt salzburgilaisten saksasta juuri mitään. Mutta ei hätää, myös saksalaisilla oli vaikeuksia tämän kanssa!

Salzburgin yliopistolla on buddy-järjestelmä, eli vaihtari saa halutessaan oman tuutorin. Itse en kokenut buddya tarvitsevani. Suosittelen kuitenkin buddya, sillä joillakin kävi tosi hyvä tuuri buddynsa kanssa, eli parhaimmillaan voi saada hyvän paikallisen ystävän (ja päästä hiomaan saksankielentaitoja).

Hain asuntoa Itävallan TOAS:ilta eli OeAD:lta. Jätin hakemukseni todella myöhään eli vasta saatuani tiedon Salzburgista joulukuussa. Kannattaa ehdottomasti hakea asuntoa jo vaikka edellisenä keväänä! Onnistuin kuitenkin saamaan oman huoneen Schwarzes Rössl –nimisestä asuntolasta (Priesterhausgassella), joka on aivan loistavalla paikalla suhteellisen keskellä Salzburgia. Sain aluksi jaettavan huoneen toisesta asuntolasta, mutta laitoin sähköpostia OeAD:lle ja tiedustelin omaa huonetta. Huone oli yhdelle juuri sopiva. Maksoin huoneesta 370 euroa kuussa. Asuntola oli muuten ihan ok, mutta siellä oli mitä ilmeisemmin jotain kusteusongelmaa, sillä sairastelin vaihtoni aikana paljon (esim. korvatulehduksia), vaikka en ole juuri koskaan muuten sairaana. Lisäksi asukkailla oli tapana polttaa aulassa (vaikka se oli kiellettyä), ja savu tuli ensimmäisen kerroksen huoneisiin sisään. Eli jos sairastat esim. astmaa, kannattaa ottaa tällaisetkin asiat huomioon. Asuntolassani oli pesutupa ja wifi. Suosittelen asuntoloista Haus Salzburgia. Jos kaipaa bilemeininkiä, Haus Humboldtissa tai International Kollegissa varmasti viihtyy, mutta ne sijaitsevat kauempana.

Opiskelin Salzburgissa muutaman kurssin sieltä täältä. Valitsin luentokursseja, sillä en halunnut olla sidottu läsnäolopakkoon. Saksan 9 opintopisteen kielikurssille vaadittiin lähtötasotesti. Suosittelen kurssia, vaikka se olikin aika kielioppipainotteinen, mutta sen avulla sai hyvin kerrattua hieman ruostunutta saksaa. Muut kurssini olivat englanniksi, sillä akateeminen saksa oli itselleni liikaa. Englanniksi Salzburgissa pärjää hyvin. Seminaarit olivat kaverien mukaan todella työläitä, mutta jos opiskeluun haluaa panostaa, kannattaa valita niitä. Yliopistossa on käytössä Moodlen kaltainen Blackboard, jonne kurssimateriaalit ladattiin. Kurseille ilmoittauduttiin PLUSonlinen kautta, joka vastaa meidän NettiOpsuamme. Luentokursseille ei ollut pakko ilmoittautua etukäteen.

Salzburg on pieni kaupunki, ja se tuntuu pienemmältä kuin Tampere. Tiesin tämän etukäteen, joten se ei ollut ongelma. Minulla oli lumilauta mukana ja kävin pariin otteeseen laskemassa. Olisin halunnut laskea huomattavasti enemmän, mutta vaihtoaika sijoittui sen verran keväeseen, että kelit eivät olleet enää parhaat mahdolliset. Kuulemani mukaan viime talvi oli myös todella vähäluminen vuorilla. Lisäksi päivälippu on kallis, joten jos laskeminen kiinnostaa enemmän, kannattaa ehdottomasti harkita kausilippua ja ostaa se jo vaikka etukäteen Suomessa. Laskukavereita löytyy varmasti. Yleinen hintataso on jonkin verran halvempi kuin Suomessa. Matkustelu on Keski-Euroopassa helppoa ja suosittelen erityisesti bussilla matkustamista, sillä se on edullista. Salzburgista lentää myös edullisesti esim. Berliiniin ja Lontooseen. Opiskelijabudjettiin sopivaa hyvää ruokaa saa MyIndigosta, kannattaa ehdottomasti testata! Salzburgissa sataa paljon, joten sateenvarjo on pakollinen varuste. Pyörän hankkimista suosittelen, jos asuu hieman kauempana. Itse kävelin joka paikkaan.

Paluu Tampereelle sujui ongelmitta. Opintopisteet otin rekisteriin ylimääräisinä opintoina, enkä hyväksilukenuit tutkintooni mitään. Kaiken kaikkiaan vaihto on mukava kokemus, ja vaihtoon ylipäänsä kannattaa lähteä. Suosittelen sitä kuitenkin mieluummin opintojen alkupäässä, sillä itse olin (4. vuoden opiskelijana) muita muutaman vuoden vanhempi, joten vaihtarimeininki ei enää samalla tavalla osannut inspiroida. Salzburgia suosittelen erityisesti laskettelemista harrastaville. Itävaltaan mentäessä ei tarvitse pelätä kulttuurishokkia, kaikki toimi melkein yhtä hyvin kuin täälläkin. Kotiin oli kuitenkin ihana palata, ja kliseistä mutta kyllä, Suomea osaa arvostaa kotimaana taas entistä enemmän.

Johannes-Kepler-Universität Linz, Linz, 09.02.2015 – 30.06.2015

Maa: Itävalta

Kaupunki: Linz

Vaihtoaika: 09.02.2015 – 30.06.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Johannes-Kepler-Universität Linz

Etukäteisjärjestelyt Suomessa menivät erittäin hyvin. Informaatiota oli tarpeeksi saataville niin kotiyliopistossa kuin vaihtokohteessa. Lokakuussa sain JKU:sta sähköpostitse linkin rekisteröitymistä varten, minkä avulla pystyi hoitamaan lähestulkoon kaikki asiat aina

asunnonhakuun asti. JKU:n sivuilla on kattavasti kerrottu kurseista, mutta tiedot olivat lähinnä edellistä lukuvuotta koskevia. Kurssit olivat kuitenkin vaihtovuotenani samat, minkä vuoksi en kokenut vanhemman informaation käyttämistä ongelmallisena.

Ennen vaihtoani opiskelin Tampereen yliopistossa saksaa. Itävaltalaisten englanninkielen taito oli yllättävän heikkoa (johtunee siitä että lähestulkoon kaikki on saksaksi ihan televisio-ohjelmia myöten), joten suosittelen lämpimästi jonkinlaista saksan perustaitoa. Paikallinen murre eroaa myös "Hochdeutsch"sta, mutta ajan myötä opin ymmärtämään paikallisia.

JKU:ssa tuutoritoiminta oli omasta mielestäni erinomaista! Itse lensin Wieniin ja kentältä lähti juna kohti Linziä. JKU:lla on oma hakupalvelu eli tuutorit tulevat hakemaan juna-asemalta/Linzin lentokentältä ja vievät asuntolaan. Itselläni kävi todella hyvä tuuri tuutoreiden kanssa ja sainkin parhaat tuutorit ikinä! Omat tuutorit olivat erittäin avuliaita ja aktiivisia esim. järjestämällä omille tuutoroitavilleen erilaista aktiviteetteja. Osa tuutoreista vain haki vaihtarinsa asemalta ja auttoivat orienteetipäivänä kaikkien byrokraatioiden kanssa, minkä jälkeen heistä ei kuulunut enää mitään. Yleisesti JKU:ssa vaihtareille järjestetään erittäin paljon erilaista toimintaa, johon kannattaa ehdottomasti mennä mukaan. Helmikuussa järjestettiin saksan intensiivikurssi sekä kurssi, jossa sai tietoa Linzistä ja Itävallasta yleisesti. Suosittelen lämpimästi osallistulistumista kummallekin kurssille. Kurssit olivat mielenkiintoisia ja hyvin järjestetty sekä helpot opintopisteet olivat tietysti plussaa.

Suurin osa vaihtareista majoitetaan Julius Raabheimille, josta on noin 10 min kävelymatka kampukselle ja keskustaan pääsee ratikalla noin 15 minuutissa. Raabhaimin lähellä on myös todella kaunis ulkoilualue nimeltään Pleschinger see sekä Tonavan varrella on kivat lenkkipolut. Asuntolan lähellä on myös useampi ruokakauppa, joista itse suosin Hoferia, joka muistuttaa hyvin paljon Lidliä ja on hintatasoltaan jopa edullisin. Vaikka kampus oli kaukana keskustasta, en kokenut sitä ongelmalliseksi. Opiskelijat saavat kuukausikortin ratikkaan ja busseihin 10 e/kk. Julkisen liikenteen verkko on hyvin kattava. Itse kampusalue on myös mukava. Pankkeja kampusalueella on useampi ja opiskelijaravintoloita on kaksi, joista toinen on tosin kahvila. Opiskelija-aterioiden hintataso on korkeampi kuin Suomessa. Yliopistolla on myös oma baari/yökerho sekä kesäisin terassi.

Vaihtareiden huoneet olivat joko makuuhuone + oma kylpyhuone tai omahuone + jaettu kylpyhuone ja keittiö yhdistelmiä. Tarjolla on toki huoneita, jossa on oma keittiö, mutta tätä kombia vaihtareiden on hankala saada. Itse suosittelen kuitenkin lämpimästi jompaakumpaa em. kahdesta vaihtoehtoa, koska silloin pääsee paljon paremmin tutustumaan muihin vaihtareihin. Itse asuin oma huone + kylppäriyhdistelmässä ja vuokra oli hieman päälle 300 e/kk. Omasta mielestäni vuokra oli kohtuullinen, koska vuokraan sisältyy netti ja uima-altaan käyttö. Lisäksi plussaa on tietysti asuntolan omat siivoajat, jotka siivoavat huoneen (lattian ja kylpyhuoneen pesu) ja vaihtavat lakanat noin 3 viikon välein. Lisäksi roskikset tyhjennetään jokaisena arkipäivänä.

Itse opiskelin kansainvälistä kauppaa ja johtamista sekä saksaa. Saksaa lukuun ottamatta opiskelukieli oli englanti. Kurseille ilmoittaudutaan KUSS nimisen ohjelman kautta. Kyseinen ohjelma oli selkeä ja käyttäjäystävällinen. Kurssien vaatimustasot olivat Suomeen verrattuna yllättävän korkeat ja töitä sai ihan oikeasti tehdä. Ymmärsin, että Itävallassa yliopistoon pääsee suht helposti sisään, mutta opintoihin pitää suhtautua ihan tosissaan. JKU:ssa luennoille osallistuminen on pakollista, mutta muun menon sattuessa aina neuvoteltavissa. Joillakin kursseilla läsnäoloa kontrolloidaan myös taukojen jälkeen. Omat kurssini olivat noin 3 op kokonaisuuksia ja jokaiselle kurssille tuli ostaa ns reading package, joka on noin 10-15

euroa. Tunnille pitää alustavasti lukea yleensä 2-3 artikkelia lukemistosta ja yksi artikkeli oli 10-20 sivua, joista saatettiin pitää tunnin alussa ”pistokoe” mikä vaikutti arvosanaan. Reading packagen sekä muun luentomatskun pohjalta suoritettiin yleensä tentti sekä ryhmätöitä oli keskimäärin 3-4 kpl. Yleisesti kaikki opiskelumateriaali oli hyvin saatavissa. Kaikesta työmäärästä huolimatta pidin kursseista kovasti ja opetuksen laatu oli tasokasta.

Pidän Linziä yleisesti todella hyvänä vaihtokohteena. Kaupunki on sopivan kokoinen ja vapaa-ajanviettomahdollisuudet ovat lähestulkoon rajattomat. Kaupungissa järjestetään myös hyvin paljon erilaisia tapahtumia. Hintataso on hieman alhaisempi kuin Suomessa. Sunnuntaisin lähes koko Itävalta on ”kiinni”, mutta ravintolat ja huoltoasemat ovat avoinna. Linzistä on myös erinomaiset kulkuyhteydet muualle Eurooppaan. Itävallan virallinen junayhtiö on nimeltään ÖBB. Alle 26-vuotiaille on tarjolla 20 euron hintainen ÖBB card, jolla junamatkat saa puoleen hintaan. Lippujen hinnoittelu menee samalla tavalla kuin Suomessa, eli mitä aikasemmin ostaa sitä halvemmalla saa. ÖÖB:n lisäksi Wieniin ja Salzburgiin kulkee Westbahn nimisen junayhtiön junia, jotka ovat huokean hintaisia. Itävallassa ilmasto on mukavan leuto ja kesävaatteet saa kaivaa esille jopa jo huhtikuussa. Luonto on myös hyvin kaunis. Jos on innokas ulkoilija (vaellus ja kiipeily) niin punkkirokotteen ottamista kannattaa harkita. Itse sain pureman kolmesti.

Koin vaihtokokemukseni yleisesti hyvin antoisaksi. Toiveena onkin Itävaltaan muutto vähän pidemmäksi aikaa, kunhan saan opintoni Suomen päässä suoritettua loppuun asti. Vaihdon aikana kielitaito parani huomattavasti, mutta sitäkin arvokkaampana koin uusien ystävien saaminen ympäri maailmaa sekä heidän kanssaan koetut hetket! Vaihtokokemus on mitä paras tilaisuus päästä rikkomaan stereotyyppioita sekä oppimaan ja ymmärtämään muita kulttuureja.

Universität Wien, Wien, 04.02.2015 – 30.06.2015

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 04.02.2015 – 30.06.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Olin tiennyt opiskelujen alusta asti haluavani vaihtoon, mielellään mahdollisimman aikaisessa vaiheessa opintoja, jotta olisi mahdollista lähteä toisenkin kerran niin halutessaan. Valinta osui Wieniin, sillä halusin vaihtoon saksankieliseen suurkaupunkiin. Ennakkotietoja Itävallasta minulla ei juurikaan ollut ja lähdin avoimin mielin matkaan.

Asuminen

Asunnon järjestäminen etukäteen olikin hieman haastavampi operaatio kuin mitä odotin. Wienin yliopiston Erasmus-sivuilla on kattava linkkikirjasto sivustoille, josta asuntoa kannattaa lähteä metsästäämään. Sen lisäksi Facebookissa on useita ”WG Gesucht”-ryhmiä, joista itse löysin asuntoni ja jota täten voin parhaimpana suositella. Mielestäni se oli myös

yksinkertaisin tapa kartoittaa tarjontaa ja lähestyä tarjoajia. Maksoin WG-huoneestani eli soluhuoneestani sekä sivukuluista yhteensä 310 euroa kuukaudessa, joka on erittäin edullinen hinta Wienissä, etenkin 2. kaupunginosasta. Suurin osa hyvän sijainnin huoneista maksaa 400-500 euroa kuukaudessa.

Opiskelija-asuntoloita en voi suositella, monella ystävälläni oli huonoja kokemuksia niistä. Ne olivat meluisia ja kalliita, lisäksi vuokratakuusta velotettiin kuukausittain turhia hallinnollisia maksuja. Asuntoja siis kannattaa lähteä etsimään yksityiseltä puolelta. Perusasioista kannattaa pitää kiinni, eli älä siirrä rahaa ennen kuin olet nähnyt asunnon joko Skypessä tai livenä. Pari huijaustarinaakin kuulin Wienin asuntomarkkinoilta.

Viimeisenä asuntoasiana, muttei todellakaan vähäisimpänä: alue, mistä etsit asuntoa. Lähde etsimään asuntoa ensisijaisesti 1.-9. kaupunginosista, mutta myös esimerkiksi 18. kaupunginosa on aivan ihana ja idyllinen, inasen kaukaisempi sijainti näkyy myös hinnassa. Optimaalista on metron läheisyys. Älä katso asuntoja huonomaineisista 10.-12. kaupunginosista.

Liikkuminen kaupungissa

Wienin joukkoliikenne toimii erittäin hyvin ja sujuvasti. Lukukauden voimassa oleva Semesterkarte maksaa vaihto-opiskelijoille 150 euroa ja on aivan ehdoton. Etenkin metrolla pääsee paikasta toiseen todella nopeasti ja kätevästi. Ratikat ja bussit kulkevat lähinnä hieman kauemmas keskustasta.

Opiskelu

Tampereen yliopiston vaihtokohde on Wienin yliopistoon, Universität Wieniin. Kaupungissa sijaitsee myös Euroopan suurimpiin kauppakorkeakouluihin kuuluva WU, joten älä sekoita opiskelevasi siellä. Kauppatieteiden yksikkö Uni Wienissä on melko keskittynyt taloustieteeseen, mutta löysin myös johtamisen opiskelijana pari kiinnostavaa kurssia. Otin myös yhden kurssin viestinnän laitokselta. Kurssi-ilmoittautumisjärjestelmää en voi kehua, jouduin muuttamaan kursseja jo niiden alettua järjestelmän vuoksi, eli kannattaa välttää virhe ja ottaa valitsemisvaiheessa reilusti noppia, vaikkei yli minimiä aikoisikaan käydä. Wien oli upea vaihtokohde, mutta yliopistolla ei ikävä kyllä ollut osaa tähän positiiviseen kokemukseen.

Kannattaa osallistua ennen varsinaisen lukukauden alkua järjestettävälle saksan kielen intensiivikurssille olit sitten aloittelija tai vuosia kieltä opiskellut. Itse tutustuin todella moneen vaihtarikaveriini kielikeskuksella, vaikka omassa ryhmässäni olikin vain yksi toinen vaihtari. Kurssi itsessään oli myös laadukas ja hyvä, hyödyllisimmät opinnot vaihtoni aikana!

Matkailu

Yksi Wienin ehdottomasti parhaita puolia on sen keskeinen sijainti Euroopan kartalla. Moni eurooppalainen kaupunki on juna- tai bussimatkan päässä ja matkailu on huokeaa. Itse kävin bussilla ja junalla Slovakiassa Bratislavassa (n. 1h), Tšekissä Ostravassa sekä Prahassa (molemmat n. 3h), Saksassa Münchenissä (n. 5h), Unkarissa Budapestissä (n. 3h) ja Kroatiaassa Splitissä (bussilla 12h). Lisäksi vuokrasimme porukalla auton, jolla kiersimme Itävallassa ja poikkesimme myös Saksan puolella. Itävallan kohteista Innsbruck ja Salzburg ovat näkemisen arvoisia kaupunkeja, Hallstatt ja etenkin Alpbach ovat kiinnostavia pikkukyliä.

Junalla matkustamista varten suosittelen investoimaan ÖBB-etukorttiin, joka maksaa 25 euroa, mutta sillä saat suurimman osan junamatkoista puoleen hintaan. Bussifirmoista edullisimmat FlixBus ja Blaguss liikennöivät Wienistä moneen suuntaan.

Kulttuuri

Wien tarjoaa niin mielettömän kulttuuritarjonnan, että sitä ei kannata heittää hukkaan. Ennen vaihtoani en kokenut olevani mitenkään erityisen kulturelli ihminen, mutta Wienin monipuolinen ja edullinen tarjonta muutti mieltä. Esimerkiksi teatteriin (sisältäen baletti, musikaalit, operetit...) saa lähes aina ns. viime hetken opiskelijalippuja, eli ilmaantuessasi lippukassalle vajaa tunti ennen esitystä opiskelijakorttisi kanssa saat 12 euron lipun esityksiin, joihin

normaalisti huonokin paikka maksaisi yli 50 euroa. Syntymäpäivänäni meillä kävi tuuri ja saimme noin 200 euron paikat balettiin tuolla 12 eurolla! Opiskelijalippuja saa myös klassisiin konsertteihin, muistaakseni 13 eurolla. Oopperat ovat yleensä niin täynnä, että kannattaa ennemmin jonottaa seisomapaikkaa, jonka saa 3-4 eurolla. Vähän jopa harmittaa, että museoista innostuin vasta viime metreillä! Suomen ja Wienin kulttuuritarjonta ei ole siis millään lailla verrattavissa. Ota avoimin mielin haltuun Wienin museot, teatterit sekä muut kulttuurifoorumit, vaikket vastaavista Suomessa olisikaan niin innostunut.

Wienistä löytyy myös monia "Erasmus"-bilepaikkoja, mutta henkilökohtaisesti en suosittelen tuhlamaan näihin aikaa. Kävin kerran vilkaisemassa suurimman osan paikoista, mutta niistä ei löydy mitään sen erikoisempaa kuin Suomestakaan. Muihin tutustumisessa ESN-järjestö kuitenkin auttaa kivasti alkuun, kannattaa myös liittyä EBN-järjestöön, joka on WU:n vastaava vaihtarijärjestö. EBN tekee joka syksy ja kevät laskettelureissun huokeasti Zell am Seehen ja tätä reissua voinikin suositella lämpimästi!

Kustannukset ja muuta yleistä

Elämä ja asuminen Wienissä ei ole halpaa, mutta suomalaisen hintatasoon tottunut pärjäänee. Itse laskin, että normaalilla elämäntyyllilläni Wienissä kulutin noin 100 euroa viikossa. Tähän ei sisällynyt mitään ylimääräisiä ostoksia tai reissailua, vaan ainoastaan normaalit menot. Eli olettaen, että löydät normaalihintaisen huoneen 400 eurolla kuussa, kulutat saman verran viikossa kuin minä ja haluat tehdä matkan tai ostaa jotain ekstraa kuukausittain, on hyvä varautua noin 1000-1200 euron kuukausittaisiin menoihin. Helposti saa menemään enemmänkin, mutta itse yritin jokseenkin pitää kustannukset fiksussa mittakaavassa, vaikkei vaihdossa kannatakaan alkaa kitsastelemaan.

Wienin yliopiston liikuntapuoli tarjoaa maksullisia kursseja lukukauden ajaksi, mutta meidän Unipoli Sportia tai Atalpaan vastaavaa toimijaa ei siellä ole. Itse en innostunut viikoittaisista lukkoon lyödyistä kurssiajankohdista, vaan ostin jäsenyyden McFit-kuntosalille. Sinne saat vaihdon mittaisen sopimuksen, kun esität todisteen vaihdon pituudesta. Normaalisti he tekevät vain vuoden sopimuksia. Hinta oli erittäin kohtuullinen: 20 euroa kuussa ja kävimmekin parin kaverin kanssa salilla aktiivisesti koko vaihdon ajan.

Ylipäättään Wienissä on hyvät puitteet harrastaa liikuntaa ja suosittelinkin liikunnallisille vaihtoon lähtijöille yhdessä vaihtokavereiden kanssa urheilemista, ei tule niitä kuuluisia vaihtokiloja ja pääsee paikalliseen liikuntaskeneen mukaan. Itse juoksin myös Österreichischer Frauenlaufin, joka on vuosittainen juoksutapahtuma. Tänä vuonna sen juoksi 30 000 naista ja fiilis oli sen mukainen, suositteluni! Toinen tapa liikkua, josta tuli erittäin suosittu meidän vaihtoporukassamme oli vaeltaminen (jälleen asia, jota en olisi odottanut vaihdossa tekeväni). Wienissä on useita vaellusreittejä (Wanderweg), joista pääsee tutkimaan Wieniä vähän eri vinkkelistä. Mainitsemisen arvoinen on myös vaellus Innsbruckissa: kesällä vaeltaessa saatat lähteä hellelukumista kiipeämään ja ylhäällä saat tehtyä lumipallon! Mielellinen kokemus.

Yhteenvetona, Wienissä sinulla on mahdollisuus rakentaa juuri oman näköisesi vaihtokokemus suurkaupungin mahdollisuuksien ansiosta. Löydät varmasti myös samanhenkisiä kavereita suuresta porukasta vaihtareita!

Universität Wien, Wien, 02.02.2015 – 29.06.2015

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihto aika: 02.02.2015 – 29.06.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus Yliopisto: Universität Wien

Oma ajatukseni ulkomaille lähdöstä vaati aikansa, ja tulin laittaneeksi hakemuksen vaihto-opiskeluun vasta toisessa täydennyshaussa. Suureksi onnekseni tulin vielä valituksi, ja pääsin Wienin yliopistoon vaihtoon. Koko hakuprosessi ja muut etukäteisjärjestelyt sujuivat ongelmitta. Wienin yliopistolta oltiin nopeita vastaamaan kysymyksiin epäselvissä asioissa. Suomessa piti järjestää käytännön asioita, kuten hankkia alivuokralainen ja tehdä muuttoilmoitus.

Ennen varsinaisen lukukauden alkamista osallistuin Wienin yliopiston kielikeskuksen helmikuussa järjestämälle *Februar Intensivkurs* -kielikurssille. Vaikka kurssi tuntui nimensä mukaan hyvin intensiiviseltä kaikkine kotitehtävineen, saa hyväksytystä kurssista todistuksen kieliosaamisesta, 4 opintopistettä ja osan kurssimaksusta takaisin. Suosittelen lämpimästi kurssin käymistä. Olen lukenut saksaa jo ala-asteelta lähtien, mutta koska saksan opiskelu on vuosina sen jälkeen ollut hyvin epäsäännöllistä, auttaa kielikurssi alkuun saksankielisessä maassa elämiselle. Kielikurssin lisäksi saksaa tuli opiskeltua arkielämän ja kavereiden kautta. Itävallassa Erasmus Buddy -järjestelyn kautta saamani buddyt eivät olleet kovin aktiivisia, mutta eräässä tutustumisillanvietossa orientaatioviikolla tapasin skandinavistiikkaa opiskelevan paikallisen tytön, joka vielä etsi tuutoroitaviaan. Hänestä tuli näin sattuman kautta myöhemmin läheisempi kaverini, jonka kanssa sain aina harjoittaa saksaani.

Asuin kevään aikana kahdessa eri WG-asunnossa (Wohngemeinschaft), joista molemmat löysin jobwohnen.at -sivuston kautta. Tahdoin puhua kotona ollessanikin saksaa, minkä vuoksi en halunnut huonetta opiskelija-asunnosta. Lisäksi olin kuullut, että opiskelija-asunnot ovat kauempana keskustasta ja kalliita, joten yksityisiltä etsiessä saattaa löytää helmiä. Wienissä on kattava tarjonta WLAN-yhteyksissä, joten Suomesta vierailulle tulevat kaverit voi pariaksi yöksi majoittaa omaan huoneeseen (suosittelen silti tarkistamaan oman vuokrasopimuksen), ja heillekin on asunnon kautta internet käytössä. Ensimmäinen vuokrasopimukseni hoitui määrääjäksi (tyttö, jonka huoneen vuokrasin, oli matkoilla helmikuun) Skype-keskustelun kautta, ja asunto sijaitsi Neubaugürtel-kadun varrella keskustan länsipuolella. Asuin kahden mukavan tytön kanssa, asunto oli altbau (eli kerrostalo oli vanha, jossa lämmintä vettä piti juoksetellen hetki odotella), ja vuokra suuresta huoneestani kohtuullinen, noin 380-400 €. Toisen huoneeni tapauksessa kävin näytössä, ja päätin tyytyä ensimmäiseen sopivaan vastaantulevaan asuntoon kovin nirsoilematta. Löysinkin samanhintaisen asunnon huippupaikalta 1020-kaupunginosasta (2. Bezirk, Leopoldstadt). Kannattaa etsiä asuntoa 1010-1090 -kaupunginosista, ja U-Bahnia lähellä olevat asunnot ovat Wienissä aina kätevimpiä! U-Bahnit kulkevat intervallina eli nopella tahdilla, joten luennoille pääsee aina ajoissa, eli viime tipassa. Viikonloppuöisin joustavasti kiitävät metrot ovat erittäin hyödyllisiä kotiinpaluun aikataulun kannalta.

Pääsin kauppatieteiden puolelta opiskelemaan muun muassa omaa pääainettani laskentatointa maisteriohjelmassa. Fakultät für Mathematik und Wirtschaftswissenschaften (matematiikan ja taloustieteiden laitos) löytyy Oskar-Morgenstern-Platzilta, eli ei aivan pääyliopistorakennukselta. En ole saanut vielä lopullista opintorekisteriotetta vaihtoyliopistoltani, joten en osaa sanoa kurssien hyväksilukemisesta. Voin rohkaista kokeilemaan kurssien käymistä saksaksi. Oma kielitaitoni helmikuun intensiivikurssilla oli B2.2, enkä olisi aluksi uskonut pääseväni saksankielisistä kursseista edes läpi, mutta joko aliarvioin itseni tai sitten ihmeitä tapahtuu. Läsnaolosta luennoilla vaadittiin tietty prosenttiosuus kurssista riippuen, ja kurssikirjoja ostin sanakirjan lisäksi kaksi kappaletta. Suomalaiseen järjestelmään kasvaneena totuttelua vaati kaiken kirjoittaminen kuulakärkikynällä, ja erittäin lyhyt aika tehdä tenttejä! Käymiäni kursseja: *International Strategy and Organization* (englanniksi, sisälsi vierailevia luennoitsijoita, suoritustapana lisäksi esitelmä ja lopputentti), *International Market Entry Decision* (englanniksi, suoritettiin kirjoittamalla 30-sivuinen seminaarityö ja esittelemällä se parin kanssa), *Group Accounting*

(englanniksi, kolme tenttiä sekä kotiharjoitus), *Rechnungslegung nach IAS/IFRS* | (saksaksi, blokkikurssi jossa luentoja oli viikoittain nelisen tuntia kuukauden ajan, väli- ja lopputentti) ja *Rechnungslegung nach IAS/IFRS II* (saksaksi, suoritettiin opiskelijoiden esitelmiä seuraamalla sekä väli- ja lopputentti).

Wienissä on itsessään jo paljon nähtävää ja koettavaa Belvederen linnan ihailusta kesäkuun Donauinsselfest-festareihin, mutta matkustelu Itävallassa ja sen ulkopuolelle onnistuu myös erinomaisesti. Itse tuli nähtyä maan sisällä Salzburg, Innsbruck, Bad Hofgastein ja Klagenfurt. Lisäksi tein pari matkaa ESN:n kanssa (Tsekkien Praha ja Brno sekä Puolan Krakova, Auschwitz-Birkenau ja Wieliczka). Muuten ehdin käydä Slovakian Bratislavassa, Unkarin Budapestissa, Kroatian Zagrebissa, Slovenian Ljubljanassa ja Saksan Münchenissä.

Sää oli koko kevään ajan vaihteleva, mutta pääsin silti nauttimaan lämpimistä säistä rusketukseen asti, kun Suomessa vielä paleltiin sateissa. Olen vilukissa, mutta Wienissä tuli heitettyä jo hyvissä ajoin helteillä talviturkki Tonavaan. Suomalaiselle edullisessa Wienissä ulkona syöminen ei käy liiaksi lompakolle, ja naapurimaista löytää kaikin puolin vieläkin halvempia kaupunkeja. Kahvilakulttuuri ja perinteiset leivonnaiset (mm. Sacher ja Apfelstrudel) ovat maininnan arvoiset sinänsä. Wienissä yliopisto järjestää monipuolisesti erilaisia liikuntamahdollisuuksia, joilla kuluttaa lukuisilla kakkukahveilla kerättyjä kilokaloreita. Itse pidin yliopistoliikunnassa käymästäni Yoga+Pilates -kursista, ja Wien on muutenkin täynnä monia puistoalueita ulkoiluun ja rentoutumiseen. Koska aina ei elämä ole kuin ruusuilla tanssia Wienissäkään, kannattaa vaihtoon lähtijän muistaa hankkia Eurooppalainen sairaanhoitokortti.

Uskon, että vaihto-opiskelu antaa jokaiselle uuden näkökulman elämään. Vaihdon aikana olen saanut villejä ideoita omasta tulevaisuudestani, mutta sitä se ulkomailla oleskelu varmaan teettää. Työelämän kannalta ulkomailla opiskelu ehdottomasti kerryttää kansainvälistä osaamista, jota nykyään tarvitaan joka alalla. Wieniä en voi kuin suositella vaihtoyliopistoksi, ja ikävä kaupunkiin ja tapaamiini ihmisiin on suuri. Neuvoksi niille, jotka epäröivät, että rohkeasti eteenpäin. Ne on ne tekemättömät asiat, jotka kaduttaa eniten!

Universität Wien, Wien, 23.09.2014 – 30.01.2015

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 23.09.2014 – 30.01.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Hakuprosessissa ei ollut missään vaiheessa ongelmia. Itävallasta sain muistaakseni heti hyväksymiskirjeen mukana checklistin, josta selvisi kaikki hakuprosessiin, kursseille ilmoittautumiseen ja maahan saapumiseen tarvittavat asiat ja päivämäärät. Yliopiston kurssitarjonta oli netissä saatavilla, vaikkakin nettisivut olivat aika kankeat, eikä kursseille ilmoittautuminen mitenkään yksinkertaista. Onneksi minulla oli paikallisia tuttuja, ja sain kaverilta yksityiskohtaiset ohjeet ilmoittautumiseen. Ilmoittautuminen olisi kuitenkin onnistunut vielä paikan päällä, eivätkä kaikki vaihto-oppilaat tietääkseni olleet ilmoittautuneet kursseille etukäteen. Kursseille taisi päästä ilmoittautumisjärjestyksessä, eikä ainakaan kaikille kursseille päässyt sillä, että oli vaihto-oppilas. Itsekään en päässyt kaikille haluamilleni kursseille, vaikka ilmoittauduin ajoissa.

Minulla oli jo valmiiksi jatkuva matkavakuutus. Kaikkien vaadittavien dokumenttien saanti ajallaan ja ongelmitta onnistui. Wieniin saapuessa piti ilmoittautua kaupungille asukkaaksi muutaman päivän sisällä ja ennen Suomeen paluuta palata samaiseen virastoon ilmoittamaan lähdöstä. Saapumisviikolla yliopiston puolelta järjestettiin orientaatiotilaisuus, jossa selvitettiin yliopiston toimintatapoja, vaihtoa ja yhteyshenkilöitä.

Orientaatiotilaisuuteen ilmoitauduttiin ennen saapumista, ja oli suositeltua osallistua tilaisuuteen mahdollisimman pian saapumisen jälkeen. Tilaisuuksia oli tarjolla sekä englanniksi että saksaksi. Vaikka en saksankielisestä orientaatiosta aivan kaikkea ymmärtänytkään, oli omalla kohdallani hyvä aloittaa vaihto jo heti kohdemaan kielellä. Orientaatiosta sai kaikki materiaalit mukaansa vielä selkeästi printattuna, joten kaikki tarvittava info selvisi viimeistään infopakelistä. Olin maksanut oppilasmaksun (n.20e) jo etukäteen, joten sain tarran opiskelijakorttiin jo tilaisuudessa. Opiskelijakorttia tarroineen tarvittiin myös julkisen liikenteen kortin ostoon.

En osallistunut erilliselle kielikurssille Tampereella ennen lähtöä, mutta suoritin yhden saksan kurssin lähtöä edeltävänä keväänä. Tämä kurssi oli ihan hyödyllinen siinä mielessä, että olen viimeksi lukenut saksaa aika monta vuotta sitten. Wienissä osallistuin yliopiston kautta maksulliselle kielikurssille lukukauden aikana. Se oli suhteellisen kallis, mutta ehdottomasti hyödyllinen. Vaikka puhuin lähes pelkästään saksaa koko vaihtoni ajan, ja olisin varmasti oppinut kieltä muutenkin, toi kurssi osaamista kielioopin ja sanaston kannalta aivan eri tavalla kuin koulusaksa Suomessa omalla kohdallani. Näidenkin kurssien taso kuitenkin kuulemani mukaan vaihtelee jonkin verran. Aluksi yliopistolla tehtiin tasotesti, joten sen mukaan ainakin itse pääsin oikealle kurssille. Muuten kielen oppiminen tapahtui vapaa-ajalla. Wienissä oli paljon saksalaisia vaihtareita, ja satuin muutenkin tutustumaan ihmisiin, jotka itsekin nimenomaan halusivat oppia ja puhua paikallista kieltä. Paikallisiin tutustumisen oli vaikeaa, kuten Erasmus-vaihdossa ylipäättään taitaa olla.

Kohdemaassa olisi ollut tuutoritoimintaa ulkomaalaisille opiskelijoille. Ilmoitauduin jo Suomessa ollessani paikalliseen Buddy -järjestelmään, jonka kautta olisi pitänyt saada avukseni tuutor. Omani ei kuitenkaan koskaan vastannut koko ryhmäni yhteydenottoihin, joten tuutoritoiminta jäi kohdallani etäiseksi. Muutenkin mielestäni tuutor on lähinnä hyvä tukihenkilö auttamaan alkuun uudessa maassa, kunnes löytää oman porukkansa. En siis kuitenkaan koe erityisesti jääneeni mistään paitsi, sillä tutustuin ihmisiin tervetuloviikkojen aikana, ja kyselin tarvittaessa neuvoa uusilta tutuilta ja paikalliselta kaveriltani. ESN järjesti myös Itävallassa bileitä ja retkiä koko lukukauden ajan. Niihin osallistui niin valtavan paljon ihmisiä, että itse reissasimme ja vietimme aikaa mieluummin kavereiden kanssa keskenämme.

Itse hankin asunnon jo etukäteen, ja paikallinen kaverini kävi sitä katsomassa ja hakemassa avaimen jo etukäteen. Asuin kimppekämpässä 20 minuutin kävelymatkan päässä yliopistolta ja maksoin 440e/kk yhteensä kaikesta. Asuntoa hankkiessa kannattaa huomioida, kuuluuko lämmitys, vesi ja internet vuokraan. Paljoa enempää ei Wienissä kannata huoneesta maksaa, ja opiskelija-asuntolasta huoneen olisi saanut halvemmalla. Itse katsoin asuntoja erilaisilta sivustoilta, joita löytyy suhteellisen paljon. Kimppekämpässä eli WG:ssä asuminen oli yleistä. Monet kaverini olivat myös tulleet kaupunkiin ilman asuntoa, ja kiersivät ensimmäisen viikon asuntoja katsomassa.

Opiskelin Wienissä politiikan tutkimusta. Opetuksen taso oli hyvää, mutta yllätyin siitä, kuinka paljon työtä opintopisteet vaativat. Yliopistolla opetusta oli sekä saksaksi että englanniksi. Kurssitarjonnassa oli paljon seminaareja, jotka olivat suhteellisen työläitä. Tässäkin olisi

kuitenkin ollut opettajakohtaisia eroja. Itse osallistuin englanninkielisiin seminaareihin, mutta luentokurssit kävin saksaksi. Opetuksessa yliopistolla saksa oli ymmärrettävää, vaikka paikallinen murre poikkeakin aika paljon siitä kielestä, mihin aikaisemmin olin tottunut. Kielitaidolla pärjäsin hyvin. Tietenkin osa asioista meni saksaksi ohi, mutta kuuntelemalla luennoilla oppi kieltä hyvin. Kuten Suomessa, luentomateriaalit oli saatavissa moodlessa. Muuten tietotekniset palvelut olivat aika kankeita. Seminaareihin tehtiin kerran viikossa referaatti lukemistosta ja kirjoitettiin lopuksi essee. Luentokurssien päätteeksi oli tentti. Yleisesti opiskelu oli siis aika samanlaista ja itsenäistä kuin Suomessa. Opintoihin liittyviä kuluja ei tainnut olla muita kuin tulostuskortin ja saksan kurssikirjan hankkiminen.

Itävallassa ei missään vaiheessa tullut erityistä kulttuurishokkia. Tietysti se on aivan erilainen maa kuin Suomi, mutta kulttuuri on kuitenkin mielestäni jossain määrin samantyylinen. Vapaa-ajalla kävin salilla, mikä maksoi 20e/kk. Lisäksi lenkkeilin Donaukanalin varrella ja puistoissa. Yliopiston kautta olisi myös päässyt urheilukursseille, ja uskaltaisin väittää, että Wienistä olisi varmasti löytynyt muutenkin vaihtoehtoja laidasta laitaan. Oman vapaa-aikani painopiste oli kuitenkin kavereiden kanssa kaupunkiin ja kulttuuritarjontaan tutustumisessa. Wieniläiset ovat ylpeitä kahvikulttuuristaan, ja kaupungissa on paljon ravintoloita eri hintaluokissa. Elinkustannukset olivat yleisesti suurin piirtein Suomen tasoa tai hieman halvempaa ja tietyt asiat paljon halvempia kuin Suomessa. Wienissä julkinen liikenne toimi hyvin. Välimatkat ympäri kaupungin ovat aika pitkiä, joten suosittelen julkisen liikenteen kortin hankkimista. Yhdelle lukukaudelle julkisen liikenteen käytön hinnaksi tuli 150e.

Koska lukukaudet menevät Suomen ja Itävallan välillä hieman ristiin, palasin vaihdosta vasta tammikuun lopussa. Tentit sijoittuivat vasta tammikuun viimeiselle viikolle. En itse lähtenyt edes kysymään yliopistolla, olisiko aikaisempi paluu ollut mahdollinen, sillä seminaarit ja luennot jatkuivat aivan loppuun saakka. Opintorekisteriote vaihtoyliopistolta tuli noin kahdessa viikossa tenttien jälkeen.

Vaikka paluun jälkeen olenkin saanut kiriä kiinni opinnot kuukauden ajalta, en koe, että vaihdon jatkuminen tammikuun lopulle olisi ollut Tampereen yliopiston opintojeni kannalta merkittävä haitta. Paluu arkeen ei kuitenkaan missään nimessä ole ollut helppo ja rauhallinen.

Vaihtoni Itävallassa oli merkityksellinen tulevaisuuden ja työelämän kannalta varasti kielitaidon suhteen. Otin myös osaa mielenkiintoisiin kursseihin, ja sain aiheen kandidutkielmaani. Suosittelen ehdottomasti Wieniä vaihtokohteena, sillä se on kaunis ja eläväinen kaupunki, jossa tekeminen ei lopu.

Universität Wien, Wien, 17.09.2014 – 03.07.2015

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 17.09.2014 – 03.07.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Opiskelin koko lukuvuoden 2014 - 2015, syyskuusta heinäkuuhun, Wienin yliopistossa Itävallassa saksan ja englannin kieltä sekä käänntiedettä Erasmus+ -ohjelman puitteissa.

Omalla kohdallani hakuprosessi pääsi kunnolla käyntiin vasta lähtöä edeltävänä keväänä, sillä ohjelmakauden vaihtumisen ja uuteen Erasmus+ -ohjelmaan siirtymisen takia sopimus Wienin yliopiston kanssa ei ollut ehtinyt valmistua ennen varsinaista hakuaikaa. Halusin kuitenkin vaihtoon juuri Wieniin. Wienin yliopisto oli lukuvuonna 2013 - 2014 ensimmäisen kerran mukana vasta täydennyshaussa helmikuussa, ja jouduin odottamaan vaihtopaikan hakemista sinne saakka, ja päätös vaihtopaikan saamisesta tuli vasta pian vapun jälkeen. Valtavan kauan minulla ei siis ollut aikaa päätöksen ja lähdön välillä, mutta henkinen valmistautuminen oli onneksi alkanut jo paljon aiemmin.

Wienin yliopistosta tuli sähköpostin välityksellä kattava infopaketti ja hyväksymiskirje jo ennen kuin olin saanut Tampereen päästä tiedon vaihtopaikasta. Infopaketissa oli selkeät ohjeet paikan vastaanottamiseen ja opiskelijaksi rekisteröitymiseen, samoin kuin tietoa saapumisorientaatiosta ja vinkkejä käytännön järjestelyihin. Myös Wienin yliopiston KV-toimiston nettisivuilla Incoming Students -osiossa oli paljon hyvää tietoa, mm. lista kaikesta, mitä saapuvan vaihtarin täytyy tehdä ja mihin mennessä. Wienin KV-toimiston nettisivuilla ja muissa ohjeissa oli myös lueteltu, mitä dokumentteja tarvitaan Wienin päässä muutto- ja maahantuloilmoituksen tekemiseen, jotta pystyin ne jo etukäteen Suomessa hankkimaan.

Wieniin saavuttuani osallistuin heti yliopiston KV-toimiston järjestämään orientaatiotilaisuuteen, jossa sain opiskelijakortin. Kannattaa ehdottomasti maksaa pakollinen Wienin yliopiston ylioppilaskunnan maksu (ÖH-Beitrag, n. 18e) jo ennen lähtöä, jotta saa opiskelijakorttiin lukuvuositarran ja leiman heti orientaatiossa, eikä joudu hakemaan sitä erikseen. Lisäksi orientaatiossa annettiin paljon hyödyllisiä vinkkejä esimerkiksi julkisen liikenteen lippujen ostamiseen. Koska orientaatiossa on paikalla vaihtareita kaikista opintosuunnista, on siellä annettava tieto lähinnä yleisluonteista. Kurssivalintoihin ja muihin opintosuunnasta riippuviin kysymyksiin KV-toimisto ei osaa vastata, mutta ainakin käänntieteen laitos (Zentrum für Translationswissenschaft) järjesti myös infotilaisuuden omille vaihtareilleen, jossa käsiteltiin nimenomaan kurssivalintoja ja -ilmoittautumisia.

Erasmus Student Network (ESN) on Wienin yliopistossa todella aktiivinen. Paikalliset opiskelijat järjestävät vaihtareille juhlia ja retkiä ja muita tapahtumia, joihin itse osallistuin lähinnä vain vaihtoni alussa. Varsinkin syksyllä järjestetty Welcome Week, jonka aikana joka päivälle oli oma ohjelmansa, mm. museovierailuja, kierros Itävallan parlamentissa, brunssi ja aartenetsintä, mahdollisesti helpon tutustumisen muihin vaihtareihin. Itsekin löysin juuri Welcome Weekin aikana muutaman ystävän, joiden kanssa vietin paljon aikaa vaihdon loppuun saakka.

Heti kun sain päätöksen vaihtopaikan saamisesta, eli toukokuun alussa, laitoin hakemuksen asuntolapaikasta käsiteltäväksi. Wienin KV-toimiston nettisivuilla oli linkkilista eri organisaatioista, jotka tarjoavat opiskelija-asuntoloita, ja tätä kautta löysin muutamia hyviä vaihtoehtoja. Osaan asuntolantarjoajista KV-toimisto tarjosi myös ohjeita paikan hakemista varten, ja hain paikkaa yhdestä tällaisesta kohteesta, WIHASTilta. Olin ajoissa liikenteessä, ja sain kesällä asuntolapaikan asuntolaan nimeltä Haus Vindobona läheltä Wienin keskustaa syyskuun alusta alkaen. Näin ollen asunto oli valmiina odottamassa, kun saavuin Wieniin syyskuun puolessa välissä. Ajoissa hakeminen kannatti, sillä vaihtarikaverini oli myös hakenut asuntolapaikkaa WIHASTilta, mutta vasta myöhemmin keväällä, eikä saanut asuntoa. Kyseessä oli kahden hengen huone, jossa oli oma kylpyhuone. Keittiö oli koko kerroksen yhteinen. Minulla olisi ollut mahdollisuus saada kevätlukukaudelle myös oma huone, jos olisin sitä hakenut. Vuokra oli 260 euroa kuukaudessa, asuntola oli melko vanha ja keittiö usein sotkuinen, mutta sijainti oli aivan mahtava - keskusta oli todellakin kävelymatkan päässä, ja käänntieteen laitokselle pääsi julkisilla todella nopeasti.

Wieniin saapumisen jälkeen edessä on jonkin verran byrokratiaa. Kolmen päivän sisällä saapumisesta on tehtävä muuttoilmoitus, ja haettava ns. Meldezettel maistraatista. Tämä dokumentti todistaa henkilön osoitteen, minkä vuoksi sitä tarvitaan mm. pankkitilin avaamiseen. Meldezettel kannattaakin hakea mahdollisimman pian. Lisäksi on

tehtävä ns. maahanmuuttoilmoitus, jonka tekemiseen tarvitaan erilaisia dokumentteja, mm. todistus tuloista. Se voi olla todistus opintotuesta tai KV-toimistosta saatava todistus Erasmus-rahasta. Meldezettelin hakeminen on pääsääntöisesti aika nopea toimitus, mutta maahanmuuttoilmoitusta tehdessä kannattaa varautua odottamaan useampi tunti.

Opiskelin Wienissä käännöstiedettä, joka siellä kulki nimellä Transkulturelle Kommunikation. Opetus järjestettiin omassa yksikössään nimeltä Zentrum für Translationswissenschaft (ZTW), joka sijaitti Wienin 19. kaupunginosassa, syrjässä muista yliopiston toimipaikoissa. Opetuksen taso oli vaihtelevaa. Erityisesti englannin kielen kurssit olivat usein täynnä, mikä hankaloitti opetuksen järjestämistä, vaikka vaihtarit saivatkin aina takuuvarmasti kurssipaikan. Tampereen tasoon verrattuna englannin kurssit olivat lievä pettymys opetuksen laadun ja kurssien sisällön suhteen. Sen sijaan saksan kielen kursseihin olin erittäin tyytyväinen, samoin kuin yleisen käännöstieteen kursseihin. Erityisen paljon minua miellyttivät Itävallan historian sekä käännösteknologian kurssit.

Pääasiallisesti osallistuin luennoille ja harjoituskursseille. Luennoilla ei ollut läsnäolopakkoa, toisin kuin harjoituskursseilla, ns. prüfungsimmanente Lernveranstaltungen. Kumpikaan kurssimuoto ei olennaisesti eronnut opetuksesta, jollaiseen olen Tampereella tottunut osallistumaan. ZTW:ssä ei valtavan paljoa käytetty kirjoja, vaan suurimmalla osalla kursseilla oppimateriaali oli tarjolla Moodlessa. Jos kirjoja tarvittiin, minulla oli tapana ostaa ne itselleni kirjakaupasta. Yhteensä käytin kirjoihin koko vuoden aikana n. 100 euroa. Kaikki paitsi englannin kurssit olivat luonnollisesti saksaksi, vaikkakin myös englannin kursseilla apukielenä saatettiin toisinaan käyttää saksaa.

Hintataso on Wienissä suomalaisesta näkökulmasta ok. Ravintolassa syöminen on edullisempaa, ja ruoka ylipäätään on hieman halvempaa. Julkisen liikenteen Semesterkarte opiskelijoille maksaa 150 euroa per lukukausi, mutta sen hankkiminen kannattaa ehdottomasti: julkisen liikenteen verkko on todella kattava ja toimiva, eikä n. viisi kuukautta kerrallaan voimassa olevalle kortille jää hintaa kuin 30 euroa kuukaudessa.

Vapaa-ajan mahdollisuuksia Wienissä on loputtomasti. Opiskelijaystävälliseen hintaan on mahdollista harrastaa kulttuuria mielin määrin, sillä oopperaan ja musikaaleihin saa seisomapaikkoja viidellä eurolla, ja monet museot tarjoavat silloin tällöin jopa ilmaisen sisäänpääsyn - kannattaa seurata niiden nettisivuja. Wienissä on myös paljon erilaisia tapahtumia, ja varsinkin Rathausplatzin edustalla on lähestulkoon joka viikko uusi tori tai muu tapahtuma. Wienin ravintola- ja kahvila tarjontaan voin suositella goodnight.at-sivustoa, jonka hakutoiminnon avulla löytää helposti sopivan ravintolan sopivalta sijainnilta. Syyslukukauden loppupuolella joulunaikaan joulumarkkinat tarjoavat vaihtareille ja paikallisille mahdollisuuden lämpimän Glühwein juomiseen ja jouluherkkujen maisteluun. Kevätlukukaudeksi Wieniin suuntaavien kannattaa ehdottomasti käydä vuotuisilla ilmaisfestivaaleilla Donauinsselfestissä, joka järjestetään aina kesäkuun lopussa. Tänä vuonna ko. festareilla kävi viikonlopun aikana yhteensä 3 miljoonaa vierailijaa, ja päälavalla esiintyi maailmanluokan tähtiä.

Suosittelen ehdottomasti vaihtoon lähtemistä kaikille. Vaihto opettaa sopeutumiskykyä, ja ainakin itselleni jäi tunne, että minusta tuli vaihdon aikana rohkeampi ja avoimempi uusille asioille. Wien on vaihtokohteena erinomainen, varsinkin kaikille, jotka ovat kiinnostuneita kulttuurista. Ylipäätään koen kasvaneeni ihmisenä ja oppineeni paljon itsestäni ja omista vahvuuksistani. Uskoisin, että vaihdosta tulee olemaan minulle hyötyä tulevaisuudessa.

Johannes-Kepler-Universität Linz, Linz, 15.09.2014 – 30.01.2015

Maa: Itävalta

Kaupunki: Linz

Vaihtoaika: 15.09.2014 – 30.01.2015

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Johannes-Kepler-Universität Linz

Before Starting the Exchange Period

I had applied for the exchange studies to three Universities, namely Copenhagen University, Stockholm University and Johannes Kepler University, Linz, Austria. Since I am an Indian national, the country or place of study was not of prominence as all the above universities are leaders in their own fields. My primary concern in selecting the universities was the availability of relevant courses in English. And these universities excellent options as far as language was concerned. I must particularly add that, JKU Linz has all the masters' courses available in English.

So when the confirmation that I have been accepted as an exchange studies at JKU, Linz came, I was very elated and excited. I am thankful to the international office, for providing me an opportunity to pursue studies abroad and their timely and self-explanatory reminders to do things before starting the studies. I had always wanted to visit Austria, mainly because of its location, centrally located in Europe, providing me ample opportunity to visit many places in and around Austria. Also the historical cities of Vienna, Salzburg and Linz were constantly keeping me in high spirits. Since I am a non-EU citizen, I am required to apply for VISA D, which is a student visa for 6 months. I immediately applied at the Austrian Embassy in Helsinki, and the visa was delivered to me in two weeks. I started my journey to Linz on 10th September 2014, and reached there in the late evening. The official opening of the semester was from 15th September, so it gave me little bit of breathing space to explore the city on my own.

During the Exchange Period

I came here on 10th of September, and that makes it a little more than 3 three weeks here in Linz. As these are the reflections of the first few days I might be wrong and I really hope that I am proved wrong.

I had many different motivations as to the selection of Austria for my exchange studies, and among the forefront is the central location in Europe, giving me the opportunity to travel around many countries in the vicinity. As I have been studying in Finland for over a year now, Europe is not really a new thing. But still, I wanted to explore the diversity, and know more about the places that I had read or heard in books and movies. Mozart, Arnold Schwarzenegger, Hitler, Johannes Kepler were the few Austrians that I had heard of, and read a little about them. Among the cities, Vienna, Salzburg, Linz and Graz are on my list of places to visit. I hope that I will have a better understanding of Austria and the German language by the time I go back.

My mentors were very helpful in getting around with the bureaucratic paperwork and settling at the new place. Within the first week itself, I found the Austrians friendlier than the Finnish people. I can say this for sure because when I entered in an elevator, people (absolute strangers) did greet me, and this never happens in Finland. And that's was a nice beginning. I met couple of other Austrian people and they were very friendly and warm towards me and

wanted to know more about my country. But unfortunately I did not have the same experience with other students from Europe and North America. Most other students were busy with themselves and only interacted with me if they were forced by the teacher to be in a group. The conversations were mostly restricted to Hi's and Bye's. I had not experienced such feelings during my stay in Finland (there also I was living with an International group of students). When I look for the reasons then I think it could be because I am much older than the rest of the students, and I have a thick mustache, which could be acting as a deterrent. Another reason could be that I stay in a dormitory where there are only few exchange students and thus I am less visible. May be, as the days pass by, things will change for good.

Studies

Back home in the University of Tampere, my program is called Human-Technology Interaction, which is very closely related to the field of computer science. So most of the courses that I selected were from the Department of Computer Sciences. My particular interest in the field of Pervasive Computing prompted me to choose the relevant courses that were offered from that department.

These are the list of courses that I chose for my studies –

- Pervasive Computing Design and Development
- Pervasive Computing Systems and Environment
- Web Usability
- Assistive Technologies
- Web Engineering

I had also opted for some other courses, but had to drop those courses as I found it difficult to do justice to all of them. Moreover, in Austria, there was more stress on the practical aspects like programming languages and tools, I decided to stick to few courses.

Mentoring

My mentors in Austria were amazing bunch of students who never made me feel alone. There were some or the other events giving me a glimpse of the Austrian culture and traditions, and there were plenty of activities to be a part of. Be it the Oktoberfest or the Christmas and New Year Celebrations or to the visit to places like Prague and Budapest, every event was well organized and it made me feel at home in a different country.

Universität Wien, Wien, 25.08.2014 – 22.11.2014

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 25.08.2014 – 22.11.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto: Universität Wien

Suoritin kolmen kuukauden Erasmus-harjoittelun Wienissä, Itävallassa, Wienin yliopiston kansainvälisellä toimistolla.

Minun kohdallani harjoittelupaikan haku meni hiukan eri tavalla kuin normaalisti. Ollessani vielä Erasmus-vaihdossa Wienissä sain UTA-sähköpostiini kv-listan kautta tiedon, että Wienin yliopistoon haetaan harjoittelijoita kansainväliselle toimistolle. Ilmoituksessa etsittiin hyvää saksaa ja englantia puhuvaa, joustavaa ja tiimityöskentelykykyistä opiskelijaa, joka olisi valmis ottamaan työtehtävikseen muun muassa opiskelijaneuvontaa, yhteydenpitoa yhteistyöyliopistojen kanssa sekä tapahtumien järjestämistä. Heille pyydettiin lähettämään ansioluettelo ja hakemuskirje.

Kiinnostuin tarjouksesta, sillä Wien kaupunkina oli minulle jo tuttu ja tiesin, että jäisin mielelläni pidemmäksikin aikaa. Työtehtävät kuulostivat mielenkiintoisilta ja työskentely saksaksi tuntui sopivalla tavalla haastavalta. Lisäksi minulla oli jo vaihtovuotta varten huolella saksaksi laaditut ansioluettelo ja motivaatiokirje, joita muokkaamalla sain nopeasti tarvittavat hakupaperit kasaan.

Lähetettyäni hakemukseni sain jo seuraavana päivänä vastauksen: tulisitko käymään toimistolla, jotta voimme tutustua paremmin. Tapaaminen sovittiin, ja menin paikalle hieman jännittyneenä. Vaikka asuin jo Wienissä, olin tottunut puhumaan saksaa ja kv-toimistollakin olin jo käynyt vaihtoasioiden hoitamisen merkeissä, tuntui ensimmäinen työhaastattelu saksaksi isolta askeleelta. Toimistossa minua kuitenkin odotti monta hymyilevää vastaanottajaa, jotka aidosti olivat kiinnostuneita kuulemaan, millainen tyyppi olen ja olisinko todella kiinnostunut tulemaan heille töihin. Kuin hujauksessa tapaaminen oli ohi, minulle esiteltiin toimiston tiloja ja toimistossa sillä hetkellä töissä olevat suomalaiset: tamperelainen Erasmus-harjoittelija ja samoin Tampereelta kotoisin oleva, Wieniin ja wieniläiseen rakastunut ja niille sijoiilleen jäänyt. Yhdessä hymyiltiin, että taitaa tämä homma sopia minulle kuin nenä päähän.

Pian sainkin toimistolta sähköpostin, jossa he ilmoittivat näkevänsä oman kokemukseni Erasmus-opiskelijana arvokkaana ansiona työtä ajatellen, ja tarjoavansa minulle mielellään paikkaa. Vastausta ei kauaa tarvinnut miettiä. Alkoi kolmen tahon välillä poukkoileva paperisota: Wienin puolelta pyydettiin skannattuja henkilöpapereita työntekijöiden henkilötietorekisteriä varten, Tampereelle piti lähettää apurahahakemus, molempien tahojen sekä minun tuli täyttää ja allekirjoittaa Training Agreement... kuinka ollakaan tämä paperisota sattui juuri kesälomien aikaan, joten allekirjoitusten saamista kultakin taholta piti hieman odotella.

Isompi ongelma oli kuitenkin se, että en meinannut millään löytää oikeita ihmisiä omalta laitokseltani allekirjoittamaan Training Agreementiani. Vaihtoon lähdestäni tuntui olevan ikuisuus kun yritin palauttaa mieleen, kuka laitoksellani voisi olla vastuussa kansainvälisistä asioista ja harjoitteluista. Erityisesti akateemisen ohjaajan löytäminen ei meinannut onnistua millään. Training Agreementiin tarvitaan sen opettajan nimi, joka lupautuu harjoittelun ohjaajaksi ja joka vastaa harjoittelun hyväksilukemisesta tutkintoon. Koska harjoittelupaikkani hakeminen oli lähtenyt vähän toisesta suunnasta liikkeelle, minulla ei vielä ollut tällaista sopimusta kenenkään kanssa. Wienistä käsin, täysin Tampereen yliopiston touhuista tippuneena etsin vimmatusti netistä oikeaa henkilöä ja lähettelin sähköposteja sinne sun tänne. Kuulin lopulta opiskelukavereilta vain pari päivää ennen harjoittelun alkamista, kuka laitoksellani on alkanut ohjata harjoitteluja tänä vuonna, ja sainkin sitten nopeasti rempseän vastauksen opettajalta "Hyvää harjoittelua, 10 pistettä saat sitten raporttia vasten aikanaan". Ja harjoittelu saattoi alkaa!

Juurikaan muita matkavalmisteluja minun ei tarvinnut tehdä, sillä sain pysyä samassa asunnossa Wienissä, ja olin jo rekisteröinyt osoitteeni. Pidensin vain vaihtovuotta varten hommaamaani Eurooppalaisen matkavakuutusta, joka sisälsi myös harjoittelua varten vaaditun vastuuvakuutuksen.

Ensimmäisenä päivänä toimistolla tutut työntekijät ottivat minut ja toisen suomalaisen harjoittelijan ystävällisesti vastaan, meidät esiteltiin muille työntekijöille ja tutustutettiin talon tapoihin. Toinen harjoittelija oli ensimmäistä kertaa Wienissä ja saapunut vasta edellisestä iltana. Oma jännitykseni kaikkosi, kun jaoin työn lomassa omaa tietämystäni toiselle, ja sovimme menevämmä onnistuneen ensimmäisen työpäivän jälkeen drinkkeille.

Harjoittelun ehtoihin kuului Tampereen puolelta kolmen kuukauden kesto (työpäivissä laskettu 30 + 30 + 29 päivää kuitenkin sopi myös, jotta sain lopettaa viimeisen työviikon perjantaina), ja Wienin puolelta noin 40h töitä per viikko. Hyvin pian kävi kuitenkin ilmi, että Wienissä sana "ehto" ei tarkoita ollenkaan samaa kuin Suomessa. Jo toisella viikolla yksi kollega sanoikin "Ei teidän oikeasti täällä enää tarvitse istua, te suomalaiset otatte aina kaiken niin tosissaan.." Lopulta työaikamme oli hyvin joustava, yleensä olimme paikalla kuitenkin noin klo 9-17. Kolmen kuukauden harjoitteluuni sisältyi myös viisi vapaapäivää, jotka sain pitää milloin vain halusin. Toimiston yleisenä tapana oli tehdä alkuvuodesta vähän pidempää päivää, jotta perjantaina kaikki pääsivät lähtemään aikaisin.

Työnantaja maksoi harjoittelutukea 320e/kk, joka maksettiin käteisellä yliopistorakennuksella palkkakuittia vastaan. Erasmus-harjoitteluapurahan ensimmäisen osan olin saanut jo hyvissä ajoin etukäteen. Lisäksi nostin kolmen kuukauden opintotuet harjoittelun ajaksi (opintotukitoimistolta kuulin, että harjoittelun ajalle opintotukea ei myönnetä opintopisteiden, vaan harjoittelun keston mukaan). Wienissä elämiseen vähempikin rahamäärä olisi riittänyt, mutta halusin samalla tehdä myös reissuja naapurimaihin ja -kaupunkeihin, ja tätä varten lisäbudjetti oli tervetullut.

Työtehtävät olivat juuri sitä, mitä odotin, ja mitä minulle oli etukäteen ilmoitettu. Meidät sijoitettiin kansainvälisen toimiston student mobility-tiimiin, joka vastaa Wieniin tulevien sekä Wienistä vaihtoon lähtevien opiskelijoiden opastuksesta ja hallinnollisista prosesseista, sekä yhteistyöyliopistojen kanssa tehtävistä sopimuksista.

Kolmen kuukauden aikana ehdin tehdä kaikkien osa-alueiden työtehtäviä, enimmäkseen olin kuitenkin vastuussa Wieniin tulevien opiskelijoiden alueesta. Toimiston aukioloaikoina opiskelijoita neuvottiin lukuisissa vastaantulevissa ongelmissa (missä täällä on posti, voitko allekirjoittaa tämän espanjan-/ranskan-/mandariiniinankielisen todistuksen, mitä teen kun en löydä tarpeeksi kursseja). Aloin ymmärtää, miksi oma kokemukseni vaihto-opiskelijana Wienissä nähtiin arvokkaana ansiona työtä ajatellen. Muina aikoina muun muassa valmistelin opiskelijoille orientaatioilaisuuksia ja infomateriaalia, työskentelin erinäisten tietopankkien parissa, ja vastailin lukemattomiin sähköposteihin sekä opiskelijoille että yliopistojen edustajille.

Työtehtäviä tarjottiin sen mukaan, mitä itse oli valmis tekemään. Ensimmäisellä viikolla meille tarjottiin kivoja ja helppoja tehtäviä, joiden lomassa saatoimme jutella keskenämme. Viimeisinä viikkoina puolestaan sain jäädä käytännössä yksin vastuuseen yhteistyöyliopistojen kanssa käytävästä yhteydenpidosta, kun siitä yleensä vastaava kollega oli työmatkalla.

On vaikeaa sanoa, miten pääsin käyttämään oman alan oppeja harjoittelun aikana. Toimistolla oli töissä monen alan opiskelijoita: englantia, saksa, psykologia, international development, sosiologia... itse olen opiskellut Tampereella sosiaalipsykologiaa, psykologiaa ja hallintotieteitä, ja Wienissä kansainvälistä hallintoa. Opintojen ohella toimin kv-tuutorina ja ainejärjestöni kv-vastaavana, mikä toki auttoi sopeutumaan nopeasti kv-toimiston arkeen. Oman alan luennot ja teoriat kuitenkin unohtuivat nopeasti kun uuteen työhön uppoutui. Enemmänkin harjoittelu ehkä opetti työelämästä yleensä verrattuna osa-aikaiset työt ja opiskelun yhdistävän opiskelijan arkeen, sekä tietysti työskentelystä ulkomailla. Ennen kaikkea harjoittelu antoi rohkeutta ja uskoa siihen, että minä, supisuomalainen yhteiskuntatieteiden opiskelija, todella pystyn työskentelemään vieraalla kielellä ulkomailla, ja vieläpä menestyksekkäästi.

Työkielenä oli pääosin saksa, mutta incoming-vaihtareiden neuvonta tapahtui yleensä englanniksi. Lisäksi kahden muun suomalaisen kollegan kanssa puhuimme keskenämme suomea rikastaen puhettamme saksankielisillä termeillä. Silloin tällöin vaihtareita neuvottiin ruotsiksi tai espanjaksi, kerran yksi italialainen tyttö toi tulkin mukanaan keskustelua käntämään. Työpäivät olivat siis yhtä kielten sekamelskaa, mutta siihen tottui nopeasti ja aloin iloita toistan erilaisista työpäivistä. Saksaksi työstentely tuntui yllättävän helpolta, mitä nyt silloin tällöin englannintäyteisen viikonlopun jälkeen maanantaiaamu saattoi tuntua hassulta aloittaa saksaksi. Työkaverit olivat kuitenkin ymmärtäväisiä ja kannustavia, ja kommunikointi heidän kanssaan oli helppoa, vaikkei kaikkia sanoja oikealla kielellä olisi heti muistanutkaan.

Toimistolla oli myös tapana juhlistaa syntymäpäiviä, viimeisiä työpäiviä ja kaikenlaisia muitakin juhlapäiviä lounasaikaan kuohuviinin ja herkkujen merkeissä. Harva se päivä keittiöön katettiin jonkun kunniaksi juhlat, ja myös minun viimeisenä työpäivänäni työkaverit olivat järjestäneet yllätyskippistelyt lahjoineen päivineen. Tämä kertoo paljon siitä, millaisia tyyppejä kv-toimistolla on töissä. Olin todella otettu kun minulta lisäksi tiedusteltiin, olisinko kiinnostunut jatkamaan toimistolla myöhemmin, jos päätän jäädä Wieniin pysyvästi.

Wienin yliopiston kv-toimisto etsii joka vuosi Erasmus-harjoittelijoita auttamaan kiireisimpinä aikoina, ja usein hommaan pestataan nimenomaan suomalaisia. Heillä on ollut useita suomalaisia harjoittelijoita ja myös vakituisia työntekijöitä, ja suomalainen työmoraali onkin tehnyt toimiston tiimiin vaikutuksen. Olen varma, että vielä moni Tampereen yliopiston opiskelija tullaan valitsemaan samaan hommaan, ja voin vain lämpimästi suositella tarjoukseen tarttumista. Sinua voi odottaa unohtumaton lukukausi kauniissa ja jännittävässä Wienissä sekä antoisa, opettavainen harjoittelu sanoinkuvaamattoman mukavassa tiimissä kansainvälisessä ilmapiirissä.

Universität Salzburg, Salzburg,

17.02.2014 – 27.06.2014

Maa: Itävalta

Kaupunki: Salzburg

Vaihtoaika: 17.02.2014 – 27.06.2014

Vaihto-ohjelma: Yliopiston vaihtosopimus

Yliopisto: Universität Salzburg

Sonja Vistala

Salzburgin yliopisto, Itävalta,

14.2–30.6.2014, kahdenvälinen vaihtosopimus

Olin etukäteen pelännyt kauheaa lomakeviidakkoa, jota vaihtoon lähteminen vaatisi, mutta jälkikäteen ajatellen kaikki meni varsin helposti. Ohjeet siitä, mitä papereita pitää täyttää ja lähettää minnekin, olivat selkeät - molempien yliopistojen puolesta. Toisaalta sekin saattoi vaikuttaa, että kohteenani oli Itävalta, jossa byrokratia on jossain määrin samantapaista kuin Suomessa. Hakemuksen tekemiseen kannattaa varata kuitenkin hyvin aikaa. Motivaatiokirjettä tai vieraankielistä cv:tä ei kirjoita ihan hujauksessa.

Kielitaitoani olin pyrkinyt ylläpitämään täällä Tampereella kielikeskuksen saksan kursseilla. Toisin kun kielikeskuksen alkeiskursseille, hiukan pitemmälle edenneiden kursseille ei juuri ole ollut tungosta. Erityisesti hyväksi koin kurssin ”Deutsch im Alltag und Studium”, joka onkin suunnattu erityisesti vaihtoon lähteville. Koska lähdin vaihtoon kevääksi, kohdeyliopistossa ei ollut tarjolla erillistä kielikurssia – oli siis itse aloitettava puhumaan rohkeasti!

Salzburgiin tai muualle Itävaltaan suuntaavan kannattaa huomioida, että maassa käytetty saksan kieli eroaa paikoin todella paljon saksansaksasta. Myös Itävallan sisällä on vahvoja murteita. Erityisesti puhutussa kielessä käytetään erilaista ääntämystä ja monille asioille on omat sanansa. Kuvaava on että Berliinistä Salzburgiin saapuneella kämppikselläni oli vaikeuksia ymmärtää itävaltalaista puhetta, ja saksa on kuitenkin hänen äidinkieltensä. Kerran jäin ihmettelemään itävaltalaisista koostuvassa porukassa, miksi ymmärrän lähes kaiken, mitä

yksi henkilö sanoo, mutta muiden keskustelua on vaikea seurata. Hetken päästä selvisi, että itse asiassa tämä henkilö oli kotoisin Etelä-Saksasta... Yllätyksekseni kuitenkin äskettäin kuulin (saksalaisen vaihtarin mukaan) puheeseeni tarttuneen itävaltalaista ääntämystä...!

Viittasinkin jo Berliiniläiseen kämppikseeni, joten on syytä mainita asuntoasioista muutama sana. Etsin vuokrahuoneen yksityisiltä markkinoilta, käyttäen apuna asuntopörssiä (Wohnung Börse). Valinnanvaraa oli melko paljon, monet vuokrasivat huoneitaan vaihtojensa ajoiksi tai etsivät uusia kämppiksiä. Yhteisasuminen on todella suosittua Itävallassa, niin opiskelujen aikana kuin niiden jälkeen, ja molemmat kämppikseni olivatkin jo työelämässä. He myös osoittautuivat erittäin mukaviksi ja berliiniläisestä kämppiksestäni oli valtavasti apua kielitaitoni kehitykseen. Ihan täysin vieraiden ihmisten luokse en muuttanut, vaan olimme olleet yhteydessä Skypea kautta. Tavallinen käytäntö oli että, vuokraaja sekä muut asunnossa asujat olivat mahdolliseen tulevaan kämppikseen yhteydessä Skypea kautta. Web-kameran välityksellä oli mahdollisuus nähdä myös vilauksia asunnosta.

Opiskelija-asuntoa havittelevan kannattaa olla liikkeellä erittäin ajoissa sekä selvittää tarkkaan millaiseen huoneeseen haluaa. Vaihtoehtoihin kuuluvat myös jaetut huoneet, jotka ovat tosin halpoja, mutta esimerkiksi itse kaipasin enemmän yksityisyyttä. Salzburgin karttaan kannattaa myös tutustua. Keskusta-alue on lopulta aika pieni. Osa opiskelija-asunnoista sijaitsee vähän kauempana keskustasta ja kampusalueilta. Toisaalta näissä "etelän" asuntoloissa asuu suurin osa ulkomaisista vaihtareista ja järjestetään paljon bileitä sekä illanviettoja. Itse asuin melkein rautatieaseman vieressä, noin 10 min pyörämatkan päässä keskustasta ja yliopiston kampuksilta. Se sopi itselleni hyvin, sillä matkustin paljon junalla eri puolille Eurooppaa. (Kannattaa muuten tutustua Bayern ticket – lippuun sekä erilaisiin Interrail- lippuihin) Salzburghan sijaitsee aivan Saksan ja Itävallan rajalla ja on vain parin tunnin junamatkan päästä Münchenistä.

Salzburgin joukkoliikenne on ihan toimiva ja opiskelijoille on myynnissä bussilippu koko lukukauden ajaksi. Pyörällä kulkeminen on kuitenkin mielestäni ehdottomasti kaikkein mutkattomin vaihtoehto. Monet ostivat käytetyn pyörän ja myivät sen sitten eteenpäin vaihtonsa lopuksi. Pyöräilijän on hyvä muistaa, että lamppu on ehdoton varuste pimeällä ja humalassa ajamisesta voi saada sakot.

Yleisesti hintatasoa Salzburgissa pidetään kalliina, mutta se on silti hieman edullisempi kuin Suomessa. Vuokratason kanssa on samoin. Lidl, Hofer ja Norma ovat edullisimpia ruokakauppoja ja elintarvikkeet ovat joka tapauksessa selvästi halvempia kuin Suomessa. Kaupat ovat tavallisesti auki arkisin klo 19–20 saakka ja sunnuntaisin suljettu kokonaan. Ainoastaan rautatieaseman Spar palvelee joka päivä klo 7–23. Iltaisin rautatieaseman ympäristö tosin saattoi olla hieman levoton, vaikka muuten Salzburg on varsin rauhallinen kaupunki.

Ennen kuin opiskelut alkoivat, järjestettiin orientaatioviikko, mihin kannattaa osallistua. Siellä pääsi tutustumaan muihin vaihtareihin, yliopiston tiloihin sekä itse kaupunkiin. Vaihtareille järjestetään lukukauden aikana myös muutamia retkiä (mm. kesä lukukaudella 2014 jääluolaan ja suolakaivokselle) – suosittelen osallistumaan! Muutenkin nähtävää ja koettavaa riittää paljon, jos viipty vain puoli vuotta, kuten itse tein, kannattaa heti lähteä toteuttamaan erilaisia retkiä ja visiittejä. Salzburgin ympäristö tarjoaa hyviä mahdollisuuksia vaeltamiseen sekä ulkoiluun.

Salzburgin yliopisto tarjoaa sekä maksuttomia että maksullisia kielikursseja. Itävallan kulttuuria ja kieltä käsittelevä kurssi oli erittäin mielenkiintoinen, joten siitä kannatti hieman maksaakin. Kurssivalikoimaa selatessa kannattaa huomioida järjestetäänkö kurssi talvi- vai kesälukukaudella. Lopulliset kurssivalinnat pystyy lyömään lukkoon oikeastaan vasta paikan päällä. Osa kursseista on jo ehtinyt täyttyä, ennen kuin omat tunnukset saa toimimaan. Siksikin on hyvä, jos pystyy saapumaan kaupunkiin hyvissä ajoin ennen lukukauden alkua. Yliopiston sähköiset järjestelmät olivat hyvin samantapaisia kuin Tampereella, niiden käyttäminen ei ollut hankalaa. Kurssivalikoima oli myös samankaltainen, luentokursseja, pienryhmäopetusta (seminaareja) sekä erilaisia kielikursseja.

Salzburgissa pärjää myös saksaa taitamaton, englanninkielisiä kursseja on tarjolla melko hyvin ja kansainvälisiä vaihtareita saapuu runsaasti. Kooltaan Salzburg on hieman Tamperetta pienempi, mutta mm. Mozart, "Sound of Music" ja hyvät laskettelumahdollisuudet tekevät siitä merkittävän turistikaupungin. Kansainvälinen ilmapiiri saa kaupungin tuntumaan suuremmalta kuin se onkaan. Kaupungin asukkaaksi on tärkeää muistaa ilmoittautua tullessaan ja irtisanoutua lähtiessään. Tarvittavan "Meldezettel"-lomakkeen saa yliopistolle ilmoittautumisen yhteydessä, mutta niitä löytää myös Mirabell- palatsilta, jossa toimii erilaisia virastoja.

Hehkuttamisella on varmasti jokin raja, mutta oma vaihtoni oli valtavan hieno kokemus. Nautin kauniista Salzburgista Alppien juurella ja matkustamisesta ympäri Eurooppaa. Keski-Euroopan kevättä ei turhaan kehuta, talvitakille oli käyttöä vain hetken. Toki vaihtoon mahtui niitä sateisia päiviä ihan kirjaimellisesti (Salzburg on tunnettu yllättävistä rankoista sadekuuroista) kuin koti-ikävänsä merkeissä, mutta varsinkin jälkikäteen ajatellen 5 kk on lyhyt aika. Sekin on hyväksyttävä, ettei kaikkea ehdi tehdä ja suunnitelmat muuttuvat. Oma vaihtolukukauteni sai matkustuskuumeeni vain yltymään. Sen lisäksi, että mielelläni palaisin Salzburgiin, haluaisin myös matkustaa ympäri maailmaa tapaamaan uusia ystävänäni!

Jos mieleen tulee jotain kysyttävää, voi minuun olla yhteydessä; sonja.vistala@uta.fi

Johannes-Kepler-Universität Linz, Linz, 10.02.2014 – 27.06.2014

Maa: Itävalta

Kaupunki: Linz

Vaihtoaika: 10.02.2014 – 27.06.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Johannes-Kepler-Universität Linz

Olin Erasmus-vaihdossa kevätlukukauden 2014 (5 kuukautta) Johannes Kepler Universitätissä, Itävallan Linzissä. Linz muistuttaa hieman Tamperetta: noin 200 000 asukasta ja vahva teollisuuskaupunki. Lisäksi Tonava virtaa kaupungin läpi. JKU on monitieteellinen yliopisto, jossa opiskelee kaikenkaikkiaan noin 19 000 opiskelijaa.

Erasmus hakuprosessi oli kaikenkaikkiaan melko vaivaton. Hakemuksessahan on siis kaksi vaihtetta, ensin haetaan oman yliopiston hyväksyntää, jonka jälkeen lähetetään hakemus kohdeyliopistoon. Tampereen yliopiston hakuun tarvittiin vain motivaatiokirje, CV ja passikuva niin homma oli lähes valmis. Lappuset kiikutettiin yksikön Erasmus-koordinaattorille. Kun yksiköstä tuli vihreää valoa vaihdolle, he toimittivat tietoni Johannes Kepler Universitettiin (JKU). JKU:lta tuli sähköposti vaihdon hyväksymisestä, jonka jälkeen heille täytyi toimittaa tiedot online-hakemuksen merkeissä. Online-hakemuksessa jätettiin samat motivaatiokirjeet ja CV:t kuin TaY:llekin, Erasmus Learning Agreement ja lisäksi todistus kielitaidosta (jos suorittanut yliopistolla kielikurssin, todistuksen saa kurssin opettajalta pyytämällä). JKU:n tapauksessa Online-hakemuksessa erittäin kätevää oli samalla lomakkeella hoituva asunnon haku, joka säästää huomattavasti majoituksen löytämiseen tarvittavaa vaivannäköä!

Learning Agreementtiin tarvittavaa kurssitarjontaa oli hieman hankala arvioida ennen vaihtoon menoa. JKU Computer Science laitos tarjoaa sivuillaan listausta edellisten lukukausien kurseista, joista ensimmäiset kurssihahmotelmat tehdään Learning Agreement lomakkeeseen. Minun tapauksestani lähes kaikki alkuperäiset Learning Agreement kurssit vaihtuivat johonkin toiseen, joten liikaa stressiä kurssivalinnoista ei ennakkoon kannata ottaa. Ajantasaisen tiedon kurseista saa JKU:n tietojärjestelmästä n. kk. ennen lukukauden alkua, jolloin myös orientaatiojakso alkaa.

Matkavakuutuksena toimi kotivakuutukseeni sisältynyt matkavakuutus, johon lisäksi otin 2kk lisäajan. Kannattaa kysyä omasta vakuutusyhtiöstä. Lentoliput ostin jo hyvissä ajoin kesällä airBalticilta Helsingistä Wieniin (n. 80e, vaihto Riikassa). Jälkeenpäin ilmeni että kannattaa tarkistaa myös Finnairin nuorisohintaiset liput: 150 e suora lento yhteen suuntaan. Wienistä Linziin pääsee kätevästi junalla, kestää n. 1,5 tuntia ja maksaa 18 euroa. Wienin rautatieasemalla kannattaa hankkia heti ÖBB Vorteils card jolla saa 50% alennusta junalipuista. Kertamaksu kortista on 20 euroa, mutta maksaa varmasti itsensä takaisin hyvin pian.

Paikan päällä Linzissä tutor tuli hakemaan minua juna-asemalta ja opasti parin ensimmäisen päivän aikana käytännön asioissa. Tutortoiminta on Linzissä hyvin organisoitua, järjestö on nimeltään REFI Linz. Kaikkien vaihtareiden tutorit eivät olleet tarpeeksi aktiivisia, mutta apua saa aina kysymällä: joku REFIstä auttaa sinua varmasti :) Yliopiston puolesta järjestettiin orientoitumiskuukausi, joka sisälsi käytännön asioiden läpikäyntiä, Saksan intensiivikurssin, kulttuurikurssin sekä muutamia excursioita lähialueille. REFI järjestää myös saman kuukauden aikana useita tapahtumia ja bileitä, jossa tutustuu helposti muihin vaihtareihin.

Asuin Julius Raab Heimissä 10 minuutin kävelymatkan päässä kampuksesta. Raab Heimissa asuu myös suurin osa kaikista vaihto-opiskelijoista, joten tuttuihin naamoihin törmää käytävillä. Lisäksi Raabin "common roomeissa" tuli istuttua monia iltoja juttelemassa ja pitämässä hauskaa. Asuin keittiöllisessä yksiössä jonka vuokra oli n. 350 euroa. Saapuminen oli helppoa. Raab Heim toimii myös kesähotellina joten alakerrassa on 24h respa. JKU:n kansainvälinen toimisto varaa huoneet Online-hakemusten perusteella, joten saavuttuani respaan sain papereiden allekirjoitusten jälkeen avaimen käteen ja huone oli valmiina. Asuntopuolen hoitaminen on tehty siis erittäin helpoksi.

Opiskelin JKU:lla tietojenkäsittelyä (Computer Science), kaikki maisteritason kurssit opetetaan Englanniksi jolloin saksan kielen osaamisesta ei tarvitse stressata. Opetus oli hyvin samankaltaista kuin TaY:llä. Kurssit olivat lähinnä luentoja, joihin liittyi pari pientä harjoitusta per kurssi. Monet Computer Science kurssit ovat kaksiosaisia: 3 opintopisteen luento-osa,

jonka lisäksi voi valita 1,5 opintopisteen harjoitusosan jossa harjoitellaan luennon teorioita käytännössä. Tämä 1,5 pisteen osa vastaa siis usein TaY:n viikkoharjoituksia. Näitä 1,5 pisteen viikkoharkkoja ei valitsemillani kursseilla ollut. Kurssien läpipääsy vaatii yleensä annettujen tehtävien (esimerkiksi essee tai presentaatio jostain aiheesta) hyväksyttävää suoritusta, sekä tentin läpipääsyä. Kursseissa on 50% läpipääsyraja, kuten Tampereellakin.

Vapaa-aikaa tuli vietettyä aika paljon muiden vaihtareiden kanssa niin Raab Heimissa, Linzin keskustassa kuin myös matkoilla. REFI järjestää matkoja ja aktiviteetteja kuukausittain. Lisäksi yliopiston liikuntapalvelut tarjoavat useita eri harrastusmahdollisuuksia. Itse pelasin viikoittain sulkapalloa. Lisäksi Raab Heimin alakerrasta löytyy kuntosalia.

Muuta: elinkustannukset Itävallassa ovat melko samaa luokkaa kuin Suomessa. Merkittävin ero lienee ravintoloiden hinnoissa, sillä ravintolaruoka on Itävallassa selvästi halvempaa kuin Suomessa. Ruokasuosituksena suosittelenkin vierailemaan Linzin keskustassa Pepi's Leberkas:ssa, josta saa herkullista leberkäsä. Ja tietenkin Linzer Torteaa pitää jokaisen maistaa!

Viisi kuukautta kuluu nopeasti hyvässä seurassa. Mukaan tarttui monta uutta ystävyysuhdetta. Olikin mielenkiintoista tutustua uusiin kulttuureihin ympäri maapalloa, sekä tietenkin mainostaa ja tuoda esiin pientä Suomea :) Itävalta on lisäksi erittäin kaunis maa alpeineen, kannattaa siis varata paljon aikaa reissaamiseen. Lisäksi keskinen sijainti Euroopassa avaa mahdollisuuksia pitempien reissujen tekemiseen, esimerkiksi kahden viikon pääsiäisloman aikana.

Reissussa sai myös hieman varmuutta saksan kielen käyttöön. Tosin Ylä-Itävallassa puhutaan melkoisen haastavaa murretta, mutta tunnistavat kyllä ulkomaalaisen ja osaavat vaihtaa selkeämpään saksaan (ainakin yleensä ;) Ainoa asia joka jäi ehkä hieman harmittamaan oli liian kevyt tutustuminen paikallisiin ihmisiin, kun helposti jää kommunikoimaan pelkästään vaihtareiden kanssa. Suosittelenkin olemaan aktiivisesti kontaktissa paikallisiin, silloin oppii parhaiten kieltä ja paikallista kulttuuria.

Vaihtoon kannattaa lähteä pois omalta mukavuusalueelta ja tutustumaan uusiin kulttuureihin. Se on silmiä avaava kokemus jota ei varmasti tule katumaan jälkeenpäin! :)

Johannes-Kepler-Universität Linz, Linz, 10.02.2014 – 30.06.2014

Maa: Itävalta

Kaupunki: Linz

Vaihtoaika: 10.02.2014 – 30.06.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Johannes-Kepler-Universität Linz

3.2.2014 – 30.6.2014

Johannes Kepler Universität Linz, Itävalta

ERASMUS

Olin jo aiemmin sekä huomannut että saanut kuulla yksikön taholta, että Johannes Kepler Universitätin (JKU) vaihtopaikkoja oli jäänyt täyttämättä joka hakukerralla. Tämän vuoksi hain vaihtopaikkaa huolettomasti täydennyshaun viime hetkillä eli keväistä vaihtoa edeltäneen syyslukukauden alkupuolella. Sain yksikön johtajalta myönteisen päätöksen hakemukseeni nopeasti ja pääsin siten työstämään hakemusta kohdeyliopistooni.

JKU:n hakuprosessi oli todella vaivaton hyvin toteutetun sähköisen hakupalvelun ja kansainvälisille opiskelijoille erinomaisesti yleistä tietoa tarjonneiden yliopiston kotisivujen ansiosta. Yliopiston sivut ja niiltä helposti löytämäni tiedot vaikuttivat osaltaan siihen, miksi valitsin tarjolla olleista saksankielisistä vaihtokohteista juuri JKU:n.

Hakupalvelun kautta sekä annoin tietoni ja välitin tarvittavat asiakirjat että tein asuntohakemuksen. Ainoa asiakirja, jonka saantia jouduin selvittämään ja odottamaan, oli todistus kielitaidosta, jonka pyysin vuotta aiemmin käymäni englanninkurssin opettajalta.

Hakuprosessini ongelmallisin osa oli alustava kurssien valinta, jota jouduin luonnostelevaan ensimmäisen kerran jo Tampereen yliopistolle tekemääni hakemukseen. Aloin arvostaa Tampereen yliopiston sähköistä opetusohjelmaa ja opinto-oppaita aivan uudella tavalla kun tutustuin JKU:n vireyteen, jossa tarjolla olevia kursseja ja niiden järjestämisajankohtiin liittyviä tietoja piti onkia syvältä sivujen syövereistä. Syksyllä ei edes ollut tiedossa julkisesti, eikä välttämättä edes yliopiston sisäisesti, mitä kursseja kevätlukukaudella tulisi olemaan tarjolla. Opintosuunnitelmiin kirjatut valinnat kehoitettiin tekemään aiempien kevätlukukausien tietojen pohjalta.

Saavu Linziin aivan helmikuun alussa, viikon ennen orientoivien opintojen alkua ja viimeistä mahdollista saapumispäivää. Tapasin paikalliset tutorini Linzin rautatieasemalla, josta he johdattivat minut ratikalla yliopiston päätepuskille ja sieltä asuntolalle. Tämän jälkeen he näyttivät minulle lähialueen kaupat ja ruokapaikat. Tuon muutaman tunnin rupeaman jälkeen en nähnyt toista heistä sen koommin ja toistakin vain satunnaisesti tapahtumissa. Joidenkin harvojen tutorit järjestivät aktiviteetteja tutorryhmilleen, kun taas toiset kohtasivat tutorinsa vain yhden kerran kahden kesken kuullakseen, etteivät he tulisi enää tapaamaan. Paikallinen tutortoiminta oli siis varsin heikkoa ja hajanaista. Tutorien ydinryhmä järjesti pari matkaa ja muutamia tapahtumia, jotka järjestelyjen ajoittaisesta kangertelusta huolimatta olivat hauskoja hyvän seuran ansiosta.

Ensimmäisestä orientaatiopäivästä valtaosa kului opiskelijaksi ja kaupungin asukkaaksi ilmoittautumisen tuottaman paperisodan merkeissä. Etukäteisvaroitusta pitkään päivään varautumisesta oli täysin perusteltu. Orientoiviin opintoihin kuului kaksi kurssia, molemmat vapaaehtoisia: kahden viikon intensiivikurssi saksaa kolmella eri taitotasolla ummikosta edistyneeseen sekä nimellä ”Cultural Sensitivity Training” kulkenut kurssi, joka sisälsi aluksi pari luentoa ja lukukauden lopuksi palautetun esseen. Yleinen mielipide opiskelijoiden keskuudessa oli, ettei tuo kulttuurisen hienotunteisuuden koulutus tehnyt heitä hullua hurskaammiksi. JKU:n kansainvälinen toimisto järjesti kolme edullista ja kokemisen arvoista matkaa lähiseudun kulttuurikohteisiin, kuten Mauthausenin keskitysleiriin.

Asunnon hakeminen oli todella helppoa. Kehotan JKU:n hakijoita tekemään hakemuksensa mahdollisimman nopeasti, sillä asunnot jaetaan hakemusten vastaanottojärjestyksessä. Tein oman hakemukseni marraskuun alussa, pari viikkoa hakuajan alkamisen jälkeen ja sain asunnon, jonka olin kolmen valintani joukossa asettanut ensimmäiselle sijalle: yksiön omalla

keittiöllä haluamastani asuntolasta. Marraskuun lopulla takarajan tuntumassa hakemuksensa jättäneet eivät olleet yhtä tyytyväisiä. JKU:n kansainvälisen toimiston ihmiset kertoivat rehkiensä tosissaan, jotta kaikki saivat katon päänsä päälle.

Kaikki asuntolat olivat asiallisia. Vaihto-opiskelijoista valtaosa sijoitettiin tuhannen vuodepaikan Julius Raab Heimiin, jonka yhteydessä toimii myös hotelli ravintoloinen. Johannes Kepler Heim -asuntolassa asuneet kertoivat useasti työkeästä palvelusta ja siellä asuneet joutuivat myös maksamaan vielä puolen kuukauden vuokran heinäkuulta vaikka lähtivät kesäkuun lopussa.

Asuntolat sijaitsevat maksimissaan 10 minuutin kävelymatkan päässä yliopistolta, joka itse sijaitsee 25 minuutin ratikkamatkan päässä keskustasta aivan kaupungin laidalla. Kävelymatkan päässä olleet palvelut olivat hyvät: lähikauppoja usealta ketjulta, kaksi huoltoasemaa kauppoineen, parturi, posti ja useita ruokaravintoloita pikaruokapaikoista alkaen. Kaiken kaikkiaan palvelut olivat Itävallassa huomattavasti kattavammat kuin Suomessa vastaavan kaltaisilla alueilla. Toisaalta myös kauppojen aukioloajat olivat peräisin eri arvomaailmasta: kaupoista vain yksi oli arkisin auki peräti klo 20:een asti ja sunnuntaisin auki olivat vain huoltoasemat. Ruokapaikat olivat sen sijaan auki lähes aina sunnuntaita myöten, lukuun ottamatta ravintoloiden kummallista parin tunnin taukoa iltapäivällä. Hintataso ei eroa Suomesta merkittävästi kuin alkoholituotteiden ja ravintolaruokien osalta.

Varsinainen lukukausi alkoi maaliskuun alussa ja kurssitarjonta lyötiin lukkoon vasta helmikuun puolenvälin jälkeen, jolloin myös kursseille ilmoittautuminen tuli mahdolliseksi. Tässä vaiheessa luonnostelemastani opintokokonaisuudesta meni vaihtoon valtaosa, kiitos edellä mainitun tiedon pihtaamisen. Tietojenkäsittelytieteen kursseille ilmoittautuminen onnistui vaivattomasti aiemmin manaamani opintopalvelun kautta. Palvelu muuttui kirjautumisen myötä siedettävämmäksi, joskaan ei vielä keuhuttavaksi. Ilmeisesti muiden alojen kuten taloustieteen opiskelijat eivät olleet yhtä onnellisessa asemassa, vaan joutuivat täyttämään myös paperisia hakemuksia ja odottamaan tietoa kursseille pääsystä viime hetkiin asti.

Muuten en kokenut opiskelun ja opetuksen tason ja käytäntöjen eroavan merkittävästi kotipuolesta. Havaitsemistani eroista suurin oli ”maratonluennot”: parin kurssin opetus koostui yhden käden sormilla laskettavista yli viiden tunnin luennoista. Tämä saattaa tietysti selittyä myös sattumalla, sillä käymieni kurssien määrä ei ollut kovin suuri. Kaikilla monisteita sisältäneillä kursseilla opiskelijat joutuivat maksamaan itse saamansa paperit, 2-3€ per kurssi.

Kävin opintoni (saksan kursseja lukuun ottamatta) englanniksi ja JKU:n englanninkielinen kurssitarjonta olikin melko kattava. Saksa oli ensimmäinen vieras kieleni, ja valitsin saksankielisen vaihtokohteen käyttäkseni kielitaitoani, mutta en ollut sen kanssa kyllin varma käydäkseni alani saksankielisiä kursseja. Uskon tämän olleen hyvä ratkaisu, erityisesti siksi, että sekä Itävallan saksan ääntämys että varsinkin sen puhekieli eroaa Suomessakin opetettavasta yläsaksasta siinä määrin, että Saksan pohjoisemmilta murrealueilta tulevillakin voi olla sen ymmärtämisessä vaikeuksia. Monet asiakaspalvelijat ja etenkin korkeasti koulutetut ihmiset osaavat englantia hyvin ja keskustelussa he vaihtoivat siihen herkästi huomattessaan minun olevan ulkomaalainen. Usein ihmiset myös vaikuttivat muuttavan saksankielistä ilmaisuaan kirjakielisemmäksi kuullessaan saksaani. Koin pärjääväni kielitaidollani, mutta vajaa puoli vuotta pääosin kansainvälisessä seurassa oli aivan liian lyhyt aika tulla tutuksi paikallisen puheenparren kanssa.

Linz itsessään ei ole kovin vilkas kaupunki, mutta tiiviinpuoleinen yliopistoalue opiskelija-asuntoloineen takaa, että enemmän tai vähemmän spontaaneja tapahtumia on tarjolla yhtenä. Ulkoilu- ja juoksumaastot ovat hyvät aina läheisiltä mäiltä Tonavan rannoille asti. Punttisaleja löytyy asuntoloista ja Julius Raab Heimin yhteydessä on myös uimahalli ja liikuntasali. Yliopiston liikuntayhdistys tarjoaa kaikenlaisia kursseja.

Linzistä on helppo matkustaa kaikkialle Itävaltaan ja Itävallasta kaikkialle Keski-Eurooppaan. Näkemisen ja kokemisen arvoisia paikkoja riittää enemmän kuin puolessa vuodessa ehtii matkustaa opiskelujen ohella, mutta erikseen mainittakoon upea Salzkammergutin järvi- ja vuorialue ja siellä Hallstattin kylä. Julkinen liikenne toimii loistavasti, mutta omalla autolla pääsee näkemään myös useita pääreiteiltä sivussa olevia kohteita, kuten linnoja ja vuorijärviä.

Olen tässä matkakertomuksessa tuonut esiin yksityiskohtia vaihdostani, joten näin lopuksi minun täytyy tehdä selväksi olennaisin koko vaihtoajasta: nuo viisi kuukautta kuuluivat elämäni parhaisiin. Vaihtoni kohdistui paikkaan, joka ei ole kovin kaukana Suomesta maantieteellisesti saati kulttuurisesti. Kokemuksena uudesta paikasta se oli tärkeä, mutta vielä paljon arvokkaampaa olivat kaikki ne ihmiset, joihin siellä tutustuin. Ilman pakottavaa syytä toimia toisin joka ikisen vaihtoon lähtemistä miettivän kannattaa lähteä.

Johannes-Kepler-Universität Linz, Linz, 09.02.2014 – 19.06.2014

Maa: Itävalta

Kaupunki: Linz

Vaihtoaika: 09.02.2014 – 19.06.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Johannes-Kepler-Universität Linz

Etukäteisjärjestelyt Suomessa sujuivat hienosti ja helposti. Sen jälkeen kun JKU:lta oli tullut keväällä virallinen hyväksyminen, piti heille toimittaa ainakin kielitaitotodistus ja passitietoja sekä täyttää hakukaavake, jossa mm. sai haettua asuntoa samalla. Kursseista otin selvää etukäteen yliopiston nettisivuilta löytyvien vanhojen opetusohjelmien avulla. Todellisuudessa etukäteen lukemistani kursseista kuitenkin järjestettiin vain osa, joten täysin ei vanhoihin tietoihin voinut luottaa.

Varasin menolennon Wieniin ja sieltä näppärästi junalla Linziin. Vastassa Linzissä olivat mentorini, jotka olivat erittäin avuliaita koko kevään ajan. Olimme yhteyksissä hieman jo ennen vaihtoani ja varsinkin ensimmäisten viikkojen aikana he opastivat kädestä pitäen käytännön asioiden kanssa. Mentoritoiminta Linzissä oli mielestäni toimiva, vaikka toki osa mentoreista oli aktiivisempia kuin toiset. Paikallinen ESN-yhdistys järjesti paljon mukavia retkiä varsinkin ensimmäisinä kuukausina. Muutenkin yhdistys järjesti todella paljon tapahtumia ja juhlimista viikoittain, mikä teki muihin Erasmus-ihmisiin tutustumisesta erittäin helppoa. Tekemisestä ei siis tullut pulaa missään vaiheessa. Ensimmäiset kolme viikkoa kuuluivat saksan intensiivikielikurssin ja kulttuurikurssin parissa, jotka olivat mukava orientaatio kevääseen ja joita kyllä suosittelen. Oppimisen lisäksi niillä tutustui helposti muihin vaihtareihin.

Asunto järjestyi erittäin helposti jo etukäteen yliopiston tarjoamassa asuntolassa. Asuin Raab Heimissa, joka on ehdottomasti suosituin paikka vaihtareille. Kaikki yliopiston tarjoamat asuntolat sijaitsevat max. 10 minuutin kävelymatkan päässä yliopistosta. Erityisesti Raab Heim on mukava paikka asua, jos nauttii helpoista kokoontumisista ja yhteisestä tekemisestä. Siellä myös siivoojat huolehtivat päivittäin huoneiden yleisestä siisteydestä ja vaihtavat lakanatkin (tosin aina ennalta arvaamattomaan aikaan).

Opiskelin JKU:ssa pääainettani johtamista, johon oli erittäin hyvät valikoimat kursseja. Myös varsinkin taloustiedettä ja tietojenkäsittelyä oli tarjolla runsaasti. Kursseja valitessa kannattaa valita mahdollisimman monipuolisesti erimuotoisia kursseja: course, seminar ja intensiv. Tällä tavalla saa työmäärän jaettua mukavan tasaisesti. Osa kursseista yllätti työmäärällään (artikkelit, testit, ryhmätyöt sekä loppuentti) kun taas osassa riitti pari lyhyttä esseetä. Varsinkin international management –osastolla opettajat olivat tottuneita vaihtareihin ja ottivat meidät hyvin huomioon opetuksessa. Opiskelin kursseja vain englannin kielellä ja opetusta oli helppoa seurata. Suosittelen myös saksan kielen kurssia kevään ajaksi. Useimmat opettajat olivat mieltyneitä erilaisiin postereihin ja muutenkin arvostivat osallistuvaa keskustelua kursseilla. JKU on melko moderni yliopisto, jossa tekniikkaa osataan hyödyntää. Kaikki paperit on kuitenkin aina palautettava paperisina, joten tulostaminen tulee tutuksi. Se onneksi onnistui vaivattomasti joko yliopiston koneilla tai Raab Heimissa.

Yksi syy, miksi valitsin Itävallan vaihtomaakseni oli saksan kieli. Sikäli hyvä valinta, koska ainakin Linzissä ihmiset arvostivat paljon, jos edes yritti puhua saksaa. Itävallan murre on kuitenkin melko vahva, joten ainakin omalla saksan kielen taidollani paikallisten ymmärtäminen osoittautui yllättävän haastavaksi. Kuitenkin kun sinnikkäästi yritti pitää saksan asiointikielenä, sen puhuminen kyllä parantui ja murretta oppi pikku hiljaa ymmärtämään.

Linzin ja Itävallan keskeinen sijainti mahdollistivat matkustamisen helposti ympäri Itävaltaa ja Eurooppaa. Jos aikoo matkustaa vähänkin enemmän Itävallassa, kannattaa hankkia ÖBB:n Vorteils card, jolla saa junalippuja lähes puoleen hintaan. Huhtikuussa oli reilu parin viikon mittainen loma, jonka useimmat meistä hyödynsivät reissaten Euroopassa.

Kaiken kaikkiaan Linz oli itselleni erittäin onnistunut valinta ja koko vaihtokevät huikea kokemus, jonka aikana opin ja koin paljon ja sain myös uutta energiaa jatkaa opiskelua Suomessa. Kaupunkina Linz on helppo ja erittäin sopivan kokoinen, jos ei kaipaa Wienin suurkaupungin meininkiä. Tosin Wieninkin matkustaa helposti junalla reilussa tunnissa. Linzissä on kaikki tarvittavat palvelut yliopiston yhteydessä tai keskustassa, paljon kulttuuria, kaunis ostoskatu ja iso ostoskeskus ja harrastusmahdollisuuksia runsaasti. Yliopiston liikunta tarjoaa monenlaisia kursseja melonnasta bodypumppiin ja nykytanssiin, Raab Heimissa on uima-allas, lisäksi monet kävivät mm. luistelemassa ja seinäkiipeilemässä. Lisäksi Linz on kauniin luonnon ympäröimä ja lenkkipolut Tonavan varressa ja kukkuloilla upeita, joten luonnon rauhaankin pääsee aina kun haluaa. Kymmenen minuutin kävelymatkan päässä Raab Heimista on myös järvi ja puisto, joka oli lämpimillä keleillä erittäin suosittu ajanviettopaikka. Ylipäätään minne tahansa Itävallassa katsoi, näki vain kauneutta.

Universität Salzburg, Salzburg, 08.02.2014 – 29.06.2014

Maa: Itävalta

Kaupunki: Salzburg

Vaihto-aika: 08.02.2014 – 29.06.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Salzburg

Valmistellessani Erasmus-vaihtoon lähtöä oli prosessi kaikin puolin onnistunut ja kivuton. Paperit saapuivat minulle ajallaan ja vaihtomaan kursejakin ehdin katsella internetissä pari kuukautta etukäteen. Itävaltaa varten en opiskellut erityisellä kielikurssilla, mutta otin yhden kurssin Saksan kielen opintoja vanhaa osaamista vahvistaakseni.

Salzburgin yliopisto tarjosi Buddy-järjestelmää eli tuutori olisi ollut mahdollista hankkia. En kuitenkaan sitä kokenut tarvitsevani, sillä tunsin entuudestaan yhden ihmisen kaupungista, ja muutenkin koin olevani tarpeeksi reipas ja avoin ottaakseni asioista itse selvää. Asunnonkin hankin omin neuvoin yksityiseltä vuokranantajalta internetin kautta jo hyvissä ajoin ennen vaihtoon lähtöä, ja asuin kahden saksalaisen tytön kanssa tilavassa kolmiossa pyörämatkan päässä yliopistolta. Olin kuullut, että opiskelija-asunnot ovat meluisia ja huonosti varusteltuja, joten tämä vaihtoehto sopi itselleni parhaiten. Vuokraa maksoin 20 neliön huoneestani alle 400 euroa, mikä oli samaa tasoa kuin Tampereella asuessani. Itse koin että opiskelija-asunnot olivat kivoja paikkoja tavata ihmisiä illanistujaisissa, mutta oma asunto oli parempi paikka koulutyöskentelyyn ja oman ajan ottamiseen, eikä hintaerokaan ollut kuin muutaman kympin.

Opiskelu Itävallassa oli huomattavasti itsenäisempää ja työläämpää kuin Suomessa. Opiskelin politiikkaa, journalistiikkaa, psykologiaa, historiaa ja Saksan kieltä. Näistä pääpaino oli politiikassa ja journalistiikassa, joiden opiskelussa omaa vastuuta tuli ottaa runsaasti erilaisista presentaatioista ja tutkielmista. Suomessa kyseisten oppiaineiden opiskelu painottuu luento-opetukseen, muistiinpanojen tekemiseen ja tenttikirjojen sisäistämiseen. Poliitiikan ja journalistiikan kurseilla jokaiselle tunnille oli oma lukemistonsa, jota käytiin yhdessä ja presentaatioiden tuella läpi yhdessä oppituntien aikana. Tämä opetustyyli oli tehokas ja opiskelijoita haastava, mutta raskas. Poliitiikan kurssin päätti vapaavalintaisesta aiheesta tehtävä tutkielma, jonka pituudeksi määrättiin 20-25 sivua. Kurssit tein englanniksi, joten esimerkiksi tämä päättötyö kurssille oli huomattavan raskas verraten esimerkiksi siihen, että viime syksynä tein kandidaatin tutkielmani suomeksi ja kirjoitin noin 30 sivua tutkielmaa äidinkielelläni.

Psykologian kurssilla kohtasin tavallista luento-opetusta, joka oli jo ennestään tuttua, ja historian kurssilla kuuntelin luento-opetusta Saksan kielellä. Tentin sain tehdä englanniksi, mikä oli mukavaa huomioon ottamista yliopiston opettajalta.

Opiskelun ohella Salzburg tarjosi rajoitetun määrän nuorisokulttuuria ja yöelämää, onhan maa kuitenkin klassisen musiikin kehto ja konservatiivinen Keski-Euroopan kaupunki. Puolen vuoden opintoihin tämä tarjonta oli kuitenkin riittävää. Urheilumahdollisuuksia alueella riitti, ja kävimmekin useasti Alpeilla laskettelemassa, ja alueen monilla pienemmillä vuorilla vaeltamassa. Pyörällä liikkuminen oli paras ja halvin vaihtoehto opiskelijalle Salzburgissa, mutta yöaikaan huomasin sen olevan huono vaihtoehto. Tuore laki nimittäin kieltää jyrkästi polkupyörällä kulkemisen baarista kotiin, ja tietämättömät vaihto-opiskelijat saavat siellä jatkuvasti jopa yli tuhannen euron sakkoja kotimatkastaan. Tämä oli suuri yllätys, sillä esimerkiksi Suomen laki sallii alkoholin vaikutuksen alaisena pyöräilyn, kunhan kenellekään ei aiheudu siitä vaaraa. Tästä asiasta tulisi tiedottaa jokaista vaihto-opiskelijaa, sillä juhliminen kuuluu usein vaihtoelämään ja lakia ei tiedä ellei sitä paikallisilta kuule. Ja kun Salzburg itsessään on lähes Suomen kaltainen elintarvikkeiden ja muiden tavaroiden hinnoissa, tuskin kenelläkään on todellisuudessa varaa maksaa tähtitieteellisen suuria sakkoja yhdestäkään pyöräilyvirheestä.

Salzburgin yliopisto tarjosi kaikin puolin hyvää opetusta ja ajankohtaista kurssitarjontaa, jotka myös taipuvat Tampereen yliopiston kurssitarjontaan hyväksiluettavaksi. Suosittelen kohdetta politiikan opiskelijoille sekä nuorille, jotka viihtyvät luonnossa ja nauttivat Alppien tarjoamista harrastusmahdollisuuksista.

Universität Wien, Wien, 03.02.2014 – 28.06.2014

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 03.02.2014 – 28.06.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Etukäteisjärjestelyt Suomessa:

Hakuprosessi Erasmus-vaihtoon oli yksinkertainen. Wieniin hakijoita oli enemmän kuin tarjolla olevia paikkoja, mutta onnekseni pääsin juuri Wieniin, sillä haaveenani oli viettää vaihtolukukausi saksankielisessä suurkaupungissa. Wienin yliopisto oli myös koko hakuprosessin suhteen joustava ja tarvittavat lomakkeet pystyi täyttämään helposti netissä. Kurssitarjonnasta oli tosin hieman hankalaa saada tietoja ennen lähtöä ja opinto-oppaasta löytyvät kurssikuvaukset olivat pääosin saksaksi. Käytännössä valitsin kurssit niiden nimien perusteella. Ilmoittauduin myös ESN:n kautta buddy-verkostoon, jonka kautta onnistuin saamaan mukavan, kauppatieteitä opiskelevan tytön tutorikseni.

Kohdemaahan saapuminen ja asuminen:

Lensin Wieniin sunnuntaina ja lento-kentältä suuntasin suoraan asunnolleni. Asuntoni olin vuokrannut yksityiseltä toisen suomalaisen vaihto-oppilaan kanssa, koska olin kuullut paljon Wienin huonosta opiskelija-asuntojen hinta-laatusuhteesta. Kämpä löytyi Facebookin vaihto-oppilasyhteisöstä ja vuokranantajalla oli hyviä kokemuksia suomalaisista, joten sen vuoksi onnistuimme saamaan asunnon jo ennen Wieniin saapumista. Wienissä ainakin keväällä on hyvin myös yksityisellä puolella asuntoja saatavilla, vaikka osalla asunnon saaminen tällöin kesti muutaman viikon.

Wienin yliopiston varsinainen lukukausi alkaa vasta maaliskuussa, mutta monet meistä osallistuivat saksan intensiivikielikurssille ennen lukukauden alkamista. Itse koin kurssin todella hyväksi tavaksi kerrata saksan kieltä ja samalla sain paljon rohkeutta saksan puhumiseen. Kielikurssin ja ESN-orientaatioviikon ansiosta toisiin vaihto-opiskelijoihin tutustuminen oli helppoa ja samalla pääsi hyvin orientoitumaan tulevaan lukukauteen.

Lisäksi Wienissä oli alkuun jonkin verran hoidettavia asioita, joiden hoitamiseen meni aikaa. Kaupungin asukkaaksi tuli käydä ilmoittautumassa maistraatissa, ylioppilaskunnan maksu piti maksaa, jonka jälkeen sai julkiseen liikenteeseen koko lukukauden voimassa olevan

opiskelijalipun (150e). Julkinen liikenne Wienissä toimii todella hyvin ja viikonloppuisin metrot kulkivat jopa läpi yön 15 minuutin välein. Tämän vuoksi ei siis ole ongelma asua vähän kauempana keskustasta, mikäli metropysäkki löytyy läheltä.

Opiskelu:

Opiskelin Wienissä pääosin kansainvälisen liiketoiminnan kursseja englanniksi. Valitsemani kurssit olivat luentokursseja, joilla oli n. 50–60 opiskelijaa. Monilla kursseilla käytettiin hyväksi Harvardin caseja. Osa kursseista myös yllätti matemaattisuudellaan. Opetuksen laatu oli mielestäni pääosin hyvä ja kurssit olivat Tampereeseen verrattuna jopa haastavampia. Yleensä kurssin aikana oli esseitä, esitelmiä tai osa-kokeita, jotka muodostivat jopa puolet loppuarvosanasta. Tentit ajoittuivat pääosin juhannuksen jälkeiselle viikolle ja myös tentit olivat melko haastavia, sillä osa kysymyksistä oli hyvin yksityiskohtaisia. Tentteihin ei pääosin tosin tarvinnut lukea kirjoja, vaan lähinnä kerrata luentomateriaalit Moodlesta. Kauppatieteiden kurssien lisäksi suoritin lukukauden aikana taloussaksan kurssin, jonka kauppatieteiden yksikkö tarjosi vaihto-opiskelijoille.

Vapaa-aika:

Wien tarjoaa paljon tekemistä ja nähtävää. Upeat historialliset nähtävyydet, Schönbrunnin linnan puutarhassa lenkkeily ja monet Suomeen verrattuna edulliset ravintolat ja baarit tulivat puolen vuoden aikana tutuiksi. Lisäksi yliopiston kautta on mahdollisuus osallistua edullisille urheilukursseille ja lajivalikoimaa on paljon. Wienistä on myös helppo matkustaa bussilla niin Budapestiin kuin Prahaankin. Myös Itävalta itsessään tarjoaa paljon nähtävää, mutta itävallan sisäinen matkustus on jopa kalliimpaa verrattuna edullisempiin naapurimaihin.

Suosittelen lämpimästi Wienin valitsemista vaihtokohteeksi. Puolen vuoden aikana sain useita hyviä ystäviä, näin uskomattoman upeita paikkoja, opin saksan kieltä ja sain muistoja, joita en varmasti tule unohtamaan!

Universität Wien, Wien, 01.02.2014 – 31.07.2014

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 01.02.2014 – 31.07.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus-harjoittelu

Yliopisto: Universität Wien

Hain Erasmus-harjoitteluun sattuman kautta, kun bongasin mielenkiintoisen paikkailmoituksen Lexikan sähköpostilistalta. Päätin hakea kyseistä harjoittelupaikkaa Wienin yliopiston kansainvälisten asioiden toimistosta Erasmus-vaihtoasioiden parissa, sillä työtehtävien kuvaus, vaadittava kielitaito ja opinnot sopivat täydellisesti omaan profiliini

(humanisti, pääaineena saksan kieli ja kulttuuri). Paikan viehätysvoimaa ei vähentänyt sekään, että harjoittelu toteutuisi upeassa keskieurooppalaisessa kaupungissa. Sama paikkailmoitus oli myös Tampereen yliopiston harjoittelupaikka-sivustolla.

Hain ensin paikkaa ja vasta sen jälkeen apurahaa, sillä en ollut suunnitellut lähteväni harjoitteluun tässä vaiheessa opintoja. Apurahanhakuprosessi oli siis osaltani liian myöhäinen, koska en ollut tajunnut anoa sitä etukäteen. Harjoitteluni alkoi jo helmikuun ensimmäisenä päivänä ja muistaakseni apurahan hakuaika loppui samalla viikolla. Varsinainen hakuaika oli siis vielä meneillään ja odotin varmistusta samalla, kun olin jo aloittanut uudessa työssäni. Laskin kuitenkin sen varaan, että saisin stipendin varmasti, kun olin jo saanut paikankin. Lisäksi tiesin saavani pienen apurahan työnantajaltakin (Wienin yliopisto), joten täysin nollabudjetilla en joutuisi elämään. Erasmus-stipendin ja Wienin yliopiston maksaman stipendin lisäksi työnantaja ei tarjonnut muita etuuksia. ”Palkka” (yht. 750€) riitti vuokranmaksuun ja muuhun peruselämiseen. Käytin myös säästöjäni harjoitteluajanani, sillä halusin matkustella Euroopassa ja nauttia Wienistä.

Sain kaiken sillä hetkellä välttämättömän tiedon harjoittelun toteuttamisesta hakuvaiheessa. Kiitos tästä kuuluu Tampereen yliopiston kansainvälisten asioiden toimiston henkilökunnalle, joka jakoi ystävällisesti ja kärsivällisesti vastailta sähköposteihin ja tiedusteluihin. Itse asiassa oli yllättävää huomata, kuinka vähällä byrokralialla hakuprosessin sai hoidettua. EU-kansalaisena ja yliopisto-opiskelijana lähtö ulkomaille (Eurooppaan) on loppujen lopuksi hyvin vaivatonta. Isoin vaiva lienee vakuutusten ynnä muiden käytännön asioiden hoitamisessa sekä asunnon etsimisessä.

Varsinainen hakeminen tapahtui perinteisesti sähköpostitse. Lähetin saksankielisen CV:n sekä kuvallisen hakemuksen, en käyttänyt Europassi-ansioluettelo, sillä se oli mielestäni sekava. Wienistä tuli vastaus sähköpostitse jo parin päivän päästä. Tässä vaiheessa he eivät vielä osanneet sanoa täysin varmaksi, ottavatko minut, joten päätin vielä soittaa toimistolle ja osoittaa kielitaitoni ja kiinnostukseni konkreettisesti. Saman viikon lopulla sain sitten tiedon, että minut oli valittu paikkaan ja että lähtisin Wieniin neljäksi kuukaudeksi helmikuusta alkaen. Harjoittelusopimus allekirjoitettiin melko pian paikan varmistuttua. Yhdyshenkilönäni toimi Erasmus-harjoitteluista vastaava kollega, jonka kanssa kirjoittelin sähköposteja ennen saapumistani. Häneltä sain apua ja vinkkejä paperiasioiden hoitoon, asunnon etsintään ja myös tietoja tulevasta työstäni.

Työnantajani ei tarjonnut minkäänlaisia vakuutuksia ja vaati ottamaan vastuu- ja oikeusturvavakuutuksen. Lisäksi vaadittiin yksityistä tapaturmavakuutusta ja/tai eurooppalaista sairausvakuutuskorttia. Julkisesta terveydenhuollosta sen verran, että allekirjoittaneen mielestä se toimii Itävallassa hienosti ja lääkäriin pääsy on helppoa. Suurin osa lääkäreistä toimii itsenäisinä ammatinharjoittajina ja pitää omaa vastaanottoa, joten odotusajat eivät ole mitenkään mahdottomia ja palvelukin pääosin erittäin ystävällistä. Netissä olevalta praxisplan.at-sivulta saa etsittyä lääkäriä erikoisalan sekä kaupunginosan mukaan. Eurooppalaisella kelakortilla pääsee lääkäreiden vastaanotolle, jotka hyväksyvät kaikki sairausvakuutukset („alle Kassen“).

Wieniin kannattanee lentää Finnairilla, koska lento on suora, mukaan saa ottaa 23 kg matkatavaraa ja lisälaukuista veloitetaan vain 25 €. Mikäli varaa hyvissä ajoin ja on varaa puljata lentopäiviä, lennon voi saada kahdella sadalla eurolla. Mikäli haluaa matkustaa budjetilla, voisi varmaankin lentää Ryanairilla Pirkkalasta Budapestiin ja matkustaa sieltä junalla tai bussilla Wieniin.

Asunnon etsintä Wienissä vaatii jonkin verran aikaa ja vaivaa, mutta mikään mahdoton tehtävä se ei ole. Isossa yliopistokaupungissa on tarjolla runsaasti kalustettuja soluhuoneita, jotka ovat suositeltavia harjoittelun ajaksi. Wienissä on muutenkin yleisempää asua solussa (eli WG:ssä) ainakin opiskelujen ajan. Yhteisöllinen asuminen on suositeltavaa, koska elämä isossa kaupungissa voi tuntua yksinäiseltä ainakin aluksi, jos työpäivän jälkeen sulkeutuisi yksiöön. Katsoin soluhuoneita Facebookin ryhmistä sekä jobwohnen.at-nettisivustolta, josta lopulta löysin oman huoneeni. Kannattaa myös kysyä Wienin yliopiston kansainvälisten asioiden toimistosta heidän omaa Housing-listaa (osoitteesta: erasmus.incoming@univie.ac.at). Monet yksityishenkilöt tarjoavat asuntojaan tai huoneitaan vuokralle Erasmus-opiskelijoille ja toimistomme päivitti tätä listaa säännöllisin väliajoin. Kannattaa myös kysyä paikan päällä (siis Wienin kv-toimistossa) olevien harjoittelijoiden yhteystietoja, sillä heiltä voisi saada kontakteja asunnon etsintään tai ehkä jopa vuokrata heidän huoneensa. Yksityisen tarjonnan lisäksi vaihtoehtona voi harkita myös valmiiksi kalustettuja opiskelija-asuntoloita (OeAD, STUWO, WIHAST), joiden vuokrat tosin ovat verrattain korkeat. Yksityisillä markkinoilla vuokrataso on suomalaiselle kohtuullinen. Eläminen on muutenkin jonkin verran halvempaa, kuin Suomessa. Etenkin ulkona syöminen ja juominen ovat edullisia suomalaiseseen hintatasoon tottuneelle.

EU-kansalaiselta ei vaadita Itävaltaan muuttaessa kohtuuttomasti byrokratiaa ja Erasmus-status helpottaa virastoissa asiointia. Kaupunkiin muuttaessaan on kolmen päivän sisällä ilmoitettava maistraattiin (Magistratisches Meldeamt). Osoitteen rekisteröityään saa todisteeksi ‚Meldezettel‘-lomakkeen, joka vaaditaan mm. puhelinliittymää ja pankkitiliä avattaessa. Maassa yli kolme kuukautta asuvien EU-kansalaisten on lisäksi ilmoitettava MA35- ulkomaalaisvirastoon ja tällöin on suoritettava n. 30 euron suuruinen maksu. Varsinaista työlupaa Erasmus-harjoittelijan statuksella maassa oleva ei tarvitse.

Työskentelin pääosin Wieniin vaihtoon tulevien Erasmus- opiskelijoiden kanssa. Toimistossamme työskenteli lisäksi 8 henkilöä. Työ oli toimistotyötä ja työaika liukuva (40 h/vk), viikonloput ja illat vapaat. Neljänä päivänä viikossa oli pari tuntia kestävätkin aukioloajat, jolloin Wienissä vaihdossa olevat Erasmus-opiskelijat tulivat kysymään neuvoja erinäköisiin pulmiin ja käytännön asioihin tai ihan vain allekirjoituttamaan kotiyliopistojen vaatimia lomakkeita. Opiskelijat olivat välillä vallan ihania ja toisinaan ihan mahdottomia, mutta he toivat aina mukavaa vaihtelua päiviin. Muutoin olemme olivat kiinni ja saimme työskennellä rauhassa. Tein pitkälti samoja töitä, kuin kolleganikin. Pääosin työnkuvaani kuuluivat erilaiset toimistotyöt, kuten sähköpostien kirjoittaminen, Excel-listojen täydentäminen, arkistointi jne. Tehtäviin opastettiin ja kaiken tarvittavan ehti oppimaan puolen vuoden aikana.

Työyhteisöön pääsi sisään aika hyvin, koska tiimimme oli pienehkö ja suurin osa työkavereista vain hieman allekirjoittanutta vanhempia. Työkulttuuri ainakin meidän toimistolla oli melko rento ja oli itsestään selvää, että sinuttelimme toisiamme. Teitittely saksankielisissä maissa on kuitenkin erittäin yleistä ja kannattaakin aina aloittaa varmuuden vuoksi teitittelemällä, jos kyseessä on kaukaisempi ja vanhempi kollega. Tämä kannattaa huomioida myös (työ)sähköposteja kirjoitettaessa. Isoin huomaamani ero suomalaiseen työkulttuuriin on se, että Itävallassa työpaikalla ei valiteta läheskään niin paljon kuin Suomessa. Mikäli kritisoi työhön liittyviä asioita, kannattaa valita sanansa todella huolella. Ilokseni en kuullut oikeastaan koskaan kollegoideni puhuvan pahaa toisistaan selän takana. Eräs itävaltalainen (ei samasta työpaikasta) kommentoikin, ettei ikinä puhuisi pahaa pomostaan tai kollegoistaan.

Kielitaitoni oli erittäin hyvä vaihdon aloittaessani, sillä olin asunut vuoden saksankielisessä Sveitsissä ja lukenut saksaa pääaineena. Siitä huolimatta työskentely vieraalla kielellä oli vaativaa varsinkin aluksi. Työskentelin saksaksi ehkäpä n. 65% ajasta ja toisena työkielenä käytin englantia. Kahden vieraan kielen yhdistelmä oli vaativa ja etenkin alussa työpäivien jälkeen olin väsynyt. Kannattaa muistaa varata aikaa palautumiseen työpäivien jälkeen, sillä muutto uuteen maahan ja vieraalla kielellä työskentely vaatii veronsa. Loppua kohde kielitaitoni koheni sekä saksan että englannin kielen osalta entisestään. Harjoittelu kannatti ilman muuta kielitaitoa ajatellen, mutta pidän myös siitä saamaani työkokemusta arvossaan.

Wien on upea keskieuropalainen kaupunki, jossa riittää nähtävää ja tehtävää. Kaupungissa on paljon taidenäyttelyitä ja -museoita. Suositeltavia ovat Kunstforum Wien sekä valokuvagalleria Westlich, joissa on usein mielenkiintoisia näyttelyitä. Kannattaa myös käydä oopperassa, baletissa ja teatterissa. Tarjontaa on runsaasti ja halvimmillaan lipun voi saada viidellä eurolla (seisomapaikka oopperaan). Wienistä kannattaa piipahtaa myös Keski-Euroopan muissa kaupungeissa, sillä näillä leveyksillä ehtii helposti ja halvalla pitkän viikonlopun viettoon ulkomaille. Esim. Student Agency -nimisen yhtiön busseilla pääsee mukavasti ja edullisesti vaikkapa Tsekkeihin tai Unkariin.

Julkisen liikenteen käyttö on helppoa, turvallista ja edullista. Opiskelija-alennuksen saa, kunhan on alle 26-vuotias. Muille edullisin vaihtoehto julkisiin on vuosikortti, joka käy ratikoihin, busseihin sekä metroihin, ja maksaa euron päivässä (31€/kk ja 365€/ vuosi). Maksoin kerralla koko vuoden ja kortin saa lopettaa aiemmin, jolloin käyttämättä jääneistä kuukausista saa rahat takaisin. Ilmeisesti korttia voisi maksaa myös kuukauden kerrallaan. Viikonloppuisin metrot ja yöbussit kulkevat aamuun saakka. Metrolla ja muilla julkisilla matkustaminen on yöaikaankin turvallista ja miellyttävää, vaikka olisi yksin liikenteessä.

Erasmus-harjoittelu ei olisi ollut pakollinen osa pääopintojani, mutta halusin tehdä sen silti ja suosittelen vastaavaa lämpimästi kaikille vähääkään asiasta kiinnostuneille. Harjoittelu sisällytetään vapaasti valittaviin opintoihin, sillä pakollisen kieliharjoitteluni olin suorittanut jo aiemmin. Rahallisesti tai opintopisteiden puolesta (4op/6kk) joku voisi kyseenalaistaa harjoittelun järkevyyden. Toisaalta taas, puolen vuoden työkokemus ulkomailta on osoitus tuleville työnantajilleni, että minulla on kielitaidon lisäksi rohkeutta ja kansainvälistä kokemusta. Näiden avulla uskon erottuvani jatkossa positiivisesti muiden hakemusten joukosta. Kielitaidosta on varmasti apua, sillä aloitan gradu-seminaarissa kuukausi Suomeen paluuni jälkeen.

Voin antaa vinkkejä tai kertoa vaihtokokemuksestani tuleville lähtijöille.

Universität Wien, Wien, 29.01.2014 – 11.07.2014

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 29.01.2014 – 11.07.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Olen suorittanut kevätlukukauden 2014 Wienin yliopistossa, jonne pääsin Erasmus -vaihto-ohjelman kautta. Opiskelen käännöstieteitä, joten suomen kieli on opintojeni olennainen osa - opiskelin siis fennistiikan instituutilla Wienissä ollessani.

Mietin vaihtoon lähtemistä jo ensimmäisenä opiskeluvuoteni, mutta en tiennyt, minne halusin. Toisen opiskeluvuoden syksyllä aloitin saksan opinnot yliopistomme Kielikeskuksessa (olen siis opiskellut saksaa jo ennestään, peruskoulussa) ja innostuin siitä. Ajattelin, että minun olisi hyvä hakea vaihtoon saksankieliseen maahan, niin että hyöty olisi kaksinkertainen - pääsisin edistämään sekä opintojani että saksan taitojani. Silloin en kuitenkaan vielä tiennyt, että pääsisin vaihtoon niin pian.

Kerran, kun olin käymässä Tampereen yliopiston sivuilla, huomasin etusivulla olevan ilmoituksen siitä, että haku ylimääräisiin Erasmus-paikkoihin oli alkanut. Pitkään miettimättä selvitin, mitä hakemiseen tarvitaan ja palautin kaikki paperit yksikkömme "vaihto"-vastaavalle. Pisimmän ajan minulta vei suunnitteluvaihe, jolloin minun piti kirjata Learning Agreementiin kurssit, joita todennäköisesti tulisin ottamaan vaihdossa. Wienin yliopiston sivut ovat hieman mutkikkaita, eikä kaikki välttämättä ole käännetty englanniksi, joten minun piti pärjätä ruosteessa olevalla saksan taidollani. Etsivä kuitenkin löytää, ja sain siis kerättyä/teetettyä kaikki muutkin tarvittavat paperit kahdessa päivässä. Sain positiivisen vastauksen yksiköltämme muutaman viikon sisällä sen jälkeen, kun hain vaihtoon.

Toisessa hakuvaiheessa minun piti ilmoittautua sähköisesti Wienin yliopistoon läsnäolevaksi sekä lähettää heille jonkun todistuksen (en valitettavasti enää muista, mikä se oli, mutta kaikki info tulevia vaihtareita koskien löytyy osoitteesta <https://international.univie.ac.at/en/incoming-students/erasmus/>).

Suurin osa kursseista, joita tarjotaan Wienin yliopistossa, ovat saksaksi, joten ennen lähtöäni kävin ahkerasti kahdella Kielikeskuksen tarjoamalla saksan kurssilla sekä ilmoittauduin Wienin yliopiston Innovationszentrumin saksan intensiivikurssille. Intensiivikursseja on siis tarjolla kuukautta ennen uuden lukukauden alkua ja suosittelen niitä lämpimästi.

Vaihtoon lähtiessäni en teetänyt itselleni erillistä matkavakuutusta, vaan tyydyin Kelan tarjoamaan eurooppalaiseen sairaanhoitokorttiin. Terveysturvallisuus Itävallassa eroaa Suomen terveydenhuollosta. Kun olin Wienissä, minun piti käydä pari kertaa lääkärissä flunssan takia. Sain valita <http://www.praxisplan.at/> -sivustolta mieleiseni lääkärin. Sitten piti vain soittaa lääkäriin ja varmistaa, että heillä käy eurooppalainen sairaanhoitokortti, minkä jälkeen pystyi varaamaan ajan. Aikoja yleensä saa nopeasti eikä lääkärissäkäynti maksa yhtään mitään.

Ruoka Wienissä on halvempaa kuin Suomessa, mutta Wienissä pitää muistaa antaa juomarahaa tarjoilijoille. Vaatteet ja asuminen ovat samaa luokkaa kuin Suomessakin. Sää on mukava, keväällä tulee erittäin lämmin jo maaliskuussa, mutta kyllä Itävallassakin tulee talvi talvella, joten on parasta varautua kaikkeen.

Osana Wienin yliopistoa on loistavasti kehittynyt ESN-järjestö. <http://uni-wien.esnaustria.org/> -osoitteesta voi katsoa tarkemmin, mitä heillä on tarjota vaihtareille. Jäseneksi rekisteröityminenkin maksaa itsensä heti takaisin.

Yliopiston kautta pystyy myös harrastamaan monenlaista liikuntaa; (liikunta)kurssit kestävät yleensä yhden tai kaksi lukukautta ja ovat erittäin halpoja opiskelijoille. Minä en henkilökohtaisesti käynyt niillä, vaan ostin käytetyn pyörän second-hand liikkeestä ja pyöräilin sillä. Huom. esim. Donau-inselin alue on erittäin otollinen paikka pyöräilijöille ja lenkkeilijöille. Ei-liikunta –harrastusmahdollisuuksia on myös lukematon määrä, kaupungissa sattuu ja tapahtuu aina vuoden ympäri. <http://www.wien.info/en> -osoitteesta pystyy seuraamaan tapahtumia.

Koska minulla on jo ennestään kavereita Wienissä, pystyin asumaan kaverini kanssa alivuokralaisena, mikä teki hinnasta naurettavan. Muuten vuokra-asuntojen hinnat ovat suurin piirtein samaa luokkaa kuin Suomessakin. Moni muista vaihtareista kuitenkin asui opiskelija-asuntoloissa. Olen käynyt siellä ja ainakin ne, missä kävin, olivat tosi siistejä ja hyväkuntoisia. Yhteiset keittiöt ovat isoja; vessan ja suihkun yleensä joutuu jakamaan vain parin-kolmen ihmisen kesken.

Yllättäen, melkein kaikki kurssit olivat minun kohdallani englanniksi! Muutama käänöstieteen kurssi oli englanniksi ja suomen kielen ohjelman kurseja meillä oli vetämässä vieraileva professori Helsingistä, ja hän opetti englanniksi. Kaiken kaikkiaan kurssit olivat todella mielenkiintoisia ja avasivat maailmankatsomustani erittäin paljon!

Universität Wien, Wien, 01.10.2013 – 30.06.2014

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihtoaika: 01.10.2013 – 30.06.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Vietin Erasmus-vuoden (2013-14) Wienissä, Itävallassa, opiskellen kansainvälistä hallintoa Wienin yliopistossa (Universität Wien).

ENNEN: Sain idean vaihtovuodesta jouluna, ja kevättalvella olikin jo edessä hakuprosessi. Se tuntui aika aikaiselta, mutta kun tiesi mitä halusi, kaiken maailman papereita täytteli ihan mielellään. Tietoa piti hakea vähän sun mistä: mahdollisista vaihtokohteista Tampereen yliopistolta, mahdollisista ohjelmista Wienin yliopistolta... tiesin koko ajan haluavani vain ja ainoastaan Wieniin: opiskelin Tampereella hallintotieteitä sivuaineena ja halusin liittää niihin kansainvälisen hallinnon (Internationale Betriebswirtschaft) opintoja, joista Wienin yliopisto on tunnettu. Lisäksi kaupunki oli minulle entuudestaan tuttu, ja halusin mahdollisuuden viettää vuoden sukulaisten ja ystäväni kanssa. Tämä teki hakuprosessista kuitenkin ehkä entisestäänkin stressaavamman: hain kaikkien mahdollisten laitosten paikkoja Wienin yliopistolta, ja tottakai vasta palauttaessani lomakkeita minulle selvisi, että jokaiselle laitokselle on laadittava omat hakupaperit. Ei siis muuta kuin kiireessä ATK-luokkaan

muokkailemaan ja tulosteamaan ennen deadlinea. Hakupapereiden tekoon kului myös yllättävän paljon aikaa: Europass-ansioluettelo ja motivaatiokirje oli tehtävä kohdemaan opiskelukielellä (saksaksi), ja aikaisemmin maassa oleskelleena luulin huitaisevani paperit tuosta vaan. No eihän se sitten mennytkään ihan niinkuin Strömsössä, vaan lopulta paikalliset kaverini korjailivat hölmöjä ilmaisia hakemuksestani keskellä yötä ennen palautuspäivää. Luulen kuitenkin, ettei niiden hakemusten mitenkään kauhean erikoiset tarvitse olla, eli ehkä tulevat Erasmukset osaavat olla stressaamatta niistä, toisin kuin minä...

Kun sain tietää tullessi valituksi, seuraava ongelma oli opintosuunnitelman tekeminen. Ongelma oli siinä, että Wienissä edellinen lukukausi oli loppumassa vasta kesäkuun lopussa, ja seuraava alkamassa lokakuun alussa. Niinpä lukuvuoden 2013-14 opintosuunnitelmaa ei ollut olemassakaan siinä vaiheessa, kun minun olisi pitänyt valita kaikki tulevan vuoden kurssit. Great. No mutta koska Erasmus ei ole ihan niin justinsa, vaihtoyliopiston koordinaattorin avustuksella valikoin kiinnostavalta kuulostavia kursseja, ja tarkistin sitten semesterin alkaessa että mitkä noista kursseista olivat vielä olemassa. Seuraava ongelma liittyy jo oikeastaan siihen kun saavuin paikalle, mutta siinä vaiheessa kun kurssit piti oikeasti valita ja niille ilmoittautua, iski vastaan kummallinen paikallinen käytäntö: näin valtavassa yliopistossa kun ei kaikille opiskelijoille ole tavallisilla kursseilla tilaa, kursseille ilmoitaudutaan uhkapelaamalla kuvitteellisia pisteitä, ja eniten tarjonneet pääsevät kurssille. Jokaisella opiskelijalla on semesterin alussa muistaakseni 1000 pistettä, jotka sitten jaetaan kaikkien haluamiesi kurssien kesken, ja parin viikon päästä saat tietää, pelasitko tarpeeksi pisteitä eli pääsitkö kursseille. Tämä käytäntö meinasi hieman stressata, varsinkin kun kuulin ettei muilla laitoksilla ole tällaista käytäntöä, eikä kukaan osannut neuvoa, montako pistettä olisi hyvä pelata. No, myöhemmin selvisi että Erasmukset vain jotenkin otetaan kursseille, ihan sama montako pistettä oli tai ei ollut annettu. (Samoin muuten Erasmukset vaan jotenkin läpäisevät tentin kuin tentin, jos siihen kirjoittaa oman nimen perään kissan kokoisin kirjaimin ERASMUS.)

Varsinaisia lähtövalmisteluja olivat lähinnä passin uusiminen, Eurooppalaisen matkavakuutuksen ottaminen (kyllä kannatti, ei ollut kallis ja maksoi itsensä takaisin heti Halloweeninä kun hukkasin puhelimen), ja no lennon varaaminen. Minulla on sukulaisia Wienissä, joten muutin aluksi heidän luokseen, ja pystyin etsimään asuntoa ihan paikan päältä.

KOHTEESSA: Kun saavuin Wieniin syyskuun orientaatiota varten, Itävallassa oli vielä kesä kuumimmillaan ja tietysti joku helle-ennätyskin siinä rikottiin. Onneksi koulu alkoi vasta lokakuun alussa, ei siinä helteessä olisi pystynyt mihinkään varsinkaan millään muulla kielellä kuin siansaksalla. En käynyt kielikurssia, koska laitokseni tarjosi ulkomaisille opiskelijoille saksankurssin (Wirtschaftsdeutsch) semesterin alettua. Heti alkuun järjestettiin sekä pääyliopiston että oman laitokseni puolesta orientaatio, ja ESN järjesti ensimmäisen tervetuloviikon jo syyskuussa. Kaikki oli tietysti uutta ja ihmeellistä, mutta kaikki yliopistolla olivat tosi avuliaita ja monet asiat sai tietää muilta Erasmuksilta, jotka joutuivat itsekin hoitamaan samoja asioita.

Asunnon löytäminen olikin sitten taas aivan toinen juttu. Olisi pitänyt alkaa hakea jo hurjasti etukäteen. Olin prinsessa enkä halunnut opiskelija-asuntolaan, koska vaihtareille tarjottavat asuntolat olivat syrjemmässä ja vanhoja. Etsin siis yksityiseltä WG- eli kimppekämpähuonetta, ja törmäsin hirmuiseen hullujen ihmisten ja toinen toistaan oudompien kimppekämppien viidaksoon. Päädyin muuttamaan kolme kertaa: ensin kaverini kämppään, sitten toisen kaverini opiskelija-asuntolahuoneeseen, ja lopulta löysin ihanan

pienen huoneen kahden saksalaisen lääkisopiskelijatyttö kanssa. Erasmusena muuttaminen ei muuten sitten tarkoita pakun vuokraamista, vaan neljän kaverin kanssa metrolla ja ratikalla sohlaamista kuuden Ikea-kassin kanssa. Vuokrataso opiskelija-asuntoloissa vaihteli kovasti: halvimmat kimpphuoneet olivat 300 eurosta ylöspäin, itse maksoin melkein 600/kk uudessa asuntolassa sijaitsevasta yksiöstä. Syrjemällä olevat huoneet ovat tietysti edullisempia, mutta Wienissä heti kun postinumero on tarpeeksi mediaseksikäs, voi pikkiriikkisestäkkin huoneesta pyytää 500e.

No sitten se koulu. Ensinnäkin olin varautunut opiskelemaan saksaksi. KANSAINVÄLISTÄ hallintoa opiskellaan kuitenkin englanniksi. Vaikka kurssi olisikin pidetty englanniksi, sen nimi opetusohjelmassa saattoi olla saksaksi, ja opettaja oli natiivi saksanpuhujaja ja puhui tauoilla opiskelijoille saksaa. Samoin kurssikaverit puhuivat keskenään tietysti saksaa, joten englanninkieliselle kurssille ryhmätyöt valmisteltiin saksaksi, mutta esiteltiin englanniksi, ja palaute saatiin opettajalta saksaksi... viralliset asiat pystyi hoitamaan kummalla kielellä vaan. No, molemmat kielet toki paranivat, mutta oikeastaan lopputulos oli lähinnä molempien kielien sekamelska.

Ensimmäiset erot verrattuna Suomeen olivat, että kun Suomessa ryhmätöitä alkaa organisoida joku reipas tyttö, Wienissä ohjat otti puhelias nuori mies joka sitten lopulta ei tehnyt mitään, delegoi vaan ja koitti sitten ottaa kunnian itselleen. Kursseille annettiin kirjalista, mutta kukaan ei lukenut yhtään kirjaa koko vuoden aikana. Kirjastoon ei saanut viedä laukkuja, vaan ne piti jättää lokeroon, koska jokuhan voi vaikka varastaa ne kirjat joita kukaan ei koskaan lue. Isossa yliopistossa ei ollut tilaa kaikille opiskelijoille normaaleilla kursseilla, joten osa kursseista piti tehdä intensiivikursseina, jotka saatettiin pitää viikon aikana 8h päivässä, ja ne saatettiin tenttiä maanantai-iltana klo 10 tai lauantai-iltana. Olin ollut siinä käsityksessä, että Wienin yliopisto on todella arvostettu ja hyvä. No, paikan päällä selvisi miksi. Kaikki huijaavat. Opiskelijat huijaavat kurssityönsä ja tenttinsä, ja opettajat huijaavat etteivät näe mitään. Vaikka lukujärjestyksessä luki, että tentti loppuu klo 8, opettaja ilmoitti viittä vaille 7, että nyt teillä on viisi minuuttia aikaa, koska minä haluan kotiin täältä. Aivan. No, kuten sanottu, Erasmuset vaan jotenkin läpäisevät kirjoittamalla paperiin vaikka vain ja ainoastaan Erasmus... samoin business yliopistolla joka kurssilla tarjottiin mahdollisuus ansaita lisäpisteitä: ilmesty paikalle ensi kerralla, saat kolme lisäpistettä. Viittaa ja sano jotain, saat plussan. Osallistu tutkimukseen, saat kymmenen lisäpistettä.

Mutta oli koulunkäynnissä myös paljon hyvää. Pääsin sisään aivan uudenlaiseen maailmaan, kun vietin vuoden opiskellen uutta sivuainetta, ja vielä kahdella eri kielellä. Kollegani olivat kaikista maailmankolkista, ja paitsi että opin ekspatriaattien palkkauksesta, opin myös Albanian kesästä ja mongolialaisten lempimehuista. Vuoden jälkeen minua ei jännitä pitää esitelmää millä tahansa kielellä mistä tahansa aiheesta, josta en oikeastaan tiedä yhtikäs mitään. Itävallassa ei ole samanlaista ainejärjestömeiniä kuin Suomessa, mutta jokaisella yliopistolla on oma bileidenjärjestysorganisaatio, joka järjestää bileitä koulun tiloissa yöllä kun opettajat valvovat tarkistamassa kokeita, tai baareissa jotka vuokrataan vain meitä varten. Samoin ESN-toiminta Wienissä oli aivan mahtavaa: tapahtumia oli niin paljon, ettei niistä ehtinyt edes puoleen, vaikka joka päivä olisi ollut menossa.

Eläminen Wienissä tiivistyy hyvin sanontaan "Kun maailmanloppu tulee, mene Wieniin: sinne se saapuu 10 vuotta myöhemmin". Wienissä monet asiat todella ovat vielä jollain aivan muulla vuosituhannella. Juuri mitään ei voi hoitaa netissä, on mentävä paikalle odottamaan ja kuuntelemaan Wienin murretta, jolla on osattava myös hoitaa omat asiansa. Yleisesti ottaen ruoka ja viini on halvempaa (varsinkin ulkona syöminen), sää on lämpimämpi, byrokratia on

epäloogisempi, ja elämä on värikkäämpää kuin Suomessa. Toki se johtuu suurimmaksi osaksi siitä, että olin Erasmus, mutta myös tavalliset paikalliset käyvät enemmän ulkona, reissussa ja harrastuksissa kuin suomalaiset kokemusteni mukaan. Ilmaisia ulkoilmatapahtumia on tuhansia ja joka puolella, ja koko kaupunki myös saapuu paikalle niihin. A1:n netti muuten toimii silloinkin kun 3:n ei (mutta se on halvin).

Yksi juttu vielä. Erasmusilla ei oikeasti ole sen enempää tai vähempää rahaa kuin tavallisesti, mutta se vähäkin mitä löytyy, on käytettävä elämyksiin. Matkusta maan sisällä, sen ulkopuolelle, minne vaan. ESN-ryhmämatka tai oma ex tempore reissu, ei mitään väliä, kaikki ne olivat niitä ikimuistoisimpia kokemuksia tässä vuodessa. Opiskelukaupungissa osallistu niihin hulluimpiinkin tapahtumiin ja sano kyllä kaikelle, mihin sinua pyydetään (no jonkin järjen rajoissa, tai päädyt pelottavalle klubille sillan alle josta ei löydä omin neuvoin pois). JÄLKEEN: Vaihtovuoteni aikana Wienin yliopisto haki Erasmus-harjoittelijoita kv-toimistolle tulevaksi lukuvuodeksi. Päätin kokeilumielessä hakea, ja kuinka ollakaan siellä oltiin sitä mieltä että oma Erasmus-kokemukseni voisi olla hyödyllinen kyseistä työtä ajatellen, ja sain paikan. Erasmus-vaihdostani on siis ollut hyötyä työrintamalla jo ennen kuin vaihto oli päättynyt. Aikani Wienissä ei myöskään siis ole vielä ohi, enkä osaa sanoa mitään kotiinpaluusta tai opintopisteiden hyväksilukemisesta. Vaihdonpäättymislomakkeet oli kuitenkin helppo saada, ja tätä raporttia on kiva kirjoittaa kulunutta vuotta muistellen.

Vaikka joskus iski kauhea kiukku koulukäytäntöjä tai paikallista kulttuuria kohtaan, minulla ei loppujen lopuksi ole mitään muuta kuin hyvää sanottavaa vaihtovuodestani. Parasta siinä oli tietysti kokemukset, joita keräsin, ja ihmiset, jotka sain elämäni. Vaikka Erasmus-vuosi ehkä kuluukin hauskanpidon merkeissä, olen jo nähnyt, että siitä voi olla hyötyä omien opintojen ja työelämään sijoittumisen kannalta. Samoin on valtava rikkaus, että vaihtovuoden jälkeen jokaisen vaihtarin Eurooppa näyttää tältä: saksalainen lääketieteen opiskelija Berliinistä, espanjalaiset farmasiaopiskelijat Madridista, hollantilainen viestinnänopiskelija Leidenista... vuosien päästä se voi näyttää tältä: yöpaikka vanhan ystävän luona Lontoossa, kollega Kööpenhaminasta, vieraan alan konsultti apuvoimiksi Portugalista, vanhan Erasmus-porukan kokoontuminen Wienissä. En kadu hetkeäkään.

Universität Wien, Wien, 01.09.2013 – 30.06.2014

Maa: Itävalta

Kaupunki: Wien

Vaihto-aika: 01.09.2013 – 30.06.2014

Vaihto-ohjelma: Erasmus

Yliopisto: Universität Wien

Vietin lukuvuoden 2013-2014 Wienissä ja opiskelin sivuaineena kansainvälistä hallintoa (International Betriebswirtschaftslehre) Wienin yliopistossa.

Hakuprosessi tuntuu ainakin näin jälkikäteen melko yksinkertaiselta, mutta muistaakseni jouduin välillä vähän kyselemään neuvoa lomakkeiden täyttämässä ynnä muussa. Valitsin Wienin hakukohteeksi, koska halusin saksankieliseen maahan, jossa en ollut ennen käynyt ja lisäksi Wien pääkaupunkina houkutteli. Päädyin lopulta hakemaan myös muihin Itävallan suuriin kaupunkeihin, mutta lopulta juuri Wien tuntui oikealta valinnalta. Wienin yliopisto ei kuulunut oman laitokseni hakukohteisiin, joten tein varmuuden vuoksi monta eri hakulomaketta muiden laitosten kautta, ja lopulta sainkin paikan Kieli-, käännös- ja kirjallisuustieteiden laitokselta. Tämän jälkeen oli vielä selvítettävä onko minun mahdollista kyseisellä paikalla opiskella toisessa tiedekunnassa, ja muutaman sähköpostin jälkeen sain Wienin yliopistosta myöntävä vastauksen. Mielestäni hakuprosessiin sai varsin selkeät ohjeet niin Tampereelta kuin Wienistäkin ja olin aina selvillä siitä, mitä dokumentteja minun piti milloinkin lähettää ja kenelle. Lisäksi kysymyksiin sai aina vastauksen nopeasti.

Saavuini Wieniin syyskuun alussa ja aloitin heti yliopiston tarjoaman saksan intensiivikurssin. Kurssi maksoi muistaakseni noin 300-400 euroa, mutta Erasmus-opiskelijat joutuivat pulittamaan vain sata euroa, jos läpäisivät kurssin loppuun. Kurssi oli mielestäni hyödyllinen ja sen kautta sain myös paljon uusia kavereita. Lisäksi olin mukana paikallisen Erasmus Student Networkin buddy-toiminnassa, jonka kautta sain kaksi itävaltalaista tutoreikseni. Buddy-ryhmäämme kuului myös kaksi muuta vaihtaria ja heistäkin sain hyviä kavereita.

Asumisen hoidin vaihtareille tarkoitetun OeAD-järjestön kautta. Asuin koko vuoden omassa yksiössä, jonka vuokra oli vähän alle 500€/kk. Asuntoni oli 15. kaupunginosassa eli ei ihan keskustassa, mutta kattavan joukkoliikenteen ansiosta keskusta oli vain noin vartin metromatkan päässä. Lisäksi yksiöni oli varsin tilava ja kaikki kalusteet olivat suhteellisen hyvässä kunnossa, koska rakennus oli valmistunut 2009. Kerran viikossa asunnossani kävi myös siivoaja, mikä tuntui olevan varsin yleinen käytäntö varsinkin vaihtareiden asunnoissa. Olin tyytyväinen asuntooni, vaikka olisin tietenkin säästänyt vuokrakuluissa, jos olisin nähnyt vaivaa ja etsinyt esimerkiksi kimppekämpää yksityisiltä markkinoilta niin kuin jotkut kaverini tekivät.

Kursseille ilmoittautuminen aiheutti hiukan stressiä, sillä lokakuussa alkavan lukukauden kurssitarjonta selvisi vasta syyskuussa ja ilmoittautumisessa käytettiin minulle ennestään tuntematonta pistejärjestelmää. Jokaisella opiskelijalla oli siis lukukauden alussa 1000 pistettä ja näitä pisteitä sitten jaettiin kursseille ja eniten pisteitä tietulle kurssille antaneet pääsivät kyseiselle kurssille. Käytännössä minulla ei ollut mitään hajua, paljonko pisteitä kannattaisi antaa, joten annoin niitä aika sattumanvaraisesti. Onneksi pääsin lopulta kaikille haluamilleni kursseille, mikä johtui varmasti osaltaan siitä, että ensimmäisellä lukukaudella minulla oli suurimmaksi osaksi isoja massaluentokursseja, joissa osallistujamäärää ei oltu juurikaan rajoitettu. Ymmärsin kuitenkin monen puheista, että käytännössä Erasmus-opiskelijoiden voi olla helpompi päästä kursseille.

Toinen kurssivalintoihin liittyvä ongelma oli, että en opiskellut Wienissä pääainettani ja niinpä minun oli vaikea valita, mitä kursseja juuri minun kannattaisi valita. Olin lukenut jonkin verran kaupallisen alan kursseja Tampereella, mutta päädyin silti syyslukukaudella valitsemaan melko perustasoisia kursseja. Lisäksi halusin kokeilla, pystyisinkö pitkän saksan taidoillani opiskelemaan saksaksi ja tämän vuoksi yritin saksankielisten kurssien osalta valita kursseja, joissa ei olisi paljoakaan esimerkiksi kirjoitustehtäviä, joita minun voisi olla hankala tehdä. Ymmärsin saksankielisillä luennoilla mielestäni varsin hyvin, mutta ongelma tuli tenteissä ja niihin valmistautumisessa: varasin aivan liian vähän aikaa saksankielisten kirjojen lukemiseen ja tenteissä tunnutaan Itävallassa pelattavan lähinnä ajan kanssa. Esimerkiksi kirjanpidon tentissä oli tunti aikaa vastata 45 monivalintakysymykseen, joten sanakirjan pläjämiselle ei paljoa jäänyt aikaa.

Toisena lukukautena valitsin menneestä viisastuneena vain englanninkielellä opetettavia kursseja, joista osa oli maisteritason kursseja, mutta selvisin niistä silti paljon paremmin. Opiskeleminen Itävallassa oli melko samanlaista kuin Suomessa, oli luentoja, esitelmiä ja ryhmätöitä. Suurin eroavaisuus löytyi ehkä tenttikulttuurista: Kuten jo mainitsin, tenteissä oli yleensä vähemmän aikaa kuin Suomessa, noin 1-1,5 tuntia, ja useat tenteistäni sisälsivät

osittain tai kokonaan monivalintakysymyksiä. Lisäksi tai ehkä juuri lyhyestä ajasta johtuen tenteissä ei yleensä kirjoitettu pitkiä esseevastauksia, vaan tärkeimmät asiat kerrottiin vastauksessa selkeästi ja tiiviisti. Tähänkin tottui kuitenkin nopeasti.

Vaikka vaihdoin opiskelukielekseni kokonaan englannin, koen myös saksankielentaitojeni parantuneen vaihdon aikana. Yritin käyttää saksaa aina asioidessani kaupassa/kahvilassa/ravintolassa ja lisäksi osallistuin kummallakin lukukaudella Universität Sportinstitutin järjestämille liikuntakursseille, jotka pidettiin kokonaan saksaksi. Hinnat yhdeltä lukukaudelta vaihtelivat lajista riippuen, mutta omat kurssini olivat noin 20-30 €/lukukausi. Kurssitarjontaa Sportinstitutilla näytti olevan kiitettävästi, joten jos vain intoa löytyy niin varmasti jokainen löytää sieltä mieleisensä.

Wienin yliopiston Erasmus Student Network (ESN) järjesti paljon vapaa-ajan taphtumia ja retkiä niin Itävallassa kuin naapurimaissakin. Tapahtumissa pääsi hyvin tutustumaan muihin vaihtareihin ja yleensä ne olivat myös hyvin järjestettyjä. Reissuista osallistuin vain sellaisiin, joissa kohde oli Itävallassa, mutta järjestelimme kyllä muuten kaveriporukalla reissuja Itävallan naapurimaihin ja vähän kauemmaksikin. Junamatkustamista varten hankin ÖBB:n Vorteilskarten, joka on voimassa vuoden ja jolla lippujen hinnan sai noin puolet halvemmalla. Vaihtovuosi tarjosi myös hyviä mahdollisuuksia matkustamisella, sillä esimerkiksi helmikuu oli kokonaan opiskelusta vapaata ja pääsiäisenäkin vietettiin kahden viikon pääsiäislomaa. Suosittelen matkustelua kyllä lämpimästi, sillä Itävalta keskeisellä sijainnillaan tarjoaa sille erinomaiset lähtökohdat!

Etukäteen olin kuullut, että Itävalta olisi hyvin byrokraattinen maa ja kyllähän minäkin törmäsin välillä tilanteisiin, jossa asiat pystyi hoitamaan vain paikan päällä virastossa lyhyiden aukioloaikojen puitteissa. Ehkäpä juuri etukäteisvaroitteluiden ansiosta en kuitenkaan kokenut Itävallan byrokratiaa liian ongelmallisena ja vaikka minulla esimerkiksi pankkitilin avaamisessa oli joitakin ongelmia, sain nekin lopulta selvitettyä ja tilin pelaamaan.

Käikään en ole katunut hetkeäkään, että lähdin vaihtoon ja mielestäni Itävalta ja erityisesti Wien oli erinomainen kohde viettää vaihtovuosi. Wien on uskomattoman kaunis kaupunki, jossa riittää paljon nähtävää ja tuntui, että lähes joka viikonloppu wieniläiset keksivät jonkin syyn kokoontua Rathausplatzille juomaan lasilliset viiniä. Vaikka odotin vaihtovuodelta paljon, en olisi ikinä uskonut, että se onnistuisi näin hyvin. Sain ystäviä ympäri maailman, koin uskomattomia kokemuksia ja sain paljon muistoja, joihin on ihana näin jälkeenpäin palata. Jos siis vähänkään harkitset vaihtoon lähtöä, niin lähde! Vaihtovuosi on kuitenkin jotain hyvin ainutlaatuista. Etukäteisvalmistelut ja paperityöt ovat lopulta pieni hinta siitä, mitä vuosi ulkomailla voi tarjota.